

ÎNTRU SLAVA SFINTEI ȘI CELEI DE O FIINȚĂ
ȘI DE VIAȚĂ FĂCĂTOAREI ȘI NEDESPĂRȚITEI TREIMI

SFÎNTA ȘI DUMNEZEIASCA
EVANGHELIE

TIPĂRITĂ CU APROBAREA SFÎNTULUI SINOD
ȘI CU BINECUVÎNTAREA PREA FERICITULUI PĂRINTE

TE OCTIST

PATRIARHUL BISERICII ORTODOXE ROMÂNE

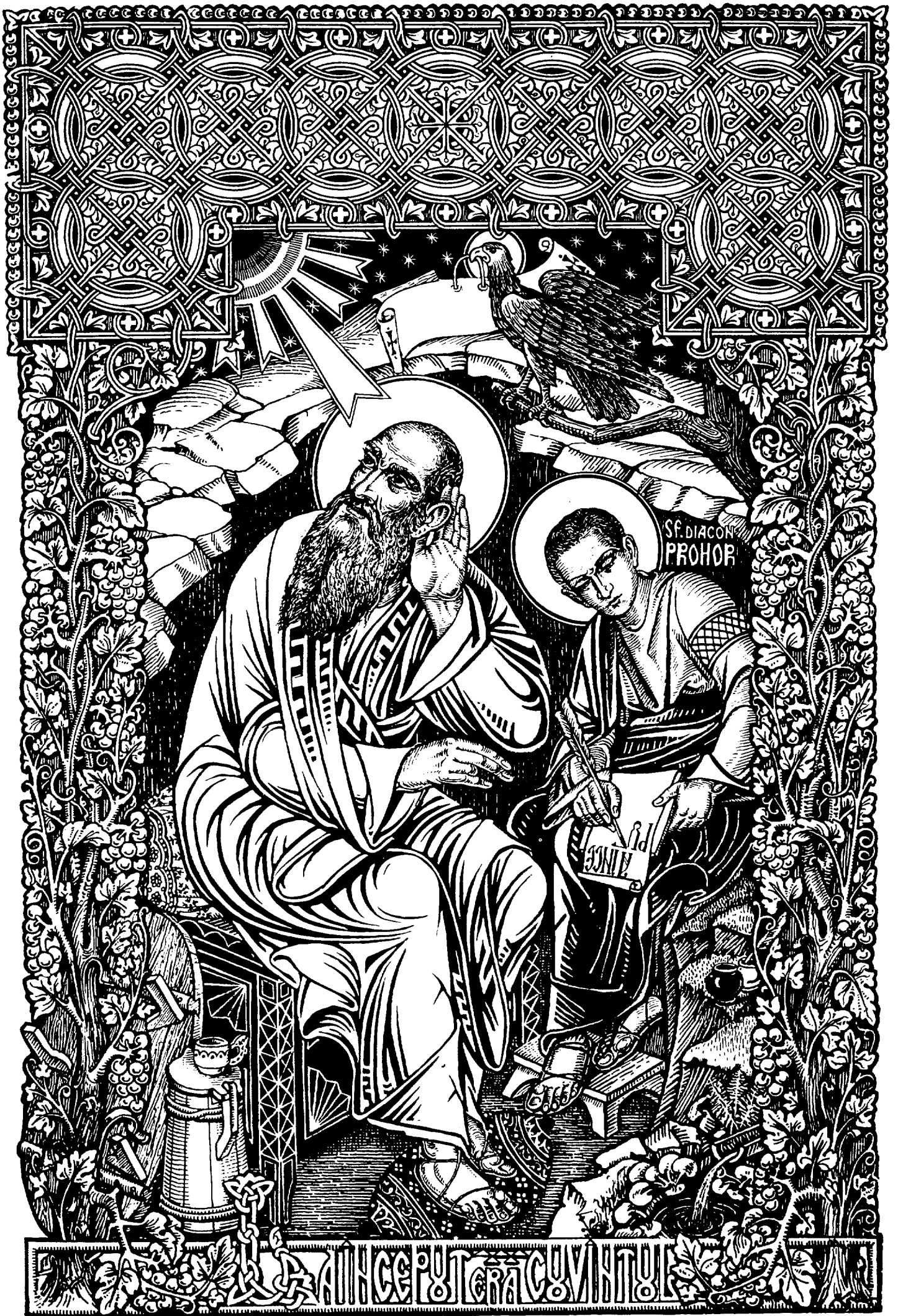
EDITURA INSTITUTULUI BIBLIC ȘI DE MISIUNE
AL BISERICII ORTODOXE ROMÂNE

BUCUREȘTI - 2001

Toate drepturile rezervate ●
Editura Institutului Biblic și de Misiune
al Bisericii Ortodoxe Române

ISBN 973-9332-50-1

SFÎNTA ȘI DUMNEZEIASCA EVANGHELIE
 ÎN PREA LUMINATA
 DUMINICĂ A PAȘTILOR

LA LITURGHIE
 EVANGHELIA DE LA IOAN

(I, 1—17)

La început era Cuvîntul și Cuvîntul era la Dumnezeu și Dumnezeu era Cuvîntul. Acesta era dintru început la Dumnezeu. Toate printr-însul s-au făcut; și fără Dînsul nimic nu s-a făcut din ce s-a făcut.

Într-însul era viața și viața era lumina oamenilor. Și lumina în întuneric luminează și întunericul pe ea n-a cuprins-o.

Fost-a om trimis de la Dumnezeu, iar numele lui era Ioan. Acesta a venit spre mărturie, ca să mărturisească despre Lumină, ca toți să creadă prin el.

Nu era el Lumina, ci ca să mărturisească despre Lumină.

Cuvîntul era Lumina cea adevărată care luminează pe tot omul ce vine în lume.

În lume era și lumea printr-în-sul s-a făcut, dar lumea nu L-a cunoscut. Întru ale Sale a venit, dar ai Săi nu L-au primit.

Iar celor cîți L-au primit pe Dînsul și cred în numele Lui, le-a dat putere ca să se facă fiii lui Dumnezeu,

Fiind născuți, nu din sînge, nici din poftă trupească, nici din poftă bărbătească, ci de la Dumnezeu.

Și Cuvîntul s-a făcut trup și s-a sălășluit între noi și am văzut slava Lui, slavă ca a Unuia-Născut din Tatăl, plin de har și adevăr.

Ioan mărturisea despre Dînsul și striga, zicînd : Acesta era despre care am zis : Cel care vine după mine a fost înaintea mea, pentru că mai înainte de mine era.

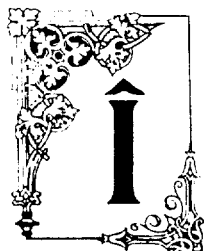
Și din plinătatea Lui, noi toți am luat și har peste har,

Pentru că legea s-a dat prin Moise, iar harul și adevărul au venit prin Iisus Hristos.

ÎN ACEASTĂ PREA LUMINATĂ
DUMINICĂ A PAȘTILOR
LA VECERNIE

EVANGHELIA DE LA IOAN

(XX, 19—25)

In ziua cea dintîi a săptămîinii, cînd s-a inserat și ușile fiind încuiate, acolo unde erau ucenicii adunați de frica iudeilor, a venit Iisus, a stat în mijlocul lor și le-a zis: pace vouă!

Și după acest cuvînt, le-a arătat lor mîinile și coasta Sa. Deci s-au bucurat ucenicii văzînd că este Domnul.

Atunci le-a zis Iisus iarăși: pace vouă! Precum M-a trimis pe Mine Tatăl, vă trimit și Eu pe voi.

Și grăind aceasta a suflat asupra lor și le-a zis: luați Duh Sfînt; cărorora veți ierta păcatele, le vor fi iertate și cărorora le veți ține, ținute vor fi.

Însă Toma, unul din cei doisprezece, numit Geamănul, nu era cu ei cînd a venit Iisus.

Deci i-au spus lui ceilalți ucenici: am văzut pe Domnul. Dar el le-a zis: dacă nu voi vedea în palmele Lui semnul cuielor și dacă nu voi pune degetul meu în semnul cuielor, și dacă nu voi pune mîna mea în coasta Lui, nu voi crede!

L U N I

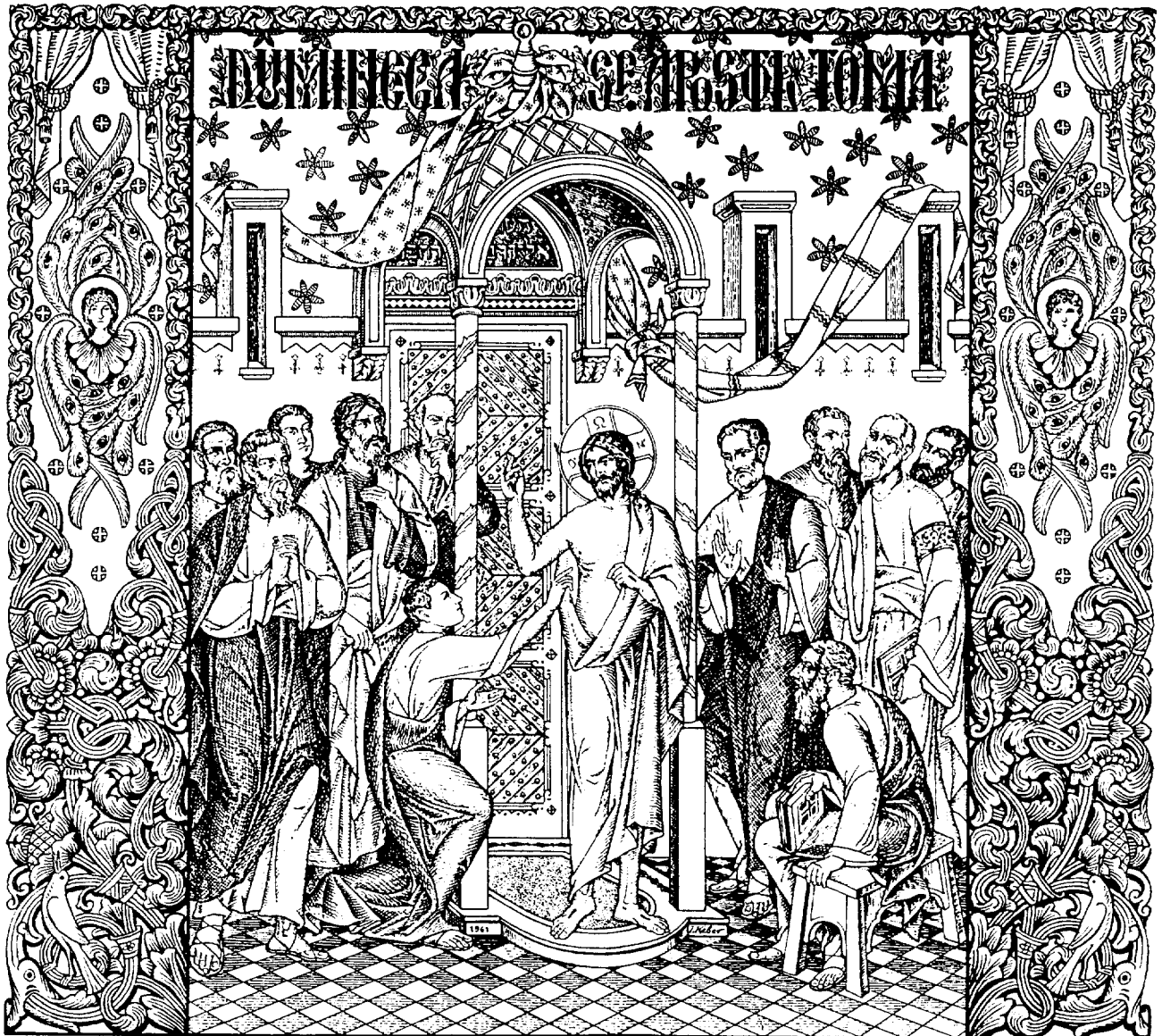
ÎN SĂPTĂMÎNA CEA LUMINATĂ
EVANGHELIA DE LA IOAN

(I, 18—28)

Pe Dumnezeu nu L-a văzut nimeni vreodată. Fiul cel Unul-Născut care este în sînul Tatălui, Acela L-a făcut cunoscut.

Iată mărturia făcută de Ioan, cînd au trimis iudeii, din Ierusalim, preoți și leviți ca să-l întrebă: tu cine ești? El a mărturisit și n-a tăgăduit, a mărturisit: nu sînt eu Hristos. Ei l-au întreat pe el: dar ce ești? Ilie ești tu? și a zis el: nu sînt. Ești tu Proorocul? și le-a răspuns: nu. Atunci i-au zis: cine ești? ca să dăm un răspuns celor ce ne-au trimis. Ce spui

DUMINICA

A DOUA DUPĂ PAȘTI A TOMEI

LA UTRENIE EVANGHELIA ÎNȚIIA A ÎNVIERII

LA LITURGHIE EVANGHELIA DE LA IOAN

(XX, 19—31)

In ziua cea dintâi a săptămînii, atunci cînd s-a înserat, și ușile fiind încuiate acolo unde erau ucenicii adunați de frica iudeilor, a venit Iisus, a stat în mijlocul lor și le-a grăit: pace vouă! Și după acest cuvînt, le-a arătat lor

mîinile și coasta Sa. Deci s-au bucurat ucenicii văzînd că este Domnul. Atunci le-a zis Iisus iarăși: pace vouă! Precum M-a trimis pe Mine Tatăl, vă trimit și Eu pe voi; și grăind aceasta a suflat asupra lor și le-a zis: luați Duh Sfînt; cărora veți ierta păcatele, le vor fi iertate și cărora le veți ține, ținite vor

fi. Însă Toma, unul din cei doisprezece, numit Geamănul, nu era cu ei când a venit Iisus. Deci i-au spus lui ceilalți ucenici: am văzut pe Domnul! Dar el le-a zis: dacă nu voi vedea în palmele Lui semnul cuielor și dacă nu voi pune degetul meu în semnul cuielor, și dacă nu voi pune mâna mea în coasta Lui, nu voi crede! După opt zile, ucenicii Lui erau în ă n t r u, în casă, și Toma era împreună cu ei. Și a venit Iisus, deși ușile erau încuiate, a stat în mijlocul lor și le-a zis: pace vouă! Apoi a zis lui Toma: adu degetul tău încoace și vezi mâinile Mele și adu mâna ta și o pune în coasta Mea și nu fi necredincios, ci credincios. Și a răspuns Toma și I-a zis: Domnul meu și Dumnezeuul meu! Iar Iisus i-a zis: pentru că M-ai văzut, Tomo, ai crezut; fericiți cei ce n-au văzut și au crezut! Iisus a făcut înaintea ucenicilor Săi și alte minuni, multe, care nu s-au scris în cartea aceasta; iar acestea s-au scris, ca să credeți că Iisus este Hristos, Fiul lui Dumnezeu și, crezînd, viață să aveți în numele Lui.

L U N I

ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUA
DUPĂ PAȘTI

EVANGHELIA DE LA IOAN
(II, 1—11)

În vremea aceea s-a făcut nuntă în Cana Galileii, iar mama lui Iisus se afla acolo; și au fost chemați la nuntă și Iisus și ucenicii Săi. Și sfîrșindu-se vinul, a grăit mama lui Iisus către Dînsul: nu mai au vin. Iar Iisus i-a răspuns: ce ne privește

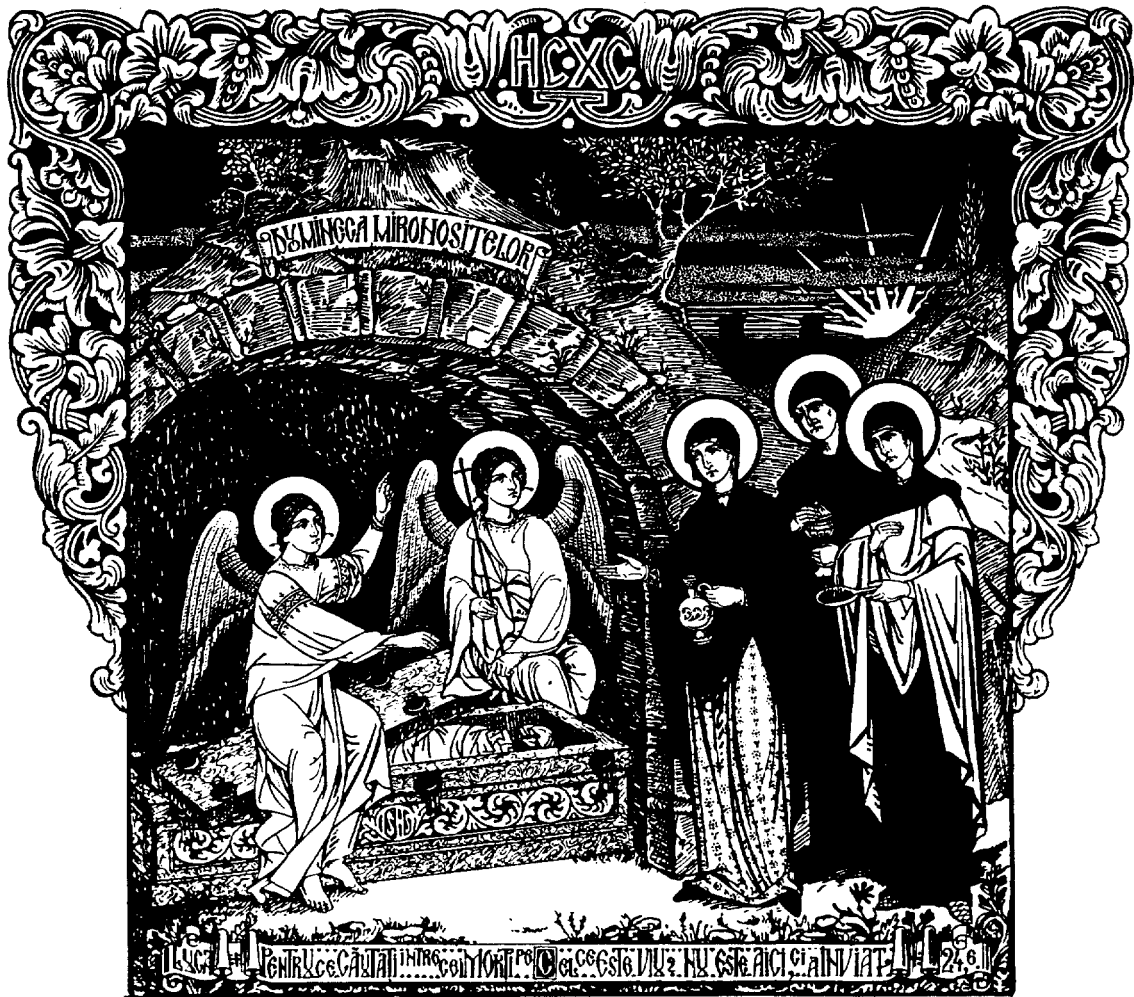
pe Mine și pe tine, femeie? Ceasul Meu n-a venit încă. Mama Lui a zis celor ce slujeau: să faceți ceea ce vă va spune. Și erau acolo șase vase de apă, făcute din piatră, puse pentru curățirea iudeilor și care luau cîte două sau trei vedre. Iisus le-a poruncit: umpleți vasele cu apă. Și ei le-au umplut pînă sus. Apoi le-a zis: acum scoateți și duceți nunului. Și ei i-au dus. Și cînd nunul a gustat apa care se făcuse vin și nu știa de unde este, însă slujitorii, care scosese apă, știau, a strigat nunul pe mire și i-a spus: orice om pune întîi vinul cel bun și cînd au băut bine, pune pe cel mai slab. Dar tu ai ținut vinul cel bun pînă acum. Acest început al minunilor l-a făcut Iisus în Cana Galileii și și-a arătat slava Sa. Și au crezut într-Însul ucenicii Săi.

M A R Ț I

ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUA
DUPĂ PAȘTI

EVANGHELIA DE LA IOAN
(III, 16—21)

Zis-a Domnul: așa a iubit Dumnezeu lumea, încît a dat pe Fiul Său Unul-Născut, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viață veșnică. Căci n-a trimis Dumnezeu pe Fiul Său în lume ca să osîndească lumea, ci ca să se mîntuiască lumea prin El. Cel ce crede în El nu se osîndește, iar cel ce nu crede a și fost osîndit pentru că nu a crezut în numele Celui Unuia-Născut, Fiul lui Dumnezeu. Iar această osîndă este pentru că a venit Lumina în lume și oamenii au iubit mai mult întunericul, decît

DUMINICA

A TREIA DUPĂ PAȘTI A MIRONOSIȚELOR

LA UTRENIE EVANGHELIA A PATRA A ÎNVIERII

LA LITURGHIE EVANGHELIA DE LA MARCU

(XV, 43—47; XVI, 1—8)

În vremea aceea a venit Iosif cel din Arimateia, sfetnic cu bun nume, care aștepta și el împărăția lui Dumnezeu, și, îndrăznind, a intrat la Pilat și a cerut trupul lui Iisus. Iar Pilat s-a mirat că Iisus a murit așa curînd; și chemînd pe sutaș l-a întrebat dacă a murit de mult; și aflînd de la sutaș, Pilat a dăruit lui Iosif tru-

pul mort. Atunci Iosif, cumpărînd giulgiu de în și pogorînd pe Iisus de pe cruce, L-a înfășurat în giulgiu și L-a pus într-un mormînt care era săpat în stîncă. Apoi a prăvălit o piatră la ușa mormîntului. Iar Maria Magdalena și Maria lui Iosie priveau unde L-au pus. Iar după ce a trecut ziua sîmbetei, Maria Magdalena și Maria mama lui Iacob și Salomeea au cumpărat miresme, ca să meargă

să ungă trupul lui Iisus. Și disdimineată, în prima zi a săptămîinii, pe cînd răsărea soarele, au venit la mormînt zicînd una către alta: cine ne va prăvăli nouă piatra de la ușa mormîntului? Dar, ridicîndu-și ochii, au văzut că piatra, care era foarte mare, fusese răsturnată. Și intrînd în mormînt au văzut un tînăr, șezînd în partea dreaptă, îmbrăcat în vestmînt alb și s-au spăimîntat. El însă le-a zis: nu vă spăimîntați! Căutați pe Iisus Nazarineanul cel răstignit? A înviat; nu este aici; iată locul unde-L puseseră. Ci duceți-vă de spuneți ucenicilor Lui și lui Petru, că El merge în Galileia mai înainte de voi. Acolo îl veți vedea, după cum v-a spus vouă. Dar ele, ieșind din mormînt, au fugit de acolo, căci erau cuprinse de cutremur și de spaimă, și n-au spus nimănui nimic, căci se temeau.

L U N I

ÎN SĂPTĂMÎNA A TREIA
DUPĂ PAȘTI

EVANGHELIA DE LA IOAN

(IV, 46—54)

În vremea aceea era în Capernaum un dregător împărătesc, al cărui fiu era bolnav. Acesta, auzind că Iisus a venit din Iudeia în Galileia, a mers la El și L-a rugat să se pogoare și să tămăduiască pe fiul lui, căci era pe moarte. Atunci Iisus a zis către el: dacă nu vedeți semne și minuni, nu credeți. Omul împărătesc i-a răspuns: Doamne pogoară-Te pînă nu moare fiul meu. Iisus a zis către el: du-te, fiul tău trăiește. Și omul a crezut în cuvîntul

pe care i l-a zis Iisus și s-a dus. Și iată, pogorîndu-se el, l-au întîmpinat slujitorii lui și i-au spus că fiul lui trăiește. Atunci a întrebat pe slujitori de ceasul în care i-a fost mai bine; iar ei i-au spus: ieri, în ceasul al șaptelea, l-au lăsat frigurile. Deci a cunoscut tatăl că acela a fost ceasul, în care a zis Iisus către el: fiul tău trăiește. Și a crezut el și casa lui întregă. Această a doua minune, a făcut-o Iisus iarăși, cînd a venit din Iudeia în Galileia.

M A R Ț I

ÎN SĂPTĂMÎNA A TREIA
DUPĂ PAȘTI

EVANGHELIA DE LA IOAN

(VI, 27—33)

Zis-a Domnul către iudeii care veniseră la Dînsul: agonisiți-vă, nu mîncarea cea pieritoare, ci mîncarea care rămîne spre viața veșnică pe care o va da vouă Fiul Omului, căci pe El L-a pecetluit Dumnezeu-Tatăl. Atunci au zis către Dînsul: ce să facem ca să săvîrșim lucrurile lui Dumnezeu? Iisus, răspunzînd, a zis către ei: acesta este lucrul lui Dumnezeu, ca să credeți în Acela, pe care El L-a trimis. Ei însă l-au răspuns: dar ce minune faci Tu, ca să vedem și să credem în Tine? Ce lucrezi? Părinții noștri au mîncat mană în pustie, precum este scris: pîine din cer le-a dat lor ca să mînce. Dar Iisus le-a spus: adevărat, adevărat vă spun vouă, nu Moise v-a dat vouă pîinea cea din cer, ci Tatăl Meu vă va da, din cer, pîinea cea adevărată. Pentru că pîinea lui Dumnezeu este aceea, care se pogoară din cer și dă viață lumii.

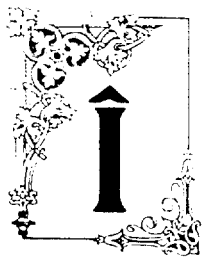
DUMINICA

A PATRA DUPĂ PAȘTI A SLĂBĂNOGULUI

LA UTRENIE EVANGHELIA A CINCEA A ÎNVIERII

LA LITURGHIE EVANGHELIA DE LA IOAN

(V, 1—15)

In vremea aceea, fiind sărbătoare, s-a sui t Iisus în Ierusalim. Iar în Ierusalim, lîngă Poarta Oilor, era o scaldătoare, care se numea pe evreiește Vitezda și care avea cinci pridvoare. În aceste pridvoare zăcea mulțime multă de bolnavi: orbi, schiopi, uscați, așteptînd mișcarea apei, căci un înger al Domnului se pogora din cînd în cînd în scaldătoare și tulbura apa; și cel care intra întii după tulburarea apei se făcea sănătos, ori de ce boală era cuprins. Atunci era acolo un om, care era bolnav de 38

de ani. Pe acesta, văzîndu-l zăcînd și știind că este așa încă de multă vreme, l-a întreat Iisus: voiești să te faci sănătos? Răspuns-a Lui bolnavul: Doamne, nu am pe nimeni ca să mă bage în scaldătoare, cînd se tulbură apa; așa că pînă cînd merg eu, altul se pogoară înaintea mea. Iisus a zis către el: scoală-te, ia-ți patul tău și umblă. Și în clipa aceea s-a făcut omul sănătos și și-a luat patul său și umbla. Dar în ziua aceea era sîmbătă. Deci ziceau iudeii către cel vindecat: este zi de sîmbătă și nu-ți este iertat să iei patul. El le-a răspuns: Cel care m-a făcut sănătos,

Acela mi-a zis: ia-ți patul tău și umblă. Ei l-au întrebat: cine este omul care ți-a zis: ia-ți patul tău și umblă? Dar cel vindecat nu știa cine este, căci Iisus se dăduse la o parte din mulțimea care era în acel loc. După aceea Iisus l-a găsit în templu și i-a zis: iată că te-ai făcut sănătos; de acum să nu mai păcătuiești, ca să nu ți se întimple și mai rău. Atunci omul s-a dus și a spus iudeilor că Iisus este cel care l-a făcut pe el sănătos.

L U N I

ÎN SĂPTĂMÎNA A PATRA
DUPĂ PAȘTI
EVANGHELIA DE LA IOAN

(VI, 55-69)

Zis-a Domnul către iudeii care crezuseră în El: cel care mănincă trupul Meu și bea sîngele Meu rămîne în Mine și Eu în el. Precum Tatăl cel viu M-a trimis pe Mine și Eu visez prin Tatăl, așa și cel care Mă mănincă pe Mine va fi viu prin Mine. Aceasta este pîinea care s-a pogorît din cer, nu ca mana pe care au mîncat-o părinții voștri și au murit. Cine mănincă pîinea aceasta va fi viu de-a pururi. Acestea le-a zis pe cînd învăța în sinagoga din Capernaum. Însă mulți din ucenicii Lui, auzind acestea, au grăit: greu este cuvîntul acesta! Cine poate să-l asculte? Iar Iisus, știind în cugetul Său că ucenicii Lui cîrtesc pentru aceasta, a zis către ei: aceasta vă pune la îndoială pe voi? Dar cînd veți vedea pe Fiul Omului suindu-se acolo unde era mai înainte? Duhul este care dă viață; tru-

pul nu folosește la nimic. Cuvintele pe care vi le-am spus vouă duh sînt și viață sînt. Sînt însă unii dintre voi care nu cred. Pentru că Iisus știa de la început cine sînt cei care nu credeau și cine este acela care avea să-L vîndă. Și de aceea zicea: pentru aceasta v-am spus vouă, că nimeni nu poate să vină la Mine dacă nu-i va fi dat lui de la Tatăl Meu. Și de atunci mulți dintre ucenicii Lui s-au dus înapoi și nu mai umblau cu Dînsul. Deci a întrebat Iisus pe cei doisprezece: nu vreți și voi să vă duceți? Simon Petru i-a răspuns: Doamne, la cine ne vom duce? Cuvintele vieții veșnice Tu le ai. Și noi am crezut și am cunoscut că Tu ești Hristosul, Fiul Dumnezeului Celui viu.

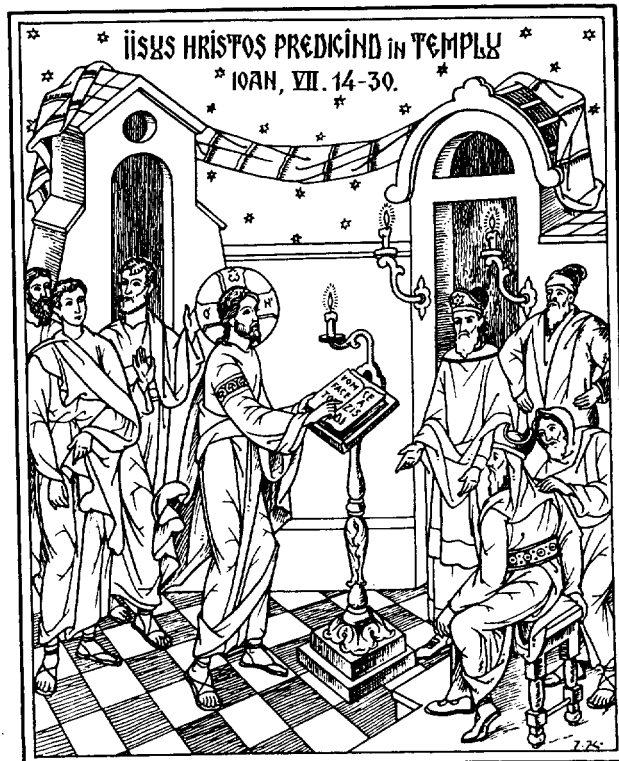
M A R Ț I

ÎN SĂPTĂMÎNA A PATRA
DUPĂ PAȘTI
EVANGHELIA DE LA IOAN

(VII, 1-13)

In vremea aceea umbla Iisus prin Galileia, căci nu voia să umble prin Iudeia, deoarece iudeii căutau să-L omoare. Și era aproape sărbătoarea iudeilor: înfigerea corturilor. Deci au zis către Dînsul frații Lui: treci de aici și du-Te în Iudeia pentru ca și ucenicii Tăi să vadă lucrurile pe care Tu le faci, pentru că nimeni nu lucrează în ascuns, cînd dorește să se facă cunoscut. Dacă faci acestea, arată-Te pe Tine lumii. Pentru că nici frații Lui nu credeau în El, atunci Iisus a zis către dînșii: vremea Mea încă n-a sosit; dar vremea voastră totdeauna

este gata. Pe voi lumea nu poate să vă urască, dar pe Mine Mă urăște, pentru că Eu îi spun în față că lucrările ei sînt rele. Voi duceți-vă la praznic. Eu nu Mă duc la praznicul acesta, căci vremea Mea nu s-a împlinit încă. Și spunîndu-le acestea, a rămas în Galileea. Dar după ce s-au dus frații Lui la sărbătoare, atunci și El s-a dus la praznic, dar nu în v a z u l tuturor, ci cam pe ascuns. Iar iudeii îl căutau la praznic și ziceau: unde este Acela? Și neînțelegere multă era pentru dînsul în mulțime, fiindcă unii ziceau: este bun, iar alții ziceau: nu, ci amăgește poporul. Însă, de frica iudeilor, nimeni nu vorbea de Dînsul pe față.

MIERCURI

LA ÎNJUMĂTĂȚIREA PRAZNICULUI
EVANGHELIA DE LA IOAN

(VII, 14—30)

La înjumătățirea Praznicului s-a suit Iisus în templu și a început să învețe. Dar iudeii se mirau și se întrebau: cum știe Acesta carte, fără să fi învățat? Atunci Iisus le-a răspuns și a zis: învățătura Mea nu este a Mea, ci a Celui care M-a trimis pe Mine. De va vrea cineva să facă voia Lui, va cunoaște despre învățătura aceasta dacă este de la Dumnezeu, sau dacă Eu o grăiesc de la Mine. Cel ce grăiește de la sine își caută slava sa; iar cel ce caută slava celui care l-a trimis pe el, acela este adevărat și în el nu este nedreptate. Oare nu Moise v-a dat

vouă legea? Și nimeni dintre voi nu ține legea. De ce căutați să mă ucideți? Răspuns-a mulțimea și a zis: diavol ai; cine caută să teucidă? Răspuns-a Iisus și a zis către ei: un lucru am făcut și toți vă mirați de el. Moise v-a dat vouă tăierea împrejur (nu fiindcă este de la Moise, ci de la părinți), și în zi de sîmbătă tăiați împrejur pe om. Dacă omul primește tăierea împrejur în zi de sîmbătă, ca să nu se strice legea lui Moise, pe Mine de ce vă miniați pentru că am făcut sănătos un om întreg în zi de sîmbătă? Nu judecați după înfățișare, ci să judecați după dreapta judecată. Dar unii din Ierusalim ziceau: nu este, oare, Acesta pe care vor să-L omoare? Și iată că vorbește pe față și ei nu-I zic nimic! Nu cumva căpeteniile au cunoscut că în adevăr Acesta este Hristos? Dar pe Acesta îl știm de unde este; cînd însă va veni Hristos, nimeni nu va ști de

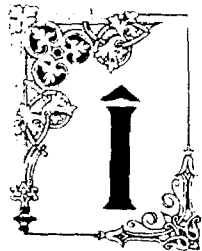
DUMINICA

A CINCEA DUPĂ PAȘTI A SAMARINENCII

LA UTRENIE EVANGHELIA A ȘAPTEA A ÎNVIERII

LA LITURGHIE EVANGHELIA DE LA IOAN

(IV, 5—42)

In vremea aceea a venit Iisus în orașul Samariei, ce se numea Sihar, aproape de câmpul pe care Iacob l-a dat lui Iosif, fiul său.

Și era acolo puțul lui Iacob. Iar Iisus, ostenit de călătorie, ședea lângă puț; și era cam pe la al șaselea ceas. Atunci a venit o femeie samarineancă să scoată apă. Iisus

i-a zis: dă-Mi să beau; căci ucenicii Lui se duseseră în oraș ca să cumpere hrană. Femeia samarineancă l-a răspuns: Tu, care ești iudeu, cum ceri să bei apă de la mine, care sînt femeie samarineancă? Pentru că iudeii nu au nici un amestec cu samarinenii! Iisus i-a răspuns și i-a zis: dacă cunoșteai harul lui Dumnezeu și cine este Cel care ți-a zis, dă-Mi să beau,

tu ai fi cerut de la El și ți-ar fi dat apă vie. L-a întrebat femeia: Doamne, nici nu ai cu ce să scoți și puțul este adînc; de unde, dar, ai apa cea vie? Nu cumva Tu ești mai mare decît Iacob, părintele nostru, care ne-a dat puțul acesta și a băut dintr-însul el însuși și fiii lui și turmele lui? Iisus i-a răspuns și a zis: oricine bea din apa aceasta va înseta din nou, dar cel ce va bea din apa pe care Eu o voi da lui nu va mai înseta în veci, căci apa pe care Eu o voi da lui se va face în el izvor de apă curgătoare pentru viața veșnică. Atunci femeia a grăit către Dînsul: Doamne, dă-mi această apă, ca să nu mai însetez, nici să mai vin aici să scot. Iisus i-a poruncit: mergi și cheamă pe bărbatul tău și vino aici. Dar femeia, răspunzînd, I-a zis: n-am bărbat. Iisus i-a răspuns: bine ai zis că n-ai bărbat, căci cinci bărbați ai avut și cel pe care-l ai acum nu-ți este bărbat; aceasta adevărat ai spus. Doamne, a zis femeia către Dînsul: văd că Tu ești prooroc. Părinții noștri s-au închinat pe muntele acesta; iar voi ziceți că în Ierusalim este locul cununat pentru închinare. Dar Iisus i-a zis: femeie, crede-Mă că vine vremea, cînd nici pe muntele acesta, nici în Ierusalim vă veți închina Tatălui. Voi vă închinați la ce nu știți; noi ne închinăm la ce știm, căci mîntuirea este de la iudei. Dar vine vremea și acum a și venit, cînd închinătorii cei adevărați se vor închina Tatălui în duh și în adevăr, căci Tatăl astfel voiește să fie cei ce se închină Lui. Duh este Dumnezeu; și cei ce se închină Lui trebuie să I se închine în duh și în adevăr. A zis femeia

către Dînsul: știm că va veni Mesia, căruia I se zice Hristos; cînd va veni, Acela ne va spune nouă toate. Iisus i-a răspuns: Eu sînt, cel care vorbesc cu tine. Dar atunci au venit ucenicii Lui și se mirau că vorbea cu o femeie; însă nimeni nu I-a zis: ce o întrebă, sau despre ce vorbești cu dînsa? Atunci femeia și-a lăsat găleata, s-a dus în oraș și a zis oamenilor: veniți de vedeți un om care mi-a spus toate cîte am făcut. Nu cumva acesta este Hristos? Deci au ieșit din oraș și veneau către Dînsul. În timpul acesta ucenicii Lui îl rugau zicînd: Învățătorule, mîncă. Dar El le-a zis: Eu am de mîncat o mîncare, pe care n-o știți. Deci ucenicii se întrebau între ei: nu cumva I-a adus cineva să mînce? Iisus însă le-a zis: mîncarea Mea este să fac voia Celui care M-a trimis pe Mine și să săvîrșesc lucrul Lui. Oare nu ziceți voi că mai sînt patru luni și vine secerișul? Iată, zic vouă: ridicăți ochii voștri și vedeți holdele că sînt albe, gata de seceriș. Iar cel care seceră primește plată și adună rod în viața de veci, ca împreună să se bucure și cel ce seamănă și cel ce seceră; căci aici se adevărește zicerea că: altul este cel ce seamănă și altul cel ce seceră. Eu v-am trimis să secerăți ceea ce voi n-ați muncit; alții au muncit și voi ați intrat în munca lor. Iar din orașul acela mulți dintre samarineni au crezut într-însul, pentru cuvîntul femeii care mărturisea: mi-a spus mie toate cîte am făcut. Deci după ce au venit la Dînsul, samarinenii L-au rugat să rămînă la ei. Și a rămas acolo două zile și mult mai mulți au crezut pentru cuvîntul Lui, iar femeii îi

ziceau: credem nu numai pentru vorbele tale, ci fiindcă noi înșine am auzit și știm că Acesta este cu adevărat Hristos, Mîntuitorul lumii.

Eu nu caut slava Mea. Are cine să caute și să judece. Adevărat, adevărat vă spun vouă: dacă păzește cineva cuvîntul Meu, nu va vedea moartea în veci.

L U N I

ÎN SĂPTĂMÎNA A CINCEA
DUPĂ PAȘTI

EVANGHELIA DE LA IOAN

(VIII, 42—51)

Zis-a Domnul către iudeii care veniseră la Dînsul: dacă Dumnezeu ar fi Tatăl vostru, M-ați iubi pe Mine, căci Eu de la Dumnezeu am ieșit și sînt venit; pentru că n-am venit de la Mine însumi, ci Dumnezeu M-a trimis. Pentru ce nu înțelegeți glasul M e u ? Fiindcă nu puteți să auziți cuvîntul Meu. Voi aveți pe diavolul de tată și țineți să faceți poftele tatălui vostru. El a fost de la început ucigător de oameni și cu adevărul nu stă laolaltă, pentru că nu este adevăr într-însul. Cînd spune minciuna, dintru ale sale grăiește, căci este mincinos și t a t ă l minciunii. Iar pe Mine, fiindcă vă spun adevărul, nu Mă credeți. Cine dintre voi Mă poate dovedi că am păcat? Iar dacă spun adevărul, pentru ce nu Mă credeți? Cine este de la Dumnezeu; de aceea voi nu ascultați, pentru că nu sînteți de la D u m n e z e u. Atunci au răspuns iudeii și I-au zis: oare nu zicem noi bine, că tu ești samarinean și că ai diavol? Dar Iisus le-a răspuns: Eu nu am diavol, ci cinstesc pe Tatăl Meu, pe cînd voi Mă necinstiți pe Mine. Dar

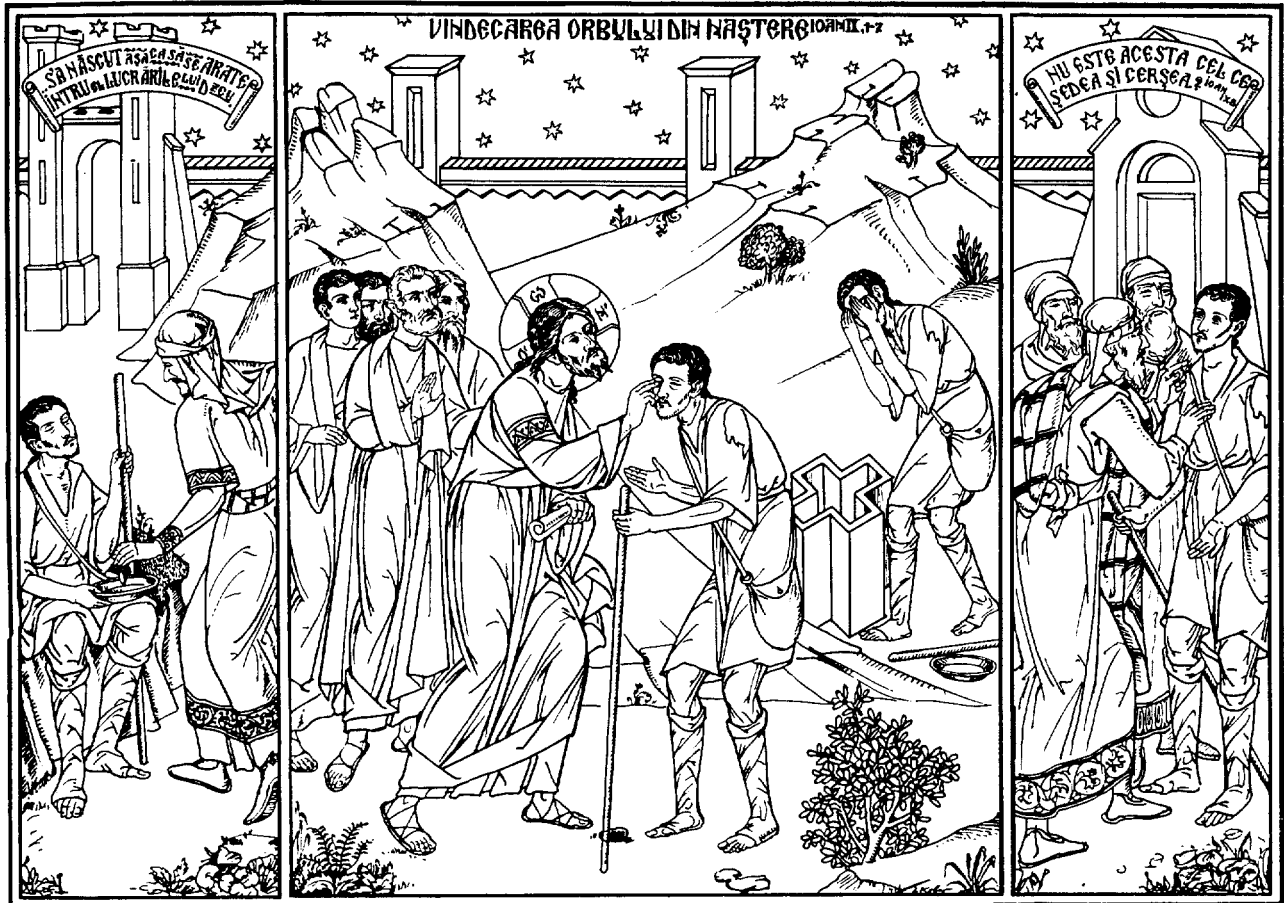
M A R Ț I

ÎN SĂPTĂMÎNA A CINCEA
DUPĂ PAȘTI

EVANGHELIA DE LA IOAN

(VIII, 51—59)

Zis-a Domnul către iudeii care veniseră atunci la Dînsul: adevărat, adevărat vă spun vouă: dacă păzește cineva cuvîntul Meu, nu va vedea moartea în veci. Deci I-au răspuns iudeii: acum știm bine că ai diavol. Avraam și proorocii au murit și Tu zici: dacă păzește cineva cuvîntul Meu, nu va gusta moartea în veci. Nu cumva Tu ești mai mare decît părintele nostru Avraam, care a murit? Și au murit și proorocii; drept cine Te dai Tu? Răspuns-a Iisus: dacă Mă slăvesc Eu pe Mine însumi, slava Mea nimic nu este; Tatăl Meu este care Mă preamărește, despre care voi ziceți că este Dumnezeu vostru, dar pe care nu-L cunoașteți, însă Eu îl cunosc; căci de-aș zice că nu-L cunosc, aș fi mincinos, asemenea vouă; dar Eu îl cunosc și cuvîntul Lui îl păzesc. Avraam, părintele vostru, a fost bucuros să vadă ziua Mea și a văzut-o și s-a veselit. Deci au zis iudeii către Dînsul: nu ai nici cincizeci de ani și zici că l-ai văzut pe Avraam? Iar Iisus a zis către ei: adevărat, adevărat vă spun vouă: Eu sînt mai înainte de a fi fost Avraam. Atunci ei au luat

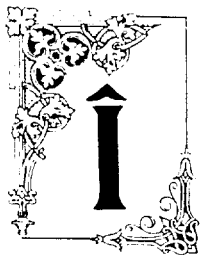
DUMINICA

A ȘASEA DUPĂ PAȘTI A ORBULUI

LA UTRENIE EVANGHELIA A OPTA A ÎNVIERII

LA LITURGHIE EVANGHELIA DE LA IOAN

(IX, 1—38)

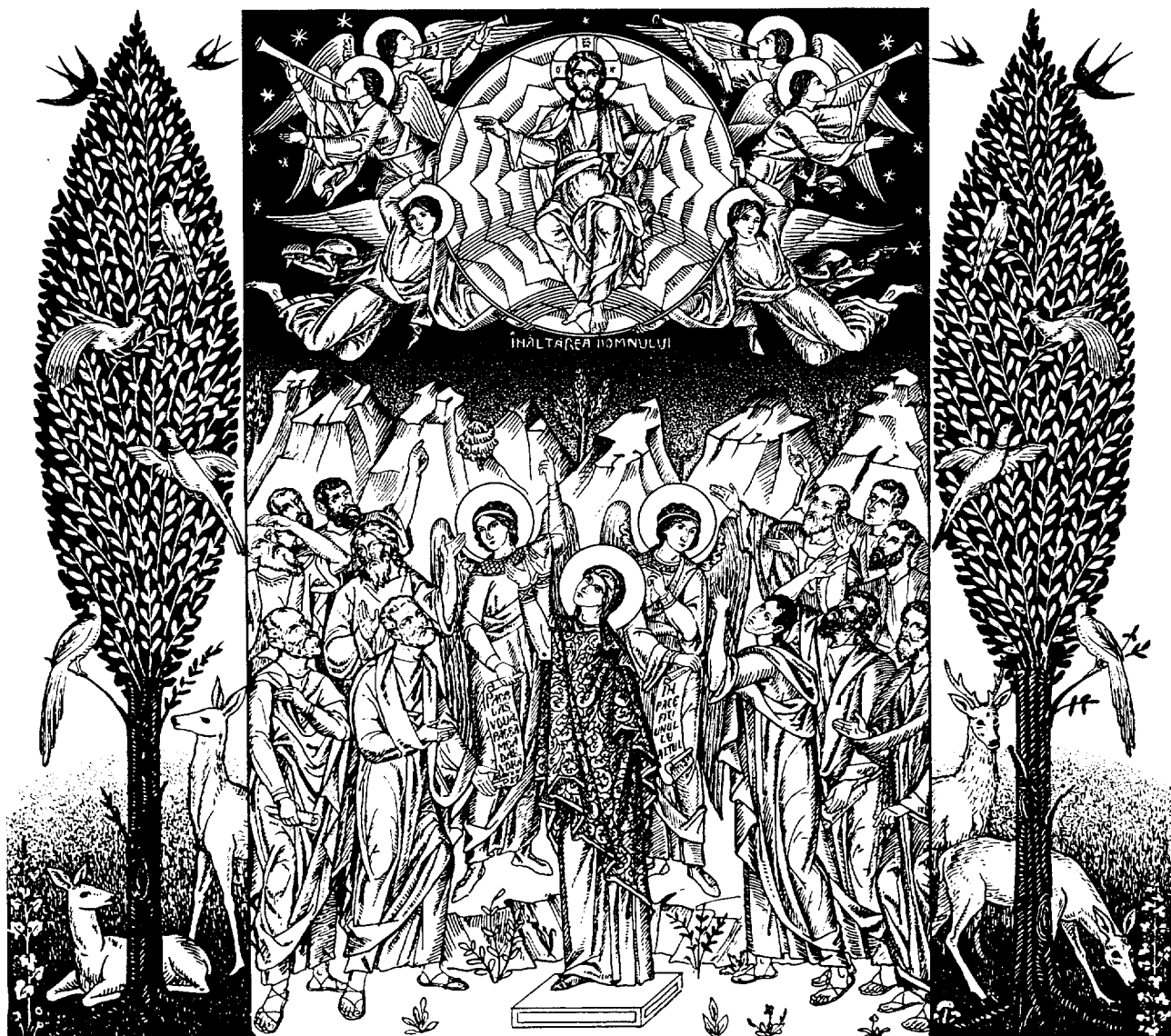
În vremea aceea, tre-cînd, Iisus a văzut pe un om orb din naștere; atunci ucenicii L-au întrebat pe El zicînd: Învățătorule, cine a păcătuit, acesta sau părinții lui, de s-a născut orb? Iisus le-a răspuns: nici el n-a păcătuit, nici părinții lui, ci s-a născut orb ca să se arate într-însul lucrurile lui Dumnezeu. Trebuie să fac, pînă este ziuă, lucrurile Celui ce M-a trimis pe M i n e, căci vine noaptea,

cînd nimeni nu poate să lucreze. Cîtă vreme sînt în lume, Eu sînt Lumina lumii. După ce a zis aceasta, a scuipat jos și a făcut tină din scuipat, și a uns cu tină ochii orbului. Apoi i-a zis: m e r g i de te spală la izvorul Siloamului, care se tâlcuiește: trimis. Deci s-a dus și s-a spălat și a venit văzînd. Iar vecinii și cei ce-l văzuseră mai înainte, că era cerșetor, se întrebau: nu este acesta cel ce ședea și cerșea? Unii ziceau că acesta este, iar alții ziceau că seamănă cu el. Dar

el zicea: eu sînt. Deci l-au întrebat: atunci cum s-au deschis ochii tăi? El le-a răspuns și a zis: omul care se numește Iisus a făcut tină și a uns ochii mei. Apoi mi-a zis: mergi la izvorul Siloamului și te spală. Deci, mergînd și spălîndu-mă, am dobîndit vederea. L-au mai întrebat: unde este Acela? Nu știu, le-a răspuns el. L-au dus la farisei pe cel ce mai înainte fusese orb. Și era într-o zi de sîmbătă, cînd a făcut Iisus tină și a deschis ochii orbului. Deci din nou l-au întrebat fariseii cum a dobîndit vederea. El le-a răspuns: tină a pus pe ochii mei și m-am spălat și văd. Deci, unii dintre farisei ziceau: acest om nu este de la Dumnezeu, fiindcă nu păzește ziua sîmbetei. Dar alții ziceau: cum poate un om păcătos să facă minuni ca acestea? Și astfel era dezbinare între ei. Deci iarăși l-au întrebat pe cel ce fusese orb: tu ce zici despre El pentru că ți-a deschis ochii tăi? Iar el a răspuns că este prooroc. Dar iudeii n-au crezut despre el că a fost orb și și-a căpătat vederea, pînă ce n-au chemat pe părinții celui vindecat de orbire. Așadar i-au întrebat și le-au zis: acesta este fiul vostru, despre care voi ziceți că s-a născut orb? Atunci părinții lui au răspuns și le-au zis: știm că acesta este fiul nostru și că el s-a născut orb; dar cum vede el acum, noi nu știm; sau cine i-a deschis ochii lui, noi nu știm. Este în vîrstă, întrebați-l pe dînsul; el singur vă va spune despre sine. Acestea le-au zis părinții lui, pentru că se temeau de iudei, căci iudeii se sfătuiseră acum, că de-L va mărturisi cineva pe Iisus că este Hristos, să fie dat afară din sinagogă. De aceea părinții lui

au zis: este în vîrstă, întrebați-l pe dînsul. Deci fariseii au chemat a doua oară pe omul care fusese orb și i-au zis: dă slavă lui Dumnezeu; noi știm că omul Acesta este păcătos. El însă a răspuns: de este păcătos, nu știu; eu una știu, că eram orb și acum văd. Deci l-au întrebat iarăși: ce ți-a făcut? Cum a deschis ochii tăi? El le-a răspuns: acum v-am spus vouă și n-ați auzit! De ce voiți să auziți încă o dată? Nu cumva voiți să vă faceți și voi ucenici ai Lui? Atunci l-au ocărît și i-au zis: tu ești ucenicul Lui; noi sîntem ucenicii lui Moise. Noi știm că Dumnezeu a grăit cu Moise, iar pe Acesta noi nu-L știm de unde este. Răspuns-a omul și le-a zis: tocmai în aceasta stă minunea că voi nu știți de unde este; și totuși El a deschis ochii mei. Și noi știm că Dumnezeu nu-i ascultă pe păcătoși, dar de este cineva cinstitor de Dumnezeu și face voia Lui, pe acela îl ascultă. Din veac nu s-a auzit să fi deschis cineva ochii vreunui orb din naștere. Dacă n-ar fi Acesta de la Dumnezeu, nimic n-ar fi putut face. Ei însă au răspuns și i-au zis: în păcate tu te-ai născut întreg și tu ne înveți pe noi? Și l-au dat afară. A auzit Iisus că l-au dat afară și găsindu-l, l-a întrebat: crezi tu în Fiul lui Dumnezeu? El a răspuns și a întrebat: cine este, Doamne, ca să cred într-Însul? Iisus i-a spus: L-ai văzut pe El, căci cel care vorbește cu tine, Acela este. Atunci el a grăit: cred, Doamne, și s-a închinat Lui.

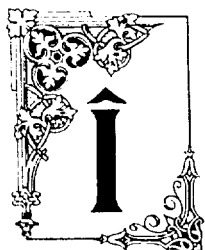
J, O I

ÎN A ȘASEA SĂPTĂMÎNĂ DUPĂ PAȘTI
LA ÎNĂLTĂREA DOMNULUI NOSTRU IISUS HRISTOS

LA UTRENIE EVANGHELIA A TREIA A ÎNVIERII

LA LITURGHIE EVANGHELIA DE LA LUCA

(XXIV, 36—53)

In vremea aceea, după ce s-a sculat din morți, Iisus a stat în mijlocul ucenicilor Săi și a grăit către ei: pace vouă! Iar ei, înspăimîntîndu-se și înfricoșîndu-se,

gîndeau în sine că văd un duh. Dar El le-a grăit: ce sînteți tulburați și pentru ce vi se ridică astfel de gînduri în inimile voastre. Priviți mîinile și picioarele Mele, că Eu însumi sînt: pipăiți-Mă și vedeți, că un duh nu are carne și oase,

cum Mă vedeți pe Mine avînd. Și zicînd acestea, le-a arătat mîinile și picioarele Sale. Deci încă necrezînd ei de bucurie și de mirare, El le-a zis: aveți aici ceva de mîncare? Iar ei I-au pus înainte o bucată de pește fript și un fagure de miere. Și luînd a mîncat în fața lor. Apoi a zis către ei: acestea sînt cuvintele pe care le-am grăit către voi, pe cînd eram cu voi, că trebuie să se împlinească toate cele scrise despre Mine în legea lui Moise, în prooroci și în psalmi. Atunci le-a deschis mîntea, ca să înțeleagă Scripturile. Și iarăși le-a zis: așa este scris și așa trebuia să pătimească Hristos și să învieze din morți a treia zi; iar în numele Lui să se propovăduiască pocăința spre iertarea păcatelor la toate neamurile, începînd de la Ierusalim. Iar voi sînteți martorii acestora. Și iată Eu trimit peste voi făgăduința Tatălui Meu; însă voi să ședeți în cetatea Ierusalimului, pînă cînd vă veți îmbrăca cu putere de Sus. Apoi i-a dus afară în Betania și, ridicîndu-și mîinile Sale, i-a binecuvîntat. Și, pe cînd îi binecuvînta, s-a despărțit de dînșii și s-a înălțat la cer. Iar ei, închinîndu-se Lui, s-au întors în Ierusalim cu bucurie mare. Și erau în toată vremea în Biserică, lăudînd și binecuvîntînd pe Dumnezeu. Amin!

VINERI

ÎN SĂPTĂMÎNA A ȘASEA
DUPĂ PAȘTI

EVANGHELIA DE LA IOAN

(XIV, 1—11)

Zis-a Domnul către ucenicii Săi: să nu se tulbure în voi inima voastră; aveți credință în Dumnezeu și în Mine aveți credință. În casa Tatălui Meu sînt multe locașuri, iar dacă n-ar fi așa, v-aș fi spus. Eu vreau să Mă duc să vă pregătesc vouă loc. Și dacă Mă voi duce și vă voi pregăti vouă loc, iarăși voi veni și vă voi lua la Mine, pentru ca să fiți și voi unde sînt Eu. Și unde Mă duc Eu, voi știți, și știți și calea. Zis-a Toma către El: Doamne, nu știm unde Te duci; și calea cum putem s-o știm? Iisus i-a răspuns: Eu sînt calea, adevărul și viața; nimeni nu vine la Tatăl Meu, decît numai prin Mine. Dacă M-ați fi cunoscut pe Mine, și pe Tatăl Meu L-ați fi cunoscut; dar de acum îl cunoașteți și L-ați și văzut. Filip I-a zis atunci: Doamne, arată-ne nouă pe Tatăl și ne este de ajuns. Dar Iisus i-a răspuns: de atîta vreme sînt cu voi, Filipe, și tu nu M-ai cunoscut pe Mine? Cel ce M-a văzut pe Mine a văzut pe Tatăl. Cum zici tu: arată-ne nouă pe Tatăl? Nu crezi că Eu sînt în Tatăl și Tatăl este în Mine? Cuvintele, pe care vi le grăiesc Eu, nu le spun de la Mine, ci Tatăl, care sălășluiește în Mine, El însuși face aceste lucruri. Credeți Mie, că Eu sînt în Tatăl și Tatăl este în Mine.

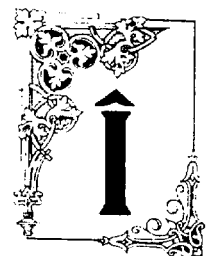
DUMINICA

A ȘAPTEA DUPĂ PAȘTI A SFINȚILOR PĂRINȚI

LA UTRENIE EVANGHELIA A ZECEA A ÎNVIERII

LA LITURGHIE EVANGHELIA DE LA IOAN

(XVII, 1—13)

In vremea aceea, ridicându-și ochii Săi către cer, Iisus a cuvîntat: Părinte, a venit ceasul! Preamărește pe Fiul Tău, ca și Fiul Tău să Te preamărească pe Tine, precum I-ai dat stăpînire peste toată făptura, ca să dea viață veșnică tuturor acelor pe care Tu i-ai dat Lui; iar viața cea veșnică este aceea ca să Te cunoască pe Tine, singurul, adevăratul Dumnezeu și

pe Iisus Hristos, pe care L-ai trimis. Eu Te-am preamărit pe pămînt și am săvîrșit lucrul pe care Mi l-ai dat să-l fac. Și acum Mă preamărește Tu, Părinte, la Tine însuși, cu slava pe care am avut-o la Tine mai înainte de a fi lumea. Am făcut cunoscut numele Tău oamenilor pe care Mi i-ai dat Mie din lume; ai Tăi erau, și Mi i-ai dat Mie și cuvîntul Tău l-au păzit. Acum au cunoscut că toate cîte Mi-ai dat sînt de la Tine, pentru că

cuvintele pe care Mi le-ai dat le-am dat lor; iar ei le-au primit și au cunoscut cu adevărat că de la Tine am ieșit, și au crezut acum că Tu M-ai trimis. Eu pentru aceștia Mă rog; nu Mă rog pentru lume, ci pentru aceștia pe care Mi i-ai dat, căci ei sînt ai Tăi, și toate ale Mele sînt ale Tale, și ale Tale sînt ale Mele, și M-am preamărit în ei. Mult nu mai sînt în lume, dar ei sînt în lume și Eu vin la Tine. Părinte Sfinte, păzește-i în numele Tău pe cei care Mi i-ai dat, ca să fie una precum sîntem și Noi. Cînd eram cu ei în lume, Eu îi păzeam în numele Tău; pe cei care Mi i-ai dat, i-am păzit și nici unul dintre ei n-a pierit, decît numai fiul pierzării, pentru ca să se îplinească Scriptura. Acum însă Eu vin la Tine și acestea le grăiesc cît sînt în lume, pentru ca bucuria Mea s-o aibă deplin în ei.

L U N I

IN SĂPTĂMÎNA A ȘAPTEA
DUPĂ PAȘTI

EVANGHELIA DE LA IOAN

(XIV, 27—31; XV, 1—7)

Zis-a Domnul către ucenicii Săi: să nu se tulbure inima voastră, nici să se înfricoșeze. Ați auzit că Eu v-am spus că Mă duc, dar voi veni la voi. De M-ați iubi, v-ați bucura că v-am spus vouă: Mă duc la Tatăl, pentru că Tatăl Meu este mai mare decît Mine. Și v-am spus vouă acestea, mai înainte de a se împlini, ca să credeți cînd se vor împlini. Nu voi mai vorbi mult cu voi, căci vine stăpînitorul acestei

lumi. El nu are nimic în Mine. Dar lumea va cunoaște că Eu iubesc pe Tatăl și precum Tatăl Mi-a poruncit, așa fac. Sculați-vă să mergem de aici. Eu sînt adevărata tulpină a viței și Tatăl Meu este lucrătorul. Pe orice mlădiță care este în Mine și nu aduce roadă El o taie; și pe orice mlădiță care aduce roadă El o curățește pentru ca și mai multă roadă să aducă. Acum voi sînteți curați, pentru cuvîntul pe care vi l-am spus. Rămîneți în Mine și Eu voi rămîne în voi. După cum mlădița nu poate să aducă roadă de la sine însăși, dacă nu rămîne în tulpina viței, tot așa nici voi, dacă nu veți rămîne în Mine. Eu sînt tulpina viței, voi sînteți mlădițele. Cine rămîne în Mine și Eu în el, acela aduce roadă multă, căci fără Mine nu puteți face nimic. Dacă vreunul nu rămîne în Mine, este aruncat afară ca mlădița neroditoare, care s-a uscat și pe care o adună lumea, o aruncă în foc și arde. Dacă rămîneți în Mine și cuvintele Mele rămîn în voi, cereți orice veți vrea, și se va da vouă.

M A R Ț I

ÎN SĂPTĂMÎNA A ȘAPTEA
DUPĂ PAȘTI

EVANGHELIA DE LA IOAN

(XVI, 2—13)

Zis-a Domnul către ucenicii Săi: va veni vremea, cînd oricine vă va ucide pe voi va crede că aduce astfel slujbă lui Dumnezeu. Și acestea le vor face pentru că n-au cunoscut nici pe Tatăl, nici pe Mine. Iar acestea toate le-am grăit către voi,

PRAZNICUL A CINCIZECI DE ZILE

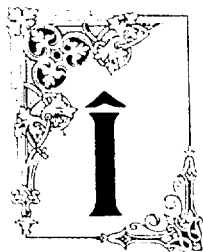
ADICĂ

DUMINICA POGORÎRII SFÎNTULUI ȘI DE VIAȚĂ FĂCĂTORULUI DUH

LA UTRENIE

EVANGHELIA DE LA IOAN

(XX, 19—23)

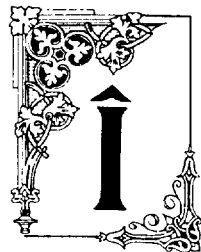
In ziua cea dintîi a săptămîinii, cînd s-a înserat și ușile erau încuiate acolo unde se aflau ucenicii adunați de frica iudeilor, a venit Iisus, a stat în mijlocul lor și le-a zis: pace vouă! Și după acest cuvînt le-a arătat mîinile și coasta

Sa. Deci s-au bucurat ucenicii văzînd că este Domnul. Atunci le-a zis Iisus iarăși: pace vouă! Precum M-a trimis pe Mine Tatăl, vă trimit și Eu pe voi; și, grăind aceasta, a suflat asupra lor și le-a zis: luați Duh Sfînt; cărora veți ierta păcatele, le vor fi iertate, și cărora le veți ține, ținute vor fi.

TOT ÎN ACEST PRAZNIC LA LITURGHIE

EVANGHELIA DE LA IOAN

(VII, 37—53; VIII, 12)

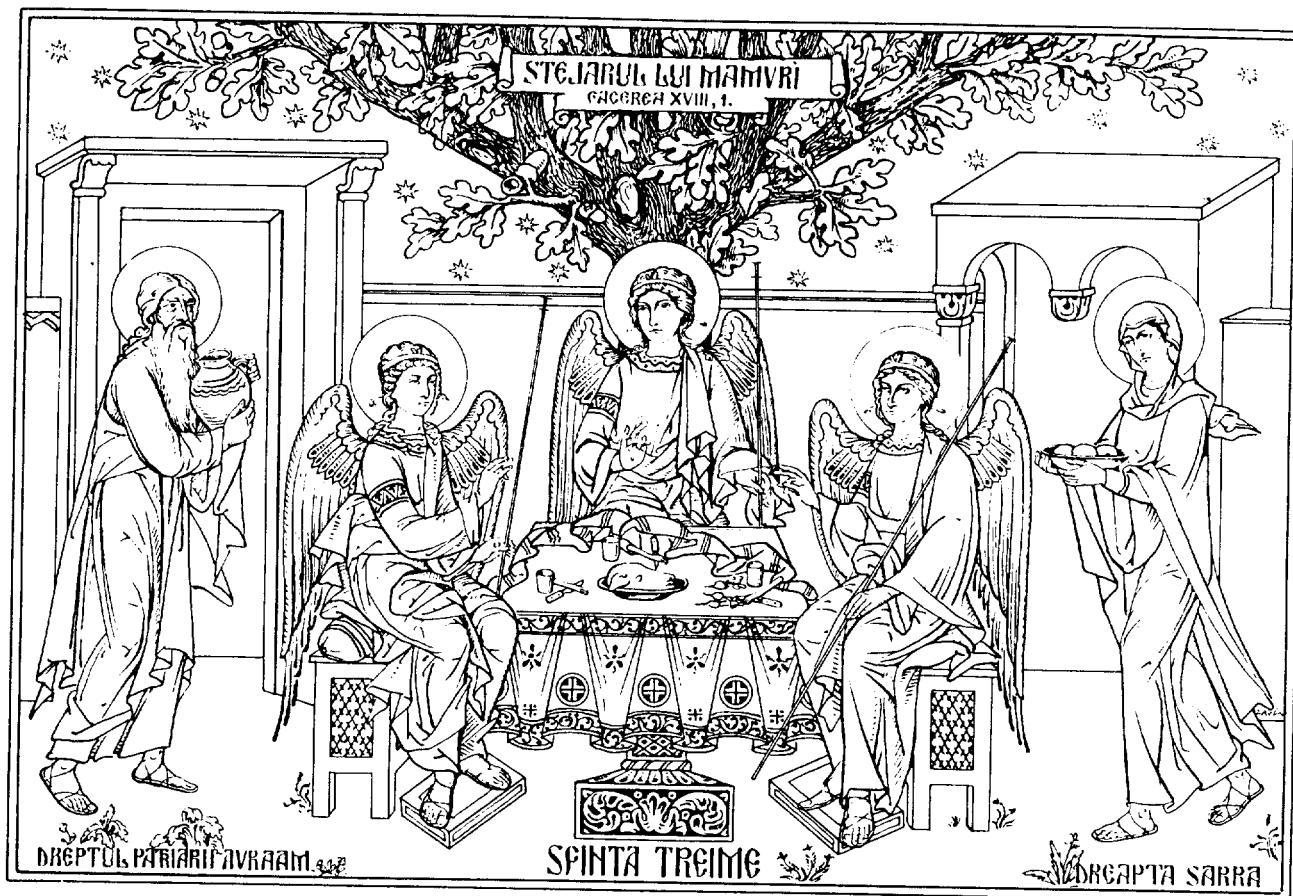
In ziua cea de pe urmă — ziua cea mare a praznicului — a șezut Iisus între ei și a grăit cu glas mare, zicînd: cui îi este sete, să vină la Mine și să bea. Celui ce crede în Mine, precum a zis Scriptura: rîuri de apă vie vor curge din pîntecele lui. Iar aceasta a zis despre Duhul pe care aveau să-l primească cei ce cred într-Însul. Pentru că pînă atunci Duhul nu fusese dat, căci Iisus încă nu se preamărise. Deci mulți din popor, auzind cuvintele acestea, ziceau: cu adevărat Acesta este Proorocul. Alții ziceau: Acesta este Hristos. Iar alții ziceau: oare, din Galileea va să vină Hristos? N-a zis, oare, Scriptura că Hristos are să vină din neamul lui David și din orașul Betleem, de unde a fost David? Și astfel s-a făcut dezbinare în popor pentru El; iar unii dintr-înșii voiau să-L prindă, dar nimeni n-a pus mîna pe Dîn-

sul. Deci servitorii templului au venit înapoi la căpeteniile preoților și la farisei. Aceștia i-au întrebat: de ce nu L-ați adus? Dar servitorii au răspuns: niciodată nu a grăit vreun om, ca Omul Acesta. Atunci fariseii le-au zis: nu cumva și voi ați fost amăgiți? Nu cumva a crezut în El cineva dintre căpeteniilor sau dintre farisei? Dar gloata aceasta, care nu știe legea, este blestemată! Atunci Nicodim, cel care venise noaptea la Iisus și care era unul dintre ei, le-a zis: oare, legea noastră osîndește pe om fără să-l asculte mai întîi și fără să știe ce a făcut? Dar ei au răspuns și i-au zis: nu cumva și tu ești din Galileea? Cercetează și vezi că prooroc din Galileea nu s-a ridicat. Și s-a dus fiecare la casa sa. Deci iarăși le-a vorbit lor Iisus, zicînd: Eu sînt Lumina lumii; cel care-Mi urmează Mie nu va umbla în întuneric, ci va avea Lumina vieții.

L U N I

ÎN SĂPTĂMÎNA ÎNTÎIA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

EVANGHELIA DE LA MATEI

(XVIII, 10—20)

Zis-a Domnul: căutați ca să nu disprețuiți pe vreunul din aceștia mai mici, căci vă spun vouă că îngerii lor din ceruri totdeauna priveșc fața Tatălui Meu, care este în ceruri; căci Fiul Omului a venit să mintuiască pe cei pierduți. Ce vi se pare? Dacă un om are o sută de oi și i se rătăcește una din ele, au nu lasă pe cele 99 în munți și se duce de caută pe cea rătăcită? Și dacă se întâmplă să o găsească, adevărat vă spun vouă că se bucură de ea mai mult, decât de cele 99, care nu

s-au rătăcit. Tot așa, nu este voia Tatălui vostru, cel din ceruri, ca să piară vreunul dintre aceștia mai mici. De-ți va greși ție fratele tău, mergi și-l mustră între tine și el singur; dacă te va asculta, ai câștigat pe fratele tău. Iar de nu te va asculta, mai ia împreună cu tine încă unul sau doi, ca prin gura a două sau trei mărturii să se sprijine orice cuvânt. Iar de nu-i va asculta pe ei, spune-l soborului Bisericii; și de nu va asculta nici de sobor, să-ți fie ție ca un păgîn și vameș. Adevărat vă spun vouă: oricîte veți lega pe pămînt, vor fi

legate și în cer; și oricâte veți dezlega pe pământ, vor fi dezlegate și în cer. Iarăși vă spun vouă că, dacă doi dintre voi se vor uni pe pământ pentru un lucru pe care îl vor cere, se va da lor de Tatăl Meu, care este în ceruri. Căci unde sînt doi sau trei adunați în numele Meu, acolo sînt și Eu în mijlocul lor.

ruri; căci tot așa au prigonit pe proorocii cei dinainte de voi. Voi sînteți sarea pământului; dar dacă sarea se va strica, cu ce se va mai săra? La nimic nu mai este bună, decît numai de aruncat afară, ca să fie călcată de oameni.

M A R Ț I

ÎN SĂPTĂMÎNA ÎNTÎIA
DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH
EVANGHELIA DE LA MATEI

(IV, 25; V, 1—13)

In vremea aceea au mers după Iisus mulțimi nenumărate din Galileea, din Decapole, din Ierusalim, din Iudeea și de dincolo de Iordan. Iisus, văzînd mulțimile, s-a suit pe munte și șezînd jos, ucenicii Lui s-au apropiat de Dînsul; iar El, deschizîndu-și gura Sa, îi învăța, zicînd: fericiți cei săraci cu duhul, căci a lor este împărăția cerurilor. Fericiți cei ce plîng, căci aceia se vor mîngîia. Fericiți cei blînzi, căci aceia vor moșteni pământul. Fericiți cei ce flămînzesc și cei ce însetoșează de dreptate, căci aceia se vor sătura. Fericiți cei milostivi, căci aceia se vor milui. Fericiți cei curați cu inima, căci aceia vor vedea pe Dumnezeu. Fericiți făcătorii de pace, căci aceia fiii lui Dumnezeu se vor chema. Fericiți cei prigoniți pentru dreptate, căci a lor este împărăția cerurilor. Fericiți veți fi cînd, din pricina Mea, vă vor ocări și vă vor prigoni și, mințind, vor zice tot cuvîntul rău împotriva voastră. Bucurați-vă și vă veseliți, că plata voastră multă este în ce-

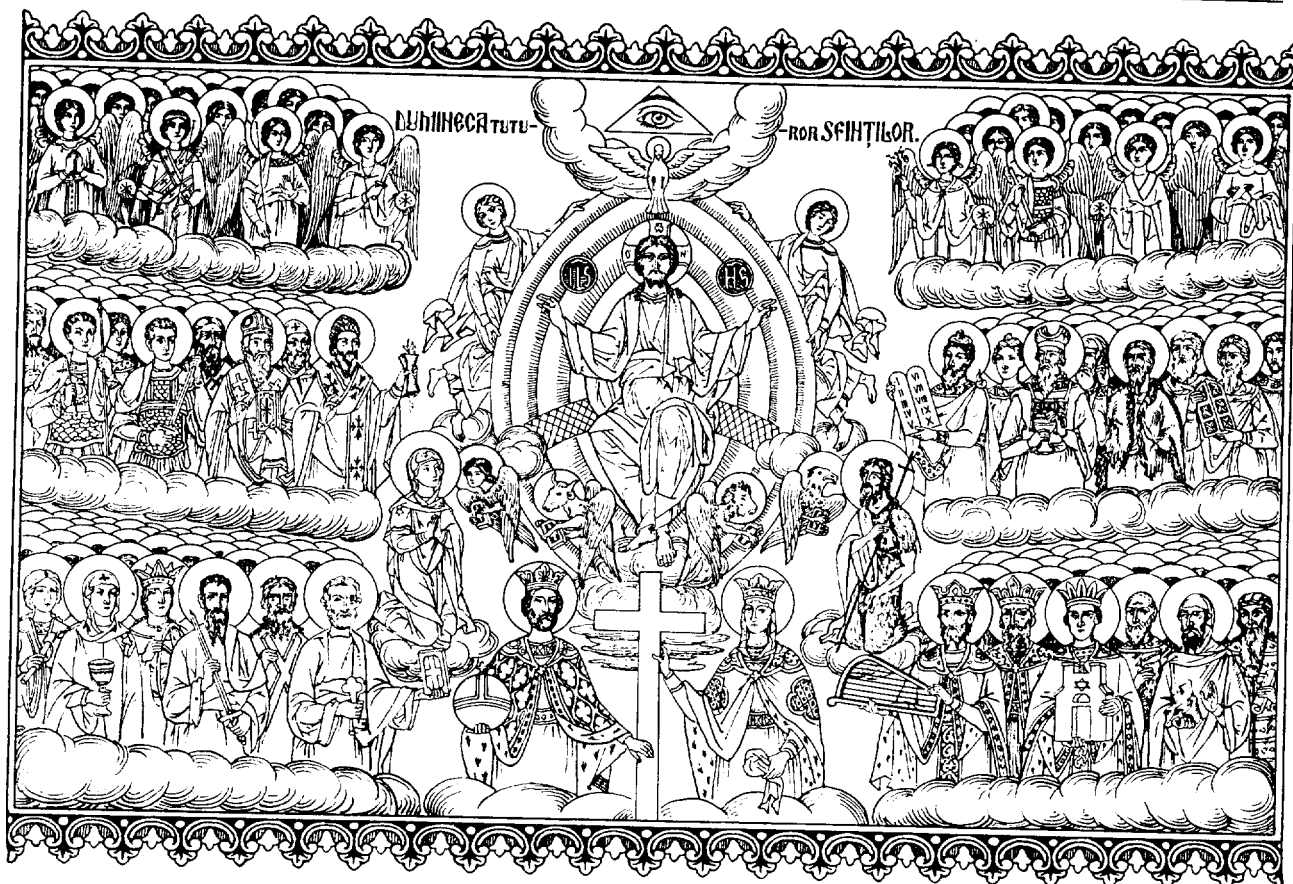
M I E R C U R I

ÎN SĂPTĂMÎNA ÎNTÎIA
DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH
EVANGHELIA DE LA MATEI

(V, 20—26)

Zis-a Domnul către ucenicii Săi: dacă nu va prisosi dreptatea voastră mai mult, decît a cărturarilor și a fariseilor, nu veți intra în împărăția cerurilor. Ați auzit că s-a zis celor de demult: să nu ucizi, căci cine va ucide va fi vinovat osîndei. Eu însă vă spun vouă că oricine se minie pe fratele său vinovat va fi de osîndă; și cine va zice fratelui său, prostule, vinovat va fi de judecata soborului; iar cine-i va zice, nebune, vinovat va fi focului Gheenei. Deci tu, cînd vei aduce darul tău la altar, și acolo îți vei aduce aminte că fratele tău are ceva împotriva ta, lasă darul tău acolo, înaintea altarului, și du-te de te împacă mai întîi cu fratele tău și apoi, venind, adu darul tău. Împacă-te degrab cu pîrișul tău, cîtă vreme ești cu el pe drum, ca nu cumva pîrișul să te dea pe mîna judecătorului, și judecătorul să te dea pe mîna slujitorului și să fii aruncat în temniță. Adevărat îți spun că nu vei ieși de acolo, pînă ce nu vei plăti cel din urmă ban.

DUMINICA

ÎNȚIA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH A TUTUROR SFINȚILOR

LA UTRENIE EVANGHELIA ÎNȚIA A ÎNVIERII

LA LITURGHIE EVANGHELIA DE LA MATEI

(X, 32—35; 37—38; XIX, 27—30)

Zis-a Domnul către ucenicii Săi: pentru cel care va mărturisi pentru Mine înaintea oamenilor, voi mărturisi și Eu pentru el înaintea Tatălui Meu, care este în ceruri. Iar de cel care se va lepăda de Mine înaintea oamenilor, și Eu Mă voi lepăda de el înaintea Tatălui Meu, care este în ceruri. Cel ce iubește pe tată ori pe mamă mai mult, decât pe Mine, nu este vrednic de Mine. Cel ce iubește pe fiu ori pe fiică

mai mult, decât pe Mine, nu este vrednic de Mine. Și cine nu-și va lua crucea sa și nu va veni după Mine, acela nu este vrednic de Mine. Atunci, răspunzând, Petru a zis către Dînsul: iată noi am lăsat toate și am urmat Ție; oare, ce vom avea noi? Iar Iisus a zis către ei: adevărat vă spun vouă că voi, cei care M-ați urmat pe Mine, la nașterea din nou a lumii, cînd va ședea Fiul Omului pe scaunul slavei Sale, veți ședea și voi pe douăsprezece scaune, judecînd cele douăspre-

zece seminții ale lui Israel. Și oricine a lăsat case, sau frați, sau surori, sau tată, sau mamă, sau femeie, sau feciori, sau țarini pentru numele Meu, însutit va lua înapoi și viața veșnică va moșteni. Dar mulți din cei dintii vor fi pe urmă, și din cei de pe urmă vor fi întâi.

L U N I

ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUA
DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

EVANGHELIA DE LA MATEI

(VII, 31—34; VII, 9—11)

Zis-a Domnul: să nu duceți grijă, zicînd: oare ce vom mânca, sau ce vom bea, sau cu ce ne vom îmbrăca? Căci toate acestea le caută păgînii; doar știe Tatăl vostru cel ceresc că aveți nevoie de toate acestea. Ci căutați mai întâi împărăția lui Dumnezeu și dreptatea Lui, și toate acestea se vor adăuga vouă. Drept aceea, nu vă îngrijiți de ziua de mâine, căci ziua de mâine se va îngriji de sine. Ajunge zilei răutatea ei. Cine între voi este omul acela, de la care cerînd fiul său piine, el să-i dea piatră? Sau de-i va cere pește, el să-i dea șarpe? Deci, dacă voi, răi fiind, știți să dați daruri bune fiilor voștri, cu cît mai mult Tatăl vostru, cel din ceruri, va da cele bune celor care cer de la Dînsul.

M A R Ț I

ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUA
DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

EVANGHELIA DE LA MATEI

(VII, 15—21)

Zis-a Domnul: păziți-vă de proorocii cei mincinoși, care vin la voi îmbrăcați în haine de oi, iar pe dinlăuntru ei sînt lupi răpitori. După roadele lor îi veți cunoaște. Culeg, oare, oamenii struguri din spini, sau smochine din ciulini? Căci orice pom bun face roade bune, iar pomul rău face roade rele. Nu poate pomul bun să facă roade rele, nici pomul rău să facă roade bune. Deci orice pom care nu face roade bune se taie și se aruncă la foc. Drept aceea, după roadele lor îi veți cunoaște. Nu oricine îmi zice: Doamne, Doamne, va intra în împărăția cerurilor, ci cel care face voia Tatălui Meu, care este în ceruri.

M I E R C U R I

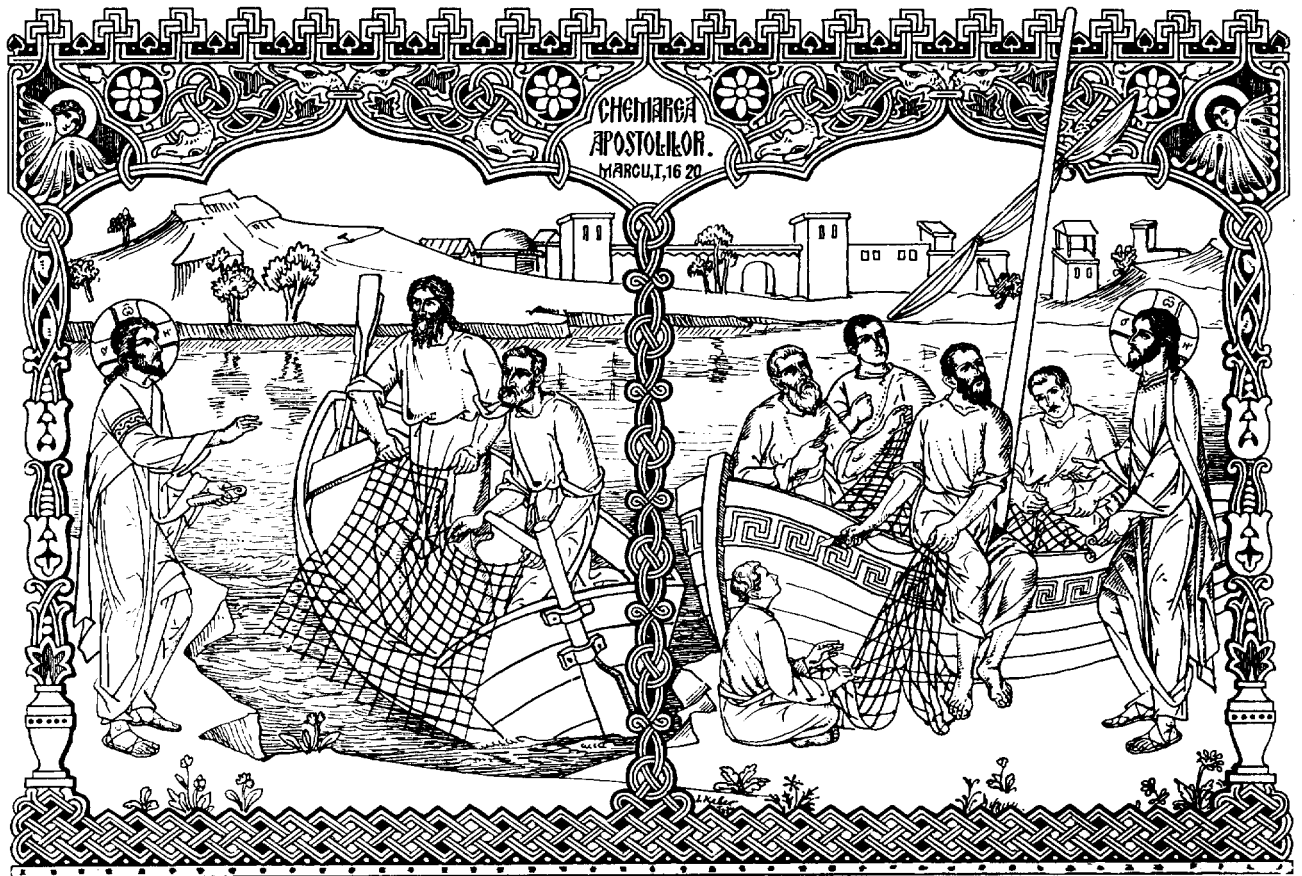
ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUA
DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

EVANGHELIA DE LA MATEI

(VII, 21—23)

Zis-a Domnul: nu oricine îmi zice, Doamne, Doamne, va intra în împărăția cerurilor, ci cel care face voia Tatălui Meu, care este în ceruri. Mulți îmi vor zice în ziua aceea: Doamne, Doamne, au nu în numele Tău am proorocit și cu numele Tău am scos demoni și în nu-

DUMINICA

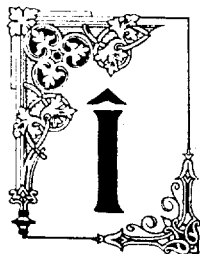
A DOUA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

GLASUL I

LA UTRENIE EVANGHELIA A DOUA A ÎNVIERII

LA LITURGHIE EVANGHELIA DE LA MATEI

(IV, 18-23)

In vremea aceea, pe cînd umbla Iisus pe lîngă marea Galileii, a văzut pe doi frați: pe Simon, care după aceea a fost numit Petru, și pe Andrei fratele acestuia, care aruncau mreaja în mare, căci erau pescari, și le-a zis: veniți după Mine și vă voi face pescari de oameni. Iar ei, lăsîndu-și mrejele în clipa aceea, au mers după Dînsul.

De acolo, mergînd El mai departe, a văzut alți doi frați: pe Iacob al lui Zevedeu și pe Ioan, fratele lui, în corabie cu Zevedeu, tatăl lor, cîrbindu-și mrejele, și i-a chemat. Iar ei, îndată lăsînd corabia și pe Zevedeu, tatăl lor, au mers după Dînsul. Și a străbătut Iisus toată Galileea, învățînd în sinagogile lor și propovăduind Evanghelia împărăției și tămăduind orice boală și orice neputință în popor.

DUMINICA

A TREIA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

GLASUL II

LA UTRENIE EVANGHELIA A TREIA A ÎNVIERII

LA LITURGHIE EVANGHELIA DE LA MATEI

(VI, 22—23)

Zis-a Domnul către dînșii: luminătorul trupului este ochiul; dacă va fi ochiul tău curat, tot trupul tău va fi luminat; iar dacă ochiul tău va fi rău, tot trupul tău va fi întunecat. Deci, dacă lumina, care este în tine, este întuneric, cu cât mai mult va fi întunericul! Nimeni nu poate să slujească la doi domni, căci sau pe unul va urî și pe altul va iubi, sau după unul se va ține și de celălalt nu va avea grijă; nu puteți să slujiți lui

Dumnezeu și lui Mamona. Drept aceea vă spun vouă: să nu vă îngrijiți pentru viața voastră gândind ce veți mânca, ori ce veți bea; nici pentru trupul vostru cu ce vă veți îmbrăca. Oare, nu este viața mai mult decât hrana, și trupul, decât îmbrăcămintea? Uitați-vă la păsările cerului, că nu seamănă, nici nu seceră, nici nu adună în hambare, și Tatăl vostru cel ceresc le hrănește. Au nu sinteți voi cu mult mai presus de ele? Și cine dintre voi, oricât și-ar pune el mintea, poate să-și adauge la statura

sa un cot? Iar de îmbrăcăminte ce vă îngrijiți? Luați seama la crinii câmpului cum cresc: nu se ostenesc, nici nu torc, și totuși vă spun vouă că nici Solomon, în toată mărirea sa, nu s-a îmbrăcat ca unul dintre ei. Iar dacă iarba câmpului, care astăzi este și mâine se aruncă în cuptor, Dumnezeu în acest fel o îmbracă, oare, nu cu mult mai mult pe voi, o puțin credincioșilor? Deci, să nu duceți grijă zicînd: ce vom mânca, sau ce vom bea, sau cu ce ne vom îmbrăca! Căci toate acestea le caută păgînii; doar știe Tatăl vostru cel ceresc că aveți nevoie de toate acestea. Ci căutați mai întii împărăția lui Dumnezeu și dreapta Lui, și toate acestea se vor adăuga vouă.

L U N I

ÎN SĂPTĂMÎNA A PATRA
DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH
EVANGHELIA DE LA MATEI

(XI, 2-15)

In vremea aceea, auzind în închisoare despre faptele lui Hristos, a trimis Ioan pe doi dintre ucenicii săi să-L întrebe: Tu ești Acela care trebuie să vină, sau să așteptăm pe altul? Atunci Iisus, răspunzînd, le-a spus: mergeți și spuneți lui Ioan cele ce auziți și vedeți: orbii văd și schiopii umblă; leproșii se curățesc și surzii aud; morții înviază și săracilor li se binevestește. Și fericit este acela care nu-și va pierde credința în Mine. După ce au plecat aceștia, Iisus a început să vorbească mulțimilor despre Ioan, zicînd: ce-ați ieșit să vedeți în pus-

tie? O trestie clătinată de vînt? Sau ce-ați ieșit să vedeți? Un om îmbrăcat în haine moi? Iată, cei ce poartă haine moi sînt în casele împăraților. Atunci de ce-ați ieșit? Să vedeți un prooroc? Adevărat vă spun vouă că și mai mult decît un prooroc, căci el este acela despre care este scris: iată Eu trimit înaintea feței Tale pe îngerul Meu, cel care va pregăti calea Ta, înaintea Ta. Adevărat vă spun vouă că nu s-a sculat, dintre cei care sînt născuți de femei, unul mai mare decît Ioan Botezătorul; totuși cel ce este cel mai mic în împărăția cerurilor este mai mare decît el. Din zilele lui Ioan Botezătorul pînă acum, împărăția cerurilor se ia prin stăruință și cei silitori pun mîna pe ea. Căci toți proorocii și legea au proorocit pînă la Ioan. Și, dacă voiți să înțelegeți, el este Ilie, cel care va să vină. Cine are urechi de auzit să audă.

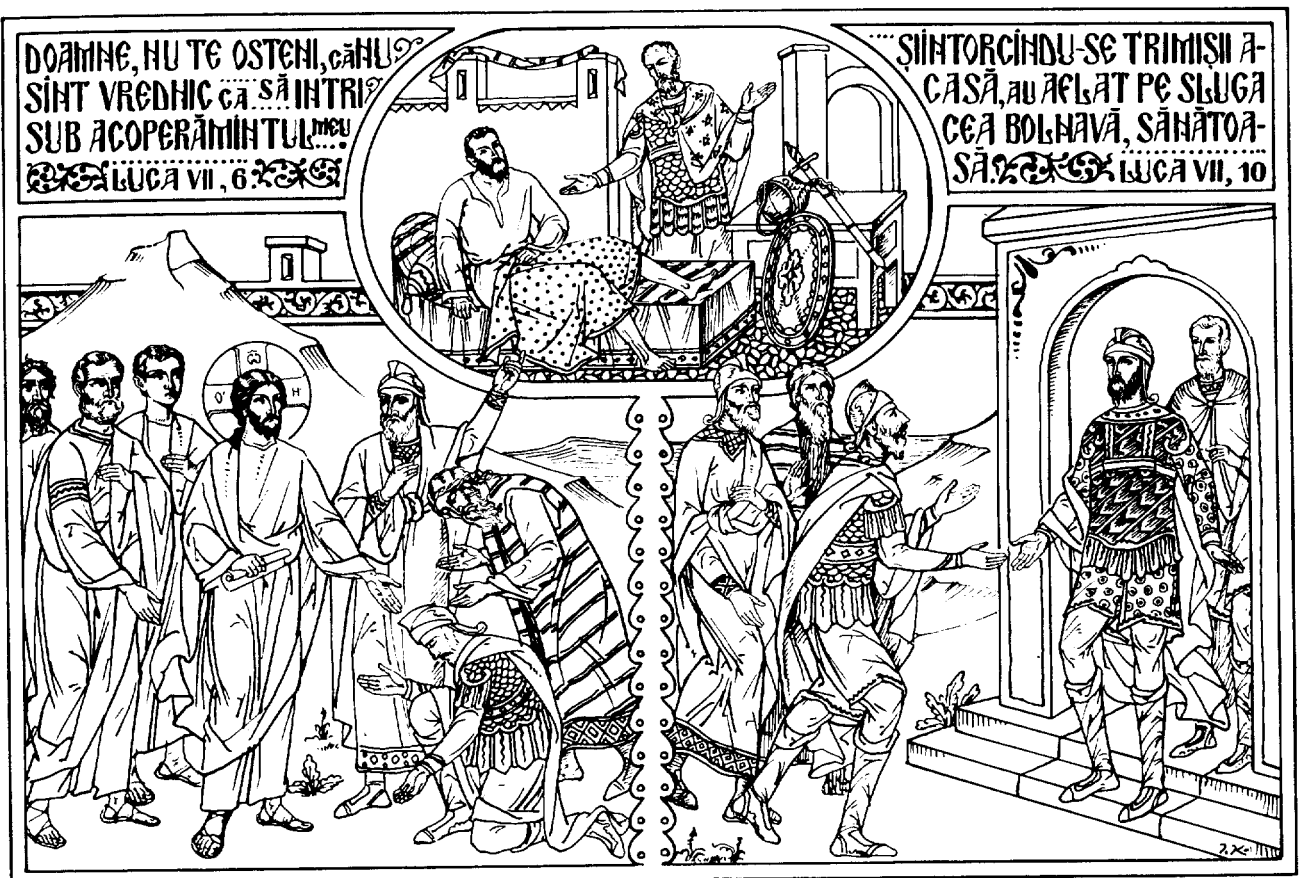
M A R Ţ I

ÎN SĂPTĂMÎNA A PATRA
DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH
EVANGHELIA DE LA MATEI

(XI, 16-20)

Zis-a Domnul: cu cine voi asemana neamul acesta? Este asemenea copiilor care șed în mijlocul tîrgului și strigă către alți copii, zicînd: v-am cîntat din fluier și n-ați jucat; v-am cîntat de jale și nu v-ați tînguit. Căci a venit Ioan, nici mîncînd, nici bînd, și ei zic: are diavol. Dar a venit Fiul Omului, mîncînd și bînd, și ei zic: iată om mîncăcios și băutor de vin, prieten al vame-

DUMINICA

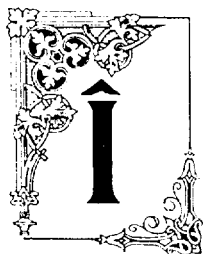
A PATRA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

GLASUL III

LA UTRENIE EVANGHELIA A PATRA A ÎNVIERII

LA LITURGHIE EVANGHELIA DE LA MATEI

(VIII, 5--14)

In vremea aceea, cînd a intrat Iisus în Capernaum, iată că s-a apropiat de Dînsul un sutasaș, rugîndu-L și grăind: Doamne, servitorul meu zace în casă bolnav, cumplit chinuindu-se. Iisus i-a zis: voi veni și-l voi tămădui. Dar sutasașul, răspunzînd, a zis: Doamne, eu nu sînt vrednic ca să intri sub acoperișul meu, ci zi numai cu cuvîntul și se va tămădui servitorul meu; căci și eu sînt om sub stăpînirea

altora și am sub mine ostași și-zic acestuia: du-te, și se duce; și celuilalt: vino, și vine; și servitorului meu zic: fă aceasta, și face. Auzind acestea, Iisus s-a minunat și a zis celor care veneau după Dînsul: adevărat vă spun vouă: nici în Israel n-am găsit atîta credință. Drept aceea vă spun că mulți de la răsărit și de la apus vor veni și se vor odihni cu Avraam, cu Isaac și cu Iacob, în împărăția cerurilor; iar fiii împărăției vor fi izgoniți în întunericul cel mai dinafară, acolo

va fi plingerea și scrișnirea dinților. Și i-a zis Iisus sutașului: du-te, și, după cum ai crezut, fie ție! Și s-a tămăduit servitorul lui în ceasul acela.

L U N I

ÎN SĂPTĂMÎNA A CINCEA
DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

EVANGHELIA DE LA MATEI

(XII, 9—13)

In vremea aceea a venit Iisus în sinagoga iudeilor. Și iată că era acolo un om care avea o mână uscată. Atunci L-au întrebat dacă se cuvine a vindeca în zi de sîmbătă, ca să aibă ei de ce să-L învinovățească. Iar El le-a răspuns: care dintre voi, avînd o oaie, și dacă va cădea aceasta sîmbăta în groapă, nu o va apuca și nu o va scoate afară? Dar cu cît este mai de preț omul decît oaia? De aceea se cuvine a face bine sîmbăta. Atunci a zis omului: întinde mîna ta! El a întins-o și s-a făcut la loc sănătoasă, ca și cealaltă.

M A R Ț I

ÎN SĂPTĂMÎNA A CINCEA
DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

EVANGHELIA DE LA MATEI

(XII, 14—16; 22—30)

In vremea aceea au făcut sfat fariseii împotriva lui Iisus, cum să-L piardă. Însă Iisus, cunoscîndu-i, s-a dus de acolo; și a mers după Dînsul mulțime multă și i-a tămă-

duit pe ei pe toți, dar le-a poruncit cu asprime ca să nu-L facă cunoscut. Atunci au adus la Dînsul pe un om îndrăcit, orb și mut, și l-a tămăduit așa încît cel orb și mut grăia și vedea. Iar mulțimile toate se mirau și ziceau: nu este, oare, Acesta Fiul lui David? Fariseii însă, auzind, ziceau că Acesta nu scoate pe diavoli, decît numai cu Beelzebul, căpetenia diavolilor. Dar Iisus, cunoscînd gîndurile lor, le-a zis: orice împărăție, care se dezbină în sine, se pustiește; și orice cetate sau casă, care se dezbină în sine, nu va mai dăinui. Dacă satana scoate afară pe satana, s-a dezbinat în sine; dar atunci cum va putea dăinui împărăția lui? Și dacă Eu scot pe diavoli cu Beelzebul, feciorii voștri cu cine îi scot? Pentru aceasta ei vă vor fi judecători. Iar dacă Eu cu Duhul lui Dumnezeu scot pe diavoli, atunci a ajuns la voi împărăția lui Dumnezeu. Cum poate cineva să intre în casa celui tare și să-i jefuiască averea, dacă nu va lega întii pe cel tare și pe urmă să-i prade casa? Căci cel care nu este cu Mine este împotriva Mea; și cel care nu adună cu Mine risipește.

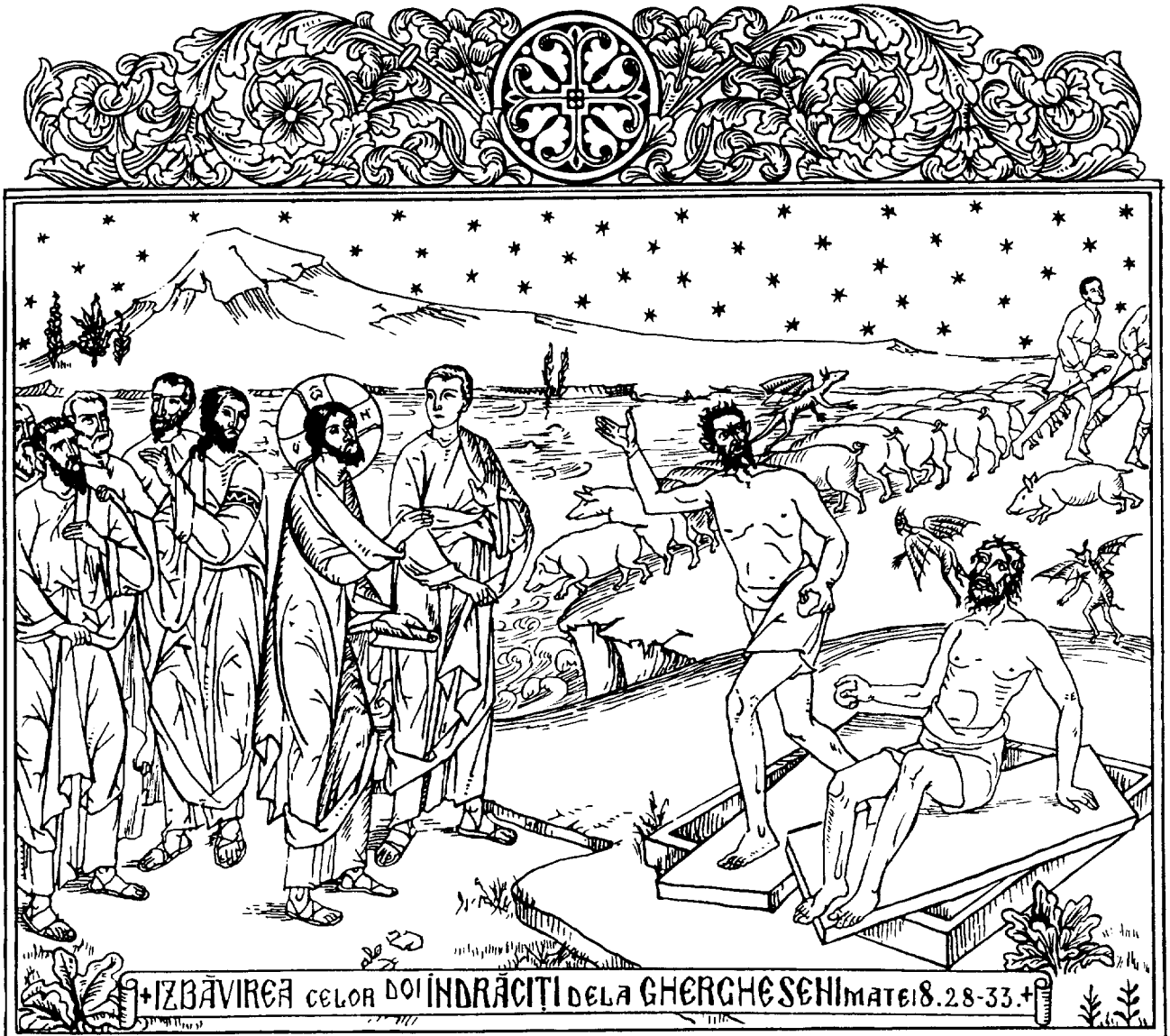
M I E R C U R I

ÎN SĂPTĂMÎNA A CINCEA
DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

EVANGHELIA DE LA MATEI

(XII, 38—45)

In vremea aceea au venit la Iisus unii dintre cărturari și farisei, zicîndu-I: Învățătorule, voim să vedem de la Tine un semn. Dar Iisus, răspunzînd, le-a zis: neam viclean și

+IZBĂVIREA CELOR DOI ÎNDRĂCITI DE LA GHERGHESENI MATEI 8.28-33.+

DUMINICA

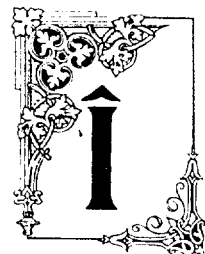
A CINCEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

GLASUL IV

LA UTRENIE EVANGHELIA A CINCEA A ÎNVIERII

LA LITURGHIE EVANGHELIA DE LA MATEI

(VIII, 28—34 ; IX, 1)

In vremea aceea, cînd a trecut Iisus dincolo, în ținutul Gherghesenilor, iată că L-au întîmpinat doi îndrăciți, care ieșeau din morminte, foarte furioși, încît nimeni nu putea să treacă pe drumul acela. Și iată au început să strige

și să zică: ce ai cu noi Iisuse, Fiul lui Dumnezeu? Ai venit aici mai înainte de vreme ca să ne chinuiești? Și era departe de ei o turmă mare de porci la păscut. Iar diavoli îi rugau, zicînd: dacă ne scoți afară, dă-ne voie să ne ducem în turma de porci. Atunci El le-a zis: duceți-vă! Iar ei, ieșind, s-au dus

în turma de porci; și îndată toată turma de porci s-a aruncat de pe țarm în mare și s-a înecat în apă. Atunci păzitorii au fugit și, ducându-se în oraș, au povestit tot ce se petrecuse și cele întâmplate cu cei îndrăciți. Îndată tot orașul a ieșit în întâmpinarea lui Iisus și, văzându-L, L-au rugat să plece din ținutul lor. Și intrînd în corabie, Iisus a trecut dincoace și a venit în orașul Său.

L U N I

ÎN SĂPTĂMÎNA A ȘASEA
DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH
EVANGHELIA DE LA MATEI

(XIII, 10—23)

In vremea aceea, apropiindu-se de Iisus, ucenicii I-au zis: pentru ce le vorbești lor în pilde? Iar El, răspunzînd, a zis: pentru că vouă vi s-a dat să cunoașteți tainele împărăției cerurilor, iar lor nu li s-a dat. Căci celui care are, i se va mai da și îi va prisosi, iar de la cel care nu are, și ceea ce are i se va lua. De aceea le vorbesc în pilde, căci, văzînd, nu văd și, auzînd, nu aud, nici nu înțeleg. Și se împlinește cu dînsii proorocia lui Isaia, care zice: cu urechile veți auzi, dar nu veți înțelege; și cu ochii veți privi, dar nu veți vedea, pentru că s-a învîrtoșat inima poporului acestuia; căci cu urechile aude greu și ochii lui s-au închis, ca nu cumva să vadă cu ochii și să audă cu urechile și cu inima să priceapă și să se întoarcă și Eu să-i vindec. Dar fericiți sînt ochii voștri că văd și urechile voastre că aud. Adevărat vă spun vouă că mulți prooroci și drepti au dorit

să vadă cele ce vedeți voi, și n-au văzut, și să audă cele ce auziți voi, și n-au auzit. Deci voi ascultați pilda semănătorului. La cel care aude învățătura împărăției cerurilor și n-o înțelege, vine cel viclean și răpește ceea ce s-a semănat în inima lui; aceasta este sămînța cea semănată lingă drum. Iar cea semănată în loc pietros, acesta este omul care aude această învățatură și îndată o primește cu bucurie, însă nu are rădăcină în sine, ci ține numai o vreme; iar cînd vine necazul sau prigoană pentru această învățatură, îndată se și leapădă de ea. Cea semănată în spini, acesta este cel care aude această învățatură, dar grija acestei lumi și înșelăciunea avuției îneacă învățătura și o face neroditoare. Iar sămînța semănată în pămînt bun, acesta este cel care aude învățătura și o înțelege, deci care aduce roadă, unul o sută, altul șasezeci, iar altul treizeci.

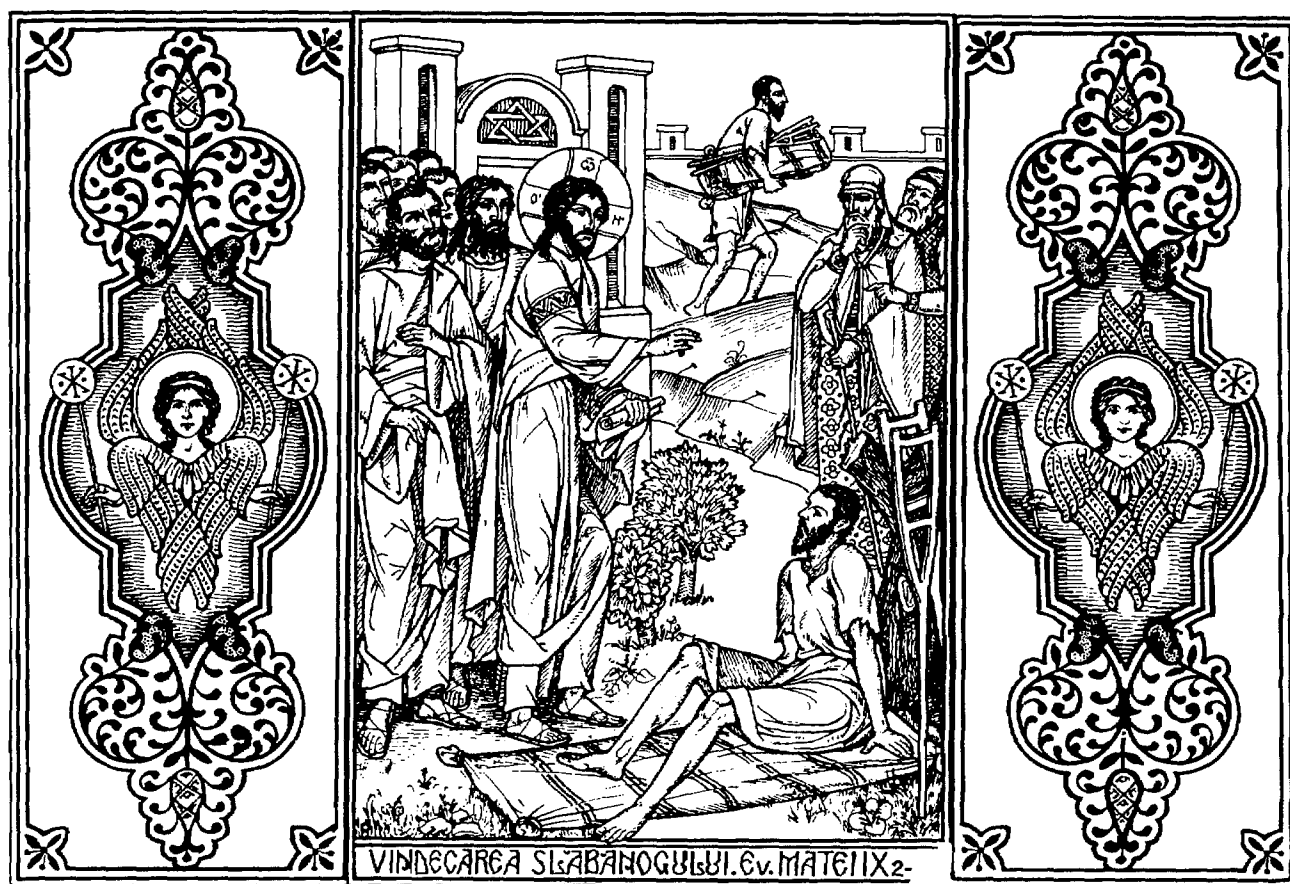
M A R Ţ I

ÎN SĂPTĂMÎNA A ȘASEA
DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH
EVANGHELIA DE LA MATEI

(XIII, 24—30)

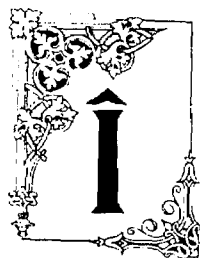
Zis-a Domnul pilda aceasta: asemenea este împărăția cerurilor omului care a semănat sămînță bună în țarina sa. Dar, pe cînd oamenii dormeau, a venit vrăjmașul lui și a semănat neghină printre grîu, apoi s-a dus. Iar dacă a crescut paiul și a făcut roadă, atunci s-au arătat și neghinele. Și, venind, slujitorii stăpînului casei i-au zis: stăpîne, nu ai semănat tu, oare, sămînță

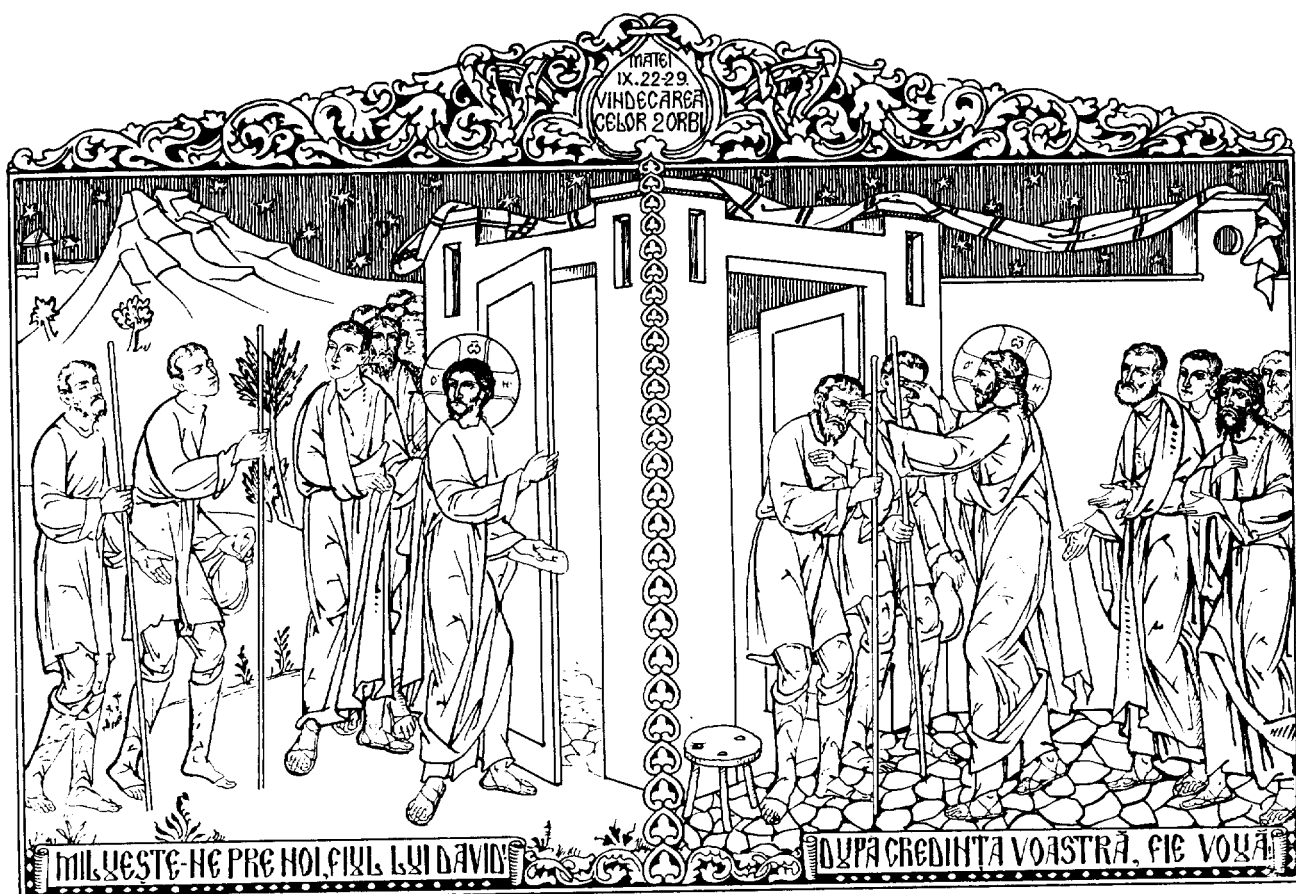
LA LITURGHIE EVANGHELIA DE LA MATEI

(IX, 1-8)

In vremea aceea, intrînd în corabie, Iisus a trecut marea înapoi și s-a întors în orașul Său. Și iată că I-au adus pe un slăbănog, care zăcea în pat. Și Iisus, văzînd credința lor, a zis slăbănogului: îndrăznește, fiule; ți se iartă păcatele tale. Atunci unii dintre cărturari au zis în sinea lor: Acesta săvîrșește blasfemie. Dar Iisus, știînd gîndurile lor, le-a zis: pentru ce cu-

getați cele rele în inimile voastre? Căci ce este mai lesne a zice: ți se iartă păcatele tale, sau a zice: scoală-te și umblă? Ca să știți însă că putere are Fiul Omului pe pămînt a ierta păcatele, atunci a zis slăbănogului: scoală-te, ia-ți patul tău și te du la casa ta. Și, sculîndu-se el, și-a luat patul și s-a dus la casa sa. Iar mulțimile, văzînd aceasta, se minunau și slăveau pe Dumnezeu, Care a dat o putere ca aceasta oamenilor.

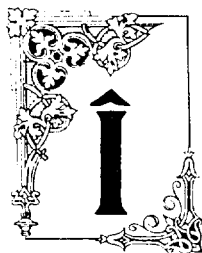

DUMINICA A ȘAPTEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

GLASUL VI

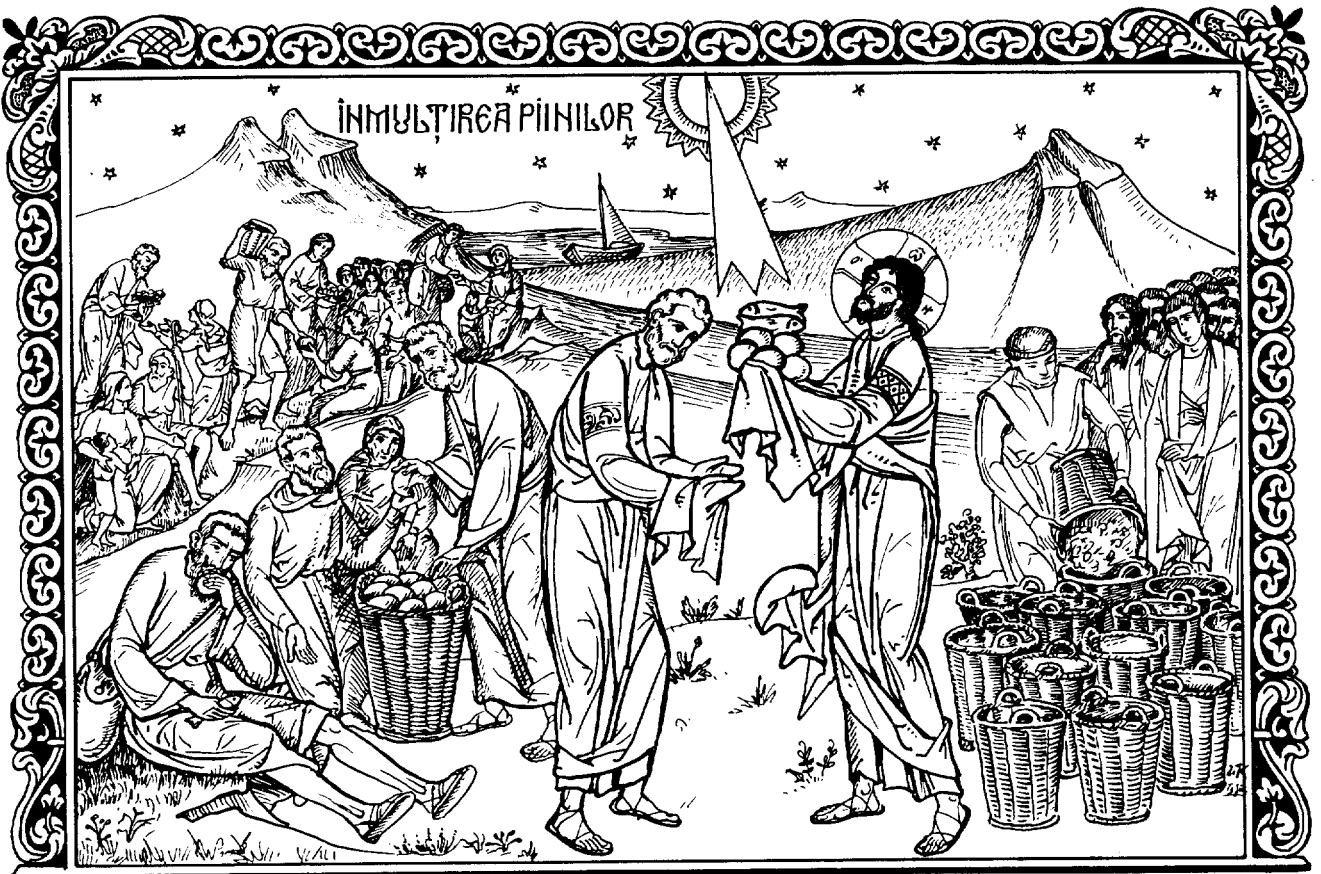
LA UTRENIE EVANGHELIA A ȘAPTEA A ÎNVIERII
LA LITURGHIE EVANGHELIA DE LA MATEI

(IX, 27—35)

In vremea aceea, pe cînd trecea Iisus, s-au luat după Dînsul doi orbi; aceștia strigau și ziceau: miluiește-ne pe noi, Fiule al lui David! Iar după ce a intrat El în casă, au venit la Dînsul orbii și i-a întrebat Iisus: credeți că pot să fac Eu aceasta? Răspuns-au Lui: da, Doamne! Atunci s-a atins de ochii lor, zicînd: după credința voastră, fie vouă! Și s-au deschis ochii lor. Iar Iisus le-a poruncit cu asprime, zicînd: vedeți, nimeni să nu știe.

Însă ei, după ce au ieșit, au răspîndit numele Lui în tot pămîntul acela. După plecarea lor, iată au adus la Dînsul pe un om mut, avînd diavol. Și fiind scos afară diavolul, a grăit mutul; iar mulțimile se minunau, zicînd: niciodată nu s-a văzut așa ceva în Israel. Dar fariseii ziceau: cu domnul diavolilor scoate pe diavoli. Și Iisus străbătea prin toate orașele și satele, învățînd în sinagogile lor, propovăduind Evanghelia împărăției și vindecînd orice fel de boală și orice fel de neputință în popor.

DUMINICA

A OPTA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

GLASUL VII

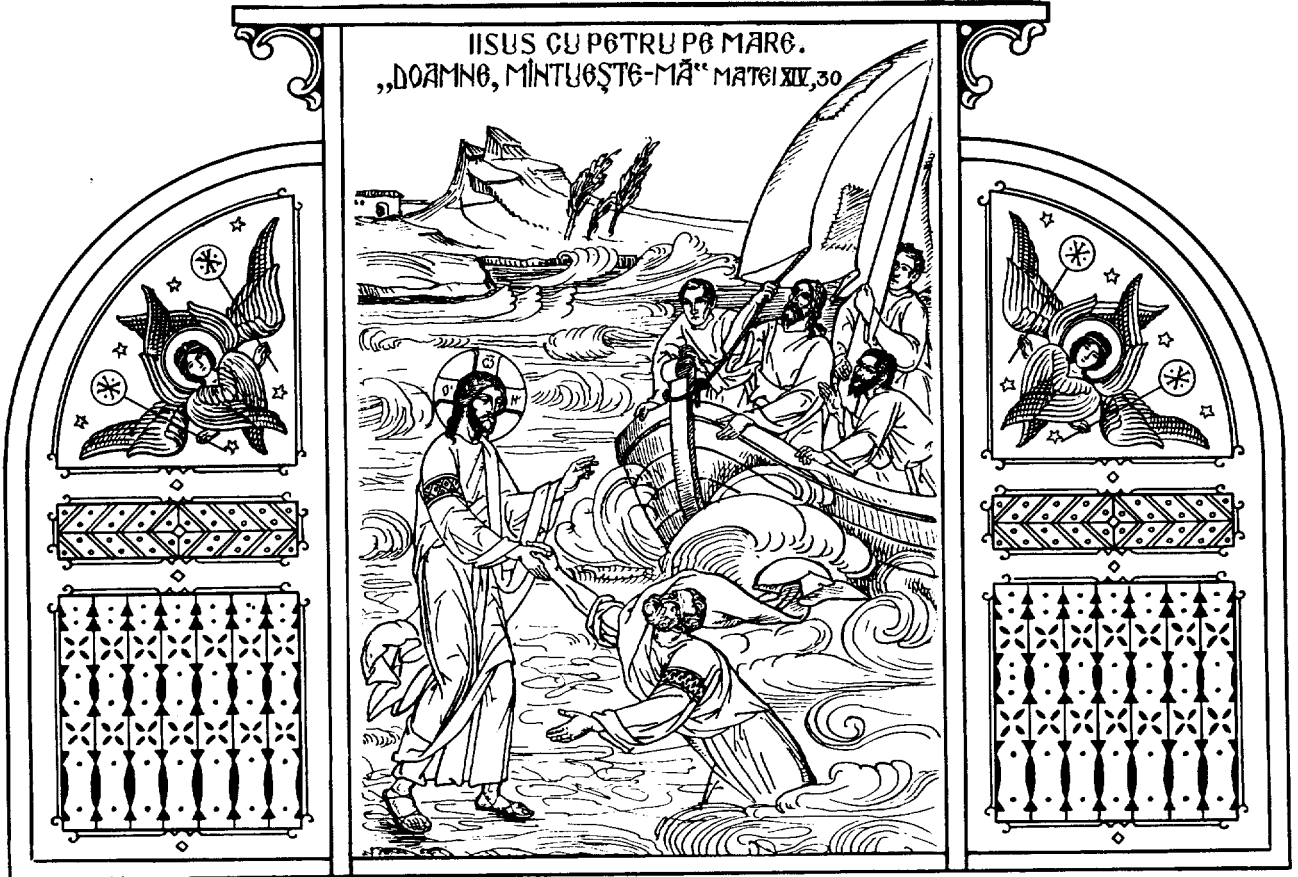
LA UTRENIE EVANGHELIA A OPTA A ÎNVIERII

LA LITURGHIE EVANGHELIA DE LA MATEI

(XIV, 14 - 22)

În vremea aceea Iisus a văzut mulțimea de oameni și I s-a făcut milă de dânșii și a tămăduit pe toți bolnavii lor. Iar când s-a făcut seară, s-au apropiat de Dînsul ucenicii Săi și I-au zis: locul acesta este pustiu și iată e tîrziu; deci dă drumul mulțimilor, ca să se ducă în sate să-și cumpere de mîncare. Iisus însă le-a răspuns: nu trebuie să se ducă; dați-le voi să mănînce. Dar ei I-au spus: nu avem aici decît numai cinci pîini și doi pești. Atunci El a zis: aduceți-le

aici la Mine. După aceea a poruncit oamenilor să șadă pe iarbă și, luînd cele cinci pîini și cei doi pești, și-a ridicat ochii spre cer, a binecuvîntat și, frîngînd, a dat ucenicilor pîinile, iar ucenicii mulțimilor. Și au mîncat toți și s-au săturat; și au strîns rămășițele de fărîmituri, douăsprezece coșuri pline. Iar cei care mîncaseră erau ca la cinci mii de bărbați, afară de femei și de copii. Îndată după aceea, Iisus a silit pe ucenicii Săi să intre în corabie și să treacă înaintea Lui, pe țarmul celălalt, pînă ce El va da drumul mulțimilor.

DUMINICA

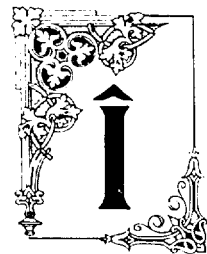
A NOUA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

GLASUL VIII

LA UTRENIE EVANGHELIA A NOUA A ÎNVIERII

LA LITURGHIE EVANGHELIA DE LA MATEI

(XIV, 22 - 34)

În vremea aceea a silit Iisus pe ucenicii Săi ca să intre în corabie și să treacă înaintea Lui, pe țărmul celălalt, pînă ce El va da drumul mulțimilor. După ce a dat drumul mulțimilor, Iisus s-a suit în munte să se roage, în singurătate; și cînd s-a inserat, era singur acolo. În vremea aceasta, corabia era în mijlocul mării învăluindu-se de valuri, căci vîntul era împotriva. Iar la a patra strajă din noapte, a

venit la ei Iisus, umblînd pe mare. Ucenicii însă, văzîndu-L umblînd pe mare, s-au spăimîntat, zicînd că este o nălucă, și de frică au strigat. Dar Iisus le-a vorbit îndată, zicîndu-le: îndrăzniți, Eu sînt; nu vă temeți. Atunci Petru, răspunzînd, a zis: Doamne, dacă ești Tu, poruncește-mi să vii la Tine pe apă. Iar El i-a zis: vino. Și, coborîndu-se din corabie, Petru a pornit pe apă, ca să meargă la Iisus. Dar, văzînd că vîntul este puternic, s-a înfricoșat și, începînd să se scufunde în mare,

a strigat și a zis: Doamne, scapă-mă. Iar Iisus, întinzându-i grabnic mîna, l-a apucat și i-a zis: puțin credinciosule, pentru ce te-ai îndoit? Și intrînd ei în corabie, s-a potolit furtuna. Iar cei care erau în corabie I s-au închinat, zicînd: cu adevărat, Tu ești Fiul lui Dumnezeu. Și, trecînd marea, au venit în pămîntul Ghenizaretului.

L U N I

ÎN SĂPTĂMÎNA A ZECEA
DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH
EVANGHELIA DE LA MATEI

(XXI, 18—22)

In vremea aceea, pe cînd se întorcea în oraș, Iisus a flămînzit; și văzînd un smochin lîngă drum, s-a dus la el, dar negăsind nimic într-însul, decît numai frunze, a zis smochinului: de acum înainte să nu se mai facă rod din tine în veci. Iar smochinul s-a uscat în clipa aceea. Văzînd aceasta, ucenicii s-au minunat și au zis: cum de s-a uscat smochinul acesta într-o clipă? Iisus însă a răspuns și le-a zis: adevărat vă spun vouă: dacă veți avea credință și nu vă veți îndoii, veți face nu numai ce s-a făcut cu smochinul, ci și muntelui acestuia de-i veți zice: ridică-te și te aruncă în mare, se va face așa; și toate cîte veți cere în rugăciunea voastră cu credință, veți primi.

M A R Ț I

ÎN SĂPTĂMÎNA A ZECEA
DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH
EVANGHELIA DE LA MATEI

(XXI, 23—27)

In vremea aceea, după ce a intrat Iisus în templu, s-au apropiat de El, cînd învăța, căpeteniile preoților și bătrînii poporului și I-au zis: cu ce putere faci acestea și cine Ți-a dat puterea aceasta? Iar Iisus, răspunzînd, le-a zis: vă voi întreba și Eu pe voi un cuvînt, la care de-Mi veți răspunde, și Eu vă voi spune cu ce putere fac acestea: botezul lui Ioan de unde a fost: din cer, sau de la oameni? Iar ei cugetau întru sine, zicînd: dacă vom zice: din cer, ne va spune: pentru ce dar n-ați crezut lui? Iar dacă vom zice: de la oameni, ne temem de popor, pentru că toți îl socotesc pe Ioan ca pe un prooroc. Atunci, răspunzînd lui Iisus, au zis: nu știm. Zis-alor și El: nici Eu nu vă spun vouă cu ce putere fac acestea.

M I E R C U R I

ÎN SĂPTĂMÎNA A ZECEA
DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH
EVANGHELIA DE LA MATEI

(XXI, 28—32)

Zis-a Domnul pilda aceasta: un om avea doi fii; și mergînd la cel dintîi, i-a zis: fiule, du-te astăzi și lucrează în via mea. El însă, răspunzînd, i-a grăit: nu vreau, dar mai pe urmă, părăindu-i rău, s-a dus. Mergînd la celălalt, i-a zis tot așa; acela, răspunzînd, a zis: eu,

VINDECĂREA LUNATICULUI, A OMULUI CU DUH MUT.
MATEI XVII, 15-18.

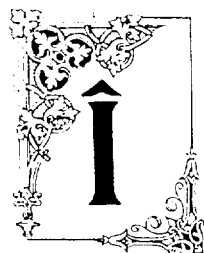
DUMINICA

A ZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

GLASUL I

LA UTRENIE EVANGHELIA A ZECEA A ÎNVIERII
 LA LITURGHIE EVANGHELIA DE LA MATEI

(XVII, 14—23)

In vremea aceea, iată s-a apropiat de Iisus un om, îngenunchind înaintea Lui și zicînd: Doamne, miluiește pe fiul meu, că este lunatic și pătimește rău: de multe ori cade în foc și de multe ori în apă. Și l-am adus la ucenicii Tăi, dar n-au putut să-l vindece. Iar Iisus, răspunzînd, a zis: o, neam necredincios și îndărătnic! Pînă cînd voi fi cu voi? Pînă cînd vă voi răbda pe voi? Aduceți-l aici la Mine. Și

l-a certat Iisus și diavolul a ieșit din el, și copilul s-a tămăduit chiar în ceasul acela. Atunci, apropiindu-se de Iisus cînd era singur, ucenicii I-au zis: de ce noi n-am putut să-l scoatem? Iar Iisus le-a răspuns: din pricina necredinței voastre; căci adevărat vă spun vouă că, de veți avea credință cît un grăunte de muștar, veți zice muntelui acestuia, mută-te de aici dincolo, și se va muta; și nimic nu va fi cu neputință pentru voi. Dar acest neam de diavoli nu iese decît

numai cu rugăciune și cu post. Pe cînd străbăteau ei Galileea, Iisus le-a spus: Fiul Omului are să fie dat în mîinile oamenilor și-L vor omori, dar a treia zi va învia. Iar ucenicii s-au întristat foarte.

L U N I

ÎN SĂPTĂMÎNA A UNSPREZECEA
DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH
EVANGHELIA DE LA MATEI

(XXIII, 13—22)

Zis-a Domnul către iudeii care veniseră la Dînsul: vai vouă, cărturarilor și fariseilor fățarnici! Pentru că voi închideți împărăția cerurilor înaintea oamenilor; nici voi nu intrați și nici pe cei ce vor să intre nu-i lăsați. Vai vouă, cărturarilor și fariseilor fățarnici! Pentru că voi mîncăți casele văduvelor și cu fățarnicie faceți rugăciuni lungi; pentru aceasta mai multă osîndă veți lua. Vai vouă, cărturarilor și fariseilor fățarnici! Pentru că voi înconjurați marea și uscatul, ca să faceți un prozelit și, dacă îl dobîndiți, îl duceți fiu Gheenei, îndoit decît pe voi. Vai vouă, povățuitori orbi, care ziceți că cel care se va jura pe templu nimic nu este, dar cel care se va jura pe aurul templului este vinovat. Nebuni și orbi! Ce este mai mare? Aurul, sau templul care sfințește aurul? Cel care se va jura pe altar nimic nu este, ziceți voi; dar cel care se va jura pe darul care este deasupra altarului este vinovat. Nebuni și orbi! Ce este mai mare? Darul, sau altarul care sfințește darul? Deci cel care se jură pe altar se jură

pe el și pe toate cîte sînt deasupra lui. Și cel care se jură pe templu se jură pe el și pe Cel care locuiește în el. Și cel care se jură pe cer se jură pe tronul lui Dumnezeu și pe Cel care șade pe tron.

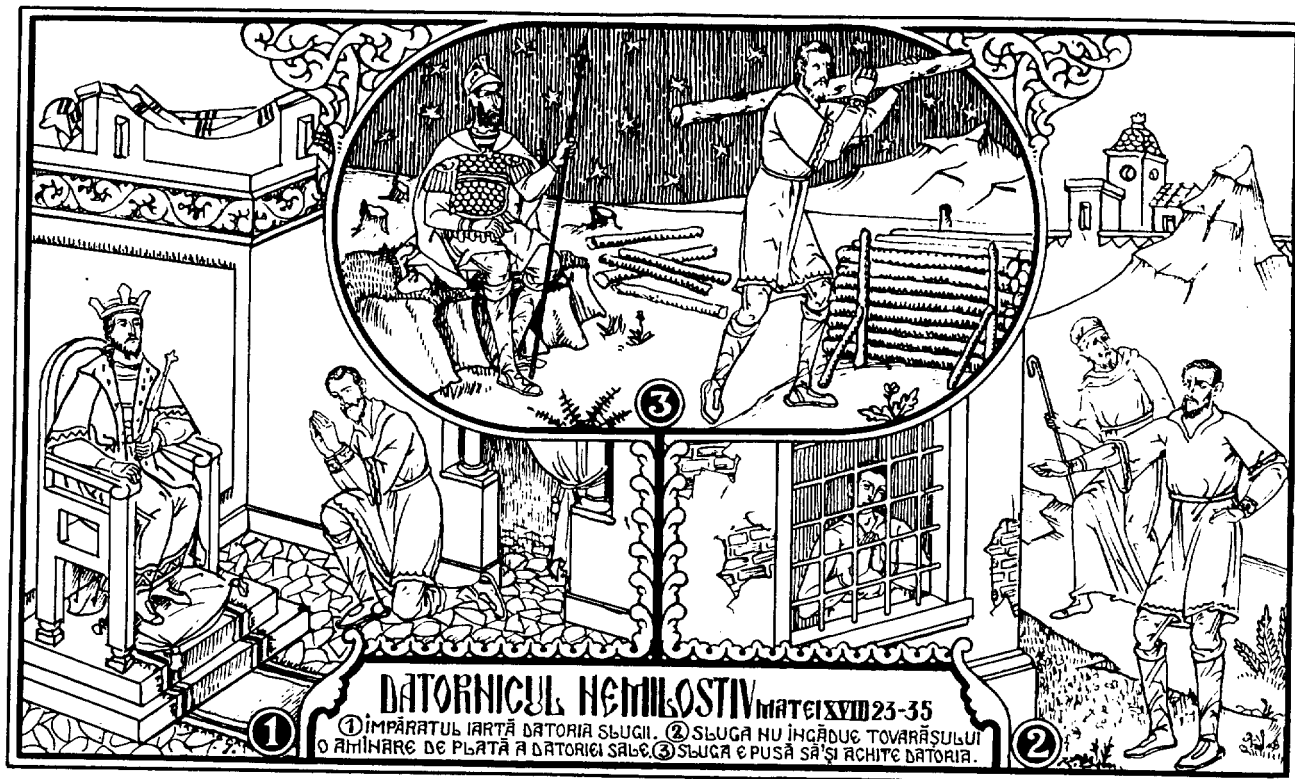
M A R Ț I

ÎN SĂPTĂMÎNA A UNSPREZECEA
DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH
EVANGHELIA DE LA MATEI

(XXIII, 23—28)

Zis-a Domnul către iudeii care veniseră la Dînsul: vai vouă, cărturarilor și fariseilor fățarnici! Pentru că voi dați zeciuială din izmă, din mărar și din chimen, dar ați lăsat părțile cele mai grele ale legii: judecata, mila și credința; pe acestea trebuia să le faceți și pe acelea să nu le lăsați. Povățuitori orbi, care strecurați țînțarul și înghițiți cămila. Vai vouă, cărturarilor și fariseilor fățarnici! Pentru că voi curățiți partea cea dinafară a paharului și a blidului, iar pe dinlăuntru sînt pline de răpire și de nedreptate. Fariseule orb, curățește întîi partea cea dinăuntru a paharului și a blidului, ca să fie curată și cea dinafară. Vai vouă, cărturarilor și fariseilor fățarnici! Pentru că vă asemănați cu mormintele cele văruite, care pe dinafară se arată frumoase, dar înăuntru sînt pline de oasele morților și de toată necurăția. Așa și voi, pe dinafară vă arătați dreți oamenilor, dar înăuntru sînteți plini de fățarnicie și de fărădelege.

DUMINICA

A UNSPREZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

GLASUL CEL DE RIND

LA UTRENIE EVANGHELIA ÎNVIERII CEA DE RÎND

LA LITURGHIE EVANGHELIA DE LA MATEI

(XVIII, 23—35)

Zis-a Domnul: ascultați pilda aceasta: asemenea este împărăția cerurilor cu un împărat care a hotărît să facă socoteala cu slujitorii săi. Și, începînd să facă socoteala, au adus la el pe un datornic cu zece mii de talanți. Dar neavînd el cu ce să plătească, domnul său a poruncit să-l vîndă pe el și pe femeia lui, pe copii și toate cîte avea, ca să se plătească datoria. Atunci acel slujitor, îndrăznind, a îngenunchiat și se închina lui, zicînd: doamne, mai îngăduiește-mă și-ți voi plăti ție tot. Iar domnul sluji-

torului aceluia, milostivindu-se de el, i-a dat drumul și i-a iertat și datoria. Dar, cînd a ieșit de acolo, slujitorul acela a găsit pe unul din tovarășii săi, care îi era dator o sută de dinari, și, punînd mîna pe el, îl strîngea de gît și-i zicea: plătește-mi ce-mi ești dator. Atunci tovarășul acela, căzînd în genunchi la picioarele lui, îl ruga, zicînd: mai îngăduiește-mă și-ți voi plăti tot. El însă n-a vrut, ci, ducîndu-l, l-a băgat în temniță pînă cînd va plăti datoria. Atunci tovarășii lui, văzînd cele ce s-au petrecut, s-au întristat foarte mult și, venind, au spus domnului lor toate cele întîm-

plate. Atunci, chemîndu-l, domnul său i-a zis: slujitor viclean, toată datoria aceea ți-am iertat-o, pentru că m-ai rugat; oare, nu se cădea să ai milă de tovarășul tău, precum și eu am avut milă de tine? Și, mi-niindu-se, domnul său l-a dat pe mîna chinuitorilor, pînă ce va plăti toată datoria. Tot așa va face și Tatăl Meu cel ceresc cu voi, dacă fiecare din voi nu va ierta fratelui său, din inimă, greșelile lui.

L U N I

ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUĂSPREZECEA
DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

EVANGHELIA DE LA MARCU

(I, 9—15)

În vremea aceea a venit Iisus din Nazaretul Galileii și a fost botezat de către Ioan, în Iordan. Și în clipa cînd Iisus a ieșit din apă, Ioan a văzut cerurile deschise și Duhul ca un porumbel pogorîndu-se peste Dînsul; și glas din ceruri s-a auzit, zicînd: Tu ești Fiul Meu cel iubit, în Tine am binevoit. Îndată după aceea Duhul L-a mînat în pustie. Și a fost acolo în pustie patruzeci de zile, ispitindu-se de Satana. Și era împreună cu fiarele, iar îngerii îi slujeau. După ce însă Ioan a fost prins, Iisus a venit în Galileea și propovăduia Evanghelia împărăției lui Dumnezeu și zicea: s-a împlinit vremea și s-a apropiat împărăția lui Dumnezeu; pocăiți-vă și credeți în Evanghelie.

M A R Ț I

ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUĂSPREZECEA
DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

EVANGHELIA DE LA MARCU

(I, 16—22)

În vremea aceea, umblînd pe lîngă marea Galileii, Iisus a văzut pe Simon și pe Andrei, fratele lui Simon, aruncînd mreaja în mare, căci erau pescari. Și le-a zis Iisus: veniți după Mine și vă voi face să fiți pescari de oameni. Iar ei au lăsat numaidecît mrejele lor și au mers după Dînsul. De acolo, mergînd puțin mai departe, a văzut pe Iacob al lui Zevedeu și pe Ioan, fratele lui, dregîndu-și și ei mrejele într-o corabie. Și îndată i-a chemat, iar ei, lăsînd pe tatăl lor Zevedeu în corabie, împreună cu lucrătorii, s-au dus după Dînsul. Venind apoi în Capernaum și intrînd îndată, sîmbăta, în sinagogă, învăța poporul. Și se mirau toți de învățătura Lui, căci îi învăța pe ei ca unul ce avea putere, iar nu cum învățau cărturarii.

M I E R C U R I

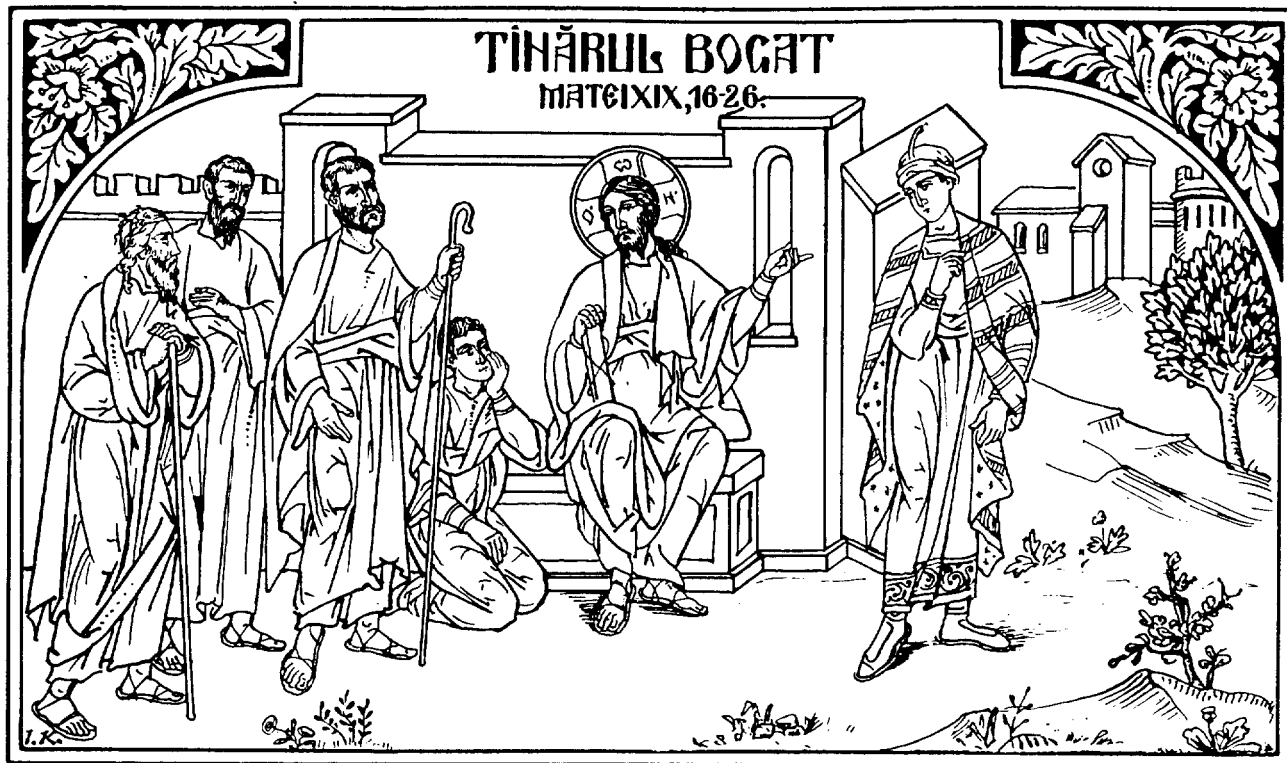
ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUĂSPREZECEA
DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

EVANGHELIA DE LA MARCU

(I, 23—28)

În vremea aceea era în sinagoga iudeilor un om cu duh necurat care strigă tare și zicea: ce avem noi cu Tine, Iisuse Nazarinene? Ai venit, ca să ne pierzi? Te știm cine ești, Sfîntul lui Dumnezeu. Iisus însă l-a certat și i-a zis: taci și ieși

DUMINICA

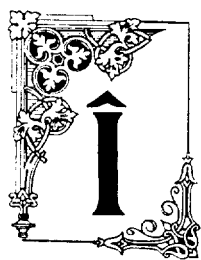
A DOUĂSPREZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

GLASUL CEL DE RÎND

LA UTRENIE EVANGHELIA ÎNVIERII CEA DE RÎND

LA LITURGHIE EVANGHELIA DE LA MATEI

(XIX, 16—26)

In vremea aceea s-a apropiat de Iisus un tânăr oarecare și I-a zis: Învățătorule bun, ce bine să fac, ca să am viața veșnică? Iar El i-a zis: de ce-Mi zici bun? Nimeni nu este bun, decât numai singur Dumnezeu; iar dacă voiești să intri în viața veșnică, păzește poruncile. Care, a zis el? Iisus i-a răspuns: să nu ucizi, să nu faci desfrînare, să nu furi, să nu fii martor mincinos; să cinstești pe tatăl tău și pe mama ta și să iubești pe aproapele tău, ca pe tine însuși. Tânărul I-a zis: toate acestea le-am

păzit din tinerețele mele; ce-mi mai lipsește? Atunci Iisus i-a spus: dacă vrei să fii desăvârșit, du-te și vinde-ți averea ta, dă-o săracilor, și vei avea comoară în cer; apoi vino și-Mi urmează Mie. Tânărul însă, auzind cuvântul acesta, a plecat întristat, căci avea multe averi. Atunci Iisus a zis către ucenicii Săi: adevărat vă spun vouă că un bogat cu anevoie va intra în împărăția cerurilor. Și iarăși vă spun că mai lesne este să treacă o cămilă prin urechile acului, decât să intre un bogat în împărăția lui Dumnezeu. Ucenicii Lui, auzind aceasta, s-au tulburat foarte tare și I-au

zis: cine poate atunci să se mîntuiască? Dar Iisus, privind la ei, le-a zis: la oameni aceasta este cu neputință, însă la Dumnezeu toate sînt cu putință.

L U N I

ÎN SĂPTĂMÎNA A TREISPREZECEA
DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

EVANGHELIA DE LA MARCU

(III, 6—12)

În vremea aceea s-au sfătuit fariseii cu irodianii împotriva lui Iisus ca să-L piardă. Dar Iisus s-a dus cu ucenicii Săi spre mare și a mers după Dînsul mulțime multă din Galileea, din Iudeea, din Ierusalim, din Idumeea și de dincolo de Iordan; chiar și cei dimprejurul Tirului și Sidonului, mulțime multă, auzind cîte făcea, au venit la Dînsul. Atunci El a poruncit ucenicilor Săi să aibă la îndemîină o corabie aproape de El, pentru ca să nu-L strîmtoreze mulțimea; fiindcă vindeca pe mulți, de aceea toți cîți erau bolnavi năvăleau spre El, ca să se atingă de Dînsul. Iar duhurile cele necurate, cînd îl vedeau, cădeau înaintea Lui și strigau, zicînd: Tu ești Fiul lui Dumnezeu. Dar El le certa mult, ca să nu-L dea pe față.

M A R Ț I

ÎN SĂPTĂMÎNA A TREISPREZECEA
DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

EVANGHELIA DE LA MARCU

(III, 13—21)

În vremea aceea s-a suit Iisus pe munte, a chemat la Sine pe cine a vrut El însuși și ei au venit la Dînsul. Atunci a rînduit pe doisprezece din ei să fie cu El și să-i trimită să propovăduiască și să aibă putere să vindece bolile și să scoată afară pe diavoli: pe Simon, căruia i-a pus numele Petru; pe Iacob al lui Zevedeu și pe Ioan, fratele lui Iacob, căroră le-a pus numele Boanerges, adică fiii tunetului; pe Andrei, pe Filip, pe Vartolomei, pe Matei, pe Toma, pe Iacob al lui Alfeu, pe Tadeu, pe Simon Cananeul și pe Iuda Iscarioteanul, cel care L-a vîndut. Cînd a venit acasă, mulțimea s-a adunat din nou, încît ei nu puteau nici pîine să mănînce. Și, auzind despre acestea, rudele lui Iisus au venit să-L prindă, pentru că ziceau că nu-și mai are toate mințile.

M I E R C U R I

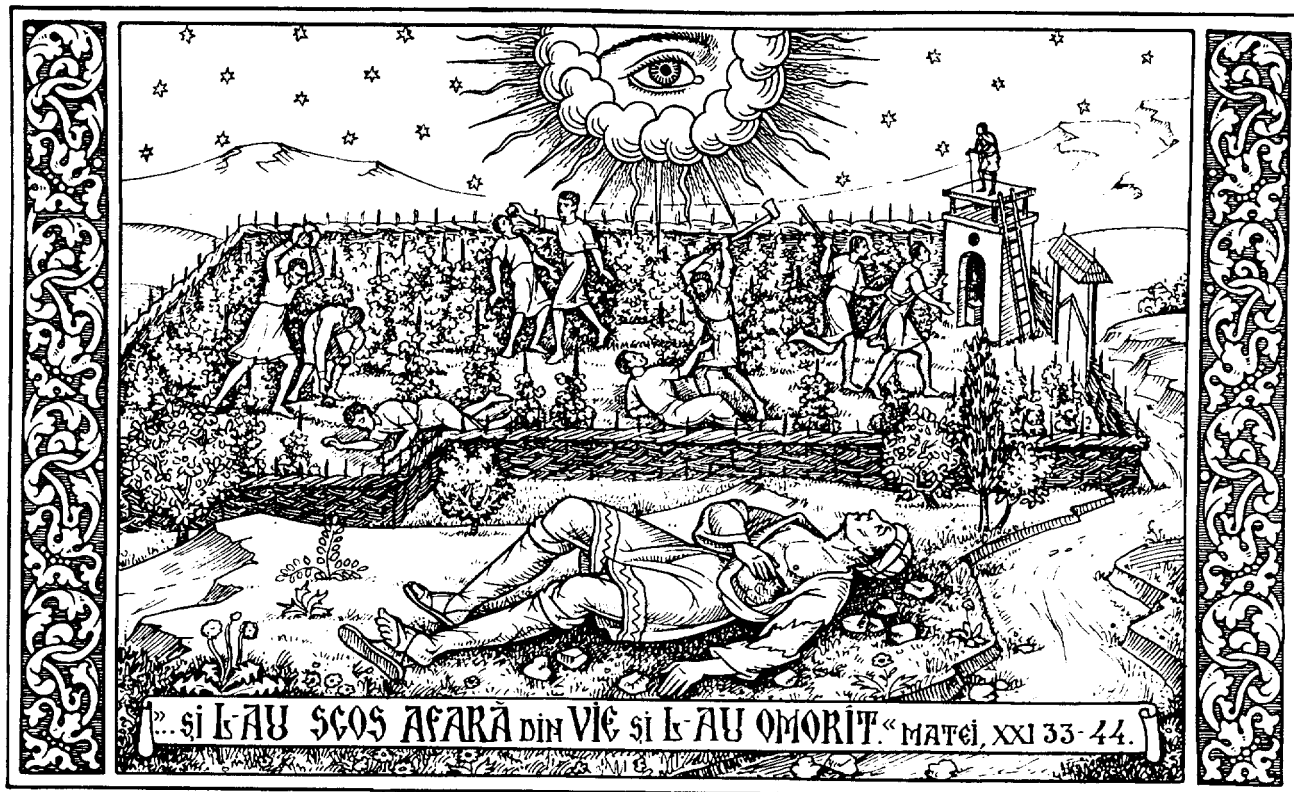
ÎN SĂPTĂMÎNA A TREISPREZECEA
DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

EVANGHELIA DE LA MARCU

(III, 20—27)

În vremea aceea, cînd a venit Iisus acasă, mulțimea s-a adunat din nou, încît ei nu puteau nici pîine să mănînce. Deci, auzind despre acestea, rudele lui Iisus au venit să-L prindă, pentru că ziceau că nu-și

...și L-AU SCOS AFARĂ DIN VIE ȘI L-AU OMORÎT. «MATEI, XXI 33-44.»

DUMINICA

A TREISPREZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

GLASUL CEL DE RIND

LA UTRENIE EVANGHELIA ÎNVIERII CEA DE RIND

LA LITURGHIE EVANGHELIA DE LA MATEI

(XXI, 33—44)

Zis-a Domnul: ascultați pilda aceasta: era un om oarecare stăpîn al casei sale, care a sădit vie și a împrejmuț-o cu gard; apoi a săpat într-însa teasc, a clădit un turn de pază și a dat-o lucrătorilor, iar el s-a dus departe. Cînd a sosit vremea roadelor, a trimis pe slujitorii săi la lucrători, ca să ia partea lui de roade; dar lucrătorii, punînd mîna pe slujitori, pe unul l-au bătut, pe altul l-au omorît, iar pe altul l-au ucis cu pietre. Din nou a trimis pe alți slujitori, mai mulți decît cei

dintii, și le-au făcut și acelora tot așa. La urmă a trimis la ei pe fiul său, zicînd: se vor rușina de fiul meu; însă lucrătorii viei, văzînd pe fiul, au zis între ei: acesta este moștenitorul, veniți să-l omorîm și să avem noi moștenirea lui. Și, punînd mîna pe el, l-au scos afară din vie și l-au omorît. Deci, cînd va veni stăpînul viei, ce va face acelor lucrători? I-au răspuns: pe cei răi, cu rău îi va pierde, iar via o va da altor lucrători, care-i vor da roadele la vremea lor. Iisus le-a zis: n-ați citit niciodată în Scripturi că piatra pe care au aruncat-o zidito-

rii, aceasta a ajuns să fie în capul unghiului? De la Domnul s-a făcut aceasta și este lucru minunat în ochii noștri. De aceea vă spun vouă că se va lua de la voi împărăția lui Dumnezeu și se va da neamului care va aduce roadele ei. Și cine va cădea pe piatra aceasta se va sfărîma; iar peste care va cădea ea, pe acela îl va spulbera.

L U N I

ÎN SĂPTĂMÎNA PATRUSPREZECEA
DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

EVANGHELIA DE LA MARCU

(IV, 10—23)

În vremea aceea, cînd Iisus era singur, s-au apropiat ucenicii împreună cu cei doisprezece și L-au întrebau despre pildă. Atunci le-a răspuns: vouă vă este dat să știți tainele împărăției lui Dumnezeu, iar celor dinafara voastră toate le sînt date în pilde; așa că ei cu ochii privesc, dar nu văd; și cu auzul aud, dar nu înțeleg, ca nu cumva să se întoarcă și să li se ierte păcatele. Apoi le-a zis: nu înțelegeți pilda aceasta? Cum veți înțelege dar toate pildele celelalte? Semănătorul seamănă cuvîntul. Cele semănate lîngă drum închipuiesc pe aceia în care se seamănă cuvîntul, dar cum îl aud, numai decît vine Satana și ia cuvîntul cel semănat în inimile lor. De asemenea cele semănate pe pietriș închipuiesc pe aceia care, cînd aud cuvîntul, îl primesc îndată cu bucurie, dar n-au rădăcină în ei, și țin pînă la un timp; apoi cînd vine un necaz, sau o prigoană pentru cuvînt, îndată se

leapădă de el. Iar cele semănate între mărăcini închipuiesc pe cei care ascultă cuvîntul, dar grijile veacului acestuia și înșelăciunea bogăției și celelalte poftă, intrînd în ei, îneacă cuvîntul și-l fac neroditor. Dar cele semănate în pămînt bun închipuiesc pe aceia care ascultă cuvîntul și-l primesc și aduc roade: unul treizeci, altul șasezeci, iar altul o sută. Și le-a mai zis lor: oare, făclia aprinsă se aduce, ca să fie pusă sub obroc, sau sub pat, și nu ca să fie pusă în sfeșnic? Căci nu este nimic tăinut, care să nu se dea pe față, sau ascuns, ca să nu iasă la iveală. De are cineva urechi de auzit, să audă.

M A R Ț I

ÎN SĂPTĂMÎNA PATRUSPREZECEA
DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

EVANGHELIA DE LA MARCU

(IV, 24—34)

Zis-a Domnul către ucenicii Săi: să luați aminte la cele ce auziți: cu ce măsură măsurați, vi se va măsura; iar vouă, celor ce ascultați, vi se va da cu adaos, căci celui ce are i se va da; iar celui ce n-are i se va lua și ce are. După aceea a zis: așa este cu împărăția lui Dumnezeu, cum este cu omul care aruncă sămînța în pămînt. Apoi, fie că el doarme, fie că se scoală, noaptea și ziua, sămînța răsare și crește, dar el nu știe cum, căci pămîntul de la sine rodește: întii paiul verde, apoi spicul, după aceea grîu deplin în spic. Iar cînd se coace rodul, atunci trimite secerea, căci a sosit secerișul. Le-a zis ia-

DUMINICA

A PATRUSPREZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

GLASUL CEL DE RÎND

LA UTRENIE EVANGHELIA ÎNVIERII CEA DE RÎND

LA LITURGHIE EVANGHELIA DE LA MATEI

(XXII, 1—14)

Zis-a Domnul pilda aceasta: asemănatu-s-a împărăția cerurilor unui împărat care a făcut nuntă fiului său și a trimis pe slujitorii săi să cheme pe cei poftiți la nuntă, dar ei n-au vrut să vină. Iarși a mai trimis alți slujitori, zicînd: spuneți celor poftiți că iată am pregătit ospățul meu; juncii mei și cele îngrășate ale mele s-au jertfit și toate sînt gata; veniți la nuntă. Dar ei, fără să țină seama, s-au dus, unul la țarina sa, altul la neguțătoria sa, iar ceilalți, punînd mîna pe slujitorii lui, i-au batjocorit și i-au omorît. Auzind de

acestea, împăratul s-a mîniat și, trimițînd oștile sale, a nimicit pe ucigașii aceia și orașului lor i-au dat foc. Apoi a zis slujitorilor săi: iată nunta este gata, dar cei poftiți n-au fost vrednici. Deci mergeți la răspîntiile drumurilor și pe cîți veți găsi chemați-i la nuntă. Atunci slujitorii au ieșit la răspîntiile drumurilor și i-au adunat pe toți cîți i-au găsit, și buni și răi; și s-a umplut casa nunții de oaspeți. Iar împăratul, intrînd să vadă pe oaspeți, a văzut acolo pe un om, care nu era îmbrăcat în haine de nuntă și i-a zis: prietene, cum ai intrat aici fără haină de nuntă? El însă a tăcut. Atunci împăratul a zis către sluji-

tori: legați-l de mâini și de picioare, luați-l și aruncați-l în întunericul cel mai dinafară. Acolo va fi plîngerea și scrișnirea dinților, căci mulți sînt chemați, dar puțini aleși.

L U N I

ÎN SĂPTĂMÎNA A CINCISPREZECEA
DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

EVANGHELIA DE LA MARCU

(V, 24—34)

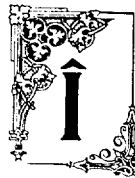
In vremea aceea mergea după Iisus popor mult, și-L împresura. Și era o femeie care avea curgere de sînge de doisprezece ani și care pătimise mult de la mulți doctori, cheltuindu-și tot ce avusese, dar nefolosind nimic, ci mai mult mergînd spre mai rău; auzind despre Iisus, a venit în mulțime și pe la spate s-a atins de haina Lui, căci își zicea: de mă voi atinge măcar de haina Lui, mă voi tămădui. Și în clipa aceea a secat izvorul sîngelui ei, iar ea a simțit în trupul ei că s-a vindecat de boală. Dar Iisus, cunoscînd îndată în Sine puterea care ieșise din El, s-a întors către mulțime și i-a întrebat: cine s-a atins de hainele Mele? Însă ucenicii Lui I-au zis: vezi că mulțimea Te îmbulzește și întrebă: cine s-a atins de Mine? Dar El se uita împrejur, ca să vadă pe aceea care făcuse aceasta. Iar femeia, înfricoșîndu-se și tremurînd, știind ce i se întîmplase, a venit și a căzut ea înaintea Lui și I-a mărturisit tot adevărul. Dar El i-a zis ei: fiică, credința ta te-a mîntuit. Mergi în pace și fii sănătoasă de boala ta.

M A R Ț I

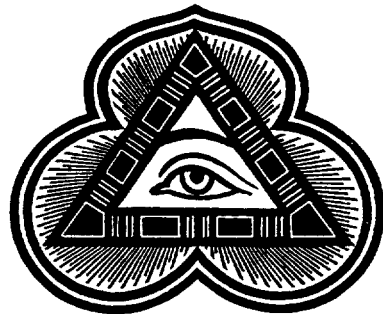
ÎN SĂPTĂMÎNA A CINCISPREZECEA
DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

EVANGHELIA DE LA MARCU

(VI, 1—7)

In vremea aceea s-a dus Iisus în orașul Său și după Dînsul au mers ucenicii Săi. Iar cînd a fost ziua sîmbetei a început să învețe în sinagogă. Dar cei mai mulți, care ascultau, stăteau mirați și ziceau: de unde are El acestea? Și ce fel de înțelepciune este aceasta, care I s-a dat Lui? Și cum se fac minuni ca acestea, prin mîinile Lui? Au nu este acesta teslarul, feciorul Mariei și fratele lui Iacob și al lui Iosie și al lui Iuda și al lui Simon? Și nu sînt, oare, surorile Lui aici la noi? Și găseau astfel pricină de necredință în El. Iisus însă le-a zis: un prooroc nu este disprețuit, decît numai în patria sa și între rudeniile sale și în casa sa. Și n-a putut să facă acolo nici o minune, ci numai cîțiva bolnavi a vindecat, punîndu-și mîinile peste ei. Însă se mira de necredința lor și umbla prin satele cele dimprejur învățînd poporul. Apoi a chemat la Sine pe cei doisprezece și a început să-i trimită, doi cîte doi, și le-a dat putere asupra duhurilor necurate.

DUMINICA

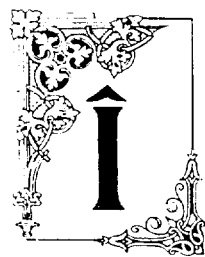
A CINCISPREZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

GLASUL CEL DE RÎND

LA UTRENIE EVANGHELIA ÎNVIERII CEA DE RÎND

LA LITURGHIE EVANGHELIA DE LA MATEI

(XXII, 35—46)

In vremea aceea s-a apropiat un învățător de lege și, ispitindu-L pe Iisus, L-a întrebat: Învățătorule, care poruncă este mai mare în lege? Iar Iisus i-a răspuns: să iubești pe Domnul Dumnezeu tău cu toată inima ta, cu tot sufletul tău și cu tot cugetul tău. Aceasta este întâia și cea mai mare poruncă. Iar a doua, asemenea acesteia, este: să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuți. În aceste două porunci se cuprind toată legea și proorocii.

Și, fiind adunați fariseii, i-a întrebat Iisus, zicînd: ce vi se pare vouă despre Hristos: al cui fiu este? Și ei I-au răspuns: al lui David. El i-a întrebat iarăși, cum atunci David, cu duhul, îl numește pe El Domn, cînd zice: zis-a Domnul Domnului Meu: șezi de-a dreapta Mea pînă cînd voi pune pe vrăjmașii tăi așternut picioarelor tale. Deci, dacă David îl numește pe El Domn, cum este fiu al lui? Dar nimeni nu putea să-I răspundă o vorbă și nici n-a mai îndrăznit cineva, din ziua aceea, să-L mai întrebe pe El ceva.

DUMINICA

A ȘAISPREZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

GLASUL CEL DE RÎND

LA UTRENIE EVANGHELIA ÎNVIERII CEA DE RÎND

LA LITURGHIE EVANGHELIA DE LA MATEI

(XXV, 14—30)

Zis-a Domnul pilda aceasta: un om oarecare, plecînd departe, a chemat pe slujitorii săi și le-a încredințat averea sa. Unuia i-a dat cinci talanți, altuia doi, iar altuia unul; fiecăruia după puterea sa. Apoi a plecat. Îndată cel care primise cinci talanți s-a dus de a neguțătorit cu ei și a cîștigat alți cinci talanți. Tot așa și cel cu doi a dobîndit și el alți doi. Iar cel care primise un talant s-a dus și a săpat în pămînt, ascunzînd argintul stăpînului său. Dar, după multă

vreme, s-a înapoiat stăpînul acelor slujitori și le-a cerut lor socoteala. Atunci, apropiindu-se cel care primise cinci talanți a adus alți cinci talanți, zicînd: stăpîne, cinci talanți mi-ai dat; iată alți cinci talanți am cîștigat cu ei. Iar stăpînul său i-a zis: bine, slujitor bun și credincios, peste puține ai fost credincios, peste multe te voi pune; intră în bucuria stăpînului tău. Apropiindu-se, și cel care primise doi talanți a zis: stăpîne, doi talanți mi-ai dat; iată alți doi am dobîndit cu ei. Stăpînul său i-a zis: bine slujitor bun și credincios, peste puține ai

DUMINICA

A ȘAPTESPREZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

GLASUL CEL DE RÎND

LA UTRENIE EVANGHELIA ÎNVIERII CEA DE RÎND

LA LITURGHIE EVANGHELIA DE LA MATEI

(XV, 21—28)

In vremea aceea s-a dus Iisus prin părțile Tirului și ale Sidonului și iată că o femeie hananiencă, din acele ținuturi, ieșind în calea Lui, striga către Dînsul și zicea: miluiește-mă, Doamne, Fiul lui David, fiica mea este rău chinuită de un diavol. El însă nu i-a răspuns nici un cuvînt. Dar, apropiindu-se, ucenicii Săi îl rugau, zicînd: dă-i drumul, căci strigă în urma noastră. Iar El, răspunzînd,

le-a zis: nu sînt trimis decît numai către oile cele pierdute ale casei lui Israel. Dar ea, venind, s-a închinat Lui, zicînd: Doamne, ajută-mă! El însă, răspunzînd, i-a zis: nu este bine să iei pîinea fiilor și s-o arunci cîinilor. Dar ea a zis Lui: adevărat, Doamne, însă și cîinii mănîncă din fărîmiturile ce cad de la masa stăpînilor lor. Atunci, răspunzîndu-i, Iisus i-a zis: o, femeie, mare este credința ta; fie ție, cum voiești! Și s-a tămăduit fiica ei în ceasul acela.

SĂ SE ȘTIE: cu duminica a șaptesprezecea, se sfîrșesc *Evangeliiile* de la Sfîntul Apostol și Evanghelist Matei și se încep cele de la Sfîntul Evanghelist Luca, cu a optsprezecea săptămîină după Pogorirea Sfîntului Duh.

fost credincios, peste multe te voi pune; intră în bucuria stăpînului tău. Apoi, apropiindu-se, cel care primise un talant a zis: stăpîne, te-am știut că ești om aspru, care seceri unde n-ai semănat și aduni de unde n-ai vînturat. De aceea m-am temut și m-am dus de am ascuns talantul tău în pămînt; iată, ia-ți ce este al tău. Iar stăpînul său, răspunzînd, i-a zis: slujitor viclean și leneș, ai știut că secer unde n-am semănat și adun de unde n-am vînturat? Pentru aceasta se cuvenea ca tu să fi dat banii mei schimbătorilor de bani și eu, venind, mi-aș fi luat înapoi ce este al meu, cu dobîndă. Luați deci de la el talantul și dați-l celui care are zece talanți. Căci tot celui care are, i se va da și-i va prisosi; iar de la cel care nu are, se va lua și ceea ce are; iar pe slujitorul cel netrebnic aruncați-l în întunericul cel mai din afară. Acolo va fi plîngerea și scrișnirea dinților.

L U N I

ÎN SĂPTĂMÎNA ȘAPTESPREZECEA
DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

EVANGHELIA DE LA MARCU

(X, 46—52)

In vremea aceea, cînd ieșeau din Ierihon Iisus, ucenicii Săi și mult popor, Bartimeu orbul, fiul lui Timeu, ședea jos pe marginea drumului și cerea milostenie. Și auzind că este Iisus Nazarineanul, a început el să strige și să zică: Iisuse, Fiule al lui David, miluiește-mă! Dar mulți îl certau, ca să tacă. El însă striga și mai tare: Fiul lui David, miluiește-mă! Atunci Iisus s-a oprit și a

zis să-l cheme. Și l-au chemat pe orb, zicîndu-i: îndrăznește, scoală-te, căci te cheamă. Iar el, lepădîndu-și haina, s-a sculat și a venit la Iisus. Deci l-a întrebat Iisus, zicîndu-i: ce vorești să-ți fac? Iar orbul l-a răspuns: Învățătorule, să văd. Și Iisus i-a zis: du-te, credința ta te-a mîntuit. Și orbul și-a căpătat vederea în clipa aceea și a pornit după Iisus pe drum.

M A R Ț I

ÎN SĂPTĂMÎNA ȘAPTESPREZECEA
DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

EVANGHELIA DE LA MARCU

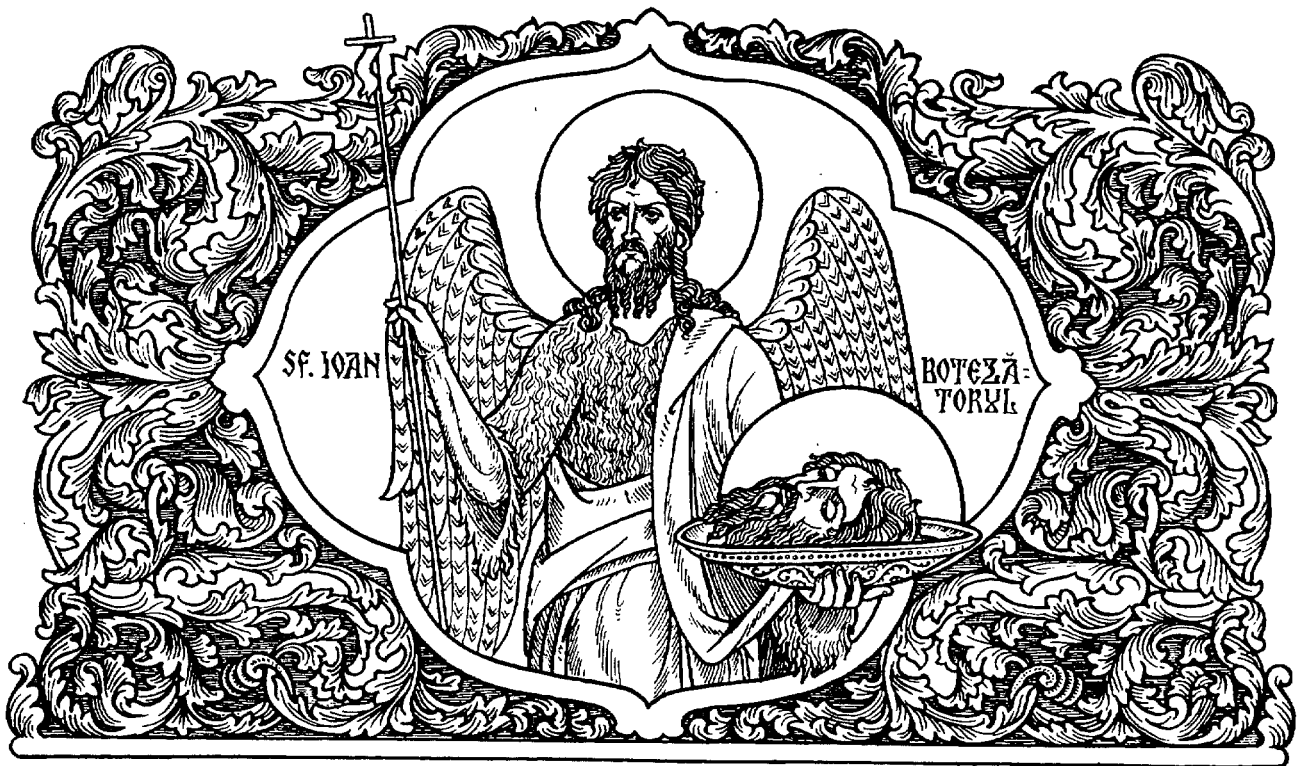
(XI, 11—23)

In vremea aceea a intrat Iisus în Ierusalim și în templu; și, după ce a văzut toate, iar vremea fiind spre seară, a plecat la Betania cu cei doisprezece. A doua zi, plecînd din Betania, a flămînzit și, văzînd de departe un smochin care avea frunze, a mers acolo, doar va găsi ceva în el; și, ajungînd la smochin, n-a găsit nimic în el, decît numai frunze, căci nu era încă vremea smochinelor. Atunci a grăit Iisus către smochin, zicînd: de acum înainte nimeni să nu mai mănînce în veci rod din tine. Iar ucenicii au auzit aceste vorbe. Apoi au venit în Ierusalim și, intrînd în templu, Iisus a început să dea afară pe cei care vindeau și pe cei care cumpărau în templu; și a răsturnat El mesele schimbătorilor de bani și scaunele neguțătorilor de porumbei. Și nu îngăduia să mai treacă cineva cu vreun vas prin templu și-i învăța, zicîndu-le: oare, nu e s t e

SE. EV. LUCĂ

DE VREME CE MULȚI S-AR APUȚAT A ALCĂȚUI POVESTIRE PENTRU..

LUNI

ÎN SĂPTĂMÎNA A OPTSPREZECEA
DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

EVANGHELIA DE LA LUCA

(III, 19—22)

În vremea aceea Irod Tetrarhul, fiind muștrățat de Ioan pentru Irodiada, femeia lui Filip, fratele său, și pentru toate relele câte le făcuse, a adăugat la toate și pe aceasta că a închis pe Ioan în temniță. Și pe cînd se boteza tot poporul, s-a botezat și Iisus. Dar, rugîndu-se El, s-a deschis cerul, și Duhul Sfînt, în chip adevărat de porumbel, a venit asupra Lui; și din cer s-a auzit un glas, zicînd: Tu ești Fiul Meu cel iubit, în Tine am binevoit.

MARȚI

ÎN SĂPTĂMÎNA A OPTSPREZECEA
DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

EVANGHELIA DE LA LUCA

(III, 23—38; IV, 1)

În vremea aceea, cînd a început să propovăduiască, Iisus era ca la treizeci de ani; fiind, precum se credea, fiul lui Iosif, fiul lui Eli, fiul lui Matat, fiul lui Levi, fiul lui Melhi, fiul lui Ianai, fiul lui Iosif, fiul lui Matatia, fiul lui Amos, fiul lui Naum, fiul lui Esli, fiul lui Nagai, fiul lui Maat, fiul lui Matatia, fiul lui Semein, fiul lui Ioseh, fiul lui Iuda, fiul lui Ioanan, fiul lui Resa, fiul lui Zorobabel, fiul lui Salatiil, fiul lui Neri, fiul lui Melhi, fiul lui Adi, fiul lui Cosam, fiul lui Elmadam, fiul lui Er, fiul lui Iisus, fiul lui Eliezer, fiul lui Iorim, fiul lui Matat, fiul lui Levi, fiul lui Simeon, fiul lui Iuda, fiul lui Iosif, fiul lui Ionam, fiul lui Eliachim,

PESCUIREA MINUNATĂ. EV. LUCĂ, CAP. V, STIH 1-11.

DUMINICA

A OPTSPREZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

LA LITURGHIE EVANGHELIA DE LA LUCA

(V, 1—11)

In vremea aceea ședea Iisus lângă lacul Ghenizaretului și a văzut două corăbii oprite lângă țărm, iar pescarii ieșiseră din ele și-și spălau mrejele. Intrînd în corabia care era a lui Simon, l-a rugat s-o depărteze puțin de la uscat; apoi, șezînd în corabie, învăța din ea mulțimile. Iar cînd a terminat de vorbit, i-a zis lui Simon: depărteaz-o la adînc și aruncați mrejele voastre, ca să pescuiți. Atunci, răspunzînd Simon, l-a zis: Învățătorule, toată noaptea ne-am ostenit și nimic n-am prins; dar, la porunca Ta, voi arunca mreaja. Și, făcînd ei așa, au prins mulțime mare de pești, încît li se rupeau

mrejele. Deci au făcut semn tovarășilor, care erau în cealaltă corabie, ca să vină să le ajute. Și au venit și au umplut amîndouă corăbiile, de erau gata să se scufunde. Iar Simon Petru, văzînd aceasta, a căzut la picioarele lui Iisus și l-a zis: du-Te de la mine, Doamne, căci sînt om păcătos; pentru că îl cuprinsese spaimă pe el și pe toți cei care erau cu el, din pricina pescuitului atîtor pești pe care îi prinseseră; tot așa și pe Iacob și pe Ioan, fiii lui Zevedeu, care erau tovarășii lui Simon. Atunci Iisus a zis către Simon: nu-ți fie frică; de acum înainte vei fi pescar de oameni. Și, trăgînd corăbiile la uscat, au lăsat totul și au mers după Dînsul.

lui Simon. Atunci Iisus a zis către Simon: nu-ți fie frică; de acum înainte vei fi pescar de oameni. Și, trăgînd corăbiile la uscat, au lăsat totul și au mers după Dînsul.

L U N I

ÎN SĂPTĂMÎNA A NOUĂSPREZECEA
DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

EVANGHELIA DE LA LUCA

(IV, 38—44)

In vremea aceea a venit Iisus în casa lui Simon, iar soacra lui Simon era cuprinsă de niște friguri rele și L-au rugat pentru ea. Atunci Iisus, plecîndu-se spre ea, a certat frigurile, și au lăsat-o; iar ea, îndată sculîndu-se, îi slujea pe ei. Iar după apusul soarelui, toți cîți aveau bolnavi, cu multe feluri de boale, i-au adus la Dînsul; și El, punîndu-și mîinile pe fiecare din ei, îi tămăduia. Din mulți ieșiau și diavoli care strigau și ziceau: Tu ești Hristosul, Fiul lui Dumnezeu. Dar Dînsul, certîndu-i, nu-i lăsa să spună că știu că El este Hristos. Făcîndu-se ziuă, a ieșit și s-a dus într-un loc pustiu; dar mulțimile îl căutau și au venit pînă la Dînsul și-L țineau, ca să nu plece de la ei. Iar Iisus a zis către ei: trebuie să binevestesc și altor orașe împărăția lui Dumnezeu, fiindcă pentru aceasta sînt trimis. Pentru aceea propovăduia El în toate sinagogle Galileii.

M A R Ț I

ÎN SĂPTĂMÎNA A NOUĂSPREZECEA
DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

EVANGHELIA DE LA LUCA

(V, 12—16)

In vremea aceea era Iisus într-unul din orașe și iată că un om plin de lepră, văzînd pe Iisus, a căzut cu fața la pămînt și s-a rugat, zicînd: Doamne, dacă vrei, poți să mă curățești. Atunci El, întinzînd mîna, s-a atins de cel lepros, zicîndu-i: vreau, curățește-te! Și îndată s-a dus lepra de pe el. Iar Iisus i-a poruncit să nu spună la nimeni, ci: mergînd, arată-te preotului și du pentru curățirea ta jertfa, precum a rînduit Moise, spre mărturie, lor. Dar și mai mult străbătea vestea despre Dînsul și se adunau noroade multe, ca să-L asculte și să se tămăduiască de suferințele lor. Iar Dînsul se ducea în locuri pustii și se ruga.

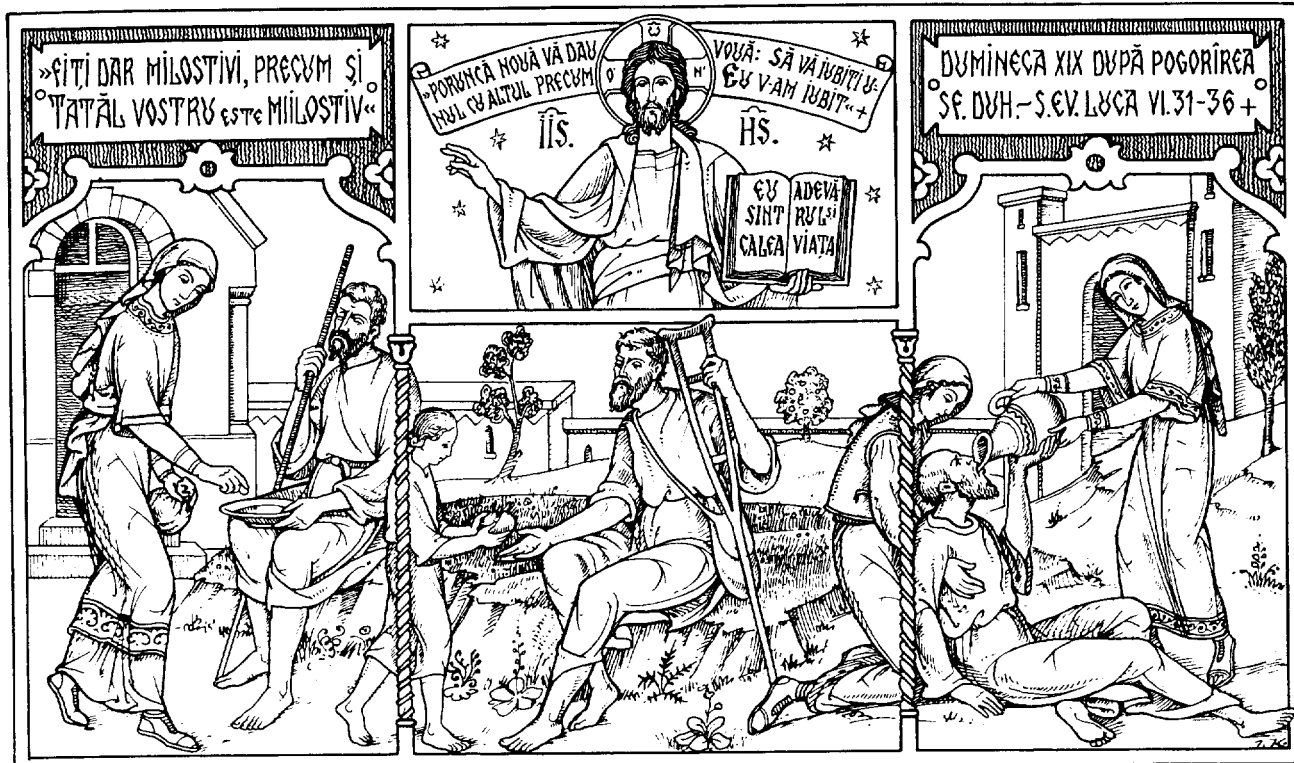
M I E R C U R I

ÎN SĂPTĂMÎNA A NOUĂSPREZECEA
DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

EVANGHELIA DE LA LUCA

(V, 33—39)

In vremea aceea s-au apropiat fariseii și cărturarii de Iisus și I-au zis: pentru ce ucenicii lui Ioan postesc deseori și fac rugăciuni, așijderea și ai fariseilor, iar ai Tăi mănîncă și beau? Iisus însă le-a răspuns: oare, puteți să faceți pe fiii nunții să postească în timpul cînd este Mirele cu dînșii? Dar vor veni zile cînd Mirele se va lua de la dîn-

DUMINICA

A NOUĂSPREZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

GLASUL CEL DE RÎND

LA UTRENIE EVANGHELIA ÎNVIERII CEA DE RÎND

LA LITURGHIE EVANGHELIA DE LA LUCA

(VI, 31—36)

Zis-a Domnul: precum voiți să vă faceă vouă oamenii, faceți și voi lor tot așa. Pentru că dacă iubiți pe cei ce vă iubesc, ce mulțumire puteți avea? Doar și păcătoșii iubesc pe cei care-i iubesc pe dînșii. Și, dacă faceți bine celor care vă fac vouă bine, ce mulțumire puteți avea? Doar și păcătoșii același lucru fac. Și, dacă împrumutați pe cineva de la care nădăduiți să

luați, ce mulțumire puteți avea? Doar și păcătoșii dau cu împrumut păcătoșilor, ca să primească înapoi întocmai. Voi însă să iubiți pe vrăjmașii voștri, să faceți binele, și să dați cu împrumut fără să nădăduiți nimic în schimb, și atunci răspata voastră va fi multă, și voi veți fi fii ai Celui prea înalt; pentru că El este bun și cu cei nemulțumitori și cu cei răi. Așadar fiți milostivi, precum și Tatăl vostru milostiv este.

DUMINICA

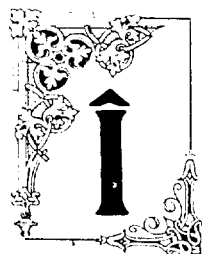
A DOUĂZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

GLASUL CEL DE RÎND

LA UTRENIE EVANGHELIA ÎNVIERII CEA DE RÎND

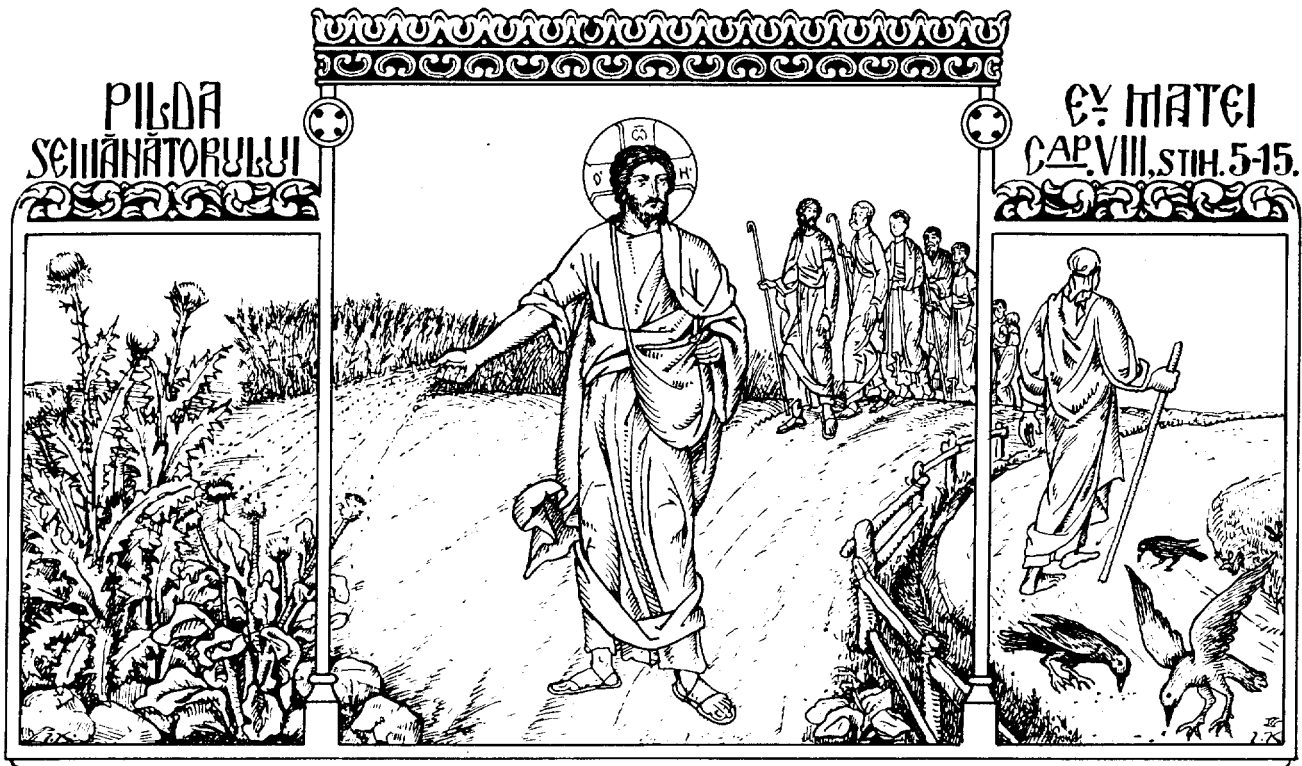
LA LITURGHIE EVANGHELIA DE LA LUCA

(VII, 11—16)

In vremea aceea s-a dus Iisus într-un oraș numit Nain, și împreună cu Dînsul mergeau mulți ucenici ai Lui și popor mult. Iar cînd s-au apropiat de poarta orașului, iată scoteau un mort, singurul fecior al maicii sale, și ea era văduvă; iar din oraș popor mult era cu dînsa. Și, văzînd-o Domnul, I s-a făcut milă de ea și i-a zis: nu mai

plînge. Atunci, apropiindu-se, s-a atins de cosciug, iar cei care-l duceau au stat și El a zis: tînărule, ție îți zic, scoală-te! Iar cel ce fusese mort s-a sculat în sus și a început să vorbească. Iar Iisus l-a dat maicii sale. Și frică i-a cuprins pe toți și slăveau pe Dumnezeu, zicînd: un prooroc mare s-a ridicat între noi, și: Dumnezeu a cercetat pe poporul Său.

DUMINICA

A DOUĂZECI ȘI UNA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

GLASUL CEL DE RIND

LA UTRENIE EVANGHELIA ÎNVIERII CEA DE RÎND

LA LITURGHIE EVANGHELIA DE LA LUCA

(VIII, 5—15)

Zis-a Domnul: ascultați pilda aceasta: a ieșit semănătorul să seme-ne sămînța sa. Și, se-mănînd el, o parte a căzut lîngă drum și a fost călcată cu picioarele și păsă-rile cerului au mîncat-o. Altă parte a căzut în loc pietros și, dacă a ră-sărit, s-a uscat pentru că nu avea umezeală. Altă parte a căzut în mijlîc spinilor și spinii, crescînd o dată cu ea, au înăbușit-o. Iar altă parte a căzut în pămîntul cel bun și, crescînd, a făcut rod în su-tit. După ce a spus acestea, a strigat: cine are urechi de auzit să audă!

Dar ucenicii Lui L-au întreat: ce înseamnă pilda aceasta? Atunci El a răspuns: vouă vă este dat să cunoașteți tainele împărăției lui Dumnezeu, dar celorlalți în pilde, pentru ca, văzînd, să nu vadă, și auzînd, să nu înțeleagă. Iar pilda aceasta înseamnă: sămînța este cuvîntul lui Dumnezeu. Iar cele de lîngă drum sînt cei care aud cuvîntul, dar vine diavolul și ia cuvîntul din inima lor, ca nu cumva, cre-zînd, să se mîntuiască. Cele din loc pietros sînt aceia care, auzînd cuvîntul, îl primesc cu bucurie; dar aceștia nu au rădăcină, ci cred pînă la o vreme, iar în vreme de ispită

se leapădă. Cele căzute între spini, aceștia sînt cei care aud cuvîntul, dar umblînd sub povara grijilor, a bogățiilor și a plăcerilor vieții aceștia, se înăbușe și nu rodese desăvîrșit. Iar cele de pe pămînt bun, aceștia sînt cei care, cu inimă curată și bună, auzind cuvîntul, îl păstrează și fac rod prin răbdare. După ce a spus acestea, a strigat: cine are urechi de auzit să audă.

L U N I

ÎN SĂPTĂMÎNA DOUĂZECI ȘI DOUA
DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH
EVANGHELIA DE LA LUCA

(IX, 18—22)

In vremea aceea, cînd era singur și se ruga, iar ucenicii erau cu Dînsul, i-a întreat pe ei Iisus, zicînd: cine zic oamenii că sînt Eu? Atunci ei, răspunzînd, au zis: Ioan Botezătorul, iar alții, Ilie; iar alții, că un prooroc, din cei de demult, a înviat. El însă i-a întreat: dar voi cine ziceți că sînt Eu? Atunci Petru, răspunzînd, a zis: Hristosul lui Dumnezeu. Dar El le-a poruncit cu tărie să nu spună nimănui aceasta, zicînd că Fiul Omului trebuie să pătimească mult și să fie defăimat de bătrîni, de căpeteniile preoților și de cărturari și să fie omorît, dar a treia zi să învieze.

M A R Ț I

ÎN SĂPTĂMÎNA DOUĂZECI ȘI DOUA
DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH
EVANGHELIA DE LA LUCA

(IX, 23—27)

Zis-a Domnul către ucenicii Săi: dacă vrea cineva să vină după Mine să se lepede de sine, să-și ia crucea în toate zilele și să-Mi urmeze Mie. Căci oricine va voi să-și mîntuiască sufletul său îl va pierde; iar cine-și va pierde sufletul său pentru Mine, acela și-l va mîntui. Ce folos este omului de va dobîndi lumea toată, iar pe sine să se piardă, sau să se păgubească? Iar cine se va rușina de Mine și de cuvintele Mele, și Fiul Omului se va rușina de el, cînd va veni în slava Sa și a Tatălui și a sfinților îngerii. Cu adevărat vă spun vouă că sînt unii dintre cei ce stau aici, care nu vor gusta moarte pînă cînd nu vor vedea împărăția lui Dumnezeu.

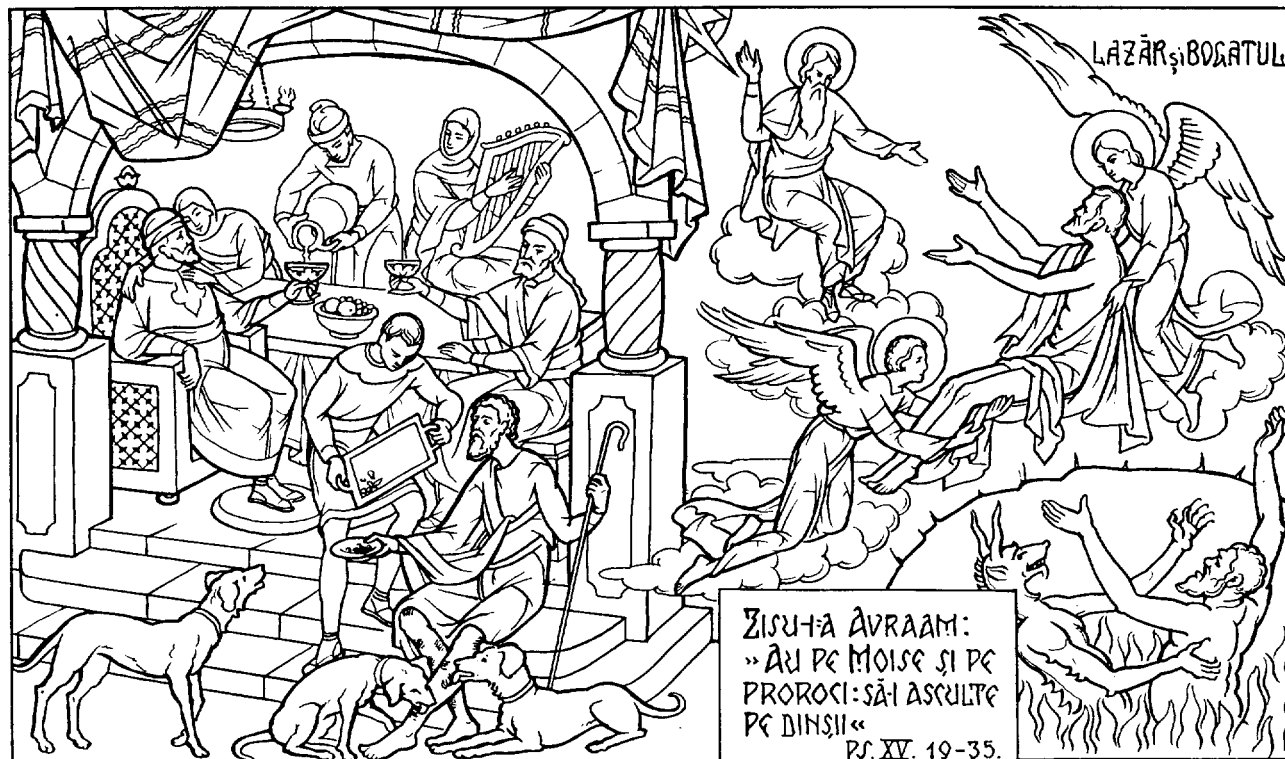
M I E R C U R I

ÎN SĂPTĂMÎNA DOUĂZECI ȘI DOUA
DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH
EVANGHELIA DE LA LUCA

(IX, 44—50)

Zis-a Domnul către ucenicii Săi: să puneți în urechile voastre cuvintele acestea: că Fiul Omului va să fie dat în mîinile oamenilor. Dar ei nu înțelegeau cuvîntul acesta, căci era ascuns pentru ei, ca să nu-l priceapă, și le era teamă să-L întrebe pe Iisus despre cuvîntul acesta. În inimile lor le-a venit gîndul să știe cine dintre ei este mai mare? Dar

ZISU-ȚA AVRAAM:
 »ĂU PE MOISE ȘI PE
 PROROCI: SĂ-I ASCULTE
 PE DINȘII«
 PS. XV. 19-35.

DUMINICA

A DOUĂZECI ȘI DOUA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

GLASUL CEL DE RÎND

LA UTRENIE EVANGHELIA ÎNVIERII CEA DE RÎND

LA LITURGHIE EVANGHELIA DE LA LUCA

(XVI, 19—31)

Zis-a Domnul: ascultați pilda aceasta: era un om bogat care se îmbrăca în porfiră și în vison, și care petrecea în toate zilele, înconjurat de slavă. Iar un sărac, anume Lazăr, care zăcea înaintea porților lui, plin de bube, dorea mult să se sature din fărîmiturile care cădeau de la masa bogatului; căci pînă și cîinii, venind, lingeau bubele lui. Și a murit săracul și a fost dus de îngeri în sînul lui Avraam. A murit apoi și bogatul și l-au îngropat. Și în iad, ridicîndu-și ochii, el care era în chinuri a văzut de departe pe

Avraam și pe Lazăr în sînul lui. Atunci a strigat el și a zis: părinte Avraame, fie-ți milă de mine și trimite pe Lazăr să-și întingă vîrfurile degetului în apă și să-mi răcoască limba, căci mă chinuiesc în această văpaie. Dar Avraam a zis: fiule, adu-ți aminte că tu ai primit cele bune ale tale în viața ta, și Lazăr așijderea, pe cele rele; dar acum aici el se mîngîie, iar tu te chinuiești. Și peste toate acestea, între noi și între voi este o prăpastie adîncă, întărită în așa fel, ca cei ce ar vrea să treacă de aici la voi, ori cei de acolo la noi, să nu poată să treacă. Atunci el a zis: te

rog, dar, părinte, să-l trimiți acasă la tatăl meu, căci am cinci frați; să le spună acestea, ca să nu vină și ei la acest loc de chin. Avraam i-a răspuns: au pe Moise și pe prooroci, să-i asculte pe ei. Dar el a zis: nu, părinte Avraame; ci dacă cineva dintre cei morți se va duce la ei, se vor pocăi. Atunci Avraam i-a spus: dacă nu ascultă pe Moise și pe prooroci, nu vor crede nici chiar dacă ar învia cineva din morți.

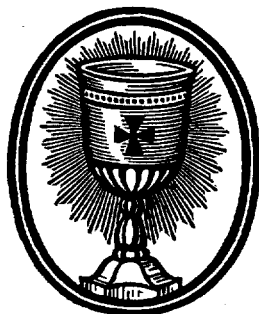

L U N I

ÎN SĂPTĂMÎNA DOUĂZECI ȘI TREIA
DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH
EVANGHELIA DE LA LUCA

(X, 22—24)

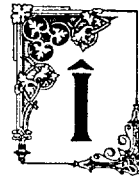
Zis-a Domnul către ucenicii Săi: toate-Mi sînt date Mie de către Tatăl Meu și nimeni nu știe cine este Fiul, afară de Tatăl, și cine este Tatăl, afară de Fiul și acela căruia va voi Fiul să-i descopere. Atunci, întorcîndu-se către ucenici, deoparte, a mai zis: fericiți sînt ochii care văd cele ce vedeți voi. Căci vă spun: mulți prooroci și împărați au voit să vadă ceea ce vedeți voi, dar n-au văzut; și să audă cele ce auziți voi, și n-au auzit.

M A R Ț I

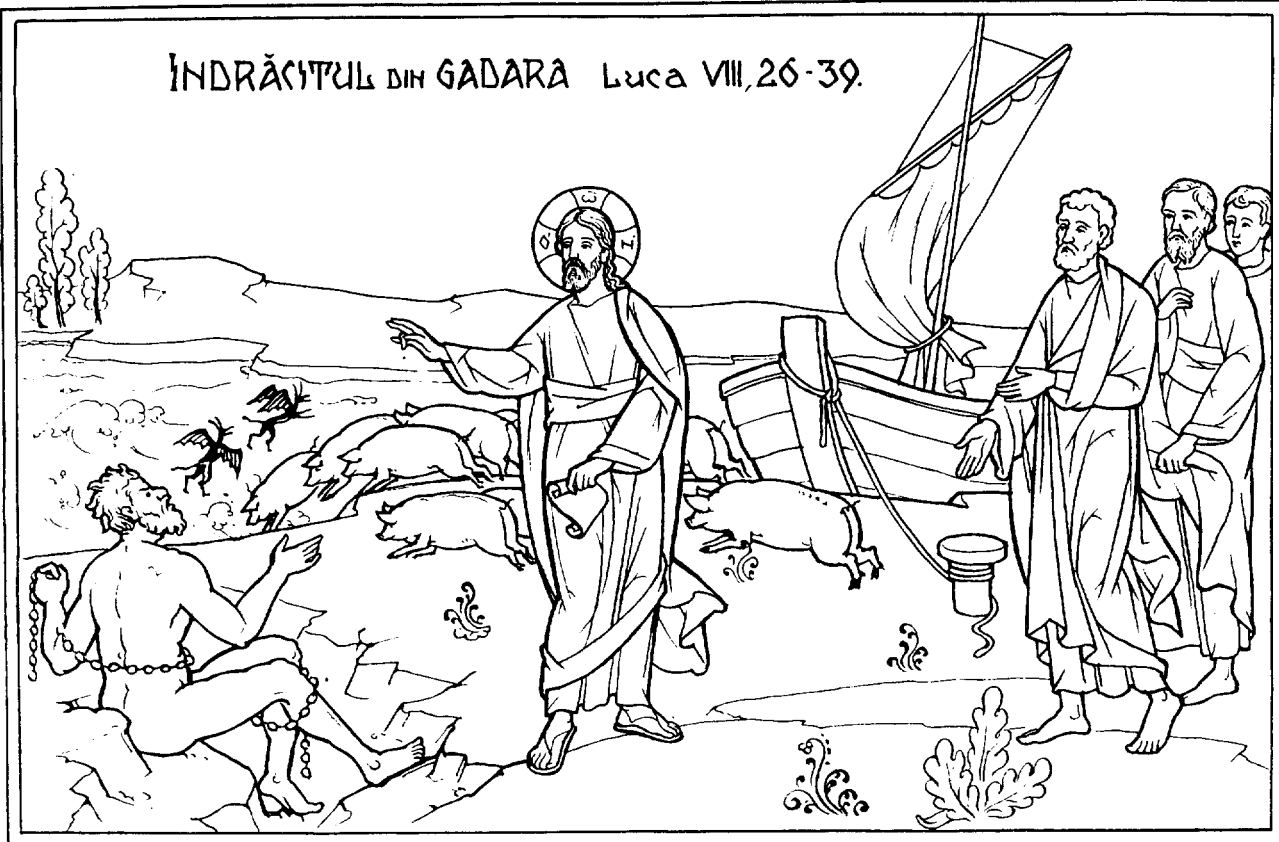
ÎN SĂPTĂMÎNA DOUĂZECI ȘI TREIA
DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH
EVANGHELIA DE LA LUCA

(XI, 1—10)

In vremea aceea, fiind Iisus într-un loc și rugîndu-se, cînd a încetat, unul dintre ucenicii Săi a zis către Dînsul: Doamne, învață-ne să ne rugăm, cum a învățat și Ioan pe ucenicii lui. Atunci Iisus le-a zis: cînd vă rugați să ziceți: Tatăl nostru, care ești în ceruri, sfințească-se numele Tău. Vie împărăția Ta. Facă-se voia Ta, precum în cer așa și pe pămînt. Pîinea noastră cea spre ființă dă-ne-o nouă în fiecare zi. Și ne iartă nouă păcatele noastre, precum și noi iertăm tuturor celor care ne greșesc nouă. Și nu ne duce pe noi în ispită; ci ne izbăvește de cel rău. Apoi a zis către ei: dacă cineva dintre voi va avea un prieten și se va duce la el în miezul nopții și-i va spune: prietene, dă-mi împrumut trei pîini, căci a venit de la drum un prieten la mine, și n-am ce să-i pun înaintea; iar cel dinăuntru va răspunde: nu mă da de osteneală!, acum ușa este încuiată și copiii mei sînt în așternut cu mine; nu pot să mă scol să-ți dau. Zic vouă: chiar de nu s-ar scula să-i dea în puterea prieteniei, tot are să se scoale, silit de îndrăzneala lui, și-i va da cît îi trebuie. Drept aceea vă spun vouă: cereți și se va da vouă; căutați și veți afla; bateți și vi se va deschide. Pentru că oricine cere va lua; și cine caută va găsi; și celui care bate, i se va deschide.

ÎNDRĂCIȚUL DIN GADARA Luca VIII, 26-39.

DUMINICA

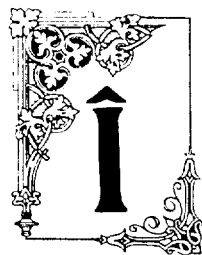
A DOUĂZECI ȘI TREIA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

GLASUL CEL DE RÎND

LA UTRENIE EVANGHELIA ÎNVIERII CEA DE RÎND

LA LITURGHIE EVANGHELIA DE LA LUCA

(VIII, 26—39)

In vremea aceea a venit Iisus cu corabia în ținutul Ghergheseniilor, care este dincolo de apă, în fața Galileii. Când a ieșit pe uscat, l-a întâmpinat un om din oraș care avea diavol și care de multă vreme în haină nu se îmbrăca și în casă nu mai sălășluia, ci în gropi de morminte. Văzîndu-L pe Iisus, a strigat și a căzut înaintea Lui și cu glas tare a grăit: ce ai cu mine, Iisuse, Fiule al lui Dumnezeu, Celui prea înalt? Te rog, nu mă chinui!

Căci Iisus poruncea duhului necurat să iasă din omul acela, pentru că de mulți ani îl apucase, și-l legau în lanțuri și în obezi, și-l păzeau, dar el, sfărîmînd legăturile, era mînat de diavol în pustie. Și l-a întrebat Iisus, zicînd: care îți este numele? Iară el a răspuns: legiune, căci mulți diavoli intraseră în el. Și-L rugau să nu le poruncească să meargă în adînc. Iar acolo era o turmă mare de porci, care pășteau pe munte; și L-au rugat să le îngăduiască să intre în porci; și le-a îngăduit. Și, ieșind diavolii din om,

au intrat în porci, iar turma s-a pornit de pe țărni în lac și s-a înecat. Iar păzitorii porcilor, văzînd ce s-a întîmplat, au fugit și au dat de veste în oraș și prin sate. Atunci au ieșit locuitorii să vadă ceea ce s-a întîmplat și au venit la Iisus și au găsit pe omul din care ieșiseră diavolii îmbrăcat și întreg la minte, șezînd jos lângă picioarele lui Iisus, și s-au înfricoșat. Iar cei care văzuseră le-au spus cum s-a mîntuit cel îndrăcit. Și L-a rugat pe El poporul ținutului Gherghesenilor să plece de la ei, căci erau cuprinși de frică mare. Iar Iisus a intrat în corabie și s-a înapoiat. Dar bărbatul din care ieșiseră diavolii se ruga de El să-l lase lângă Dînsul; Iisus însă i-a dat drumul, zicînd: întoarce-te în casa ta și povestește cît bine ți-a făcut ție Dumnezeu. Și el s-a dus, vestind prin tot orașul cît bine i-a făcut Iisus.

L U N I

ÎN SĂPTĂMÎNA DOUĂZECI ȘI PATRA
DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

EVANGHELIA DE LA LUCA

(XI, 29—33)

In vremea aceea, adunîndu-se popor mult, Iisus a început să le vorbească, zicînd: **n e a m u l** acesta este un neam viclean; cere semn, dar semn nu i se va da, decît numai semnul proorocului Iona. Căci precum a fost Iona semn Ninivitenilor, tot așa și Fiul Omului va fi pentru neamul acesta. Împărăteasa de la miazăzi se va scula în ziua judecării, alături de bărbații neamului acestuia, și-i va osîndi, pentru că ea a

venit de la marginile pămîntului să asculte înțelepciunea lui Solomon; și iată că aici este mai mult decît Solomon. Bărbații din Ninive se vor scula în ziua judecării, alături de neamul acesta, și-l vor osîndi, pentru că ei s-au pocăit la propovăduirea lui Iona; și iată că aici este mai mult decît Iona. Nimeni, după ce a aprins o lumină, nu o pune în loc ascuns, nici sub vas, ci în sfeșnic, așa încît cei care intră să vadă lumina ei.

M A R Ţ I

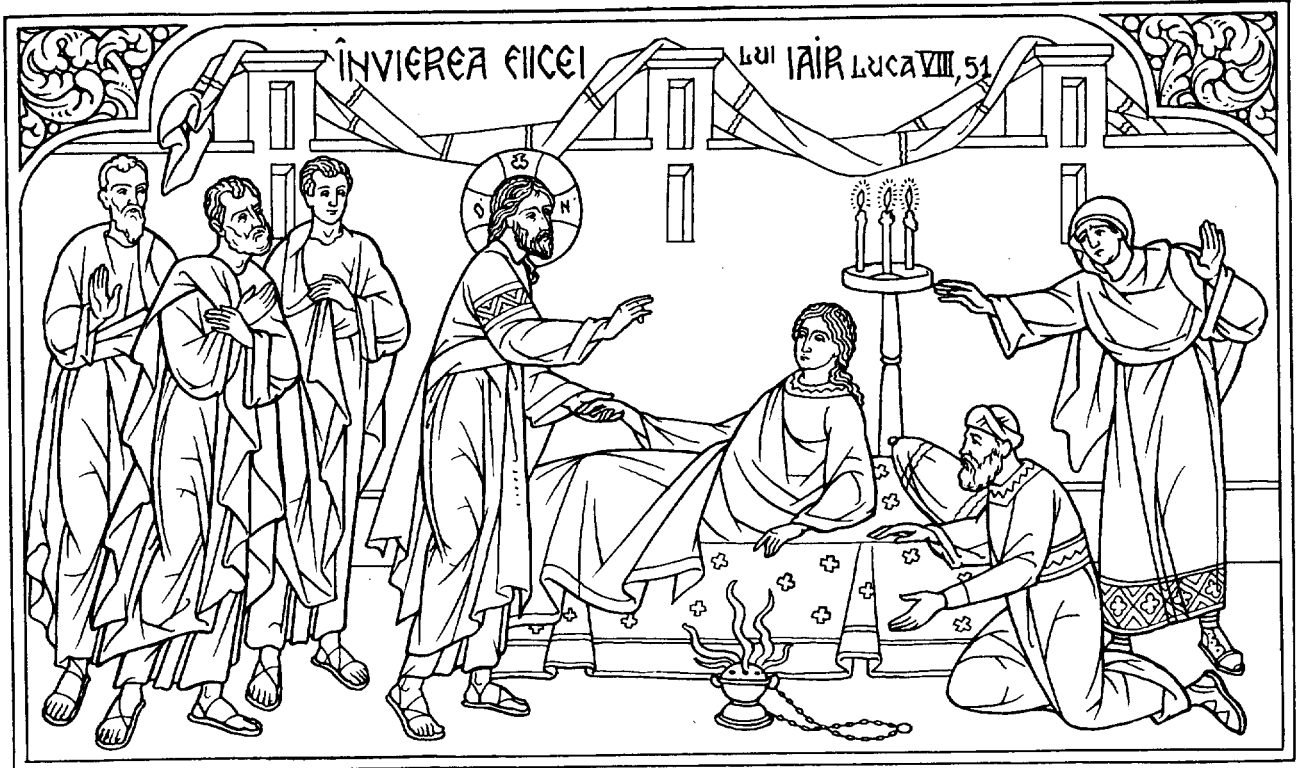
ÎN SĂPTĂMÎNA DOUĂZECI ȘI PATRA
DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

EVANGHELIA DE LA LUCA

(XI, 34—41)

Zis-a Domnul: luminătorul trupului este ochiul. Deci cînd ochiul tău va fi curat, atunci tot trupul tău va fi în lumină; dar cînd ochiul tău va fi rău, atunci și trupul tău va fi plin de întunecime. Drept aceea ia seama ca lumina care este în tine să nu fie întuneric. Deci dacă tot trupul tău va fi în lumină, neavînd nici o parte întunecată, va fi luminat în întregime, ca și cînd te luminează o lumină cu strălucirea ei. Pe cînd vorbea Iisus, un fariseu L-a rugat să prînzească la el; deci, intrînd în casa lui, a șezut la masă. Fariseul însă s-a mirat, văzînd că Iisus nu s-a spălat înainte de a se așeza la masă. Atunci Domnul a zis către el: acum, voi, fariseilor, curățiți partea cea dinafară a paharului și a blidului, dar lăuntru vostru este plin de răpire și de viclenie. Nebunilor! Oare, cel care a

DUMINICA

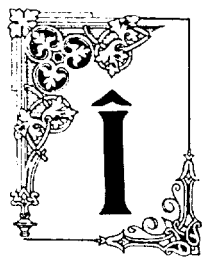
A DOUĂZECI ȘI PATRA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

GLASUL CEL DE RIND

LA UTRENIE EVANGHELIA ÎNVIERII CEA DE RÎND

LA LITURGHIE EVANGHELIA DE LA LUCA

(VIII, 41—56)

In vremea aceea a venit la Iisus un om cu numele Iair, care era marele sinagogii; și acesta căzînd la picioarele lui Iisus, îl ruga să intre în casa lui, fiindcă avea numai o fiică, ca de doisprezece ani, și aceasta era pe moarte. Iar cînd se ducea Iisus și-L împresurau mulțimile, o femeie, care avea de doisprezece ani curgere de sînge și cheltuisese cu doctorii toată avuția ei și de către nici unul nu putuse fi vindecată, apropiindu-se ea pe la spate, s-a atins de poala hainei lui

Iisus și îndată s-a oprit curgerea sîngelui ei. Atunci Iisus a grăit: cine este cel care s-a atins de Mine? Dar, cum toți tăgăduiau, Petru și cei care erau cu El au zis: Învățătorule, mulțimile Te îmbulzesc și Te strîmtoarează și Tu mai întrebi: cine este cel care s-a atins de Mine? Dar Iisus a grăit iar: s-a atins de Mine cineva, căci Eu am simțit puterea care a ieșit din Mine. Atunci femeia, văzînd că n-a rămas ascunsă, a venit tremurînd și, căzînd la picioarele Lui, I-a spus, de față cu tot poporul, pentru care pricină s-a atins de El și cum că s-a tămă-

duit numaidecît. Iar Iisus i-a zis: îndrăznește, fiică, credința ta te-a mîntuit, mergi în pace. Pe cînd încă vorbea El, a venit cineva din casa mai marelui sinagogii și a zis acestuia: a murit copila ta; nu mai osteni pe Învățătorul. Dar Iisus, auzind, a zis către Iair: nu te teme; crede numai și se va mîntui. Și, intrînd în casă, n-a lăsat pe nimeni să intre cu El, decît numai pe Petru, pe Iacob, pe Ioan, pe tatăl copilei și pe mama ei. Ci plîngeau toți și se tînguiau pentru copilă; El însă le-a zis: nu plîngeți, căci n-a murit, ci doarme. Dar ei L-au luat în rîs, știind bine că a murit. Atunci El, scoțînd pe toți afară și apucînd copila de mînă, a strigat, zicînd: copilă, deșteaptă-te! Și duhul ei s-a întors și a înviat îndată; și a poruncit Iisus să-i dea ei să mănînce. Și au rămas uimiți părinții ei; iar Iisus le-a poruncit să nu spună nimănui ce s-a întîmplat.

L U N I

ÎN SĂPTĂMÎNA DOUĂZECI ȘI CINCEA
DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

EVANGHELIA DE LA LUCA

(XII, 13—15; 22—31)

In vremea aceea, cînd învăța Iisus, cineva a zis către El din mulțime: Învățătorule, zi fratelui meu să împartă cu mine moștenirea. Dar Iisus i-a răspuns: omule, cine M-a pus pe Mine judecător sau împărțitor peste voi? Apoi a zis către ei: păziți-vă și vă feriți de lăcomia de avere, căci viața cuiva nu stă în prisosul ce-l are din avuțiile sale. Pentru aceasta zic vouă: nu vă în-

grijiți pentru viața voastră, ce veți mânca; nici pentru trupul vostru, cu ce vă veți îmbrăca. Căci viața este mai mare decît hrana, și trupul decît haina. Uitați-vă la corbi, că nici nu seamănă, nici nu seceră; ei n-au cămări, nici hambare, și Dumnezeu îi hrănește; cu cît mai de preț sînteți voi decît păsările! Și cine dintre voi, oricît și-ar pune el mintea, poate să adauge la statura sa un cot? Deci, dacă nu puteți să faceți nici ce este mai puțin, ce vă mai îngrijiți de celelalte? Priviți la crini cum cresc: nici nu torc, nici nu țes. Totuși vă spun vouă că nici Solomon, în toată mărirea sa, nu s-a îmbrăcat ca unul dintre ei. Și de vreme ce iarba, care este astăzi în cîmp, iar mîine se aruncă în cupator, Dumnezeu așa o îmbracă, cu cît mai mult pe voi, puțin credincioșilor? Nici voi deci să nu căutați ce veți mânca sau ce veți bea; și să nu fiți neliniștiți din pricina acesteia, căci după toate acestea se străduiesc păgînii lumii acesteia. Părintele vostru știe însă că voi aveți nevoie de acestea. Așadar, căutați împărăția lui Dumnezeu și toate acestea se vor adăuga vouă.

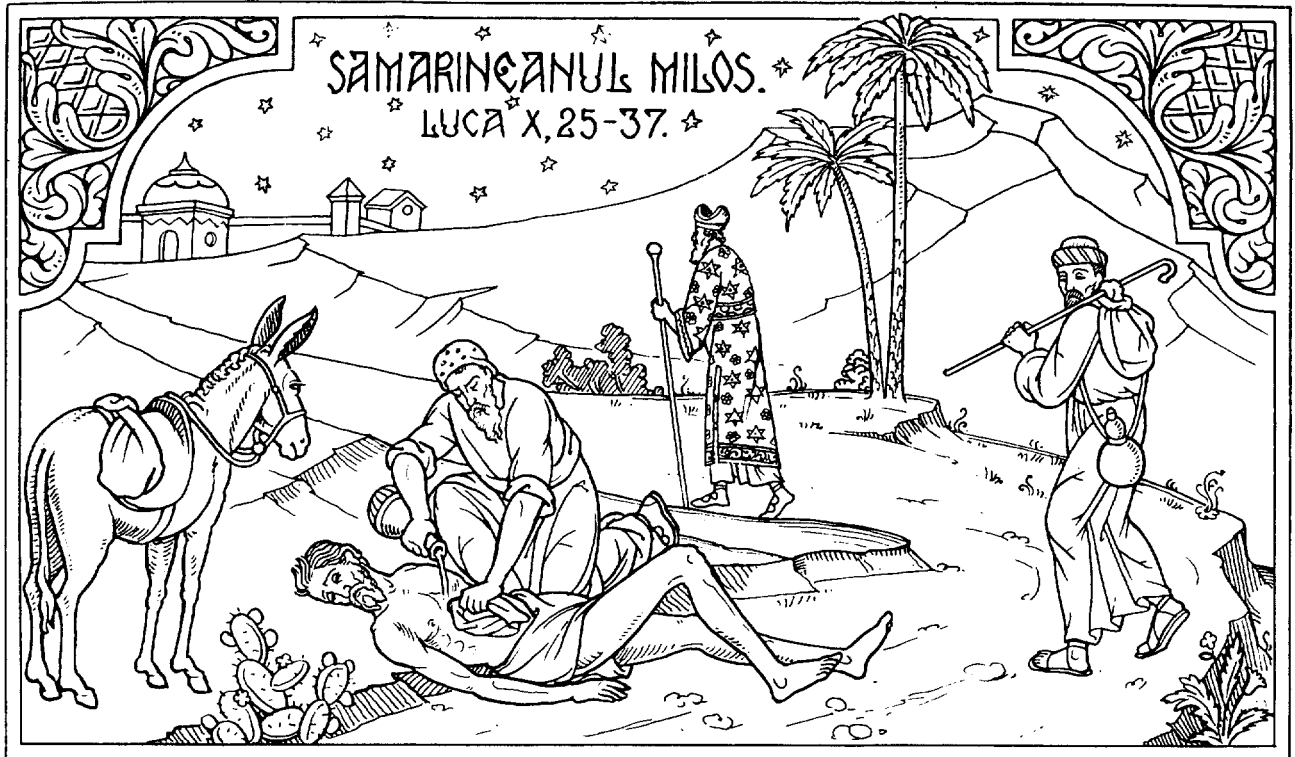
M A R Ţ I

ÎN SĂPTĂMÎNA DOUĂZECI ȘI CINCEA
DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

EVANGHELIA DE LA LUCA

(XII, 42—48)

Zis-a Domnul: cine este oare iconomul credincios și înțelept pe care îl va pune stăpînul său peste slujitorii săi, ca să le dea partea lor de grîu la timpul cuvenit? Fericit este

DUMINICA

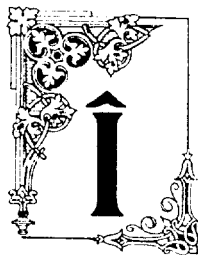
A DOUĂZECI ȘI CINCEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

GLASUL CEL DE RÎND

LA UTRENIE EVANGHELIA ÎNVIERII CEA DE RÎND

LA LITURGHIE EVANGHELIA DE LA LUCA

(X, 25—37)

In vremea aceea a venit la Iisus un învățător de lege, ispitindu-L și întrebându-L: Învățătorule, ce să fac eu ca să moștenesc viața cea de veci? Dar Iisus l-a întrebat: ce este scris în Lege? Cum citești? Iar el, răspunzînd, a zis: să iubești pe Domnul Dumnezeuul tău din toată inima ta și din tot sufletul tău și din toată virtutea ta și din tot cugetul tău; iar pe aproapele tău, ca pe tine însuși. Atunci Iisus i-a spus: drept ai răspuns, fă aceasta și vei

fi viu. Dar el, voind să se îndreptățească pe sine, a zis către Iisus: și cine este aproapele meu? Iar Iisus, răspunzînd, a zis: un om oarecare se cobora din Ierusalim în Ierihon și a căzut între tâlhari, care, după ce l-au dezbrăcat și l-au rănit, s-au dus, lăsîndu-l abia viu. Din întîmplare un preot cobora pe calea aceea, dar, văzîndu-l, a trecut pe alături. Tot așa și un levit, sosind la acel loc, a venit, a văzut și a trecut pe alături. Dar un samarinean care era călător, ajungînd lîngă el și văzîndu-l, i s-a făcut lui

milă de el și, apropiindu-se, i-a legat rănile turnînd peste ele untdelemn și vin; apoi, punîndu-l pe dobitocul său, l-a dus la o casă de oaspeți și a avut grijă de el. Iar a doua zi, la plecare, scoțînd doi dinari, i-a dat gazdei și i-a zis: ai grijă de el și ce vei mai cheltui, cînd mă voi întoarce, eu îți voi da înapoi. Deci care din acești trei ți se pare că a fost aproapele celui care căzuse în mîinile tîlharilor? Iar el a răspuns: cel care a făcut milă cu el. Atunci Iisus a zis către el: du-te de fă și tu asemenea.

L U N I

ÎN SĂPTĂMÎNA DOUĂZECI ȘI ȘASEA
DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

EVANGHELIA DE LA LUCA

(XIV, 1, 12-15)

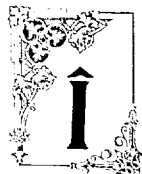
In vremea aceea a intrat Iisus, într-o sîmbătă, în casa unuia dintre căpeteniile fariseilor, ca să mănince pîine; și a zis către cel care îl chemase: cînd faci prînz sau cină, nu chema pe prietenii tăi, nici pe frații tăi, nici rudele tale, nici vecinii bogați, ca nu cumva să te chema și ei la rîndul lor pe tine și să-ți fie ca un împrumut. Ci, cînd faci un ospăț, cheamă săracii, neputincioșii, schiopii și orbii; și fericit vei fi, că nu pot să-ți răsplătească, ci ți se va răsplăti la învierea dreptilor. Și, auzind acestea, unul dintre cei care ședeau cu El la masă, a zis: fericit este cel care va mînce pîine în împărăția lui Dumnezeu.

M A R Ț I

ÎN SĂPTĂMÎNA DOUĂZECI ȘI ȘASEA
DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

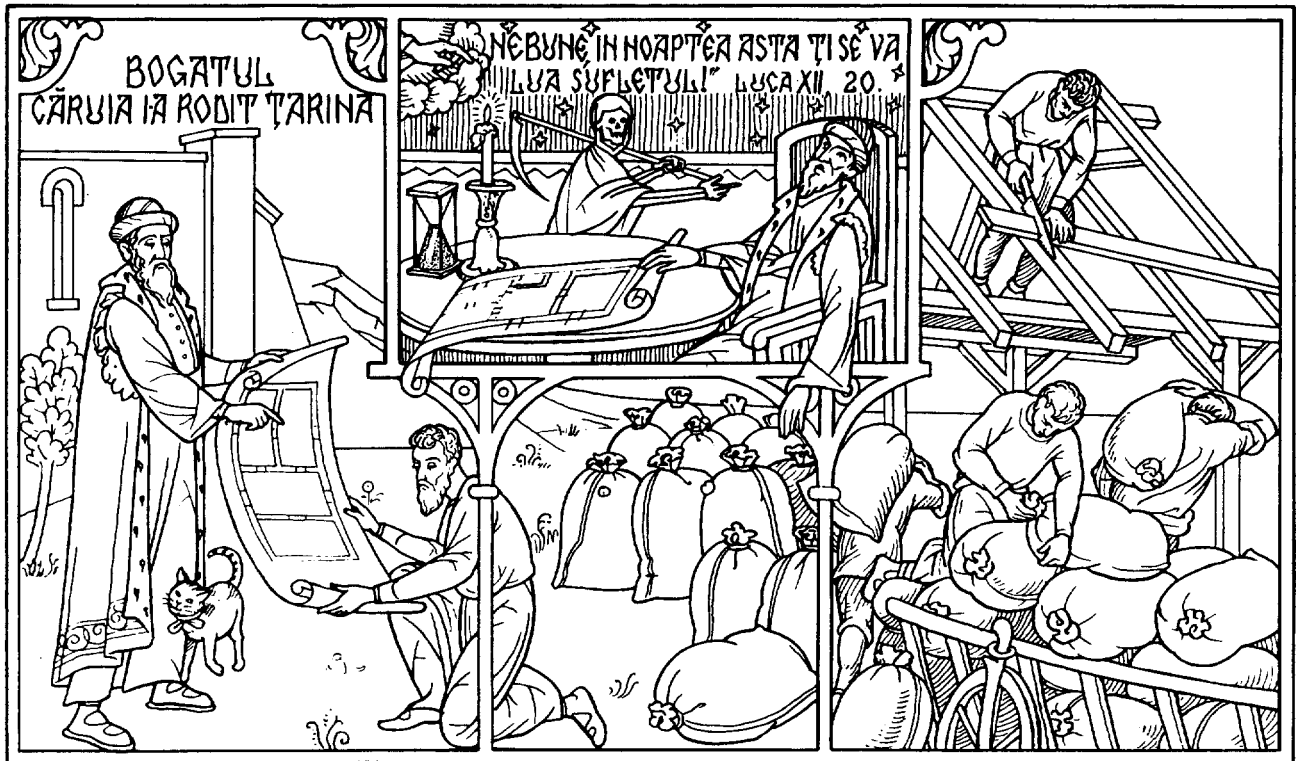
EVANGHELIA DE LA LUCA

(XIV, 25-35)

In vremea aceea mergea cu Iisus mulțime multă și, întorcîndu-se, le-a zis: dacă vine cineva la Mine și nu urăște: pe tatăl său și pe mama sa, și pe femeia sa, și pe copiii săi, și pe frații și pe surorile sale, ba chiar însăși viața sa, nu poate să fie ucenicul Meu. Și cel care nu-și poartă crucea sa, și vine după Mine, nu poate să fie ucenicul Meu. Pentru că cine dintre voi, voind să zidească un turn, nu stă, oare, mai întîi și face socoteala cheltuielii, dacă are cu ce să-l isprăvească? Ca nu cumva, punîndu-i temelie și neputînd să-l termine, toți cei care vor vedea să înceapă să-l ia în rîs și să spună: acest om a început să zidească, dar n-a fost în stare să isprăvească. Sau care împărat, plecînd să se bată în război cu alt împărat, nu stă, oare, mai întîi să se sfătuiască, dacă va putea să întîmpine cu zece mii pe cel care vine asupra lui cu douăzeci de mii? Iar de nu, cît este încă celălalt departe, îi trimite solie și se roagă de pace. Așadar, oricine dintre voi care nu se leapădă de tot ce are nu poate să fie ucenicul Meu. Bună este sarea, dar dacă și sarea se va strica, cu ce o vor mai drege? Nici în pămînt, nici în gunoi nu mai este de folos, ci o aruncă afară. Cel ce are urechi de auzit să audă.

DUMINICA

A DOUĂZECI ȘI ȘASEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

GLASUL CEL DE RÎND

LA UTRENIE EVANGHELIA ÎNVIERII CEA DE RÎND

LA LITURGHIE EVANGHELIA DE LA LUCA

(XII, 16—21)

Zis-a Domnul pilda aceasta: unui om bogat i-a rodit țarina și se gîdea în sine, zicînd: ce voi face, căci nu am unde să-mi strîng roadele mele? Dar și-a zis: aceasta voi face: voi strica hambarele mele și mai mari le voi zidi; și voi strînge acolo toate roadele mele și bunătățile mele. Apoi voi zice sufletului meu: suflete, acum ai multe bunătăți strînse pentru mulți ani; odihnește-te, mîncă, bea, veselește-te. Însă Dumnezeu i-a zis: nebune, în această noapte vor cere de la tine sufletul tău; iar cele ce ai strîns tu

ale cui vor mai fi? Așa se întîmplă cu cel care-și adună comoară pentru sine însuși, și nu în Dumnezeu se îmbogățește.

LUNI

ÎN SĂPTĂMÎNA DOUĂZECI ȘI ȘAPTE
DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

EVANGHELIA DE LA LUCA

(XVII, 20—25)

În vremea aceea a fost întrebare Iisus de farisei: cînd va veni împărăția lui Dumnezeu? Le-a răspuns, zicînd, că împărăția lui Dumnezeu

nu va veni în chip văzut. Nici nu vor spune: iat-o este aici, sau iat-o dincolo; fiindcă, iată, împărăția lui Dumnezeu este în mijlocul vostru. Și a zis către ucenici: vor veni zile, când veți dori să vedeți una din zilele Fiului Omului, și nu veți vedea. Și vă vor spune vouă: iată aici, sau iată acolo este; să nu vă duceți, nici să nu vă luați după ei. Că precum fulgerul, fulgerînd dintr-o parte de sub cer, luminează pînă la cealaltă parte de sub cer, așa va fi și Fiul Omului în ziua Sa. Dar mai întii El trebuie să sufere mult și să fie lepădat de neamul acesta.

M A R T Î

ÎN SĂPTĂMÎNA DOUĂZECI ȘI ȘAPTE
DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

EVANGHELIA DE LA LUCA

(XVII, 26—37)

Zis-a Domnul: precum a fost în zilele lui Noe, tot așa va fi și în zilele Fiului Omului. Mîncau, beau, se însurau, se măritau, pînă în ziua cînd a intrat Noe în corabie și a venit potopul, și i-a prăpădit pe toți. Așijderea, precum a fost și în zilele lui Lot: mîncau, beau, cumpărau, vindeau, sădeau și zideau; dar, în ziua cînd a ieșit Lot din Sodoma, a plouat din cer foc și pucioasă și i-a prăpădit pe toți. Tot așa va fi și în ziua în care se va arăta Fiul Omului. În ziua aceea, cine va fi pe acoperișul casei, și lucrurile lui în casă, să nu se coboare să le ia; de asemenea, cel care va fi la cîmp să nu se întoarcă înapoi. Aduceți-vă aminte de femeia lui Lot. Cine va căuta să-și scape viața sa o va

pierde; iar cine o va pierde o va dobîndi. Vă spun vouă, în acea noapte, de vor fi doi într-un pat, unul se va lua și altul se va lăsa. Două, de vor măcina împreună, una se va lua și alta se va lăsa. De vor fi doi la cîmp, unul se va lua și altul se va lăsa. Atunci ucenicii L-au întrebat: Doamne, unde va fi aceasta? Iar El le-a răspuns: unde va fi stîrvul, acolo se vor aduna și vulturii.

M I E R C U R I

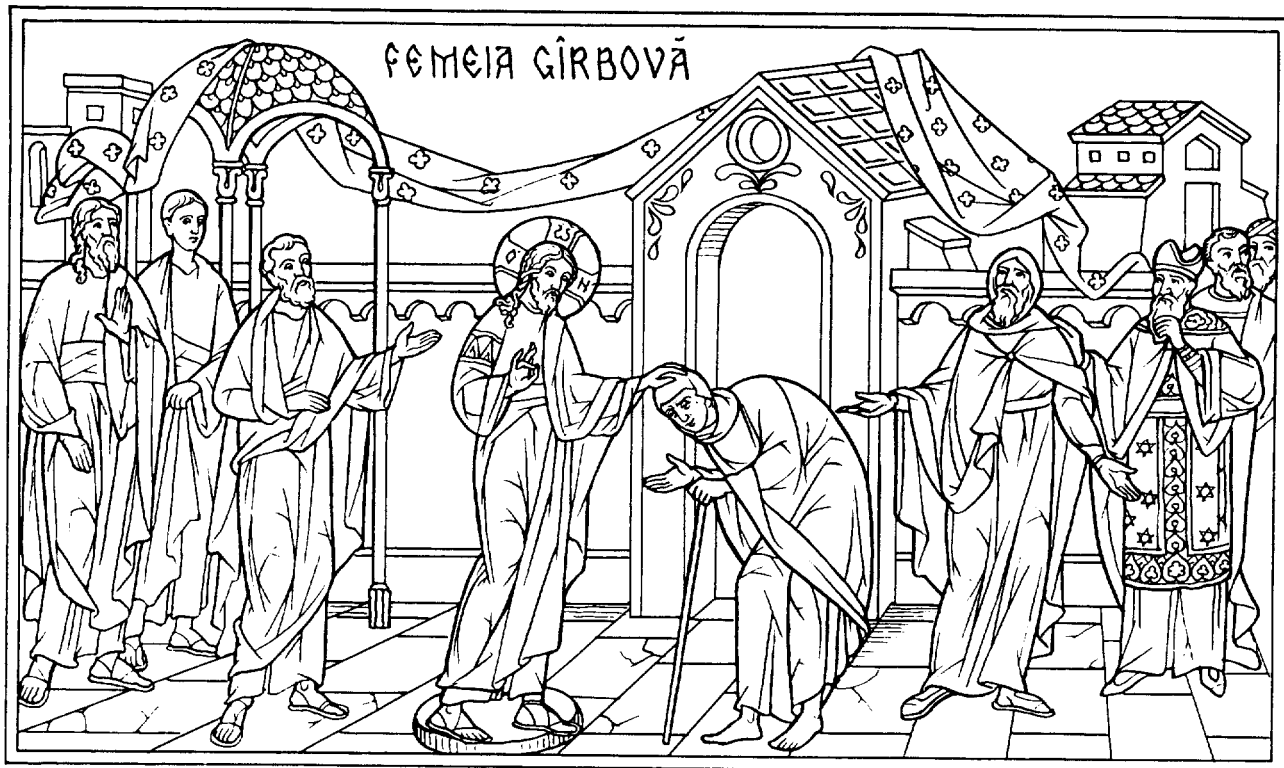
ÎN SĂPTĂMÎNA DOUĂZECI ȘI ȘAPTE
DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

EVANGHELIA DE LA LUCA

(XVIII, 15—17; 26—30)

In vremea aceea aduceau la Iisus și copiii, ca să se atingă de ei; iar ucenicii, văzînd aceasta, i-au dojenit. Dar Iisus, chemîndu-i la Sine, le-a zis: lăsați copiii să vină la Mine și nu-i opriți, căci a unora ca aceștia este împărăția lui Dumnezeu. Adevărat vă spun vouă: cine nu va primi împărăția lui Dumnezeu ca un copil nu va intra în ea. Iar cei care au auzit acestea au zis: atunci cine poate să se mintuiască. Iar El a răspuns: cele ce la oameni sînt cu neputință sînt cu putință la Dumnezeu. Atunci Petru a zis: iată, noi am lăsat toate ale noastre și am urmat Ție. Iar El le-a răspuns: adevărat vă spun vouă că nu este nici unul care și-a lăsat casă, sau părinți, sau frați, sau femeie, sau copii pentru împărăția lui Dumnezeu, și care să nu ia cu mult mai mult în vremea aceasta, iar în veacul ce va să vie, viață veșnică.

DUMINICA

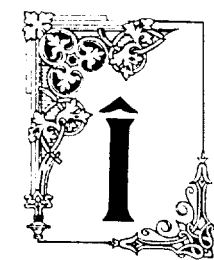
A DOUĂZECI ȘI ȘAPTEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

GLASUL CEL DE RÎND

LA UTRENIE EVANGHELIA ÎNVIERII CEA DE RÎND

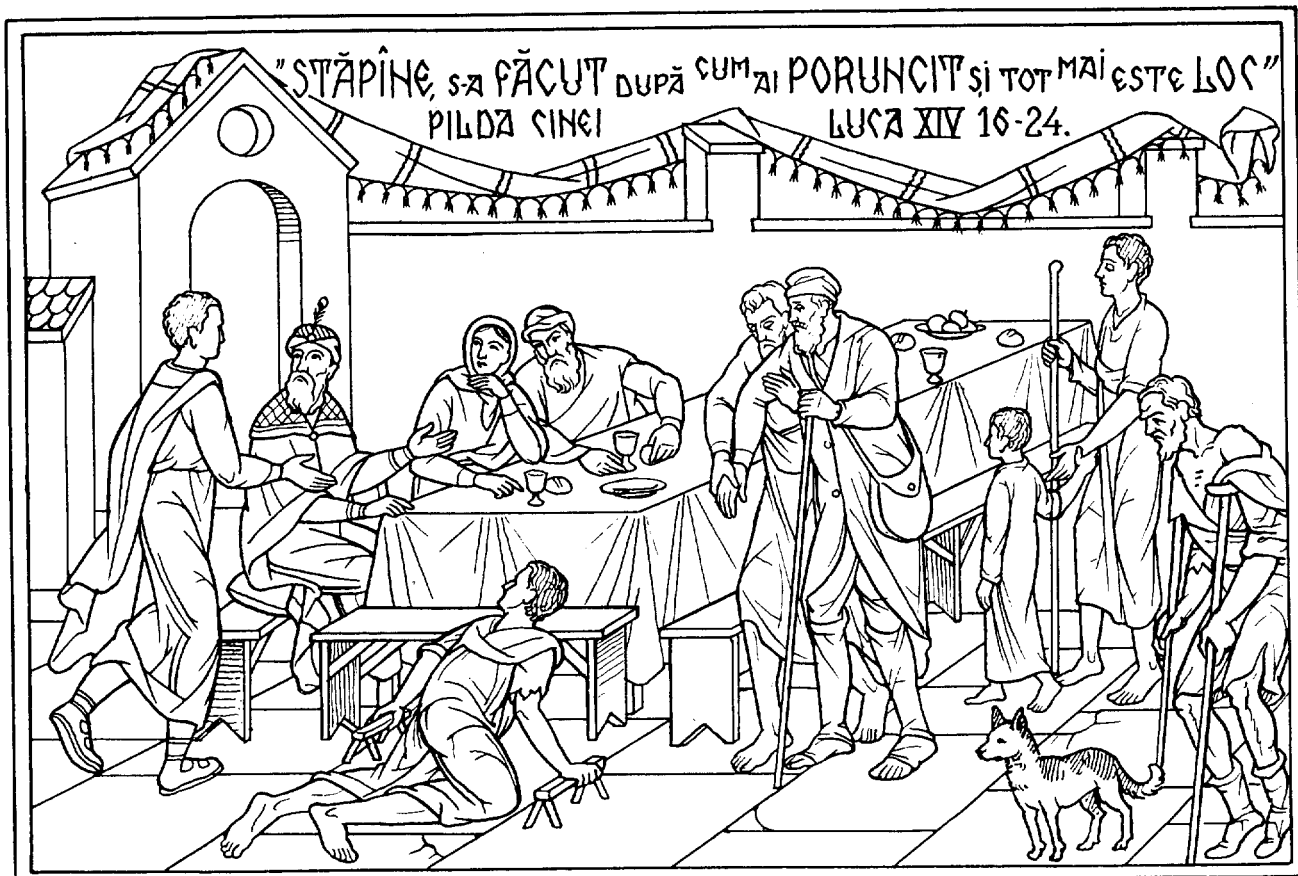
LA LITURGHIE EVANGHELIA DE LA LUCA

(XIII, 10—17)

În vremea aceea Iisus în vâța, într-o zi de sîmbătă, în sinagogă. Și iată era acolo o femeie care avea, de optsprezece ani, un duh de slăbiciune, și care era girbovă de nu putea să se ridice în sus nici decum. Iar Iisus, văzînd-o, a chemat-o și i-a zis: femeie, ești dezlegată de neputința ta. Și și-a pus mîinile peste dînsa și îndată s-a îndreptat și a început să slăvească pe Dumnezeu. Atunci mai marele sinagogii, mîniindu-se, pentru că Iisus o vindecase sîmbăta, a luat cuvîntul și a grăit poporului: șase

zile sînt în care trebuie să lucreze omul; deci veniți în aceste zile și vă vindecați, și nu în ziua sîmbetei. Iar Domnul i-a răspuns și a zis: fățarnicilor, fiecare dintre voi nu-și dezleagă, oare, în ziua sîmbetei, boul sau asinul de la iesle și nu-l duce să-l adape? Dar această femeie, care este fiica lui Avraam și pe care a legat-o Satana, iată, de optsprezece ani, nu se cădea, oare, să fie dezlegată de legătura ei în ziua sîmbetei? Și zicînd El acestea, s-au rușinat toți cei care erau împotriva Lui, iar poporul întreg se bucura de toate faptele mărețe săvîrșite de Dînsul.

DUMINICA

A DOUĂZECI ȘI OPTA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

GLASUL CEL DE RÎND

LA UTRENIE EVANGHELIA INVIERII CEA DE RÎND

LA LITURGHIE EVANGHELIA DE LA LUCA

(XIV, 16-24)

Zis-a D o m n u l pilda aceasta: un om oarecare a făcut cină mare și a poftit pe mulți; și a trimis el la ceasul cinei pe slujitorul său să zică celor poftiți: veniți, căci totul este acum gata. Dar toți au început să-și ceară iertăciune, ca și cum ar fi fost înțeleși. Cel dintîi a zis: am cumpărat un ogor și trebuie să mă duc să-l văd; te rog să mă ierți. Un altul a zis: am cum-

părat cinci perechi de boi și mă duc să-i încerc; te rog să mă ierți. Al treilea a zis: mi-am luat femeie, și pentru aceasta nu pot veni. Și, întorcîndu-se, slujitorul a spus stăpînului său acestea. Atunci, mîniindu-se, stăpînul casei a zis slujitorului său: ieși degrabă în piețele și ulițele orașului: și săracii, și betegii, și orbii, și șchiopii adu-i aici. Și, întorcîndu-se, slujitorul a zis: stăpîne, s-a făcut cum ai poruncit și tot mai este loc. Atunci stăpînul a

zis către slujitor: ieși la drumuri și la garduri și silește-i pe toți să intre, ca să se umple casa mea. Căci vă spun: nici unul din oameni aceia care au fost poftiți nu va gusta din cina mea.

L U N I

ÎN SĂPTĂMÎNA DOUĂZECI ȘI NOUA
DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH
EVANGHELIA DE LA LUCA

(XX, 27—44)

In vremea aceea au venit la Iisus unii dintre Saducheii care tăgăduiesc că este înviere și L-au întrebat, zicînd: Învățătorule, Moise ne-a lăsat scris: dacă cineva are un frate însurat și acesta va muri neavînd copii, atunci fratele să ia pe femeia văduvă și să ridice urmași fratelui său. Deci erau șapte frați; și cel dintîi, luîndu-și femeie, a murit fără copii. Pe femeie a luat-o atunci al doilea, dar și el a murit fără copii. A luat-o pe ea și al treilea, și tot așa toți șapte au murit, fără să lase copii. La urma tuturor a murit și femeia. Deci, la înviere, a căruia dintre ei va fi femeia? Căci cîte șapte au avut-o pe ea de nevastă. Atunci, răspunzînd lor, Iisus le-a zis: fiii veacului acestuia se însoară și se mărită; dar cei ce se vor învrednici să dobîndească veacul ce va să fie și învierea din morți nici nu se însoară, nici nu se mărită. Căci nici să moară nu mai pot, fiindcă sînt la fel cu îngerii și sînt fiii lui Dumnezeu, de vreme ce sînt fiii învierii. Iar cum că morții vor învia, însuși Moise a arătat atunci

cînd vorbește despre rug și cînd numește pe Domnul: Dumnezeu lui Avraam, și Dumnezeu lui Isaac, și Dumnezeu lui Iacob. Iar Dumnezeu nu este al morților, ci al viilor, căci toți sînt vii în El. Iar unii dintre cărturari, răspunzînd, I-au zis: Învățătorule, bine ai vorbit. De aceea nu mai cutezau să-L mai întrebe nimic. Atunci a zis către ei: cum spun cărturarii că Hristos este fiul lui David? Pentru că însuși David zice în cartea Psalmilor: zis-a Domnul Domnului Meu, șezi de-a dreapta Mea pînă cînd voi pune pe vrăjmașii Tăi așternut picioarelor Tale. Dacă David îl numește pe El Domn, deci cum este Fiul său?

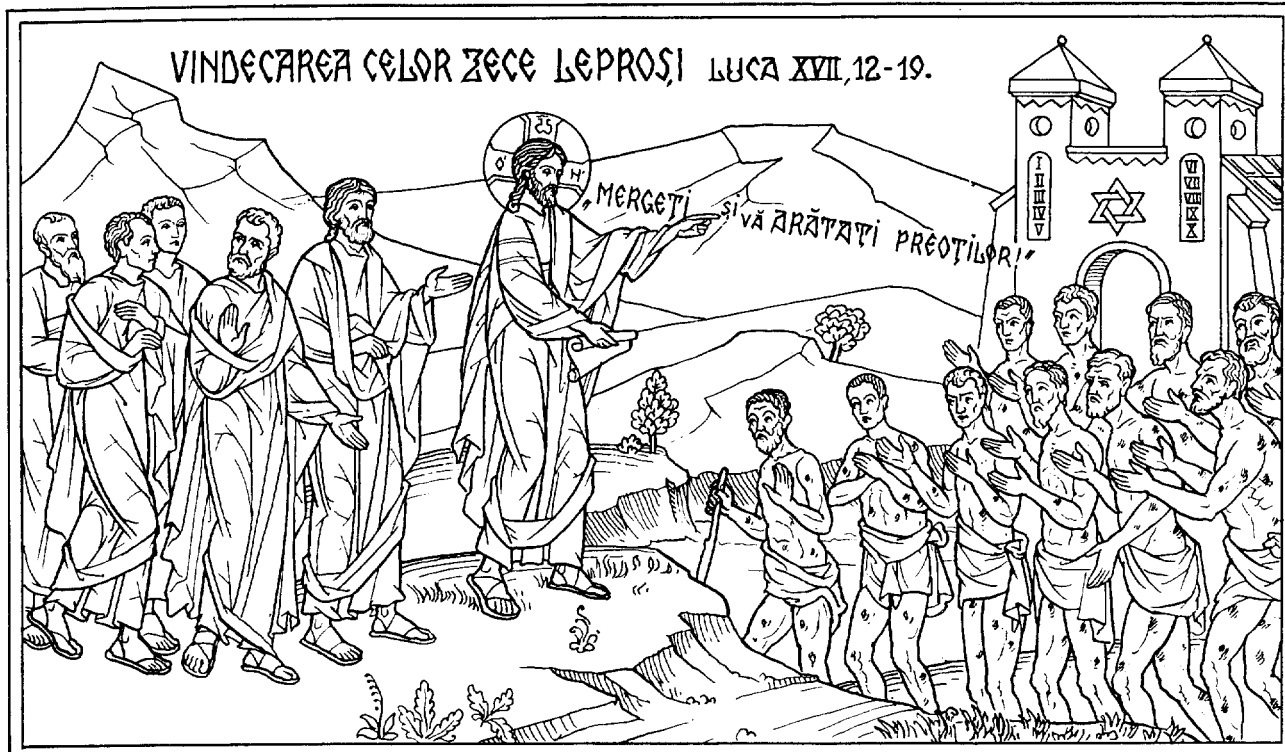
M A R Ț I

ÎN SĂPTĂMÎNA DOUĂZECI ȘI NOUA
DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

EVANGHELIA DE LA LUCA

(XXI, 12—19)

Zis-a Domnul către ucenicii Săi: păziți-vă de oameni, pentru că ei vor pune mîinile pe voi și vă vor prigoni, dîndu-vă prinși în sinagogi și în temnițe, și vă vor duce la împărați și la dregători, din pricina numelui Meu. Și vi se va întîmpla să mărturisiți. Puneți deci în inimile voastre să nu vă gîndiți de mai înainte ce veți răspunde. Căci Eu vă voi da gură și înțelepciune, căreia nu-i vor putea răspunde nici sta împotriva toți potrivnicii voștri. Și veți fi dați și de părinți, și de frați, și de rudenii, și de prieteni; și unii dintre voi vor fi dați la moarte. Și veți fi urîți de toți oame-

DUMINICA

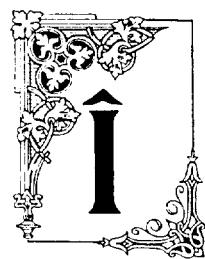
A DOUĂZECI ȘI NOUA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

GLASUL CEL DE RÎND

LA UTRENIE EVANGHELIA ÎNVIERII CEA DE RÎND

LA LITURGHIE EVANGHELIA DE LA LUCA

(XVII, 12—19)

In vremea aceea cînd a intrat Iisus într-un sat, L-au întîmpinat zece bărbați leproși care stăteau departe și care au ridicat glasul și au zis: Iisuse, învățătorule, fie-ți milă de noi! Iar El, văzîndu-i, le-a zis lor: duceți-vă și vă arătați preoților. Dar, pe cînd ei se duceau, s-au curățit de lepră. Iar unul dintre ei, văzînd că s-a vindecat, s-a

întors și cu glas mare slăvea pe Dumnezeu; și a căzut cu fața la pămînt lîngă picioarele lui Iisus și I-a mulțumit. Și acela era samaritan. Iisus însă, răspunzînd, a zis: oare, nu toți cei zece s-au curățit? Dar cei nouă unde sînt? Nu s-a găsit să se întoarcă să dea slavă lui Dumnezeu, decît numai acesta care este de alt neam? Apoi a zis către acela: scoală-te și du-te; credința ta te-a mîntuit.

DUMINICA

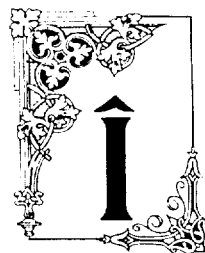
A TREIZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

GLASUL CEL DE RÎND

LA UTRENIE EVANGHELIA ÎNVIERII CEA DE RÎND

LA LITURGHIE EVANGHELIA DE LA LUCA

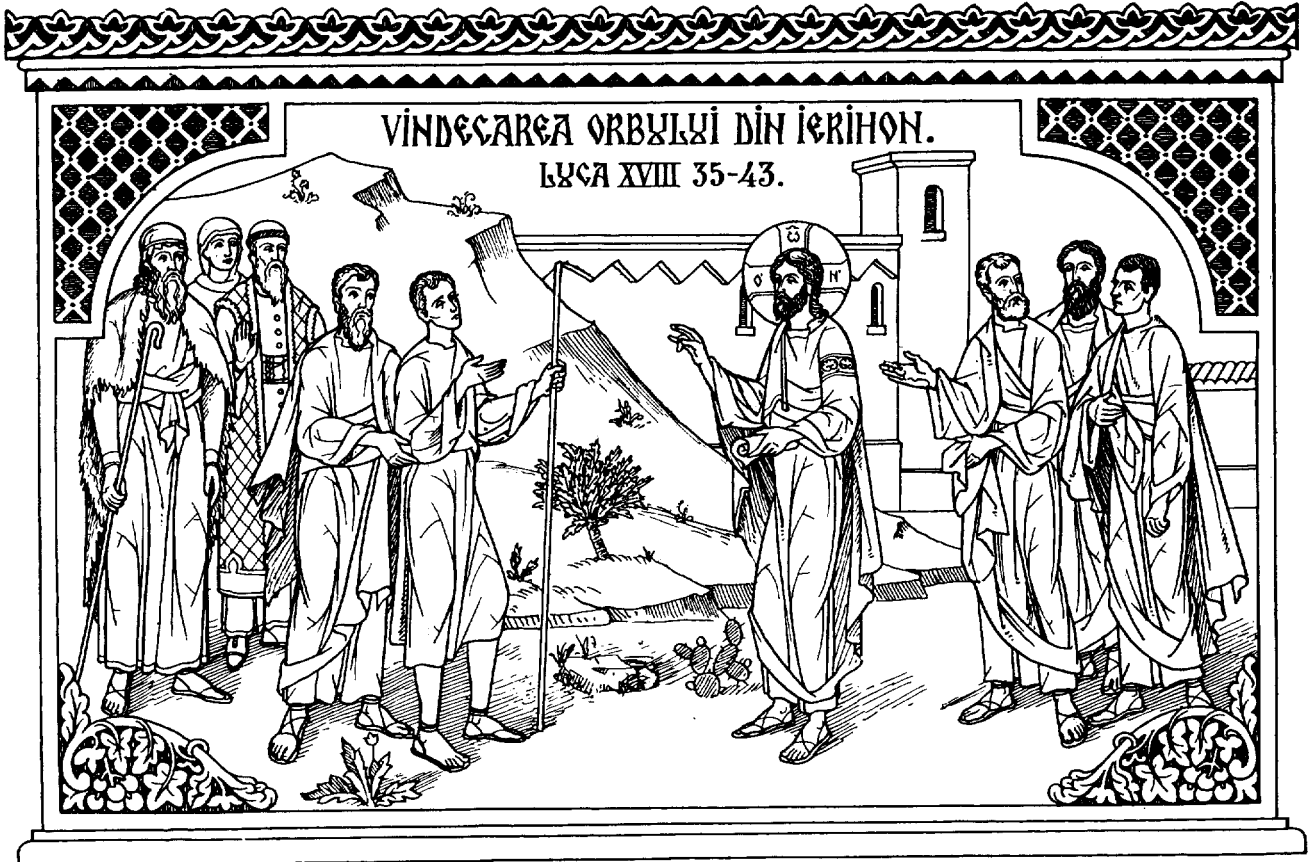
(XVIII, 18—27)

In vremea aceea un om oarecare s-a apropiat de Iisus și L-a întrebat, zicînd: Învățăto-
rile b u n e, ce să fac ca să moștenesc viața veșnică? Iar Iisus i-a zis: pentru ce Mă numești bun? Nimeni nu este bun, decît numai singur Dumnezeu. Știi poruncile: să nu faci desfrînare, să nu ucizi, să nu furi, să nu fii mărturie mincinoasă; cinstește pe tatăl tău și pe mama ta. Iar el I-a răspuns: toate acestea le-am păzit din tinerețile mele. Auzind acestea, Iisus i-a zis: încă una

îți mai lipsește. Vinde toate cîte ai și le împarte săracilor și vei avea comoară în ceruri; apoi vino și urmează Mie. Dar el, auzind acestea, s-a întristat, căci era foarte bogat. Văzîndu-L că s-a întristat, Iisus a zis: cît de greu vor intra în împărăția lui Dumnezeu cei ce au averi! Căci mai lesne este pentru cămilă să treacă prin urechile acului, decît pentru bogat să intre în împărăția lui Dumnezeu. Iar cei care au auzit acestea, au zis: atunci cine poate să se mîntuiască? Iar Dînsul a răspuns: cele ce nu sînt cu puțință la oameni sînt cu puțință la Dumnezeu.

DUMINICA

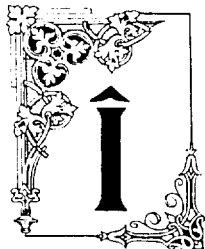
A TREIZECI ȘI UNA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

GLASUL CEL DE RÎND

LA UTRENIE EVANGHELIA ÎNVIERII CEA DE RÎND

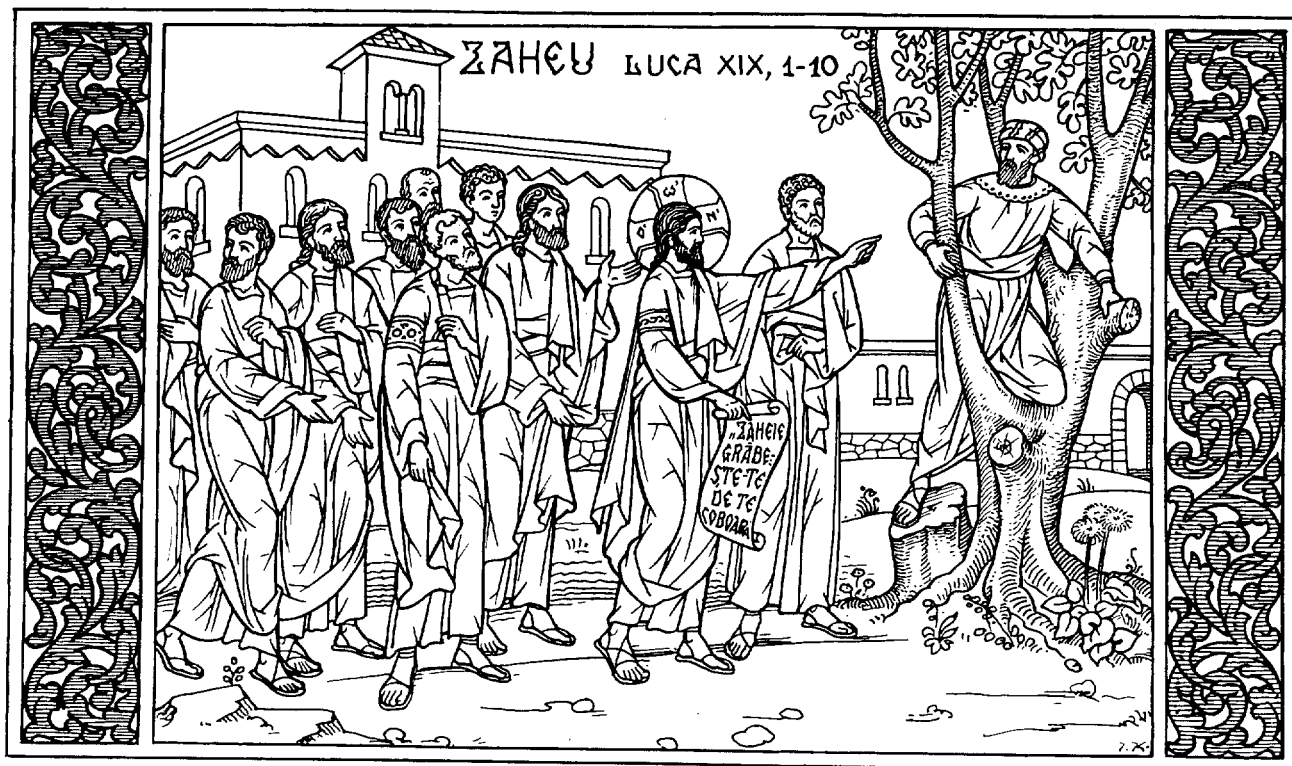
LA LITURGHIE EVANGHELIA DE LA LUCA

(XVIII, 35—43)

In vremea aceea, pe cînd se apropia Iisus de Ierihon, un orb ședea la marginea drumului și cerșea. Și, auzind mulțimea trecînd, el a întreat: ce este aceasta? Și i-au spus lui că trece Iisus din Nazaret. Atunci el a strigat, zicînd: Iisuse, Fiul lui David, fie-ți milă de mine. Iar cei care mergeau înainte îl certau, ca să tacă; el însă

și mai tare striga: Fiul lui David, fie-ți milă de mine! Iar Iisus s-a oprit și a poruncit să-l aducă la Dînsul; și, cînd s-a apropiat, l-a întreat, zicînd: ce vrei să-ți fac? Iar el a spus: Doamne, să văd. Și Iisus i-a zis: vezi! Credința ta te-a mîntuit. Și îndată a văzut și a mers după Iisus slăvind pe Dumnezeu, și tot poporul, văzînd aceasta, a dat laudă lui Dumnezeu.

DUMINICA

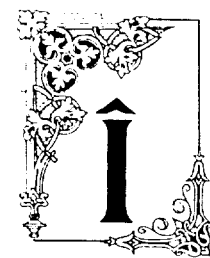
A TREIZECI ȘI DOUA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

GLASUL CEL DE RÎND

LA UTRENIE EVANGHELIA ÎNVIERII CEA DE RÎND

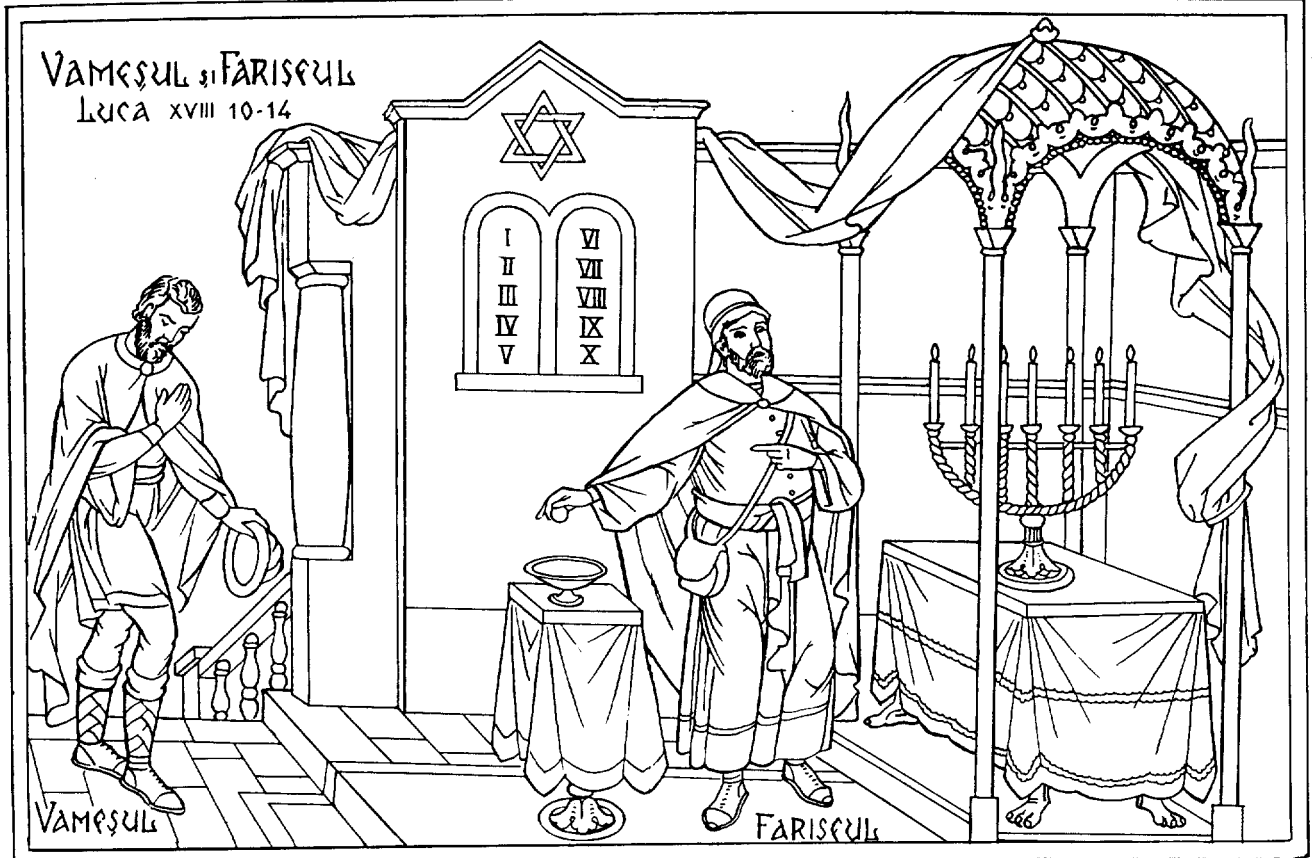
LA LITURGHIE EVANGHELIA DE LA LUCA

(XIX, 1—10)

In vremea aceea trecea Iisus prin Ierihon și iată un om bogat cu numele Zaheu, care era mai mare peste vameși, căuta să vadă cine este Iisus; dar nu putea de mulțime, pentru că era mic de statură. Atunci, alergînd înainte, s-a suit într-un dud, ca să-L vadă, căci pe acolo avea să treacă. Dar cînd a sosit la locul acela, Iisus, privind în sus, l-a văzut și a zis către el: Zaheu, grăbește-te și dă-te jos, căci astăzi trebuie să rămîn în casa ta.

Și el, grăbindu-se, s-a coborît și l-a primit cu bucurie. Cînd au văzut aceasta, toți cîrteau și ziceau: a intrat să găzduiască la un păcătos. Dar Zaheu, stînd în fața Domnului, l-a spus: iată jumătate din averea mea, Doamne, o dau săracilor și, dacă am nedreptățit pe cineva cu ceva, întorc împătrit. Iar Iisus a grăit către el: astăzi s-a făcut minuire casei acesteia, pentru că și el este fiul lui Avraam. Fiindcă Fiul Omului a venit să caute și să minuiască pe cel pierdut.

DUMINICA

A TREIZECI ȘI TREIA A VAMEȘULUI ȘI A FARISEULUI

GLASUL CEL DE RÎND

LA UTRENIE EVANGHELIA ÎNVIERII CEA DE RÎND

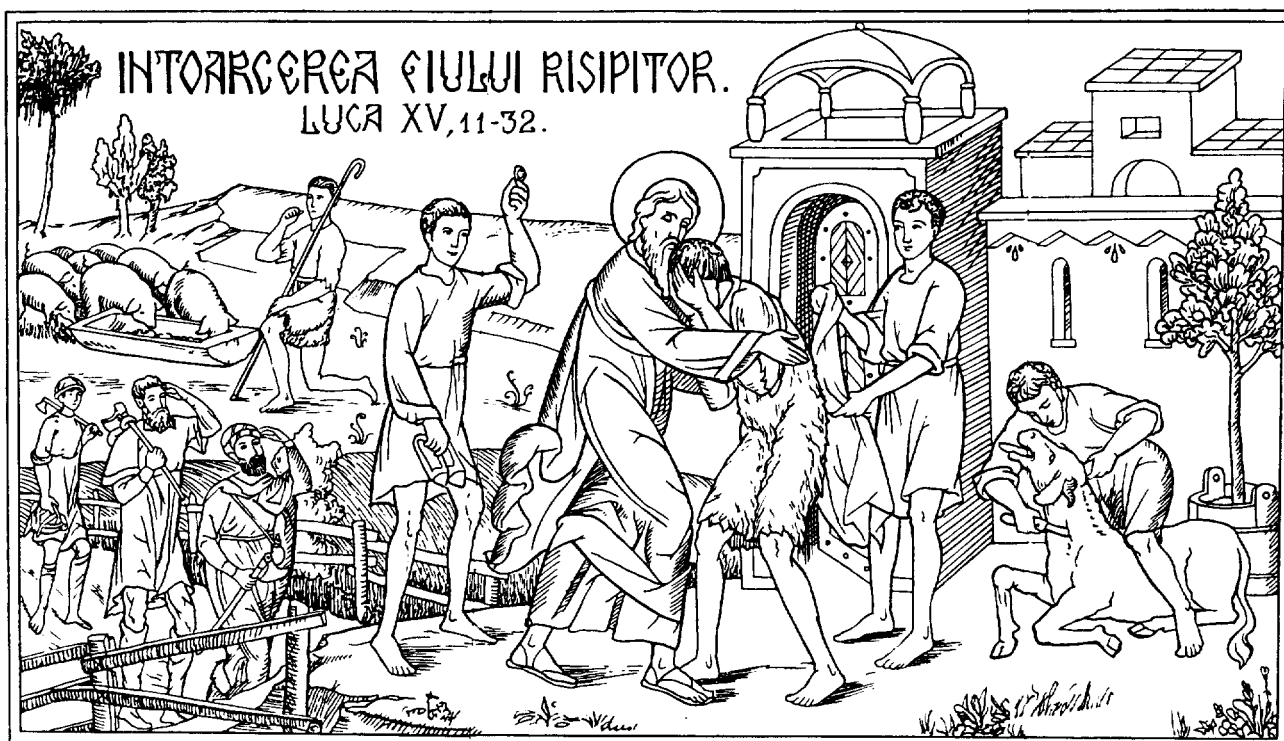
LA LITURGHIE EVANGHELIA DE LA LUCA

(XVIII, 10—14)

Zis-a Domnul pilda aceasta: doi oameni s-au dus în templu ca să se roage: unul era fariseu și altul vameș. Fariseul, stînd drept, se ruga în sine astfel: Dumnezeule, îți mulțumesc pentru că nu sînt ca ceilalți oameni, răpitori, nedrepti și desfrînați, sau ca acest vameș. Postesc de două ori pe săptămîină

și dau zeciuială din toate cîte cîștig. Iar vameșul, stînd mai departe, nu îndrăznea nici ochii să-și ridice spre cer, ci își bătea pieptul său și zicea: Dumnezeule, milostiv fii mie păcătosului. Vă spun vouă că acesta s-a pogorît mai îndreptat la casa sa, decît acela; pentru că oricine se înalță pe sine se va smeri; iar cel care se smerește pe sine se va înălța.

DUMINICA FIULUI RISIPITOR

GLASUL CEL DE RÎND

LA UTRENIE EVANGHELIA ÎNVIERII CEA DE RÎND

LA LITURGHIE EVANGHELIA DE LA LUCA

(XV, 11—32)

Zis-a D o m n u l pilda aceasta: un om avea doi fii. Și a zis cel mai tânăr dintre ei tatălui său: tată, dă-mi partea care mi se cuvine din avere; atunci el le-a împărțit averea. Dar, nu după multe zile, feciorul cel mai tânăr, strângându-și toate, s-a dus într-o țară depărtată; și acolo și-a risipit toată averea, viețuind în desmierdări. Și, după ce a cheltuit totul, a venit o foamete mare în țara aceea și el a început

să fie în lipsă. Și, ducându-se, s-a lipit el de unul din locuitorii acelei țări și acesta l-a trimis la țarinele sale să pască porcii. Și dorea să-și sature pîntecele din roșcovele ce mînceau porcii, însă nimeni nu-i da. Dar, venindu-și în fire, a zis: cîți argați ai tatălui meu sînt îndestulați de pîine, iar eu pier de foame! Mă voi scula și mă voi duce la tatăl meu și-i voi spune: tată, am greșit la cer și înaintea ta și nu mai sînt vrednic să mă numesc fiul tău. Fă-mă ca pe unul din argații tăi.

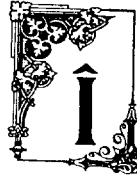
Și, sculîndu-se, a venit la tatăl său. Iar pe cînd era încă departe, l-a văzut tatăl său și i s-a făcut milă; și, alergînd, a căzut pe grumajii lui și l-a sărutat. Atunci i-a zis feciorul: tată, am greșit la cer și înaintea ta și nu mai sînt vrednic să mă numesc fiul tău. Iar tatăl a zis către slujitorii săi: aduceți haina cea mai bună și-l îmbrăcați; puneți inel în mîna lui și încălțămintele în picioarele lui; apoi aducînd vițelul cel îngrășat îl junghiați. Să mîncăm și să ne veselim; căci acest fiu al meu mort era și a înviat, pierdut era și s-a aflat. Și au început să se veselească. Iar feciorul lui cel mare era la țarină; cînd s-a întors și s-a apropiat de casă, el a auzit cîntece și jocuri. Atunci, chemînd pe unul din slujitori, l-a întrebat: ce înseamnă acestea? Iar acela i-a răspuns: fratele tău a venit și tatăl tău a junghiat vițelul cel îngrășat, pentru că l-a primit sănătos. Și s-a mîniat și nu voia să intre; dar tatăl lui, ieșind, îl ruga. Însă el, răspunzînd, a zis tatălui său: iată de atîția ani îți slujesc și niciodată n-am călcat porunca ta; și mie tu niciodată nu mi-ai dat un ied, să mă veselesc cu prietenii mei. Dar cînd a venit acest fiu al tău, care a mîncat averea ta cu desfrînatele, ai junghiat pentru el vițelul cel îngrășat. Însă tatăl i-a zis: fiule, tu în toată vremea ești cu mine și toate ale mele, ale tale sînt; se cuvenea însă să ne veselim și să ne bucurăm, căci fratele tău acesta mort era și a înviat, pierdut era și s-a aflat.

L U N I

ÎN SĂPTĂMÎNA LĂSATULUI SEC
DE CARNE

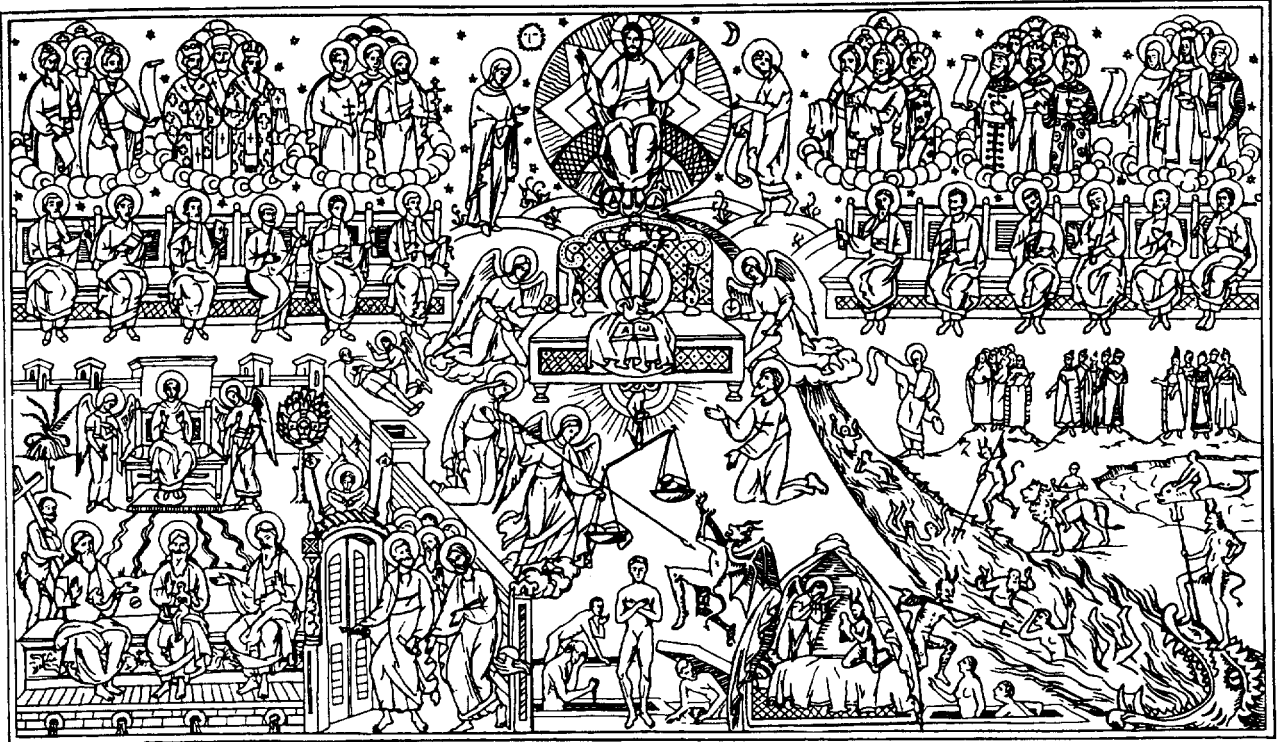
EVANGHELIA DE LA MARCU

(XI, 1—11)

In vremea aceea, cînd s-a apropiat de Ierusalim și a venit în Betfaghi și Betania, lîngă Muntele Măslinilor, a trimis Iisus pe doi din ucenicii săi și le-a zis: mergeți în satul care este înaintea voastră; și, cum veți intra în el, veți afla legat un mînz pe care n-a șezut pînă acum nimeni dintre oameni; dezlegați-l și aduceți-l. Iar dacă vă va zice cineva: de ce faceți aceasta?, să-i spuneți că îi trebuie Domnului și numaidecît îl va trimite aici. Deci au mers și au aflat mînzul legat lîngă ușă, afară în drum, și l-au dezlegat. Dar unii din cei ce stăteau acolo le-au zis: ce faceți de dezlegați mînzul? Iar ei le-au spus precum le poruncise Iisus și i-au lăsat. Atunci au adus mînzul la Iisus, și-au pus hainele lor pe mînz, iar Iisus a șezut pe el. Și mulți așterneau hainele lor în calea Lui, iar alții tăiau ramuri din copaci și le așterneau pe drum. Iar cei ce mergeau înainte și cei ce veneau pe urmă, strigau, zicînd: Osana! Bine este cuvîntat Cel ce vine în numele Domnului. Bindecuvîntată este împărăția ce vine, a părintelui nostru David! Osana întru cei de sus! Și a intrat Iisus în Ierusalim și în templu; și, după ce a văzut toate, iar vremea fiind spre seară, a plecat în Betania cu cei doisprezece.

DUMINICA

LĂSATULUI SEC DE CARNE

GLASUL CEL DE RÎND

LA UTRENIE EVANGHELIA INVIERII CEA DE RÎND

LA LITURGHIE EVANGHELIA DE LA MATEI

(XXV, 31—46)

Zis-a Domnul: cînd va veni Fiul Omului în slava Sa și toți sfinții îngeri cu El, atunci va șede pe scaunul slavei Sale. Și se vor aduna înaintea Sa toate neamurile și-i va despărți pe unii de alții, cum desparte păstorul oile de capre; și va pune oile de-a dreapta Sa, iar caprele de-a stînga. Atunci va zice împăratul celor de-a dreapta Sa: veniți, binecuvîntații Tatălui Meu, moșteniți împărăția cea pregătită vouă de la întemeierea lumii. Căci flămînd am fost și Mi-ați dat să

mănînc; însetat am fost și Mi-ați dat să beau; străin am fost și M-ați primit; gol am fost și M-ați îmbrăcat; bolnav am fost și M-ați căutat; în temniță am fost și ați venit la Mine. Atunci dreptii îi vor răspunde, zicînd: Doamne, cînd Te-am văzut flămînd și Te-am hrănit, sau însetat și Ți-am dat să bei? Sau cînd Te-am văzut străin și Te-am primit, sau gol și Te-am îmbrăcat? Și cînd Te-am văzut bolnav sau în temniță și am venit la Tine? Iar împăratul, răspunzînd, va zice către ei: adevărat vă spun că, întrucît ați făcut unuia dintre acești frați

ai Mei prea mici, Mie Mi-ați făcut. Atunci va zice și celor de-a stînga Sa: duceți-vă de la Mine, blestemaților, în focul cel veșnic care este pregătit diavolului și îngerilor lui. Căci flămînd am fost și nu Mi-ați dat să mănînc; însetat am fost și nu Mi-ați dat să beau; străin am fost și nu M-ați primit; gol, și nu M-ați îmbrăcat; bolnav și în temniță, și nu M-ați cercetat. Atunci vor răspunde și ei, zicînd: Doamne, cînd Te-am văzut flămînd, sau însetat, sau străin, sau gol, sau bolnav, sau în temniță și nu Ți-am slujit Ție? El însă le va răspunde și le va zice: adevărat vă spun că, întrucît nu ați făcut unuia dintre acești prea mici, nici Mie nu Mi-ați făcut. Și vor merge aceștia la chinuri veșnice, iar dreptii la viață veșnică.

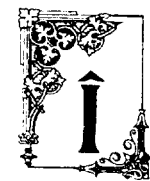

L U N I

ÎN SĂPTĂMÎNA LĂSATULUI SEC
DE BRÎNZĂ

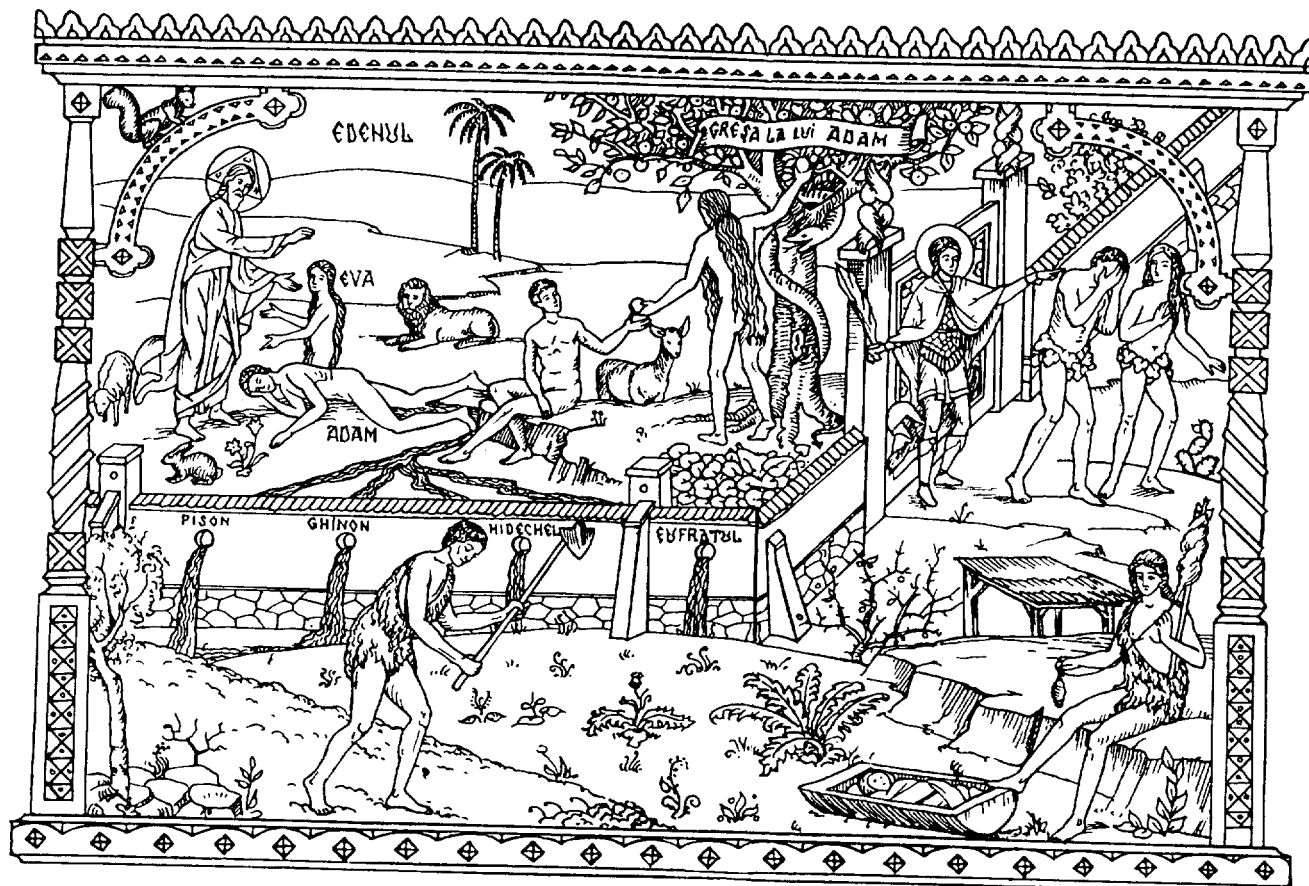
EVANGHELIA DE LA LUCA

(XIX, 29—40 ; XXII, 7—39)

In vremea aceea, apropiindu-se de Betfaghi și de Betania, lîngă muntele ce se cheamă Muntele Măslinilor, a trimis Iisus doi dintre ucenicii Săi, zicîndu-le: mergeți în satul care este înaintea voastră și, cum veți intra în el, veți găsi legat un mînz pe care n-a șezut pînă acum nimeni dintre oameni; dezlegați-l și aduceți-l. Iar dacă vă va întreba cineva pentru ce îl dezlegați, să-i spuneți că îi trebuie Domnului. Și, ducîndu-se, cei trimiși au aflat precum le spusese. Iar cînd dezlegau mînzul, a zis stăpînul lui către

ei: pentru ce dezlegați mînzul? Ei au răspuns: Domnului îi trebuie. Și l-au adus la Iisus și, aruncîndu-și hainele lor pe mînz, au pus pe Iisus deasupra. Iar, pe cînd mergea, oamenii își așterneau hainele în calea Lui. Și, apropiindu-se de coborișul Muntelui Măslinilor, toată mulțimea ucenicilor, bucurîndu-se, a început să laude pe Dumnezeu cu glas mare, pentru toate minunile pe care le văzuse și ziceau: binecuvîntat este împăratul care vine în numele Domnului. Pace în cer și slavă întru cei de sus. Dar unii farisei din mulțime au zis către Dînsul: Învățătorule, ceartă-ți ucenicii. Atunci, răspunzînd, Iisus le-a zis: vă spun vouă că, dacă vor tăcea aceștia, pietrele vor striga. A venit deci ziua azimelor cînd trebuia să se jertfească mielul de Paști. Și Iisus a trimis pe Petru și pe Ioan, zicînd: duceți-vă de ne pregătiți Paștile, ca să mîncăm. Iar ei L-au întreat: unde voiești să-Ți pregătim? Iar Dînsul le-a răspuns: iată, cînd veți intra în oraș, vă va întîmpina un om, ducînd un vas de lut cu apă; mergeți după el pînă la casa unde va intra și spuneți stăpînului acelei case: Învățătorul te întrebă: unde este odaia pentru oaspeți, în care să mănînc Paștile cu ucenicii Mei? Și el vă va arăta un foisor mare așternut; acolo să pregătiți. Deci, ducîndu-se ei, au găsit așa cum le spusese și au pregătit Paștile. Iar cînd a sosit ceasul, a șezut la masă cu cei doisprezece apostoli și a zis către ei: foarte mult am dorit să mănînc cu voi aceste Paști, mai înainte de Patima Mea! Căci vă spun că de acum încolo nu voi mai mîncea din acestea pînă cînd se

DUMINICA LĂSATULUI SEC DE BRÎNZĂ

GLASUL CEL DE RIND

LA UTRENIE EVANGHELIA ÎNVIERII CEA DE RIND

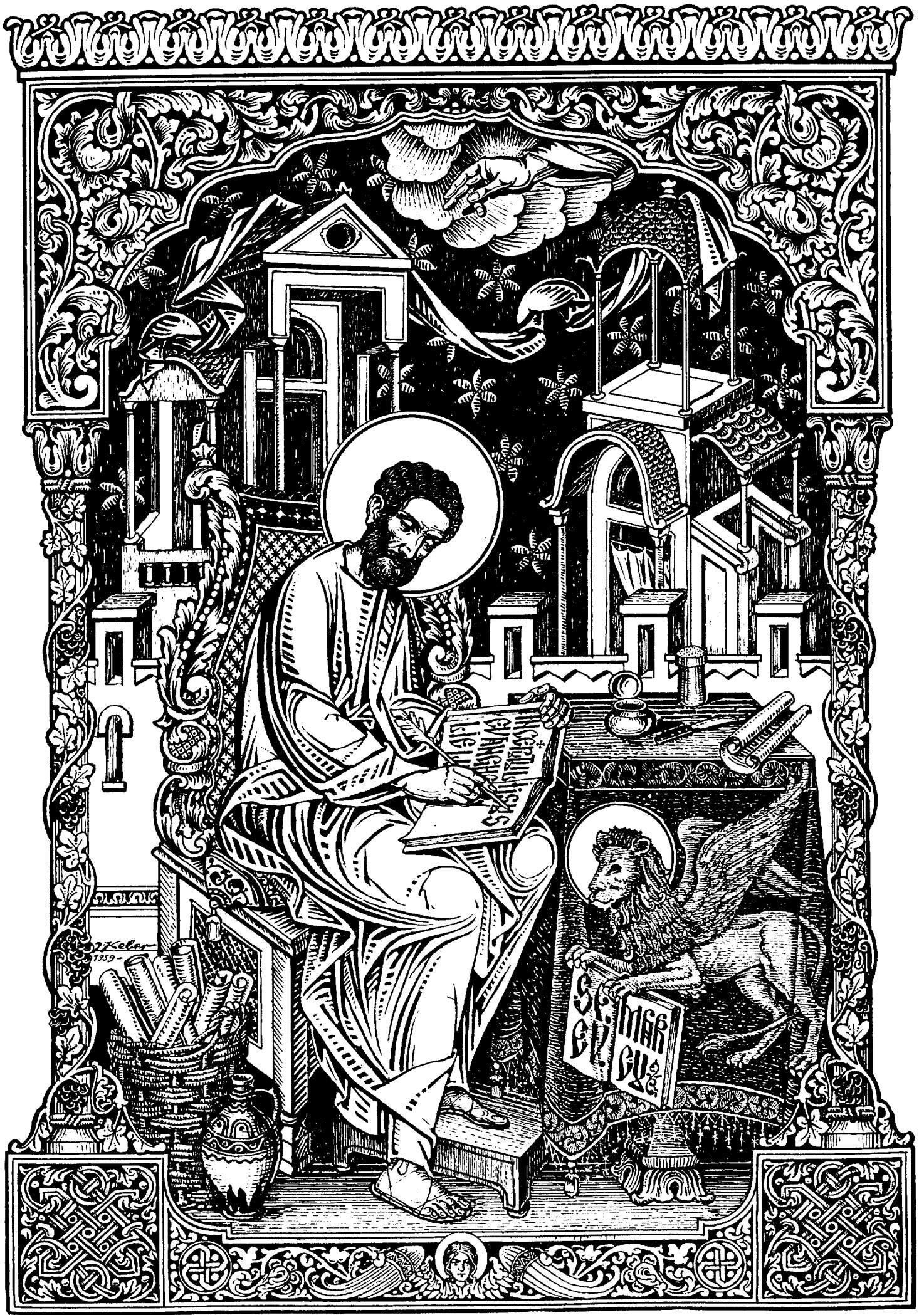
LA LITURGHIE EVANGHELIA DE LA MATEI

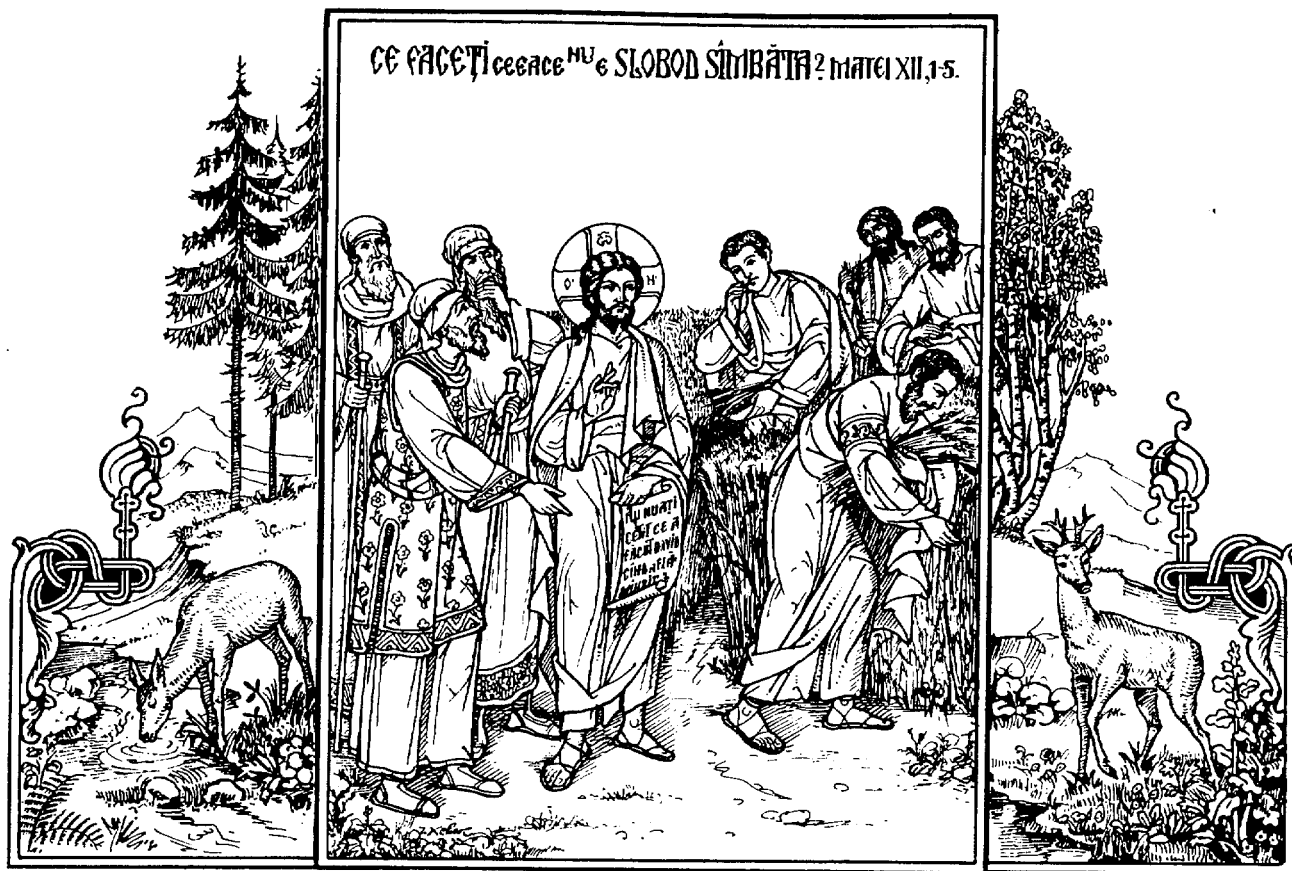
(VI, 14—21)

Zis-a Domnul: dacă veți ierta oamenilor greșelile lor, și Tatăl vostru cel ceresc vă va ierta greșelile voastre. Iar dacă nu veți ierta oamenilor greșelile lor, nici Tatăl vostru nu vă va ierta greșelile voastre. Când postiți, nu fiți triști ca fățarnicii, căci ei își întunecă fețele lor, ca să se arate oamenilor că postesc. Adevărat vă spun vouă că își iau răsplata lor. Iar tu,

cînd postești, unge-ți capul tău și fața ta o spală, ca să nu te arăți oamenilor că postești, ci Tatălui tău care este în ascuns; și Tatăl tău care vede cele ascunse îți va răsplăti ție. Nu vă adunați comori pe pămînt, unde moliile și rugina le strică, și unde furii le sapă și le fură. Ci vă adunați comori în cer, unde nici moliile, nici rugina nu le strică, și unde furii nu le sapă, nici le fură. Că unde este comoara voastră, acolo va fi și inima voastră.

SĂ SE ȘTIE: Aici se sfîrșesc *Evangeliiile* de la Sfîntul Evanghelist Luca.

SÎMBĂȚĂ

ÎN SĂPTĂMÎNA ÎNȚIIA
A SFÎNTULUI ȘI MARELUI POST

EVANGHELIA DE LA MARCU

(II, 23—28 ; III, 1—5)

În vremea aceea trecea Iisus sîmbăta prin holdele de grîu și ucenicii Săi, în mersul lor, au început să smulgă spice. Atunci fariseii au zis către Dînsul: vezi, de ce faci sîmbăta ce nu se cuvine? Iar Iisus le-a răspuns: oare, n-ați citit niciodată ce-a făcut David, cînd a avut lipsă și a flămînzit el și cei ce erau cu dînsul? Cum a intrat în casa lui Dumnezeu, în vremea lui Aviatar arhiereul, și a mîncat pîinile punerii înainte, pe care nu se cuvenea să le mănînce decît numai preoții, și a dat și celor ce erau împreună cu el? Apoi le-a mai zis: sîmbăta a

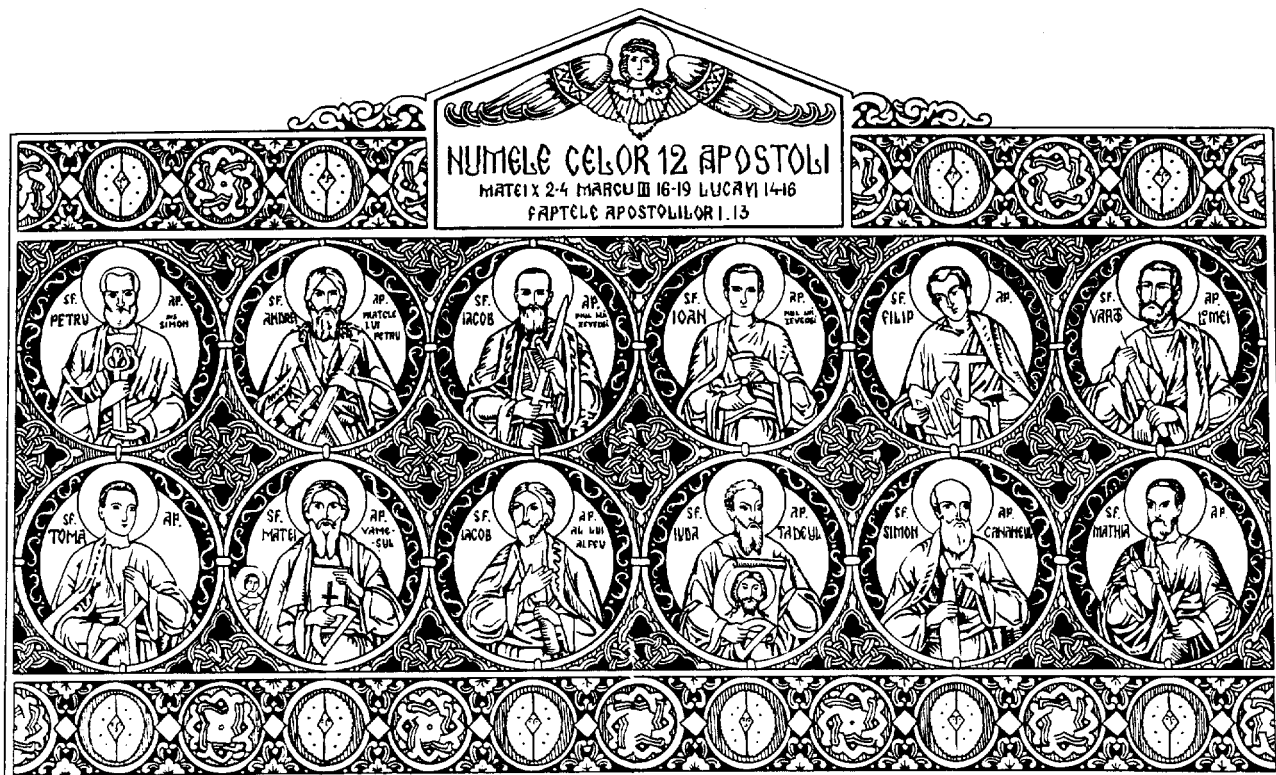
fost făcută pentru om, iar nu omul pentru sîmbăta. Drept aceea Fiul Omului este Domn și al sîmbetei. Și iarăși a intrat în sinagogă. Și era acolo un om, avînd o mîna uscată. Însă, ei îl pîneau să vadă de-l va vindeca sîmbăta, ca să-L învinuiască. Atunci Iisus a zis omului care avea mîna uscată: stai în mijloc. Și i-a întreat: se cuvine sîmbăta să faci bine, sau să faci rău? Să mîntuiești un suflet, sau să-l pierzi? Dar ei tăceau. Atunci, privind spre ei cu mînie și întristîndu-se de împietrirea inimii lor, a zis omului: întinde mîna ta; el a întins-o și s-a făcut sănătoasă ca și cealaltă.

În aceeași zi se citește și Evanghelia Mucenicului

de la Ioan

(XV, 17—27 ; XVI, 1—2)

Caută la pagina 27, Evanghelia de sîmbăta din săptămîna a treia după Paști.

DUMINICA

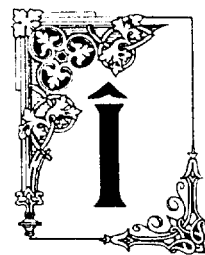
ÎNTÎIA A SFÎNTULUI ȘI MARELUI POST

GLASUL CEL DE RÎND

LA UTRENIE EVANGHELIA ÎNVIERII CEA DE RÎND

LA LITURGHIE EVANGHELIA DE LA IOAN

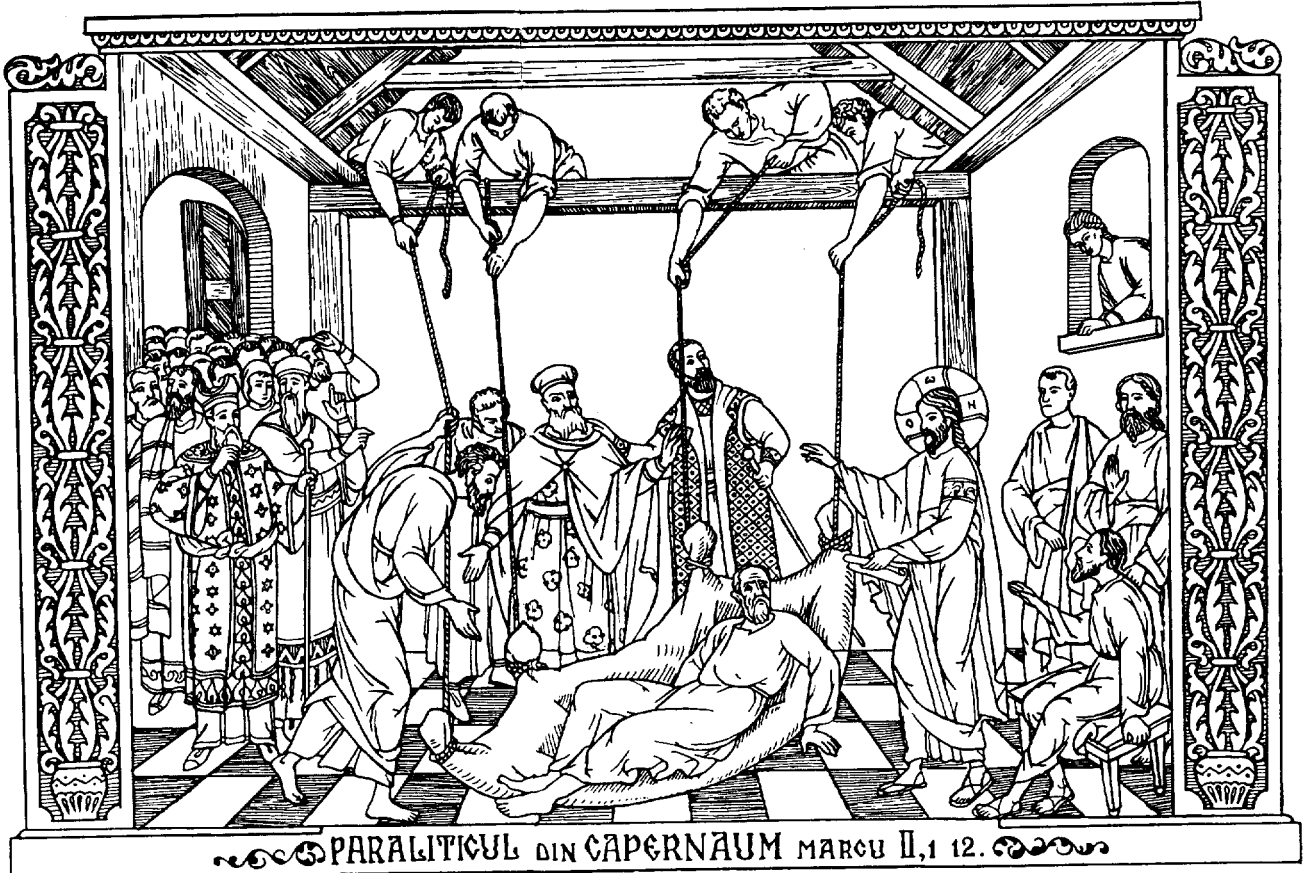
(I, 44—51)

În vremea aceea a vrut Iisus să meargă în Galileea și a găsit pe Filip și i-a zis: vino după Mine. Și Filip era din Betsaida din orașul lui Andrei și al lui Petru. Filip a găsit pe Natanail și i-a zis: am găsit pe Acela despre care a scris Moise în lege și au scris proorocii, pe Iisus, fiul lui Iosif din Nazaret. Iar Natanail i-a zis: din Nazaret poate să fie ceva bun? Și Filip i-a răspuns: vino și vezi. Iisus a văzut pe Natanail venind către Dînsul și a zis despre el: iată cu adevărat

israelitean în care nu este vicleșug! Natanail L-a întrebat: de unde mă cunoști? Iar Iisus, răspunzînd, i-a zis: mai înainte ca Filip să te cheame, te-am văzut cînd erai sub smochin. Răspuns-a Natanail și I-a zis: Rabi, Tu ești Fiul lui Dumnezeu, Tu ești împăratul lui Israel. Răspuns-a Iisus și i-a zis: pentru că ți-am spus că te-am văzut sub smochin, crezi? Mai mari decît acestea vei vedea. Apoi i-a zis: adevărat, adevărat vă spun că de acum veți vedea cerul deschizîndu-se și pe îngerii lui Dumnezeu suindu-se și pogorîndu-se peste Fiul Omului.

PARALITICUL DIN CAPERNAUM MARCU II, 1-12.

DUMINICA

A DOUA A SFÎNTULUI ȘI MARELUI POST

CLASUL CEL DE RÎND

LA UTRENIE EVANGHELIA ÎNVIERII CEA DE RÎND

LA LITURGHIE EVANGHELIA DE LA MARCU

(II, 1-12)

In vremea aceea, a intrat iarăși Iisus în Capernaum după câteva zile și s-a auzit că este în casă. Și îndată s-au adunat așa de mulți, că nu mai puteau încăpea nici pe locul dinaintea ușii, iar Dînsul le grăia cuvîntul lui Dumnezeu. Și au venit la Dînsul aducînd un slăbănog, pe care îl purtau patru inși. Dar, neputînd ei să se apropie de Dînsul din pricina mulțimii, au

desfăcut acoperișul casei unde era Iisus și prin spărtură au coborît patul în care zăcea slăbănogul. Atunci, văzînd credința lor, Iisus a zis slăbănogului: fiule, iartă-se ție păcatele tale. Dar unii dintre cărturarii care erau acolo de față cugețau în inimile lor: de ce grăiește Acesta astfel de blasfemii? Cine poate să ierte păcatele, decît numai singur Dumnezeu. Însă Iisus, cunoscînd îndată cu duhul Său că așa gîndeau ei în sinea lor, le-a zis:

de ce cugetați acestea în inimile voastre? Ce este mai lesne: a zice slăbănogului: iartă-se ție păcatele tale, sau a zice: scoală-te, ia-ți patul tău și umblă? Dar ca să știți că Fiul Omului are putere pe pământ să ierte păcatele, a zis slăbănogului: ție îți poruncesc, scoală-te ia-ți patul tău și mergi la casa ta. Și s-a sculat îndată și, luându-și patul, a ieșit afară înaintea tuturor, încât erau toți uimiți și preamăreau pe Dumnezeu, zicînd: niciodată n-am văzut așa ceva.

—
 În aceeași zi se citește și Evanghelia Ierarhului

de la Ioan
 (X, 9—16)

Zis-a Domnul: Eu sînt ușa; dacă va intra cineva prin Mine, se va mîntui; și va intra și va ieși, și pășune va afla. Furul nu vine decît numai să fure, să junghie și să piardă. Eu am venit ca oile Mele să aibă viața, și s-o aibă din belșug. Eu sînt păstorul cel bun; păstorul cel bun își pune viața pentru oile sale. Iar cel plătit, care nu este păstor și ale cărui oi nu sînt ale lui, cînd vede lupul venind, lasă oile și fuge, iar lupul răpește și risipește oile. Cel plătit fuge, pentru că este plătit și nu-l doare inima de oi. Eu sînt păstorul cel bun și cunosc oile Mele și ele Mă cunosc pe Mine, așa cum Mă cunoaște pe Mine Tatăl și

Eu cunosc pe Tatăl; și Eu îmi dau viața pentru oile Mele. Mai am și alte oi, care nu sînt din staulul acesta; și pe acelea trebuie să le aduc; ele vor asculta de glasul Meu și va fi o turmă și un păstor.

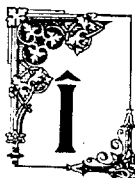

SÎMBĂTĂ

ÎN SĂPTĂMÎNA A TREIA
 A SFÎNTULUI ȘI MARELUI POST

EVANGHELIA DE LA MARCU

(II, 14—17)

In vremea aceea, trecînd, Iisus a văzut pe Levi al lui Alfeu șezînd la vamă și i-a zis: vino după Mine. Iar el, sculîndu-se, a mers după Dînsul. Și, cînd a prînzit în casa lui Levi, au fost la masă mulți vameși și păcătoși care ședeau împreună cu Iisus și cu ucenicii Săi; căci erau mulți și mergeau după Dînsul. Iar cărturarii și fariseii, văzîndu-L că mănîncă cu vameșii și cu păcătoșii, au zis ucenicilor Săi: de ce mănîncă și bea cu vameșii și cu păcătoșii? Și, auzînd, Iisus le-a zis: nu cei sănătoși, ci cei bolnavi au trebuință de doctor; căci n-am venit să chem pe cei drepți, ci pe cei păcătoși la pocăință.

—
 În aceeași zi se citește și Evanghelia pentru cei morți

de la Ioan
 (V, 23—30)

Caută la pagina 21, Evanghelia de joi din săptămîna a doua după Paști.

DUMINICA

A TREIA A SFÎNTULUI ȘI MARELUI POST

GLASUL CEL DE RÎND

LA UTRENIE EVANGHELIA ÎNVIERII CEA DE RÎND

LA LITURGHIE EVANGHELIA DE LA MARCU

(VIII, 34—38 } IX, 1)

Zis-a Domnul: cel ce voiește să vină după Mine să se lepede de sine, să-și ia crucea sa și să-Mi urmeze Mie. Căci cine va voi să-și mintuiască sufletul său îl va pierde; dar cine-și va pierde sufletul său pentru Mine și pentru Evanghelie, acela îl va mintui. Și ce-i folosește omului să câștige lumea întreagă, dacă-și pierde sufletul său?

Sau ce-ar putea să dea omul în schimb pentru sufletul său? Iar de cel ce se va rușina de Mine și de cuvintele Mele în acest neam desfrînat și păcătos, și Fiul Omului se va rușina de el cînd va veni în slava Tatălui Său, cu sfinții îngeri. Apoi a zis către ei: adevărat vă spun vouă că sînt unii din cei ce stau aici care nu vor gusta moarte, pînă ce nu vor vedea împărăția lui Dumnezeu venind cu putere.

DUMINICA

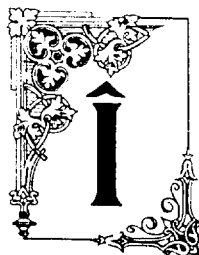
A PATRA A SFÎNTULUI ȘI MARELUI POST

GLASUL CEL DE RÎND

LA UTRENIE EVANGHELIA ÎNVIERII CEA DE RÎND

LA LITURGHIE EVANGHELIA DE LA MARCU

(IX, 17-32)

In vremea aceea a venit un om la Iisus și, în-genunchind înaintea Lui, I-a zis: învățăto- rule, am adus la Tine pe fiul meu care are un duh mut. Și, oriunde-l apucă, îl zdrobește; și face spume la gură și scrișnește din dinți și întepenește. Și am rugat pe ucenicii Tăi să-l scoată, dar n-au putut. Atunci El, răspunzînd lor, a zis: o, neam ne- credincios, pînă cînd voi fi cu voi? Pînă cînd vă voi răbda pe voi? Adu- ceți-l la Mine! Și I-au adus la Din- sul. Dar duhul, văzîndu-l pe Iisus,

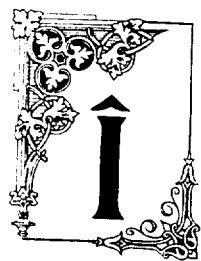
îndată l-a scu- turat pe copil și acesta, căzînd la pămînt, se tăvălea și spumega. Și l-a întreat pe tatăl copilului: cîtă vreme este de cînd i-a venit aceasta? Iar el a răspuns: din copilărie; și de multe ori l-a aruncat și în foc și în apă, ca să-l piardă; și de poți ceva, ajută-ne nouă, fie-ți milă de noi! Iar Iisus i-a zis: de poți crede, toate sînt cu puțință pentru cel credincios. Atunci tatăl copilului a strigat cu lacrimi și I-a zis: cred, Doamne, ajută necredinței mele. Văzînd că dă năvală poporul, Iisus a certat duhul cel necurat, zicîndu-i: duh

mut și surd, Eu îți poruncesc: ieși afară din copil și să nu mai intri în el. Atunci duhul, răcnind și scuturându-l cu putere, a ieșit afară, iar copilul a rămas ca mort, încît mulți ziceau că a murit. Dar Iisus, apucându-l de mînă, l-a ridicat, iar el s-a sculat în picioare. După ce a intrat Iisus în casă, ucenicii Săi L-au întrebat deoparte: pentru ce noi n-am putut să-l izgonim? Iar Dînsul le-a zis: acest neam de diavoli, cu nimic nu poate fi izgonit, decît numai cu rugăciune și cu post. Ieșind apoi de acolo, treceau ei prin Galileea, iar Iisus nu voia să știe nimeni. Căci învăța pe ucenicii Săi și le spunea că Fiul Omului se va da în mîinile oamenilor și-L vor omorî; iar după ce-L vor omorî, a treia zi va învia. Dar ei nu înțelegeau cuvîntul și se temeau să-L întrebe.

În aceeași zi se citește și Evanghelia Cuviosului

de la Matei

(IV, 25; V, 1—12)

In vremea aceea după Iisus au mers noroadе multe din Galileea, din Decapole, din Ierusalim, din Iudeea și de dincolo de Iordan.

Iisus, văzînd mulțimile, s-a suit pe munte, a șezut jos și ucenicii Săi au venit lîngă Dînsul; iar El, deschizînd gura Sa, îi învăța, zicînd: fericiți cei săraci cu duhul, căci a lor este împărăția cerurilor. Fericiți cei ce plîng, căci aceia se vor mîngîia. Fericiți cei blînzi, căci aceia vor moșteni pămîntul. Fericiți cei ce flămînzeșc și însetoșează de dreptate, căci aceia se vor sătura. Fericiți cei milostivi, căci aceia se

vor milui. Fericiți cei curați cu inima, căci aceia vor vedea pe Dumnezeu. Fericiți făcătorii de pace, căci aceia fiii lui Dumnezeu se vor chema. Fericiți cei prigonîți pentru dreptate, căci a lor este împărăția cerurilor. Fericiți veți fi voi cînd, din pricina Mea, vă vor ocări și vă vor prigoni și, mințind, vor zice tot cuvîntul rău împotriva voastră. Bucurați-vă și vă veseliți, căci plata voastră multă este în ceruri.

SÎMBĂȚĂ

ÎN SĂPTĂMÎNA A CINCEA
A SFÎNTULUI ȘI MARELUI POST

EVANGHELIA DE LA MARCU

(VIII, 27—31)

In vremea aceea au ieșit Iisus și ucenicii Săi prin satele Cezareii lui Filip. Și pe drum a întrebat Iisus pe ucenicii Săi, zicînd: cine spun oamenii că sînt Eu? Iar ei I-au răspuns și au zis: unii spun că ești Ioan Botezătorul; alții, că ești Ilie; iar alții, că ești unul dintre prooroci. Atunci El i-a întrebat: dar voi cine ziceți că sînt Eu? Și, răspunzînd Petru, I-a zis: Tu ești Hristosul. Și le-a poruncit să nu spună aceasta nimănui despre El. Apoi a început să-i învețe că Fiul Omului trebuie să pătimizească multe și să fie defăimat de bătrîni, de mai marii preoților și de cărturari și să fie omorît; iar după trei zile să învieze.

În aceeași zi se citește și Evanghelia pentru cei morți

de la Ioan

(V, 23—30)

Caută la pagina 21, Evanghelia de joi din săptămîna a doua după Paști.

DUMINICA

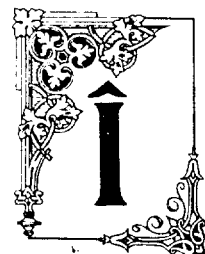
A CINCEA A SFÎNTULUI ȘI MARELUI POST

GLASUL CEL DE RÎND

LA UTRENIE EVANGHELIA ÎNVIERII CEA DE RÎND

LA LITURGHIE EVANGHELIA DE LA MARCU

(X, 32—45)

In vremea aceea, luînd pe cei doisprezece ucenici ai Săi, Iisus a început să le spună cele ce aveau să I se întîmple, zicînd: iată ne ducem sus în Ierusalim și Fiul Omului va fi dat căpeteniilor preoților și cărturarilor; și-L vor osîndi la moarte și-L vor da în mîna păgînilor, care-L vor batjocori; și-L vor bate și-L vor scuipa și-L vor omori,

dar a treia zi va învia. Atunci au venit la Dînsul Iacob și Ioan, fiii lui Zevedeu și I-au zis: Învățătoarele, voim să ne faci ceea ce vom cere de la Tine. Și Iisus i-a întrebă: ce voiți să vă fac? Iar ei I-au spus: dă-ne nouă să ședem unul de-a dreapta Ta și altul de-a stînga Ta, în slava Ta. Dar Iisus le-a răspuns: nu știți ce cereți. Puteți să beți paharul pe care îl bea Eu și să vă botezați cu botezul cu care

Mă botez Eu? Iar ei au zis: putem. Iisus le-a zis atunci: paharul pe care Eu îl beau, cu adevărat îl veți bea, și cu botezul cu care Eu Mă botez, vă veți boteza; dar aședea de-a dreapta și de-a stînga Mea, nu-Mi este îngăduit să dau decît acelora pentru care s-a rînduit. Cînd au auzit ceilalți zece, au început să fie mîni oși pe Iacob și pe Ioan; iar Iisus, chemîndu-i la Sine, le-a zis: știți că cei ce se socotesc cîrmuitori ai neamurilor domnesc peste ele și cei mai mari ai lor le stăpînesc; dar între voi nu trebuie să fie așa, ci care dintre voi va vrea să fie mai mare să fie slujitorul vostru; și care va vrea să fie cel dintîi între voi să fie slujitorul tuturor, pentru că și Fiul Omului n-a venit să I se slujească, ci ca El să slujească și să-și dea viața preț de răscumpărare pentru mulți.

În aceeași zi se citește și Evanghelia Cuvioasei Maria Egipteanca

de la Luca
(VII, 36—50)

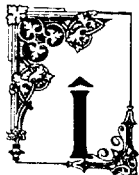
Caută la pagina 147. Evanghelia de luni din săptămîna a douăzeci și una după Pogorirea Sfîntului Duh.

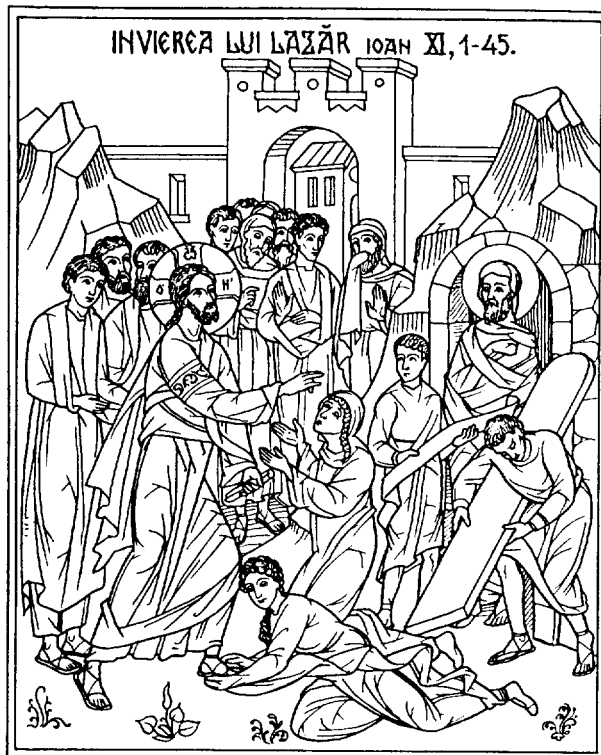
SÎMBĂTA

SFÎNTULUI ȘI DREPTULUI LAZĂR

EVANGHELIA DE LA IOAN
(XI, 1—45)

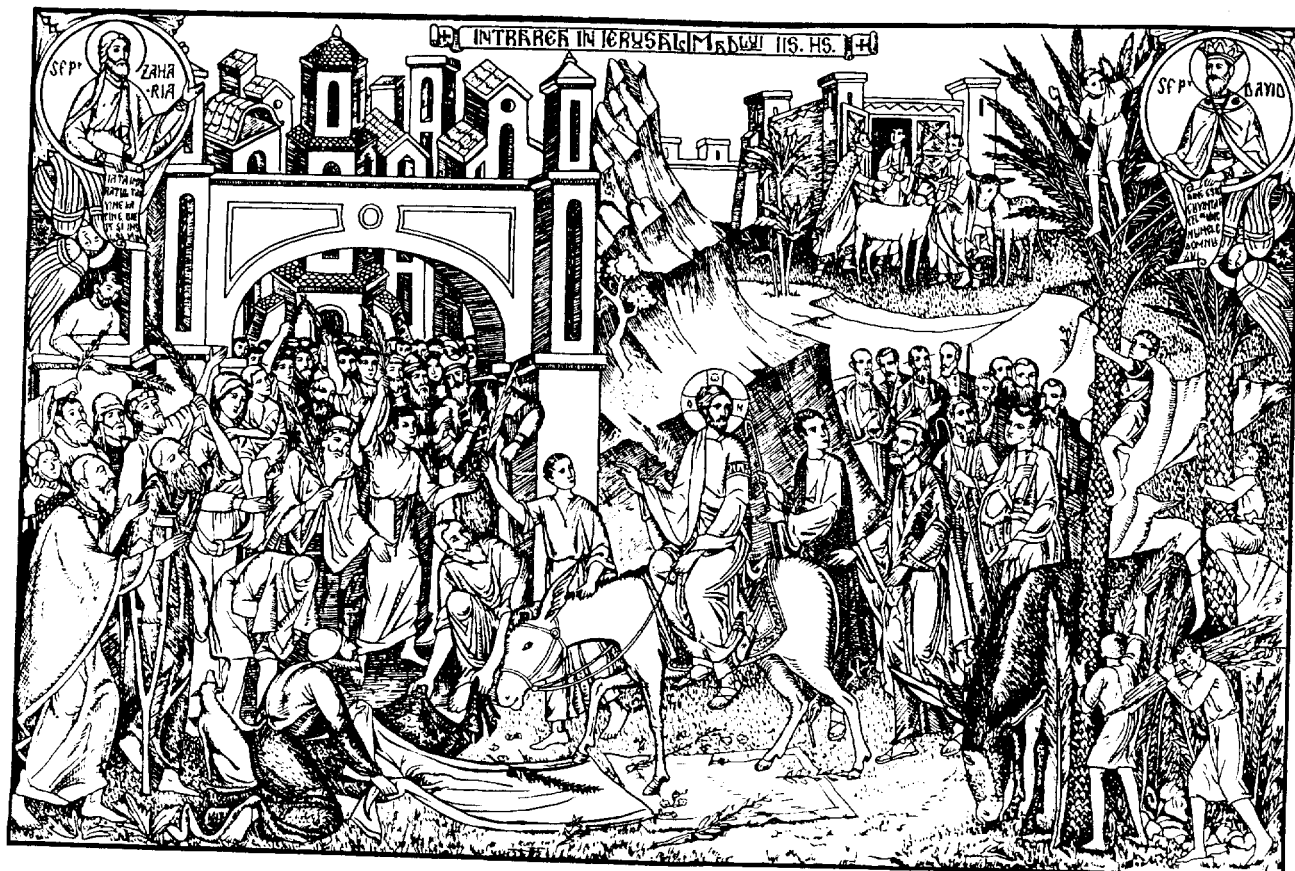

In vremea aceea era bolnav un oarecare Lazăr din Betania, satul Mariei și al Martei, sora ei. Și Maria era aceea care a uns cu mir pe Domnul și a șters picioarele Lui cu pă-

rul capului ei, iar Lazăr cel bolnav era fratele lor. Deci surorile au trimis la Iisus să-I spună: Doamne, iată acela pe care îl iubesti este bolnav. Dar Iisus, auzind, a zis: această boală nu este spre moarte, ci pentru slava lui Dumnezeu, ca să se slăvească Fiul lui Dumnezeu prin ea. Și Iisus iubea pe Marta și pe sora ei și pe Lazăr. Dar după ce a aflat că este bolnav, atunci a mai zăbovit două zile în locul unde se găsea. După aceea a zis ucenicilor: să mergem iarăși în Iudeea. Ucenicii I-au răspuns: Învățătorule, acum Te căutau iudeii să Te ucidă cu pietre și iarăși Te duci acolo? Răspuns-a Iisus: au nu sînt douăsprezece ceasuri într-o zi? Dacă umblă cineva ziua, nu se împiedică, pentru că el vede lumina acestei lumi. Dacă însă umblă cineva noaptea, se împiedică, pentru că lumina nu mai este cu el. După ce a zis acestea, le-a spus: Lazăr, prietenul nostru, a adormit; dar Mă duc ca

DUMINICA FLORIILOR

LA UTRENIE EVANGHELIA DE LA MATEI

(XXI, 1—11 ; 15—17)

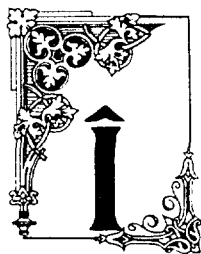
In vremea aceea cînd s-au apropiat de Ierusalim și au venit în Betfaghi, la Muntele Măslinilor, atunci a trimis Iisus pe doi ucenici, zicîndu-le: mergeți în satul care este înaintea voastră, și numai decît veți găsi o asină legată și un mînz cu ea; dezlegați-o și aduceți-o la Mine. Și dacă vă va zice cineva ceva, să spuneți că-i trebuie Domnului și numai decît le va trimite. Iar acestea toate s-au făcut, ca să se îplinească ceea ce s-a spus prin proorocul, care zice: spuneți fetei Sionului: iată împăratul tău vine la tine, blînd și șezînd pe

asină și pe mînz, fiul celei de sub jug. Mergînd deci ucenicii au făcut după cum le-a poruncit Iisus. Au adus asina și mînzul și deasupra lor și-au pus hainele lor și El a șezut peste ele. Cei mai mulți din mulțime își așterneau hainele lor în calea Lui, iar alții tăiau ramuri din copaci și le așterneau pe drum. Iar mulțimile care mergeau înaintea și cele care veneau pe urmă, strigau, zicînd: Osana, Fiul lui David, bine este cuvîntat Cel ce vine întru numele Domnului! Osana, întru cei de sus! Și intrînd Iisus în Ierusalim, tot orașul s-a mișcat, zicînd: cine este Acesta? Iar mulțimile răspundeau: Acesta este Iisus,

proorocul din Nazaretul Galileii. Atunci căpeteniile preoților și cărturarii, văzînd minunile pe care le făcuse și pe copiii care strigau în templu și ziceau: Osana, Fiul lui David!, s-au umplut de mînie și I-au zis: a u z i ce zic aceștia? Iar Iisus le-a răspuns: da. Dar, oare, niciodată n-ați citit că: din gura copiilor și a celor ce sug ai săvîrșit l a u d ă ? După aceea, lăsîndu-i, a plecat din Ierusalim în Betania și a rămas noaptea acolo.

LA LITURGHIE

EVANGHELIA DE LA IOAN
(XII, 1—18)

Inainte de Paști cu șase zile, a venit Iisus în Betania, unde era Lazăr, c e l care fusese mort și pe care îl înviase din morți. Acolo

I-au făcut cină și Marta slujea, iar Lazăr era unul dintre cei ce ședeau î m p r e u n ă cu Dînsul la masă. Atunci Maria, luînd o litră cu mir de nard curat, de mult preț, a uns picioarele lui Iisus și le-a șters apoi cu părul ei, iar casa s-a umplut de mirosul mirului. Deci unul dintre ucenicii Săi, Iuda al lui Simon Iscarioteanul, care avea să-L vîndă pe Dînsul, a zis: de ce nu s-a vîndut acest mir cu trei sute de dinari și să se fi dat săracilor? Dar el a zis

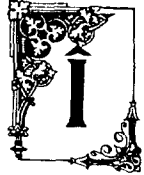
aceasta, nu pentru că îi era grijă lui de săraci, ci pentru că era fur și, avînd punga la el, lua din ce se punea în ea. Iisus însă a zis: lăsați-o, căci p e n t r u z i u a î n g r o p ă r i i Mele l-a păstrat. Pe săraci pururea îi aveți cu voi, dar pe Mine nu Mă aveți pururea. Și din iudei, mulțime multă a aflat că este acolo și au venit nu numai pentru Iisus, ci ca să-l vadă și pe Lazăr pe care-l înviase din morți. Atunci s-au sfătuit căpeteniile preoților, ca și pe Lazăr să-l omoare, fiindcă din pricina lui mulți dintre iudei plecau de la ei și credeau în Iisus. Iar a doua zi, mulțimea de popor care venise la praznic, auzind că vine Iisus în Ierusalim, au luat ramuri de finic și au ieșit în întîmpinarea Lui și strigau: Osana, bine este cuvîntat Cel ce vine în numele Domnului, împăratul lui Israel! Iar Iisus, aflînd un asin tînăr, a șezut pe el, precum este scris: nu te teme, fiica Sionului; iată împăratul tău vine la tine, șezînd pe mînzul asinei. Dar acestea nu le-au înțeles ucenicii Săi la început; ci după ce s-a preamărit Iisus, atunci și-au adus aminte că acestea erau scrise pentru Dînsul și că ei I le-au împlinit. Deci mulțimea care fusese cu El mărturisea cum l-a strigat pe Lazăr din mormînt și l-a î n v i a t din morți. De aceea a ieșit poporul înaintea Lui, pentru că auzise că a făcut această minune.

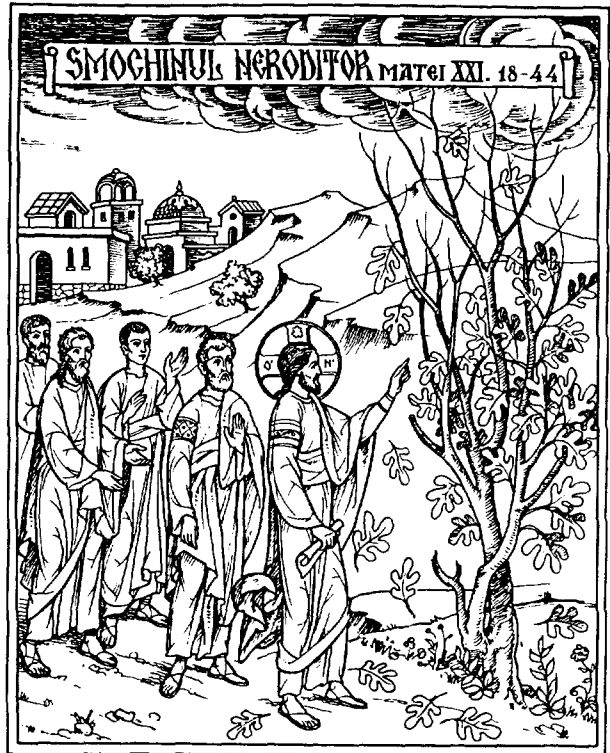
ÎN SFÎNTA ȘI MAREA ZI LUNI

LA UTRENIE EVANGHELIA DE LA MATEI

(XXIV, 3—35)

In vremea aceea, pe cînd se întorcea în oraș, Iisus a flămînzit; și văzînd un smochin lîngă drum, s-a dus la el; dar negăsind nimic într-însul, decît numai frunze, a zis smochinului: de acum înainte să nu mai dea rod din tine în veci. Iar smochinul s-a uscat chiar în clipa aceea. Văzînd aceasta, ucenicii s-au minunat și au zis: cum de s-a uscat smochinul acesta într-o clipă? Iisus însă a răspuns și le-a zis: adevărat vă spun vouă că, dacă veți avea credință și nu vă veți îndoii, veți face nu numai ce s-a făcut cu smochinul, ci și muntelui acestuia de veți zice, ridică-te și te aruncă în mare, se va face așa; și toate cîte veți cere în rugăciunea voastră cu credință, veți primi. Și intrînd în templu, s-au apropiat de Dînsul, cînd învăța, căpeteniile preoților și bătrînii poporului și I-au zis: cu ce putere faci acestea și cine Ți-a dat puterea aceasta? Iar Iisus, răspunzînd, le-a zis: vă voi întreba și Eu pe voi un cuvînt, la care de-Mi veți răspunde și Eu vă voi spune cu ce putere fac acestea. Botezul lui Ioan de unde a fost: din cer, sau de la oameni? Iar ei cugetau întru sine, zicînd: dacă vom zice: din cer, ne va spune: pentru ce dar n-ați crezut lui? Iar dacă vom zice: de la oameni, ne temem de popor, pentru că toți îl socotesc pe Ioan ca pe un prooroc. Atunci, răspunzînd lui Iisus, au zis: nu știm. Zis-a lor și El: nici Eu nu vă spun vouă cu ce

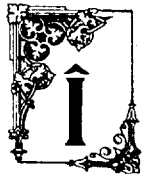
putere fac acestea. Dar ce vi se pare? Un om avea doi fii; și mergînd la cel dintîi, i-a zis: fiiule, du-te astăzi de lucrează în via mea. Acesta însă, răspunzînd, i-a zis: nu vreau; dar mai pe urmă, părăindu-i rău, s-a dus. Mergînd la celălalt, i-a zis tot așa; acela, răspunzînd, a zis: eu, doamne, voi merge, dar nu s-a dus. Care dintre acești doi a făcut voia tatălui său? I-au răspuns: cel dintîi. Iisus le-a zis: adevărat vă spun vouă că vameșii și desfrînatele merg înaintea voastră în împărăția lui Dumnezeu, căci a venit Ioan la voi în calea dreptății și n-ați crezut în el; dar vameșii și desfrînatele au crezut, iar voi ați văzut și nu v-ați căit nici după aceea, ca să credeți în el. Ascultați altă pildă: era un om oarecare stăpîn al casei sale, care a sădit vie; a împrejmuit-o cu gard, a săpat într-însa teasc, a clădit un turn de pază, și a dat-o lucrătorilor, iar el s-a dus departe. Cînd a sosit vre-

mea roadelor, a trimis pe slujitorii săi la lucrători ca să ia partea lui de roade; dar lucrătorii, punînd mîna pe slujitori, pe unul l-au bătut, pe altul l-au omorît, iar pe altul l-au ucis cu pietre. Din nou a trimis pe alți slujitori, mai mulți decît cei dintîi, și le-au făcut și acela tot așa. La urmă a trimis la ei pe fiul său, zicînd: se vor rușina de fiul meu; însă lucrătorii viei, văzînd pe fiul, au zis între ei: acesta este moștenitorul, veniți să-l omorîm și să avem noi moștenirea lui. Și punînd mîna pe el, l-au scos afară din vie și l-au omorît. Deci cînd va veni stăpînul viei, ce va face a celor lucrători? I-au răspuns: pe cei răi cu rău îi va pierde, iar via o va da altor lucrători, care-i vor da roadele la vremea lor. Iisus le-a zis: n-ați citit niciodată în Scripturi că piatra pe care au aruncat-o ziditorii, aceasta a ajuns să fie în capul unghiului; de la Domnul s-a făcut aceasta și este lucru minunat în ochii noștri? De aceea vă spun vouă că se va lua de la voi împărăția lui Dumnezeu și se va da neamului, care aduce roadele ei. Și cine va cădea pe piatra aceasta se va sfărîma, iar peste cine va cădea ea, îl va spulbera.

ÎN SFÎNTA ȘI MAREA ZI L U N I

LA LIȚURGHIE EVANGHELIA DE LA MATEI
(XXI, 18—44)

In vremea aceea, șezînd Iisus pe Muntele Măslinilor, s-au apropiat de Dînsul ucenicii Săi, la o parte, și I-au zis: spune nouă cînd au să

fie acestea și care este semnul venirii Tale și al sfîrșitului acestei lumi? Răspunzînd, Iisus le-a zis: vedeți să nu vă înșele cineva, fiindcă vor veni mulți în numele Meu, zicînd: eu sînt Hristos, și pe mulți vor înșela. De asemenea, veți auzi de războaie și vești de războaie. Luați seama să nu vă înspăimîntați, căci trebuie să fie toate acestea, dar încă nu va fi atunci sfîrșitul. Se va scula un neam contra altui neam și o împărăție contra altei împărății, și va fi foamete, ciumă și cutremure pe alocurea. Dar toate acestea vor fi numai începutul durerilor. Atunci vă vor da la chinuri și vă vor ucide, și veți fi urîți de toate neamurile din pricina numelui Meu. Și atunci mulți vor fi slabi de înger și se vor vinde unii pe alții și se vor urî unii pe alții. Și mulți prooroci mincinoși se vor scula și vor înșela pe mulți. Iar, din înmulțirea fărădelegii, dragostea multora se va răci. Dar cel ce va răbda pînă la sfîrșit, acela se va mîntui. Cînd se va propovădui această Evanghelie a împărăției în toată lumea, spre mărturie la toate neamurile, atunci va veni sfîrșitul. Deci, cînd veți vedea urîciunea pustiirii, despre care s-a grăit prin proorocul Daniil, stînd în locul cel sfînt — cine citește să înțeleagă — atunci cei din Iudcea să fugă la munți; cel ce va fi pe casă să nu se coboare, ca să-și ia ceva din casă; iar cel care va fi la cîmp să nu se întoarcă înapoi, ca să-și ia haina. Vai de femeile care vor fi însărcinate și de cele care vor alăpta, în zilele acelea! Rugați-vă, ca să nu fie fuga voastră iarna, nici simbăta, căci va fi atunci strimtorare mare, cum n-a fost de la începutul lumii pînă

acum, și nici nu va mai fi. Și dacă nu s-ar scurta acele zile, nici un om n-ar mai scăpa; dar pentru cei aleși se vor scurta acele zile. Atunci, de vă va spune cineva: iată, Hristos este aici, sau acolo, să nu-l credeți. Căci se vor scula hristoși mincinoși și prooroci mincinoși și vor da semne mari și minuni, încît să amăgească, de va fi cu puțință, chiar pe cei aleși. Iată v-am spus mai dinainte. Deci, dacă vă vor zice: iată este în pustie, să nu ieșiți; iată este în cămări, să nu credeți. Căci, precum pornește fulgerul de la răsărit și se arată pînă la apus, așa va fi și venirea Fiului Omului. Că oriunde va fi un stîrv, acolo se vor aduna vulturii. Însă, îndată după strîmtorarea acelor zile, soarele se va întuneca și luna nu-și va mai da lumina ei; iar stelele vor cădea din cer și puterile cerurilor se vor clătina. Atunci se va arăta pe cer semnul Fiului Omului și atunci vor plînge toate neamurile pămîntului; și vor vedea pe Fiul Omului venind pe norii cerului cu putere și cu slavă multă. El va trimite pe îngerii Săi, în glas mare de trîmbiță, și vor aduna pe cei aleși ai Lui din cele patru vînturi, de la o margine a cerurilor, pînă la celelalte margini. Luați pildă de la smochin: cînd mlădița lui este fragedă și înfrunzește, atunci știți că vara este aproape. Tot așa și voi, cînd veți vedea toate acestea, să știți că Fiul Omului este aproape, chiar lîngă ușă. Adevărat vă spun vouă: nu va trece neamul acesta, pînă ce nu vor fi toate acestea. Cerul și pămîntul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece.

ÎN SFÎNTA ȘI MAREA ZI M A R Ț I

LA UTRENIE EVANGHELIA DE LA MATEI

(XXII, 15—46; XXIII, 1—39)

In vremea aceea au făcut sfat fariseii ca să prindă pe Iisus în cuvînt. Și au trimis la El pe ucenicii lor împreună cu irodianii, zicînd: Învățătorule, știm că ești omul adevărului și înveți pe oameni calea lui Dumnezeu după adevăr, și nu-Ți pasă de nimeni, pentru că nu Te uiți la fața oamenilor. Deci spune nouă: cum Ți se pare Ție? Se cade să dăm dajdie Cezarului, sau nu? Dar Iisus, cunoscînd viclesugul lor, le-a răspuns: ce Mă ispitiți, fățarnicilor? Arătați-Mi banul dajdiei. Iar ei I-au adus un dinar. El i-a întrebat: al cui este chipul acesta și inscripția de pe el? Ale Cezarului, au răspuns ei. Atunci Iisus a zis către ei: dați deci Cezarului cele ce sînt ale Cezarului, și lui Dumnezeu cele ce sînt ale lui Dumnezeu. Și auzind acestea, s-au minunat, și lăsîndu-L, s-au dus. În aceeași zi s-au apropiat de Dînsul saducheii, care zic că nu este înviere, și L-au întrebat pe El, zicînd: Învățătorule, Moise a zis: dacă va muri cineva neavînd copii, fratele lui să ia de soție pe cea văduvă și să ridice urmași fratelui său. Deci erau la noi șapte frați; și cel dintîi s-a însurat și a murit și, neavînd urmași, a lăsat pe femeia sa fratelui său. Tot așa și al doilea și al treilea, pînă la al șaptelea. Iar la urmă, după ei toți, a murit și femeia. Așadar, la înviere, a căruia dintre cei șapte va fi femeia, căci toți au avut-o de nevastă? Iar Iisus, răspunzînd, le-a zis: vă rătăciți, neștiind Scripturile

și nici puterea lui Dumnezeu, pentru că la înviere nici bărbații nu se însoară, nici femeile nu se mărită, ci sînt ca îngerii lui Dumnezeu în cer. Iar despre învierea morților, n-ați citit, oare, ce vi s-a spus vouă de Dumnezeu, cînd zice: Eu sînt Dumnezeul lui Avraam și Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacob? Însă Dumnezeu nu este Dumnezeul celor morți, ci al celor vii. Iar mulțimile, care-L ascultau, erau uimite de învățătura Sa. Dar fariseii, auzind că a astupat gurile saducheilor, s-au apropiat de Dînsul și unul dintre ei, învățător de lege, ispitindu-L, L-a întreat: Învățătorule, care poruncă este mai mare în lege? Iar Iisus i-a răspuns: să iubești pe Domnul Dumnezeu tău cu toată inima ta, cu tot sufletul tău și cu tot cugetul tău. Aceasta este înțîia și cea mai mare poruncă. Iar a doua, asemenea acesteia, este: să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuți. În aceste două porunci se

cuprind toată legea și proorocii. Și, fiind adunați fariseii, i-a întreat Iisus, zicînd: ce vi se pare vouă despre Hristos, al cui Fiu este? Iar ei I-au răspuns: al lui David. Dînsul i-a întreat iarăși: cum atunci David cu duhul îl numește pe El Domn, cînd zice: zis-a Domnul Domnului Meu: șezi de-a dreapta Mea pînă ce voi pune pe vrăjmașii Tăi așternut picioarelor Tale. Deci, dacă David îl numește pe El Domn, cum este fiul lui? Dar nimeni nu putea să-I răspundă o v o r b ă și nici n-a mai îndrăznit cineva, din ziua aceea, să-L mai întrebe ceva. Atunci Iisus a vorbit mulțimilor și ucenicilor Săi, zicînd: pe scaunul lui Moise au șezut cărturarii și fariseii. Deci toate cîte vă vor zice vouă să păziți, păziți-le și faceți-le; dar după faptele lor să nu faceți, căci ei zic, dar nu fac. Ei leagă sarcini grele și cu anevoie de purtat și le pun pe umerii oamenilor, iar ei nici cu degetul nu vor să le miște. Toate faptele lor le fac ca să fie văzuți de oameni: își lătesc filacteriile și-și măresc ciucurii de la poalele hainelor; le place să stea în capul mesei la ospete și pe scaunele cele dintii în sinagogi și să li se închine lumea prin tîrguri și să-i numească oamenii: rabi, rabi. Voi însă să nu vă numiți rabi, căci învățătorul vostru unul singur este, Hristos, iar voi toți sînteți frați. Nici tată să nu vă numiți pe pămînt, căci Tatăl vostru unul este, Cel din ceruri. Să nu vă numiți nici învățător, căci Învățătorul vostru este unul singur: Hristos. Iar care este mai mare între voi să fie slujitorul vostru; căci cine se va înălța pe sine se va smeri; iar cine se va smeri pe sine se va înălța. Vai vouă,

cărturarilor și fariseilor fățarnici! Pentru că închideți împărăția cerurilor înaintea oamenilor, nici voi nu intrați și nici pe cei care vor să intre, nu-i lăsați. Vai vouă, cărturarilor și fariseilor fățarnici! Pentru că mâncați casele văduvelor și cu fățarnicie faceți rugăciuni lungi; pentru aceasta mai multă osîndă veți lua. Vai vouă, cărturarilor și fariseilor fățarnici! Pentru că voi înconjurați marea și uscatul ca să faceți un prozelit; și dacă îl dobîndiți, îl faceți fiu Gheenei, îndoit decît pe voi. Vai vouă, povățuitori orbi, care ziceți că cel care se va jura pe templu nu este cu nimic vinovat, dar cel care se va jura pe aurul templului este vinovat. Nebuni și orbi! Ce este mai mare? Aurul, sau templul care sfințește aurul? Cel care se va jura pe altar nu este cu nimic vinovat, ziceți voi; dar cel care se va jura pe darul care este deasupra altarului este vinovat. Nebuni și orbi! Ce este mai mare? Darul, sau altarul care sfințește darul? Deci cel care se jură pe altar se jură pe el și pe toate cîte sînt deasupra lui. Și cel care se jură pe templu se jură pe el și pe Cel care locuiește în el. Și cel care se jură pe cer se jură pe scaunul lui Dumnezeu și pe Cel ce șade pe el. Vai vouă, cărturarilor și fariseilor fățarnici! Pentru că voi dați zeciuală din izmă, din mărar și din chimen, dar ați lăsat părțile cele mai grele ale legii: judecata, mila și credința; pe acestea trebuia să le faceți și pe acelea să nu le lăsați. Povățuitori orbi, care strecurați țînțarul și înghițiți cămila. Vai vouă cărturarilor și fariseilor fățarnici! Pentru că voi curățiți partea cea dinafară a paharului și a blidului, iar pe din-

lăuntru sînt pline de răpire și de nedreptate. Fariseule orb, curățește întîi partea cea dinăuntru a paharului și a blidului, ca să fie curată și cea dinafară. Vai vouă, cărturarilor și fariseilor fățarnici! Pentru că voi semănați cu mormintele cele văruiate, care pe dinafară se arată frumoase, dar înăuntru sînt pline de oasele morților și de toată necurăția. Așa și voi, pe dinafară vă arătați drepti oamenilor, dar înăuntru sînteți plini de fățarnicie și de fărădelege. Vai vouă, cărturarilor și fariseilor fățarnici! Pentru că voi zidiți mormintele proorocilor și împodobiți gropile dreptilor, zicînd: dacă am fi fost noi în zilele părinților noștri, n-am fi fost părtași cu ei la vărsarea sîngelui proorocilor. Așadar voi înșivă mărturisiți că sînteți fiii celor care au omorît pe prooroci. Dar voi umpleți cu vîrf măsura părinților voștri. Șerpi, pui de năpîrci, cum veți scăpa de osînda Gheenei? De aceea, iată Eu trimit la voi prooroci și înțelepți și cărturari; dintre ei veți ucide și veți răstigni, dintre ei veți bate în adunările voastre și îi veți goni din oraș în oraș, ca să vină asupra voastră tot sîngele dreptilor, care s-a vărsat pe pămînt, de la sîngele dreptului Abel pînă la sîngele lui Zaharia, fiul lui Varahia, pe care l-ați omorît între templu și altar. Adevărat vă spun vouă că vor veni toate acestea peste neamul acesta. Ierusalime, Ierusalime, cel care ai omorît pe prooroci și ai ucis cu pietre pe cei trimiși la tine, de cîte ori am vrut să adun pe fiii tăi, cum își adună găina puii săi sub aripi, dar n-ați vrut. Iată casa voastră vi se lasă pustie. Căci vă spun vouă: de

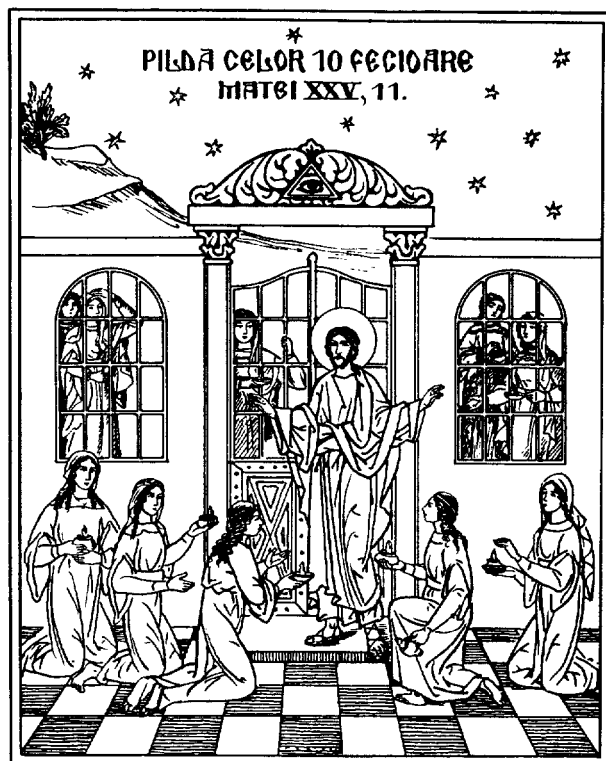
acum nu Mă veți mai vedea pînă cînd nu veți zice: bine este cuvîntat Cel ce vine în numele Domnului.

ÎN SFÎNTA ȘI MAREA ZI M A R Ț I

LA LITURGHIE EVANGHELIA DE LA MATEI
(XXIV, 36—51; XXV, 1—46; XXVI, 1—2)

Zis-a Domnul către ucenicii Săi: de ziua și de ceasul acela, nimeni nu știe, nici îngerii din ceruri, nici Fiul, ci numai Tatăl Meu singur. Cum a fost în zilele lui Noe, așa va fi și la venirea Fiului Omului. Căci precum era în zilele cele dinainte de potop, cînd oamenii mîncau și beau, se însurau și se măritau, pînă în ziua cînd a intrat Noe în corabie, și n-au știut nimic, pînă cînd a venit potopul și i-a luat pe toți; tot așa va fi și la venirea Fiului Omului. Atunci din doi care vor fi în cîmp, unul se va lua și altul se va lăsa. Din două care vor măcina la moară, una se va lua și alta se va lăsa. Deci privegheați, căci nu știți în care zi vine Domnul vostru. Însă să știți aceasta că, de-ar ști stăpînul casei în care ceas din noapte va veni furul, ar priveghea și n-ar lăsa să-i spargă casa. Pentru aceasta și voi fiți gata, căci Fiul Omului va veni în ceasul în care nu vă gândiți. Cine este, oare, slujitorul cel credincios și înțelept, pe care l-a pîs stăpînul său peste slujitorii săi, ca să le dea hrană la vreme? Fericit este slujitorul acela pe care, venind stăpînul său, îl va găsi făcînd așa. Adevărat vă spun vouă că îl va pune peste toate averile sale. Dacă însă slujitorul acela,

fiind rău, va zice în inima sa: stăpînul meu va întîrzia, și va începe să bată pe tovarășii săi și să mănînce și să bea cu bețivii, va veni stăpînul slujitorului aceluia în ziua în care nu se așteaptă și în ceasul în care nu se gîndește, și-l va tăia din dregătorie și-l va face părtaș cu fățarnicii. Acolo va fi plîngerea și scrișnirea dinților. Atunci se va asemăna împărăția cerurilor cu zece fecioare care, luîndu-și candelile lor, au ieșit în întîmpinarea Mirelui. Cinci însă din ele erau înțelepte, iar cinci nebune. Cele nebune, luîndu-și candelile lor, n-au luat cu ele untdelemn; iar cele înțelepte au luat untdelemn în vase, o dată cu candelile lor. Dar întîrziînd Mirele, au așipit toate și au adormit. Iar la miezul nopții s-a făcut strigare: iată, Mirele vine; ieșiți în întîmpinarea Lui! Atunci s-au deșteptat toate acele fecioare și și-au împodobit candelile lor. Iar cele nebune au zis celor înțelepte:

dați-ne din untdelemnul vostru, căci se sting candelile noastre. Dar cele înțelepte au răspuns, zicînd: pentru ca nu cumva să nu ne ajungă nici nouă și nici vouă, mai bine duceți-vă la cei ce vînd și vă cumpărați. Dar, plecînd ele să cumpere, a venit Mirele și cele care erau gata au intrat cu El la nuntă și s-a închis ușa. Iar mai pe urmă au sosit și celelalte fecioare, zicînd: Doamne, Doamne, deschide-ne nouă. Dar El, răspunzînd, a zis: adevărat vă spun vouă: nu vă cunosc pe voi. Drept aceea, privegheați căci nu știți ziua, nici ceasul, în care va veni Fiul Omului. Căci în același chip un om oarecare, plecînd departe, a chemat slujitorii săi și le-a încredințat averea sa: unuia i-a dat cinci talanți, altuia doi, iar altuia unul, fiecăruia după puterea lui, apoi a plecat. Îndată cel care primise cinci talanți s-a dus și a neguțătorit cu ei și a făcut alți cinci talanți. Tot așa și cel cu doi a dobîndit și el alți doi. Iar cel care primise un talant s-a dus și a săpat în pămînt ascunzînd argintul stăpînului său. Dar, după multă vreme, s-a înapoiat stăpînul acelor slujitori și le-a cerut socoteala. Apropiindu-se cel care primise cinci talanți, a adus alți cinci talanți, zicînd: stăpîne, cinci talanți mi-ai dat, iată alți cinci talanți am cîștigat cu ei. Iar stăpînul său i-a zis: bine, slujitor bun și credincios, peste puține ai fost credincios, peste multe te voi pune; intră în bucuria stăpînului tău. Apropiindu-se și cel care primise doi talanți, a zis: stăpîne, doi talanți mi-ai dat, iată alți doi talanți am dobîndit cu ei. Stăpînul său i-a zis: bine, slujitor bun și credincios, peste puține ai fost credincios, peste

multe te voi pune; intră în bucuria stăpînului tău. Apoi, apropiindu-se cel care primise un talant, a zis: stăpîne, te-am știut că ești om aspru, care seceri unde n-ai semănat și aduni de unde n-ai vînturat. De aceea m-am temut și m-am dus de am ascuns talantul tău în pămînt; iată ia-ți ce este al tău. Iar stăpînul său, răspunzînd, i-a zis: slujitor viclean și leneș, ai știut că secer unde n-am semănat și că adun de unde n-am vînturat? Pentru aceasta se cuvenea ca tu să fi dat banii mei schimbătorilor de bani și eu, venind, mi-aș fi luat înapoi ce este al meu, cu dobîndă. Luați deci de la el talantul și dați-l celui care are zece talanți. Căci tot celui care are i se va da și-i va prisosi; iar de la cel care nu are se va lua și ceea ce are; iar pe slujitorul cel netrebnic aruncați-l în întunericul cel mai dinafară. Acolo va fi plîngerea și scrișnirea dinților. Iar cînd va veni Fiul Omului în slava Sa și toți sfinții îngeri cu El, atunci va șede pe scaunul slavei Sale. Și se vor aduna înaintea Lui toate neamurile; și-i va despărți pe unii de alții, cum desparte păstorul oile de capre; și va pune oile de-a dreapta Sa, iar caprele de-a stînga. Atunci va zice Împăratul celor de-a dreapta Sa: veniți, binecuvîntații Părintelui Meu, moșteniți împărăția cea pregătită vouă de la întemeierea lumii. Căci flămînd am fost și Mi-ați dat să mîncînc; însetat am fost și Mi-ați dat să beau; străin am fost și M-ați primit; gol am fost și M-ați îmbrăcat; bolnav am fost și M-ați căutat; în temniță am fost și ați venit la Mine. Atunci dreptii îi vor răspunde, zicînd: Doamne, cînd Te-am văzut flămînd și Te-am hră-

nit, sau însetat și Ți-am dat să bei? Sau cînd Te-am văzut străin și Te-am primit, sau gol și Te-am îmbrăcat? Și cînd Te-am văzut bolnav sau în temniță și am venit la Tine? Iar Împăratul, răspunzînd, va zice către ei: adevărat vă spun vouă că, întrucît ați făcut unuia dintre acești frați ai Mei prea mici, Mie Mi-ați făcut. Atunci va zice și celor de-a stînga Sa: duceți-vă de la Mine, blestemăților, în focul cel veșnic care este pregătit diavolului și îngerilor lui. Căci flămînd am fost și nu Mi-ați dat să mănînc; însetat am fost și nu Mi-ați dat să beau; străin am fost și nu M-ați primit; gol, și nu M-ați îmbrăcat; bolnav și în temniță, și nu M-ați cercetat. Atunci vor răspunde și ei, zicînd: Doamne, cînd Te-am văzut flămînd, sau însetat, sau străin, sau gol, sau bolnav, sau în temniță, și nu Ți-am slujit Ție? El însă le va răspunde și le va zice: adevărat vă spun vouă că, întrucît nu ați făcut unuia dintre acești prea mici, nici Mie nu Mi-ați făcut. Și vor merge aceștia la chinuri veșnice, iar dreptii la viața veșnică. Iar, după ce a sfîrșit toate cuvintele acestea, a zis Iisus către ucenicii Săi: știți că peste două zile vor fi Paștile și Fiul Omului se va da să se răstignească.

ÎN SFÎNTA ȘI MAREA ZI MIERCURI

LA UTRENIE EVANGHELIA DE LA IOAN

(NII, 17-19)

In vremea aceea mulțimea care fusese cu Iisus mărturisea cum l-a strigat pe Lazăr din mormînt și l-a înviat din morți. De aceea a ieșit

poporul înaintea Lui, pentru că au zise că a făcut această minune. Deci fariseii ziceau între ei: vedeți că nimic nu folosiți! Iată lumea s-a dus după Dînsul. Și erau unii greci dintre cei care veniseră să se închine la praznic; aceștia s-au apropiat de Filip, care era din Betsaida Galileii, și l-au rugat, zicînd: doamne, voim să vedem pe Iisus. A venit Filip și i-a spus lui Andrei, și apoi Andrei și Filip l-au spus lui Iisus. Iar Iisus le-a răspuns, zicînd: a venit ceasul ca să se preamărească Fiul Omului. Adevărat, adevărat vă spun vouă că dacă grăunțele de grîu, cînd cade în pămînt, nu va muri, rămîne numai el; iar dacă va muri, aduce multă roadă. Cel ce-și iubește sufletul său îl va pierde; iar cel ce-și urăște sufletul său în lumea aceasta îl va păstra spre viața cea veșnică. Dacă slujește cineva Mie, să vină după Mine și unde sînt Eu acolo va fi și slujitorul Meu. Dacă va sluji cineva Mie, îl va cinsti Tatăl Meu. Acum sufletul Meu este tulburat, dar ce voi zice? Părinte, izbăvește-Mă pe Mine de ceasul acesta! Dar pentru aceasta am venit la ceasul acesta. Părinte, preamărește numele Tău. Atunci a venit glas din cer: L-am preamărit și iarăși îl voi preamări. Iar poporul, care era de față și auzea, zicea: a fost tunet! Alții ziceau: a vorbit cu Dînsul un înger. Iisus a răspuns și a zis: nu pentru Mine a venit glasul acesta, ci pentru voi. Acum este judecata acestei lumi. Acum stăpînitorul acestei lumi va fi izgonit afară. Iar Eu, cînd voi fi înălțat de pe pămînt, pe toți îi voi trage la Mine. Iar aceasta o zicea, arătînd cu ce moarte avea să moară. Atunci mulțimea l-a răs-

nit, sau însetat și Ți-am dat să bei? Sau cînd Te-am văzut străin și Te-am primit, sau gol și Te-am îmbrăcat? Și cînd Te-am văzut bolnav sau în temniță și am venit la Tine? Iar împăratul, răspunzînd, va zice către ei: adevărat vă spun vouă că, întrucît ați făcut unuia dintre acești frați ai Mei prea mici, Mie Mi-ați făcut. Atunci va zice și celor de-a stînga Sa: duceți-vă de la Mine, blestemaților, în focul cel veșnic care este pregătit diavolului și îngerilor lui. Căci flămînd am fost și nu Mi-ați dat să mănînc; însetat am fost și nu Mi-ați dat să beau; străin am fost și nu M-ați primit; gol, și nu M-ați îmbrăcat; bolnav și în temniță, și nu M-ați cercetat. Atunci vor răspunde și ei, zicînd: Doamne, cînd Te-am văzut flămînd, sau însetat, sau străin, sau gol, sau bolnav, sau în temniță, și nu Ți-am slujit Ție? El însă le va răspunde și le va zice: adevărat vă spun vouă că, întrucît nu ați făcut unuia dintre acești prea mici, nici Mie nu Mi-ați făcut. Și vor merge aceștia la chinuri veșnice, iar dreptii la viața veșnică. Iar, după ce a sfîrșit toate cuvintele acestea, a zis Iisus către ucenicii Săi: știți că peste două zile vor fi Paștile și Fiul Omului se va da să se răstignească.

ÎN SFÎNTA ȘI MAREA ZI MIERCURI

LA UTRENIE EVANGHELIA DE LA IOAN

(XII, 17—50)

In vremea aceea mulțimea care fusese cu Iisus mărturisea cum l-a strigat pe Lazăr din mormînt și l-a înviat din morți. De aceea a ieșit

poporul înaintea Lui, pentru că au zise că a făcut această minune. Deci fariseii ziceau între ei: vedeți că nimic nu folosiți! Iată lumea s-a dus după Dînsul. Și erau unii greci dintre cei care veniseră să se închine la praznic; aceștia s-au apropiat de Filip, care era din Betsaida Galileii, și l-au rugat, zicînd: doamne, voim să vedem pe Iisus. A venit Filip și i-a spus lui Andrei, și apoi Andrei și Filip l-au spus lui Iisus. Iar Iisus le-a răspuns, zicînd: a venit ceasul ca să se preamărească Fiul Omului. Adevărat, adevărat vă spun vouă că dacă grăuntele de grîu, cînd cade în pămînt, nu va muri, rămîne numai el; iar dacă va muri, aduce multă roadă. Cel ce-și iubește sufletul său îl va pierde; iar cel ce-și urăște sufletul său în lumea aceasta îl va păstra spre viața cea veșnică. Dacă slujește cineva Mie, să vină după Mine și unde sînt Eu acolo va fi și slujitorul Meu. Dacă va sluji cineva Mie, îl va cinsti Tatăl Meu. Acum sufletul Meu este tulburat, dar ce voi zice? Părinte, izbăvește-Mă pe Mine de ceasul acesta! Dar pentru aceasta am venit la ceasul acesta. Părinte, preamărește numele Tău. Atunci a venit glas din cer: L-am preamărit și iarăși îl voi preamări. Iar poporul, care era de față și auzea, zicea: a fost tunet! Alții ziceau: a vorbit cu Dînsul un înger. Iisus a răspuns și a zis: nu pentru Mine a venit glasul acesta, ci pentru voi. Acum este judecata acestei lumi. Acum stăpînitorul acestei lumi va fi izgonit afară. Iar Eu, cînd voi fi înălțat de pe pămînt, pe toți îi voi trage la Mine. Iar aceasta o zicea, arătînd cu ce moarte avea să moară. Atunci mulțimea l-a răs-

puns: noi am auzit din lege că Hristos rămîne în veci, deci cum zici Tu că trebuie să fie înălțat Fiul Omului? Cine este Acesta, Fiul Omului? Atunci Iisus a zis către ei: puțină vreme mai este Lumina la voi. Umblați pînă cînd aveți Lumina, ca să nu vă cuprindă întunericul; căci cel ce umblă pe întuneric nu știe unde merge. Pînă cînd aveți Lumina, credeți în Lumină, ca să fiți fiii Luminii. Acestea le-a zis Iisus și, ducîndu-se, s-a ascuns de ei. Dar, deși a făcut atîtea minuni înaintea lor, ei tot nu credeau în El, ca să se îplinească cuvîntul proorocului Isaia, pe care l-a zis: Doamne, cine a crezut în ceea ce a auzit de la noi? Și: brațul Domnului cui s-a descoperit? De aceea nu puteau să creadă, pentru că iarăși Isaia a zis: au orbit ochii lor și s-a împietrit inima lor, ca să nu vadă cu ochii și nici să înțeleagă cu inima, ca nu cumva să se întorcă și Eu să-i vindec. A zis Isaia acestea, fiindcă a văzut slava Lui și a grăit despre El. Însă și dintre căpetenii mulți au crezut în El, dar de teama fariseilor nu mărturiseau, pentru ca să nu fie izgoniți din sinagogă, pentru că ei au iubit slava omească mai mult decît slava lui Dumnezeu. Iar Iisus a strigat și a zis: cine crede în Mine nu crede în Mine, ci în Cel care M-a trimis pe Mine. Și cine Mă vede pe Mine vede pe Cel care M-a trimis pe Mine. Eu, Lumină am venit în lume, pentru ca oricine crede în Mine să nu rămînă în întuneric. Și dacă aude cineva cuvintele Mele și nu crede, nu-l judec Eu, căci n-am venit să judec lumea, ci ca să mîntuiesc lumea. Cine se leapădă de Mine și nu primește cuvintele Mele are jude-

cător ca să-l judece: cuvîntul pe care l-am grăit; acela îl va judeca în ziua cea de apoi. Pentru că Eu nu am grăit de la Mine, ci Tatăl, Cel care M-a trimis, Acela Mi-a dat poruncă ce să spun și ce să vestesc și știu că porunca Lui este viața veșnică. Deci cele ce vestesc Eu, precum Mi-a spus Mie Tatăl, așa le vestesc.

ÎN SFÎNTA ȘI MAREA ZI MIERCURI

LA LITURGHIE EVANGHELIA DE LA MATEI

(XXVI, 6—16)

In vremea aceea, fiind Iisus în Betania, în casa lui Simon leprosul, s-a apropiat de Dînsul o femeie avînd un vas de alabastru cu mir de mare preț și l-a turnat pe capul Lui, cînd El ședea la masă; însă, văzînd aceasta, ucenicilor Lui le-a părut rău și au zis: de ce s-a făcut această risipă? Căci acest mir se putea vinde cu preț mare, iar banii să se dea săracilor. Dar Iisus, aflînd, le-a zis: pentru ce faceți supărare femeii? Ea a făcut un lucru bun față de Mine, căci pe săraci pururea îi aveți cu voi, dar pe Mine nu Mă aveți pururea; dacă ea a turnat mirul acesta pe trupul Meu, spre îngroparea Mea a făcut-o. Adevărat vă spun vouă că oriunde se va propovădui Evanghelia aceasta, în toată lumea, se va spune și ce a făcut ea, spre pomenirea ei. Atunci unul din cei doisprezece care se numea Iuda Iscarioteanul s-a dus la căpeteniile preoților și le-a zis: ce voiți să-mi dați și eu vi-l dau în mîinile voastre? Iar ei s-au învoit cu el —

treizeci de arginți. Și de atunci căuta un prilej potrivit, ca să-L dea în mâinile lor.

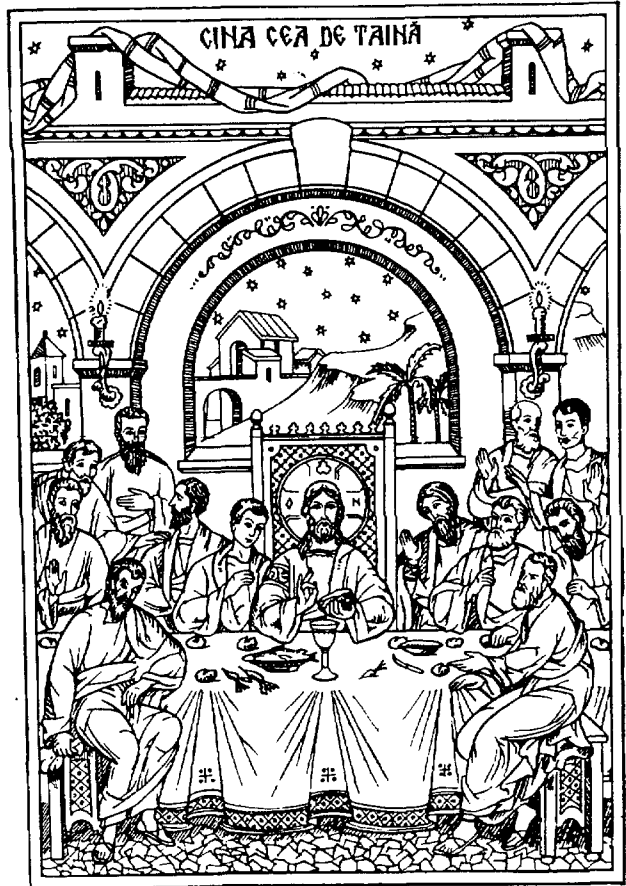
ÎN SFÎNTA ȘI MAREA ZI J O I

LA UTRENIE EVANGHELIA DE LA LUCA

(XXII, 1—39)

In vremea aceea s-a apropiat praznicul azimelor, care se numește Paști. Și căpeteniile preoților și cărturarii căutau cum să omoare pe Iisus, căci se temeau de popor. Dar Satana a intrat în Iuda, numit Iscarioteanul, care era din numărul celor doisprezece; și, ducându-se Iuda, a vorbit cu arhieriei și cu căpeteniile oastei cum să-L dea în mâinile lor. Aceștia s-au bucurat și s-au tocmnit cu el să-i dea bani. După ce s-a învoit cu ei, căuta vreme potrivită ca să-L dea lor, fără știrea poporului. A sosit deci ziua azimelor, când se cădea să se jertfească mielul de Paști. Și Iisus a trimis pe Petru și pe Ioan, zicând: duceți-vă de ne pregătiți Paștile, ca să mâncăm. Iar ei l-au întrebat: unde voi ești să-Ți pregătim? Și Dînsul le-a răspuns: iată, când veți intra în oraș, vă va întâmpina un om ducînd un vas de lut cu apă; mergeți după el la casa unde va intra și spuneți stăpînului acelei case: Învățătorul te întrebă: unde este odaia de oaspeți, în care să mâncăm Paștile cu ucenicii Mei? Și el vă va arăta un foisor mare, așternut; acolo să pregătiți. Deci, ducându-se ei, au găsit așa cum le spusese și au pregătit Paștile. Iar cînd a sosit ceasul, a șezut la masă cu

cei doisprezece apostoli și a zis către ei: foarte mult am dorit să mâncăm cu voi aceste Paști, mai înainte de patima Mea! Căci vă spun vouă că de acum încolo nu voi mai mânca din acestea, pînă cînd nu se vor împlini în împărăția lui Dumnezeu. Și luînd paharul, mulțumind, a zis: luați acesta și-l împărțiți între voi; căci vă spun vouă că nu voi mai bea de acum încolo din rodul viței, pînă cînd nu va veni împărăția lui Dumnezeu. Apoi luînd pîinea, mulțumind, a frînt și le-a dat lor, zicînd: acesta este trupul Meu, care se dă pentru voi; aceasta să faceți spre pomenirea Mea. Așijderea și paharul, după ce au cinat, zicînd: acest pahar este legea cea nouă în sîngele Meu, care se varsă pentru voi. Dar iată mîna vînzătorului Meu este cu Mine la masă. Însă Fiul Omului merge, după cum este rînduit; dar vai omului aceuia prin

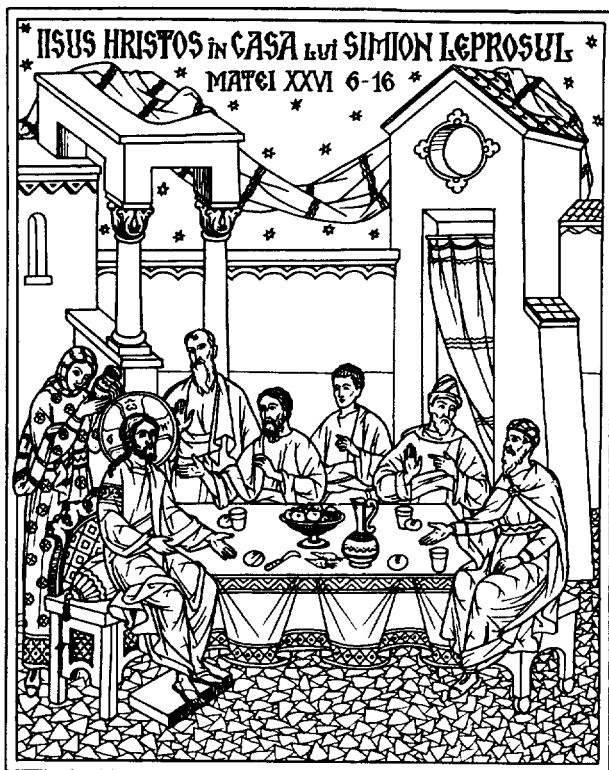
care este vîndut! Iar ei au început să se întrebe unul cu altul, cine dintre ei ar fi cel care avea să facă această faptă. Apoi s-a iscat între ei și o neînțelegere: care dintre ei să fie socotit ca cel mai mare? Atunci Iisus le-a zis: împărații păgînilor îi stăpînesc pe aceștia și cei care au putere asupra lor sînt numiți făcătorii lor de bine. Dar voi să nu fiți astfel; ci cel care este mai mare între voi să fie ca cel mai mic; și cel care este căpetenie să fie ca unul care slujește. Căci cine este mai mare: cel care stă la masă, sau cel care slujește? O a r e, nu este cel care stă la masă? Însă Eu sînt în mijlocul vostru ca unul care slujește, căci voi sînteți aceia care ați rămas cu Mine în încercările Mele. Și Eu vă rînduiesc vouă împărăție, precum Mi-a rînduit Mie T a t ă l Meu, ca să mîncăți și să beți la masa Mea, în î m p ă r ă ț i a Mea, și să ședeți pe scaune judecînd cele douăsprezece seminții ale lui Israel. Apoi Domnul a zis: Simone, Simone, iată Satana v-a cerut pe voi, ca să vă cearnă ca pe grîu. Însă Eu M-am rugat pentru tine, să nu înceteze credința ta; și tu, cînd te vei întoarce, să întărești pe frații tăi. Dar el I-a răspuns: Doamne, sînt gata să merg cu Tine și în temniță și la moarte. Iar Iisus i-a zis: Petre, îți spun că nu va cînta astăzi cocoșul, pînă ce nu te vei lepăda de Mine de trei ori, cum că nu Mă cunoști. După aceea i-a întrebă t: cînd v-am trimis fără pungă și fără traistă și fără încălțăminte, ați avut lipsă de ceva? Iar ei au răspuns: de nimic. Atunci Dînsul le-a zis: acum însă cel care are pungă, s-o ia; a s e m e n e a și cel care are traistă; iar cel care nu are sabie

să-și vîndă haina și să-și cumpere. Căci vă spun vouă că trebuie să se împlinească cu Mine Scriptura care zice: și cu cei fărădelege s-a socotit; pentru că și cele despre Mine sînt gata să se împlinească. Ei au zis atunci: Doamne, iată aici două săbii. Iisus le-a răspuns: este destul. Și ieșind, s-a dus, ca de obicei, în Muntele Măslinilor; iar ucenicii s-au dus după Dînsul.

ÎN SFÎNTA ȘI MAREA ZI J O I

LA LITURGHIE EVANGHELIA DE LA MATEI
(XXVI, 2—20; Ioan XIII, 3—17; Matei XXVI, 21—39;
Luca XXII, 43—44; Matei XXVI, 40—75; XXVII, 1—2)

Zis-a Domnul către ucenicii Săi: știți că peste d o u ă zile va fi Paștile și Fiul Omului se va da să se răstignească. Atunci căpeteniile preoților și cărturarii și b ă t r î n i i popului s-au adunat în curtea arhiereului, care se numea Caiafa, și sfat au făcut, ca să prindă pe Iisus cu viclesug, și să-L omoare. Dar ziceau: nu în sărbători, ca să nu se facă tulburare în popor. Și fiind Iisus în Betania, în casa lui Simon leprosul, s-a apropiat de Dînsul o femeie avînd un vas de alabastru cu mir de mare preț și l-a turnat pe capul Lui, cînd El ședea la masă; însă, văzînd aceasta, ucenicilor Lui le-a părut rău și au zis: de ce s-a făcut această risipă? Căci acest mir se putea vinde cu preț mare, iar banii să se dea s ă r a c i l o r. Dar Iisus, aflînd, le-a zis: pentru ce faceți supărare femeii? Ea a făcut un lucru bun față de Mine, căci pe săraci pururea îi aveți cu voi, dar pe Mine nu Mă aveți pururea; dacă ea a turnat

mirul acesta pe trupul Meu, spre îngroparea Mea a făcut-o. Adevărat vă spun vouă că oriunde se va propovădui Evanghelia aceasta, în toată lumea, se va spune și ce a făcut ea, spre pomenirea ei. Atunci unul din cei doisprezece, care se numea Iuda Iscarioteanul, s-a dus la căpeteniile preoților și le-a zis: ce voiți să-mi dați și eu vi-L dau în mâinile voastre? Iar ei s-au învoit cu el — treizeci de arginți. Și de atunci căuta un prilej potrivit ca să-L dea în mâinile lor. Iar în ziua cea dintâi a azimelor, au venit ucenicii la Iisus și L-au întrebat: unde voiești să-Ți pregătim să mâncăm Paștile? Dînsul le-a răspuns: mergeți în oraș la oarecine și spuneți-i: Învățătorul zice: timpul Meu este aproape; la tine vreau să fac Paștile cu ucenicii Mei. Și ucenicii au făcut cum le-a poruncit Iisus, și au pregătit Paștile. Iar cînd s-a făcut seară s-a așezat la masă cu cei doisprezece ucenici ai

Săi. Și, știind că Tatăl a dat toate în mîna Lui și cum că de la Dumnezeu a ieșit și la Dumnezeu merge, Iisus s-a sculat de la cină, s-a dezbrăcat de haine și luînd un ștergar s-a încins cu el. După aceea a turnat apă în spălătoare și a început să spele picioarele ucenicilor și să le șteargă cu ștergarul cu care era încins. Deci a venit la Simon Petru, dar acesta I-a zis: Doamne, oare, Tu să-mi speli mie picioarele? A răspuns Iisus și i-a zis: ceea ce fac Eu, tu nu înțelegi acum, dar vei înțelege după aceasta. Petru însă I-a zis: nu, niciodată nu-mi vei spăla picioarele! Iisus i-a răspuns: dacă nu te voi spăla, n-ai parte cu Mine. Simon Petru a zis către Dînsul: Doamne, nu numai picioarele mele, ci și mîinile și capul. Iar Iisus i-a zis: cel spălat n-are trebuință să-și mai spele decît numai picioarele, ca să fie curat tot; și voi sînteți curați, dar nu toți. Pentru că știa pe cel care avea să-L vîndă, de aceea a zis: nu toți sînteți curați. Iar după ce a spălat picioarele ucenicilor și și-a luat hainele, s-a așezat iarăși la masă și a zis către ei: înțelegeți ce v-am făcut Eu? Voi Mă numiți pe Mine Învățătorul și Domnul; și bine ziceți, căci sînt. Deci, dacă Eu, Domnul și Învățătorul, v-am spălat vouă picioarele, datori sînteți și voi să vă spălați picioarele unul altuia, căci v-am dat pildă vouă pentru ca, precum v-am făcut Eu vouă, să faceți și voi. Adevărat, adevărat vă spun vouă: nu este slujitorul mai mare decît stăpînul său, nici solul mai mare decît cel care l-a trimis pe el. Dacă știți acestea, fericiți veți fi cînd le veți și face. Și, pe cînd mîncau, Iisus a zis: adevărat, adevărat vă spun

vouă că unul dintre voi are să Mă vîndă. Iar ei, întristîndu-se foarte, au început să-L întrebe, unul după altul: nu cumva sînt eu, Doamne? Iar El, răspunzînd, a zis: cel care a întins cu Mine mîna în blid acela are să Mă vîndă. Dar Fiul Omului va merge, precum este scris pentru El; însă vai omului aceuia prin care Fiul Omului se vinde! Mai bine ar fi fost de omul acela, dacă nu s-ar fi născut. Și răspunzînd Iuda, cel care L-a vîndut, a întrebat: nu cumva sînt eu, învățătorule? Tu zici, i-a răspuns Iisus. Iar pe cînd mîncau ei, Iisus, luînd pîinea, a binecuvîntat, a frînt și a dat ucenicilor, zicînd: Iu a ț i, mîncăți, acesta este trupul M e u. Și luînd paharul și mulțumind, le-a dat lor, zicînd: beți din acesta toți, căci acesta este sîngele Meu, al legii celei noi, care se varsă pentru mulți, spre iertarea păcatelor. Și vă spun vouă că nu voi mai bea de acum încolo din acest rod al viței, pînă în ziua aceea cînd îl voi bea cu voi nou, în împărăția Tatălui Meu. Și, după ce au cîntat laude, au ieșit la Muntele Măslinilor. Atunci a zis Iisus către ei: voi toți Mă veți părăsi în noaptea aceasta, căci scris este: voi bate păstorul și se vor risipi oile turmei. Dar după ce voi învia, voi merge mai înainte de voi în Galileea. Răspunzînd însă Petru, a zis către El: chiar dacă toți te vor părăsi pe Tine, eu însă niciodată nu Te voi părăsi. Iisus i-a răspuns: adevărat îți spun ție că în noaptea aceasta, mai înainte de cîntatul cocoșului, de trei ori te vei lepăda de Mine. Însă Petru a zis: de ar fi să mor împreună cu Tine, nu mă voi lepăda de Tine. Și toți ceilalți ucenici au zis la fel. Atunci a mers

Iisus împreună cu ucenicii la un loc ce se numește Ghetsimani, și a zis către ei: ședeți aici, pînă ce Mă voi duce acolo și Mă voi ruga. Și, luînd cu Sine pe Petru și pe cei doi fii ai lui Zevedeu, a început a se întrista și a se mîhni. Atunci le-a zis Iisus: întristat este sufletul Meu pînă la moarte; rămîneți aici și privegheați împreună cu Mine. Și mergînd puțin mai înainte, a căzut cu fața la pămînt, rugîndu-se și zicînd: Părintele Meu, dacă este cu putință, depărtează de la Mine paharul acesta; însă nu cum voiesc Eu, ci precum Tu voiești. Atunci I s-a arătat un înger din cer, întărîndu-L. Și fiind în mare durere, cu mai mare stăruință se ruga; iar sudoarea Sa se făcuse ca picăturile mari de sînge și picurau pe pămînt. Și sculîndu-se de la rugăciune, a venit la ucenicii Lui și i-a găsit adormiți de întristare și a zis lui Petru: așa!, nu ați putut un singur ceas să privegheați împreună cu Mine! Privegheați și vă rugați, ca să nu cădeți în ispită; căci duhul este osîrduitor, dar trupul neputincios. Iarăși ducîndu-se, a doua oară s-a rugat, zicînd: Părintele Meu, dacă nu este cu putință să se depărteze acest pahar de la Mine, ca să nu-l beau, facă-se voia Ta. Și din nou, venind, i-a găsit pe ei adormiți, pentru că ochii lor erau îngreunați de somn. Și, lăsîndu-i, s-a dus încă o dată, și a treia oară s-a rugat, același cuvînt zicînd. Atunci a venit la ucenicii Săi și le-a zis: dormiți de acum și vă odihniți; iată s-a apropiat ceasul și Fiul Omului va fi dat în mîinile păcătoșilor. Sculați-vă, să mergem; iată s-a apropiat cel ce M-a vîndut. Și pe cînd vorbea încă, iată a sosit Iuda, unul

din cei doisprezece și împreună cu el popor mult, cu săbii și cu sulite, trimiși de căpeteniile preoților și de bătrînii poporului. Iar vînzătorul le-a dat semn, zicînd: pe care îl voi săruta eu, Acela este: să puneți mîna pe El. Deci, apropiindu-se în clipa aceea de Iisus, i-a zis: bucură-te, Învățătorule! Și L-a sărutat. Iar Iisus a zis către el: prietene, pentru ce ai venit — îndeplinește. Atunci, apropiindu-se, au pus mîinile pe Iisus și L-au prins. Și iată unul din cei care erau cu Iisus, întinzînd mîna, a scos sabia și lovind pe servitorul arhiereului i-a tăiat urechea. Dar Iisus a zis: întoarce sabia ta la locul ei, căci toți cei ce scot sabia, de sabie vor muri. Sau ți se pare că nu pot să rog pe Tatăl Meu să-Mi pună acum înainte mai mult decît douăsprezece legiuni de î n g e r i ? Dar cum se vor împlini Scripturile care zic că așa trebuie să fie. În același ceas Iisus a zis mulțimilor: ca la un tilhar ați ieșit, cu săbii și cu sulite, ca să Mă prindeți? În fiecare zi ședeam în templu și vă învățam, dar n-ați pus mîna pe Mine. Însă acestea toate s-au făcut ca să se îplinească Scripturile proorocilor. Atunci toți ucenicii L-au lăsat și au fugit. Cei care au prins pe Iisus L-au dus la Caiafa, arhiereul, unde erau adunați cărturarii și bătrînii. Iar Petru mergea după Dînsul, de departe, pînă a ajuns la curtea arhiereului; și, intrînd înăuntru, sta cu slujitorii, ca să vadă sfîrșitul. Iar căpeteniile preoților, bătrînii și tot sfatul căutau mărturii mincinoase împotriva lui Iisus, ca să-l omoare, și nu găseau, deși veniseră mulți martori mincinoși. Mai pe urmă însă au venit doi martori mincinoși și au

spus: Acesta a zis: pot să dărîm templul lui Dumnezeu și în trei zile să-l zidesc. Și, sculîndu-se, arhiereul, L-a întrebat: nu răspunzi nimic la ceea ce mărturisesc împotriva Ta acești oameni? Dar Iisus tăcea. Atunci, întrebîndu-L, arhiereul I-a zis: Te jur pe Dumnezeul cel viu, să ne spui nouă dacă Tu ești Hristosul, Fiul lui Dumnezeu. Iisus i-a răspuns: tu ai spus; Eu însă vă spun vouă că de acum veți vedea pe Fiul Omului șezînd de-a dreapta puterii și venind pe norii cerului. Atunci arhiereul și-a rupt hainele sale, zicînd: a adus blasfemie lui Dumnezeu! Ce ne mai trebuie alte mărturii? Iată acum ați auzit blasfemia Lui. Ce credeți? Iar ei, răspunzînd, au zis: e s t e vinovat de moarte. Atunci au scuipat în obrazul Lui și L-au bătut cu pumnii; iar unii îi dădeau palme, zicînd: prooroceste-ne, Hristoase, cine este cel care Te-a lovit? Iar Petru stătea afară, în curte; și a venit la el o slujnică, zicînd: și tu erai cu Iisus Galileianul. Dar el s-a lepădat înaintea tuturor, zicînd: nu știu ce vrei să zici. Și ieșind el la poartă, l-a văzut altă slujnică și a zis celor de acolo: și acesta era cu Iisus Nazarineanul. Și iarăși s-a lepădat, cu jurămînt: nu cunosc pe Omul acesta. Peste o clipă însă, apropiindu-se cei care stăteau acolo, au zis lui Petru: cu adevărat și tu ești dintre ei, căci și graiul tău te dă pe față. Iar el a început să se blesteme și să se jure că nu cunoaște pe Omul acesta. Și îndată a cîntat cocoșul. Atunci Petru și-a adus aminte de cuvîntul lui Iisus, care-i spusese: mai înainte de a cînta cocoșul, de trei ori te vei lepăda de Mine; și, ieșind afară, a plîns cu amar. Iar cînd s-a făcut

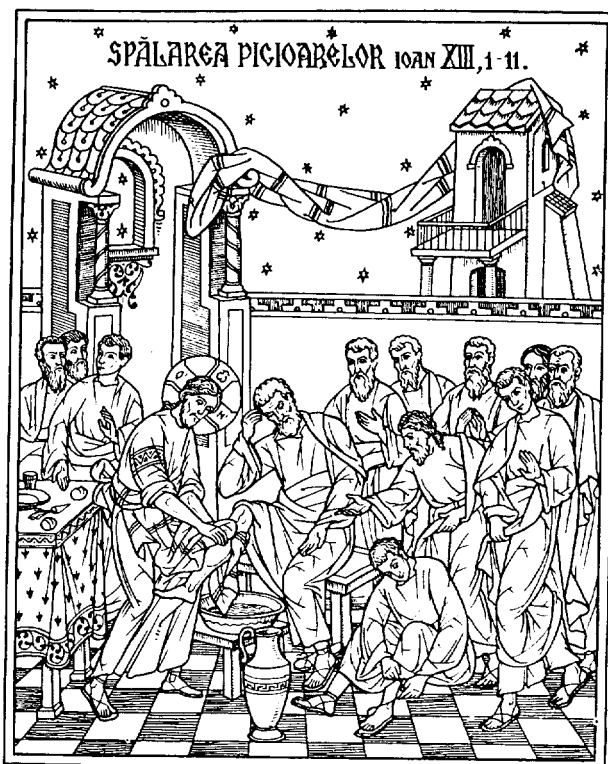
ziuă, toate căpeteniile preoților și bătrînii poporului au ținut sfat împotriva lui Iisus, ca să-L omoare. Și, legîndu-L, L-au dus și L-au dat dregătorului Ponțiu Pilat.

LA SPĂLAREA PICIOARELOR

EVANGHELIA DE LA IOAN

(XIII, 1—11)

In vremea aceea, știind Iisus că a sosit ceasul Său, ca să treacă din lumea aceasta la Tatăl, și iubind pe ai Săi care erau în lume, i-a iubit pînă la sfîrșit. Și cînd a fost cina, iar diavolul pusese de acum în inima lui Iuda fiul lui Simon Iscarioteanul gîndul ca să-L vîndă, Iisus, știind că Tatăl a dat toate în mîna Lui și cum că de la Dumnezeu a ieșit și la Dumnezeu merge, s-a sculat de la cină, s-a dezbrăcat de haine și luînd un ștergar s-a încins cu el. După aceea a turnat apă în spălătoare și a început să spele picioarele ucenicilor și să le șteargă cu ștergarul cu care era încins. Deci a venit la Simon Petru, dar acesta i-a zis: Doamne, oare, Tu să-mi speli mie picioarele? A răspuns Iisus și i-a zis: ceea ce fac Eu, tu nu înțelegi acum, dar vei înțelege după aceasta. Petru însă l-a zis: nu, niciodată nu-mi vei spăla picioarele. Iisus i-a răspuns: dacă nu te voi spăla, n-ai parte cu Mine. Simon Petru a zis către Dînsul: Doamne, nu numai picioarele mele, ci și mîinile și capul. Iar Iisus i-a zis: cel spălat n-are trebuință să-și mai spele decît numai picioarele, ca să fie curat tot; și voi sînteți curați, dar nu toți. Pentru că știa pe cel care avea să-L vîndă, de aceea a zis: nu toți sînteți curați.

DUPĂ SPĂLAREA PICIOARELOR

EVANGHELIA DE LA IOAN

(XIII, 12—17)

In vremea aceea, după ce a spălat picioarele ucenicilor și și-a luat hainele Sale, Iisus s-a așezat iarăși la masă și a zis către ei: înțelegeți ce v-am făcut Eu? Voi Mă numiți pe Mine Învățătorul și Domnul; și bine ziceți, căci sînt. Deci, dacă Eu, Domnul și Învățătorul, v-am spălat vouă picioarele, datori sînteți și voi să vă spălați unul altuia picioarele, căci v-am dat pildă vouă pentru ca, precum v-am făcut Eu vouă, să faceți și voi. Adevărat, adevărat vă spun: nu este slujitorul mai mare decît stăpînul său, nici solul mai mare decît cel care l-a trimis pe el. Dacă știți acestea, fericiți veți fi cînd le veți și face.

CELE DOUĂSPREZECE EVANGHELII ALE SFINTELOR ȘI MÎNTUITOARELOR PATIMI ALE DOMNULUI ȘI MÎNTUITORULUI NOSTRU IISUS HRISTOS

EVANGHELIA ÎNTÎIA A SFINTELOR PATIMI

DE LA IOAN

(XIII, 31-38 ; XIV ; XV ; XVI ; XVII ; XVIII, 1)

Zis-a Domnul către ucenicii Săi: acum s-a preamărit Fiul Omului și Dumnezeu s-a preamărit în El. Iar dacă s-a preamărit Dumnezeu întru El, și Dumnezeu îl va preamări pe Dînsul, în El însuși, și-L va preamări îndată. Fiilor, puțin timp mai sînt cu voi. Voi Mă veți căuta, dar, după cum am spus iudeilor: unde Mă duc Eu, voi nu puteți veni, vă spun și vouă acum. **P o r u n c ă** nouă vă dau vouă: să vă iubiți unul pe altul! Precum Eu v-am iubit pe voi, așa și voi să vă iubiți unul pe altul. În aceasta vor cunoaște toți că sînteți ucenicii Mei, dacă veți

avea iubire unii către alții. Doamne, L-a întreat Simon Petru, unde Te duci? Iisus i-a răspuns: unde Mă duc Eu, tu nu poți veni acum după Mine; dar mai tîrziu vei veni. A întreat din nou Petru: Doamne, pentru ce nu pot veni după Tine chiar acum? Viața mea voi pune-o pentru Tine. Atunci Iisus i-a răspuns: viața ta vei pune-o pentru Mine? Adevărat, adevărat îți spun ție că nu va cînta cocoșul, pînă ce nu te vei lepăda de Mine de trei ori! Să nu se tulbure inima voastră: aveți credință în Dumnezeu, și în Mine aveți credință. În casa Tatălui Meu sînt multe locașuri; iar dacă n-ar fi așa, v-aș fi spus: vreau să Mă duc să vă pregătesc vouă loc. Și dacă Mă voi duce și vă voi pregăti vouă loc, iarăși voi veni și vă voi lua pe voi la Mine, pentru ca să fiți și voi unde sînt Eu. Și unde

din servitorii arhiereului, rudă cu acela căruia îi tăiasse Petru urechea: nu te-am văzut eu pe tine, în grădină, cu Dînsul? Dar Petru iarăși s-a lepădat, și îndată a cîntat cocoșul. Deci au adus pe Iisus de la Caiafa, în pretoriu, și era de dimineață; iar iudeii n-au intrat în pretoriu, ca să nu se spurce, ci să mănince Paștile.

EVANGHELIA A TREIA A SFINTELOR PATIMI

DE LA MATEI
(XXVI, 57—75)

In vremea aceea, prinzînd pe Iisus, ostașii L-au dus la Caiafa arhiereul, unde erau adunați cărturarii și bătrînii. Iar Petru a mers după Dînsul, de departe, pînă la curtea arhiereului; și intrînd înăuntru, sta cu slujitorii, ca să vadă sfîrșitul. Iar căpeteniile preoților, bătrînii și tot sfatul căutau mărturie mincinoasă împotriva lui Iisus, ca să-L omoare și nu găseau, deși veniseră mulți martori mincinoși. Mai pe urmă însă au venit doi martori mincinoși și au spus: Acesta a zis: pot să dărîm templul lui Dumnezeu și în trei zile să-l zidesc. Și, sculîndu-se, arhiereul L-a întrebat: nu răspunzi nimic la ce mărturisesc împotriva Ta acești oameni? Dar Iisus tăcea. Atunci, întrebîndu-L, arhiereul I-a zis: Te jur pe Dumnezeul cel viu să ne spui nouă dacă ești Tu Hristosul, Fiul lui Dumnezeu. Iisus i-a răspuns: tu ai spus; Eu însă vă spun vouă că de acum veți vedea pe Fiul Omului șezînd de-a dreapta puterii și venind pe norii cerului. Atunci arhiereul

și-a rupt hainele sale, zicînd: a adus blasfemie lui Dumnezeu; ce ne mai trebuie alte mărturii? Iată acum ați auzit blasfemia Lui. Ce credeți? Iar ei, răspunzînd, au zis: este vinovat de moarte. Atunci au scuipat în obrazul Lui și L-au bătut cu pumnii; iar unii îi dădeau palme, zicînd: proorocește-ne, Hristoase, cine este cel care te-a lovit? Iar Petru stătea afară în curte; și a venit la el o slujnică, zicînd: și tu erai cu Iisus Galileianul. Dar el s-a lepădat, înaintea tuturor, zicînd: nu știu ce vrei să zici. Iar cînd a ieșit el la poartă, l-a văzut altă slujnică și a zis celor de acolo: și acesta era cu Iisus Nazarineanul. Dar el iarăși s-a lepădat, cu jurămînt, că nu cunoaște pe Omul acesta. Peste o clipă însă, apropiindu-se cei care stăteau acolo, au zis lui Petru: cu adevărat și tu ești dintre ei, pentru că și graiul tău te dă pe față. Atunci el a început să se blesteme

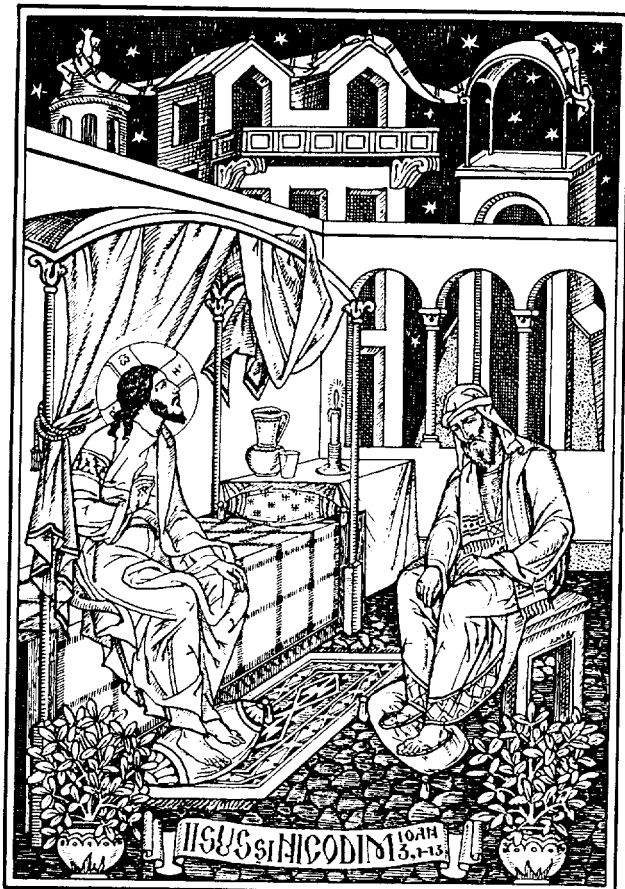
EVANGHELIA A ȘAPTEA A SFINTELOR PATIMI DE LA MATEI

(XXVII, 33—54)

In vremea aceea, venind la locul numit Golgota, care înseamnă: locul Căpățînii, ostașii I-au dat Lui Iisus să bea vin amestecat cu fiere, dar, gustînd, n-a voit să bea. Iar după ce L-au răstignit, au împărțit hainele Sale, aruncînd sorți, ca să

se împlinească ceea ce s-a zis de proorocul: au împărțit hainele Mele loruși, iar pentru cămașa Mea au aruncat sorți. Apoi ostașii au stat jos și-L păzeau acolo. Iar deasupra capului I-au pus vina Sa scrisă: Acesta este Iisus, împăratul iudeilor. Tot atunci au răstignit împreună cu Dînsul doi tîlhari, unul de-a dreapta și altul de-a stînga Sa. Iar trecătorii își băteau joc de El, clătînd capetele lor și zicînd: Tu, cel ce dărîmi templul și în trei

EVANGHELIA A UNSPREZECEA A SFINTELOR PATIMI

DE LA IOAN

(XIX. 38—42)

In vremea aceea Iosif cel din Arimateea, fiind și el ucenic al lui Iisus, dar în ascuns, de frica iudeilor, a rugat pe Pilat să-i dea voie să ridice trupul lui Iisus de pe cruce; și Pilat i-a dat voie. A venit deci și a luat trupul lui Iisus. Și a venit și Nicodim, cel care venise mai înainte noaptea la Iisus, și a adus amestecătură de smirnă și de aloie, ca la o sută de litre. Au luat deci trupul lui Iisus, și l-au înfășurat în pînza de in cu miresme, după cum au iudeii obiceiul să înmormînteze. Iar în locul unde a fost răstignit, era grădină și în grădină era un mormînt nou, în care nu mai fusese

îngropat nimeni. Astfel, din pricina vinerii iudeilor, L-au pus pe Iisus acolo, pentru că mormîntul era aproape.

EVANGHELIA A DOUĂSPREZECEA A SFINTELOR PATIMI

DE LA MATEI

(XXVII, 62—66)

In ziua aceea, care este după vineri, s-au adunat căpeteniile preoților și fariseii la Pilat și i-au zis: stăpîne, ne-am adus aminte că amăgitorul Acela a spus, fiind încă în viață: după trei zile Mă voi scula. Deci poruncește să fie bine păzit mormîntul pînă a treia zi, ca nu cumva ucenicii Săi, venind noaptea, să-L fure și să spună poporului că s-a sculat din morți; atunci va fi ră-tăcirea cea de pe urmă, mai rea decît cea dintîi. Pilat însă le-a spus: aveți păzitori; mergeți de întăriți cum știți. Iar ei, ducîndu-se, au întărit mormîntul punînd pază și au pecetluit piatra.

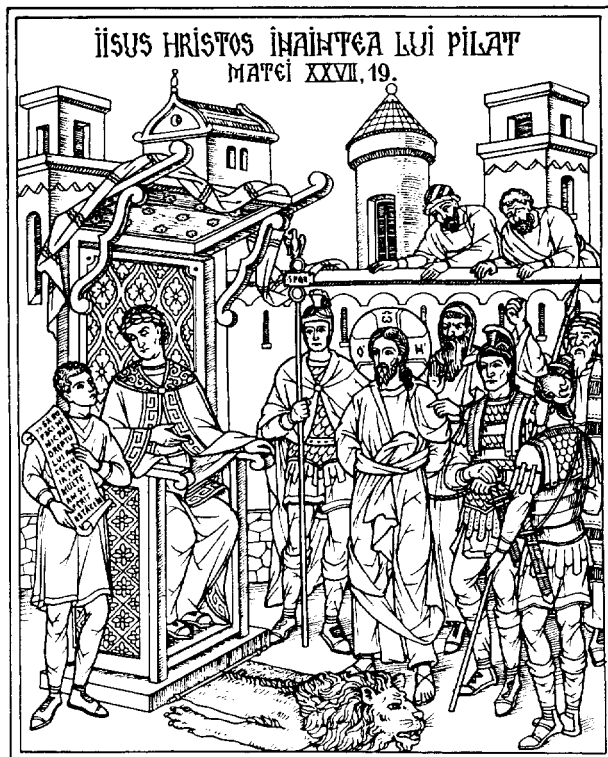
ÎN SFÎNTA ȘI MAREA ZI V I N E R I

LA CEASUL ÎNTÎI

EVANGHELIA DE LA MATEI

(XXVII, 1—56)

In vremea aceea, făcîndu-se ziuă, toate căpeteniile preoților și bătrînii poporului au ținut sfat împotriva lui Iisus, ca să-L omoare. Și legîndu-L, L-au dus și L-au dat dregătorului Ponțiu Pilat. Atunci, văzînd că Iisus a fost osîndit la

moarte, Iuda, cel care L-a vîndut, s-a căit și a întors căpeteniilor preoților și bătrînilor cei treizeci de arginți, zicînd: am greșit, căci am vîndut sînge nevinovat. Iar ei i-au răs-puns: ce ne privește pe noi? Tu vei da seama! Și el, aruncînd arginții în templu, a plecat de acolo și s-a dus de s-a spînzurat. Dar căpeteniile preoților, adunînd arginții, au zis: nu se cuvine să-i punem în vistieria templului, deoarece sînt preț de sînge. Și, după ce s-au sfătuit, au cumpărat cu ei Țarina Olarului, p e n t r u îngroparea străinilor. De aceea s-a numit țarina aceea: Țarina Sîngelui, pînă în ziua de astăzi. Atunci s-a împlinit ceea ce s-a spus prin proorocul Ieremia, care zice: și au luat cei treizeci de arginți, prețul celui prețuit, care s-a prețuit de fiii lui Israel, și i-au dat pe Țarina Olarului, așa cum mi-a spus mie Domnul. Iar Iisus stătea înaintea dregătorului; și L-a întreat dregătorul, zicînd: Tu ești împăratul iu-

deilor? Iar Iisus i-a răs-puns: tu zici. Dar, cînd îl învinuiuau căpeteniile preoților și bătrîni, nu răs-pundea nimic. Atunci I-a zis Pilat: nu auzi cîte mărturisesc ei împotriva Ta? Însă nu i-a răs-puns lui nici un cuvînt, încît dregătorul se mira foarte mult. Iar, la sărbătoarea Paștilor, dregătorul avea obiceiul să elibereze pentru popor un vinovat, pe care îl voiau ei. Și aveau atunci un vinovat vestit, care se numea Baraba. Deci, adunați fiind ei, le-a zis Pilat: pe care voiți să vi-l eliberez? Pe Baraba, sau pe I i s u s care se cheamă Hristos? Căci știa că din răutate L-au dat lui. Și, pe cînd ședea Pilat pe scaunul de judecată, femeia lui a trimis la el acest cuvînt: nimic să nu faci Dreptului acestuia, căci multe am suferit astăzi în vis pentru Dînsul. Căpeteniile preoților și bătrîni îndemnau însă mulțimea să ceară pe Baraba, iar pe Iisus să-L piardă. Dar dregătorul, răs-punzînd, i-a întreat: pe care din amîndoi voiți să vă eliberez? Iar ei i-au răs-puns: pe Baraba. Atunci Pilat le-a zis: dar ce voi face cu Iisus care se cheamă Hristos? I-au răs-puns cu toții: să se răstignească. Dregătorul i-a întreat iarăși: dar ce rău a făcut? Ei însă mai tare strigau și ziceau: să se răstignească. Deci, văzînd că nimic nu folosește, ci mai multă gîlceavă se face, Pilat a luat apă, s-a spălat pe mîini înaintea mulțimii și a zis: nevinovat sînt de sîngele Dreptului acestuia; voi veți da seama! Și răs-punzînd tot poporul, a zis: sîngele Său asupra noastră și asupra copiilor noștri. Atunci le-a eliberat pe Baraba, iar pe Iisus, bătîndu-L, L-a dat să fie răstignit. Atunci ostașii dregătorului, ducînd

acum de pe cruce și vom crede în El. S-a încrezut în Dumnezeu, să-L scape acum, dacă îl iubește, căci a zis: sînt Fiul lui Dumnezeu. În același chip îl ocărau și tâlharii cei răstigniți împreună cu Dînsul. Dar de la ceasul al șaselea, s-a făcut întuneric peste tot pămîntul, pînă la ceasul al nouălea. Iar în ceasul al nouălea a strigat I i s u s cu glas mare, zicînd: Eli, Eli, lama sabahtani?, adică: Dumnezeu Meu, Dumnezeu Meu, pentru ce M-ai părăsit? Însă unii dintre cei care stăteau acolo, auzind acestea, ziceau: pe Ilie îl strigă Acesta. Și îndată unul dintre ei, alergînd și luînd un burete, l-a umplut de oțet și, punîndu-l într-o trestie, l-a dat să bea. Iar ceilalți ziceau: lasă, să vedem dacă vine Ilie să-L mîntuiască. Dar Iisus, strigînd iarăși cu glas mare, și-a dat duhul. Și iată, catapeteasma templului s-a rupt în două, de sus pînă jos, iar pămîntul s-a cutremurat și pietrele s-au despicat; mormintele s-au deschis și multe trupuri ale sfinților adormiți s-au sculat, și ieșind din morminte, după învierea Sa, au intrat în sfînta cetate și s-au arătat multora. Iar sutașul și cei care păzeau împreună cu el pe Iisus, văzînd cutremurul și cele ce s-au întîmplat, s-au înfricoșat foarte tare și au zis: cu adevărat, Fiul lui Dumnezeu a fost Omul acesta. Iar iudeii, de vreme ce era vineri, ca să nu rămînă trupurile simbătă pe cruce, căci era mare ziua acestei simbete, au rugat pe Pilat să le zdrobească fluierile picioarelor și să-i ridice. Deci, au venit ostașii și au zdrobit fluierile picioarelor celui dintîi; asemenea și pe ale celui alt răstignit împreună

cu El. Venind însă la Iisus, dacă au văzut că murise, nu l-au mai zdrobit fluierile picioarelor; ci unul din ostași l-a împuns cu sulița în coastă și îndată a ieșit sînge și apă. Și cel ce a văzut a mărturisit și adevărată este mărturisirea lui; și acela știe că spune adevărul, pentru ca și voi să credeți. Căci s-au săvîrșit toate acestea, ca să se împlinescă Scriptura: nici un os dintr-însul nu se va zdrobi. Și iarăși altă Scriptură, care zice: vor privi pe Acela pe care l-au împuns. Și erau acolo, privind de departe, multe femei, care merseseră din Galileea după Iisus, slujind Lui, între care era Maria Magdalena și Maria, mama lui Iacob și a lui Iosie, și mama fiilor lui Zevedeu. Iar cînd s-a înserat, a venit un om bogat din Arimateea, cu nu-

CELE UNSPREZECE EVANGHELII ALE ÎNVIERII

EVANGHELIA ÎNTÎIA A ÎNVIERII
DE LA MATEI
(XXVIII, 16—20)

În vremea aceea cei unsprezece ucenici au mers în Galileea, la muntele unde le-a poruncit lor Iisus și, cînd L-au văzut, I s-au închinat ei care se îndoiseră. Și apropiindu-se Iisus, le-a vorbit, zicînd: Mi s-a dat toată puterea în cer și pe pămînt. Drept aceea, mergînd, învățați toate neamurile, botezîndu-le în numele Tatălui și al Fiului și al Sfîntului Duh, învățîndu-le să păzească toate cîte v-am poruncit vouă; și iată, Eu sînt cu voi în toate zilele, pînă la sfîrșitul veacului. Amin!

EVANGHELIA A DOUA A ÎNVIERII
DE LA MARCU
(XVI, 1—8)

În vremea aceea, după ce a trecut ziua sîmbetei, Maria Magdalena și Maria, mama lui Iacob și Salomeea au cumpărat miresme, ca să meargă să ungă trupul lui Iisus. Și dis-de-dimineată, în prima zi a săptămîinii, pe cînd răsărea soarele, au venit la mormînt, zicînd una către alta: cine ne va prăvăli nouă piatra de la ușa mormîntului? Dar, ridicîndu-și ochii, au văzut că piatra, care era foarte mare, fusese răsturnată. Și, intrînd în mormînt, au văzut un tînăr, șezînd în partea

dreaptă, îmbrăcat în veșmînt alb și s-au spăimîntat. El însă le-a zis: nu vă spăimîntați! Căutați pe Iisus Nazarineanul cel răstignit. A înviat; nu este aici; iată locul unde fusese pus. Ci duceți-vă de spuneți ucenicilor Lui și lui Petru că va merge în Galileea mai înainte de voi. Acolo îl veți vedea, după cum v-a spus vouă. Dar ele, ieșind din mormînt, au fugit de acolo, căci erau cuprinse de cutremur și de spaimă, și n-au spus nimănui nimic, căci se temeau.

EVANGHELIA A TREIA A ÎNVIERII

DE LA MARCU

(XVI, 9—20)

In vremea aceea, după ce a înviat, dimineața, în ziua dintîi a săptămîinii, Iisus s-a arătat întîi **M a r i e i** Magdalena, din care scosese șapte diavoli. Ea s-a dus și a vestit pe cei care fuseseră cu **D î n s u l** și care acum plîngeau și se tînguiau. Însă ei, auzind că este viu și că a fost văzut de ea, n-au crezut. Iar după aceea s-a arătat în alt chip, la doi dintre ei, care mergeau pe drum, ducîndu-se la **c î m p**. Și întorcîndu-se aceștia, au spus celorlalți, dar nici pe ei nu i-au crezut. În sfîrșit, s-a arătat chiar celor unsprezece, cînd ședeau la masă și i-a muștrat **p e n t r u** necredința și împietrirea inimii lor, pentru că n-au crezut pe cei care-L văzuseră înviat. Apoi a zis către ei: mergeți în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la toată făptura. Cel care va crede și se va boteza se va mîntui; iar cel care nu v-a crede se va osîndi. Iar celor care vor crede, le vor urma minu-

nile acestea: în numele Meu vor scoate diavoli; în limbi noi vor grăi; șerpi vor lua și de vor bea ceva de moarte, nu-i va vătăma; pe bolnavi mîinile-și vor pune și bine le va fi. Deci, Domnul Iisus, după ce a vorbit cu ei, s-a înălțat la cer și a șezut de-a dreapta lui Dumnezeu. Iar ei pornind, au propovăduit pretutindeni, Domnul împreună cu ei lucrînd și cuvîntul adevărindu-l, prin minunile ce urmau. Amin!

EVANGHELIA A PATRA A ÎNVIERII

DE LA LUCA

(XXIV, 1—12)

In ziua cea dintîi a săptămîinii, foarte de dimineață, au venit femeile la mormînt, aducînd miresmele pe care le pregătiseră. Ele au găsit piatra răsturnată de la mormînt și, intrînd înăuntru, nu au găsit trupul Domnului Iisus. Dar pe cînd se mirau ele despre aceasta, iată doi bărbați au stat în fața lor, în haine strălucitoare; atunci ele, de spaimă, și-au plecat fața la pămînt. Ei însă au zis către ele: pentru ce căutați pe cel viu între cei morți? Nu este aici, ci a înviat; aduceți-vă aminte cum v-a spus vouă cînd încă era în Galileea, zicînd că Fiul Omului trebuie să fie dat în mîinile oamenilor păcătoși și să fie răstignit; iar a treia zi să învieze. Iar ele și-au adus aminte de cuvintele Lui și, întorcîndu-se de la mormînt, au spus toate acestea celor unsprezece și tuturor celorlalți. Iar cele care spuneau către apostoli acestea erau: Maria Magdalena, Ioana, Maria lui Iacob și altele împreună cu ele. Dar spusele femeilor au părut înaintea

lor ca o minciună și nu le-au dat nici o crezare. Dar Petru s-a sculat și a alergat la mormînt și, aplecîndu-se, a văzut giulgiurile singure zăcînd. Și s-a dus acasă, mirîndu-se în sine de cele întîmplate.

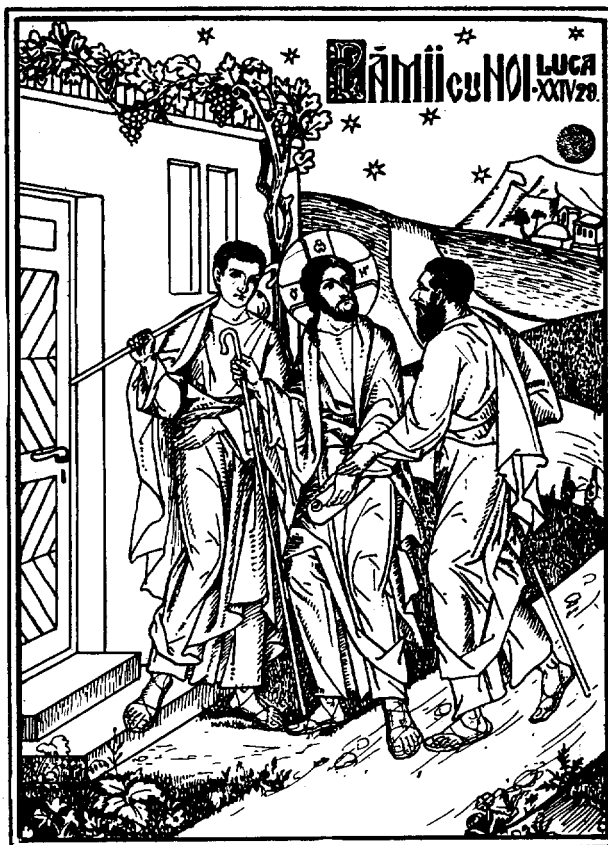
EVANGHELIA A CINCEA A ÎNVIERII

DE LA LUCA

(XXIV, 12—35)

In vremea a c e e a, sculîndu-se Petru, a alergat la mormînt și, aplecîndu-se, a văzut giulgiurile singure zăcînd; și s-a dus acasă, mirîndu-se în sine de cele întîmplate. Iată apoi că doi dintre ucenici mergeau în aceeași zi la un sat, departe de Ierusalim ca la șaizeci de stadii, al cărui nume era Emaus. Și aceia vorbeau între ei despre toate întîmplările acestea. Și pe cînd vorbeau ei și căutau lămuriri, însuși Iisus s-a apropiat de ei și a mers împreună cu dînsii, dar ochii lor erau ținuți, ca să nu-L cunoască. Atunci El i-a întrebat: ce sînt cuvintele acestea pe care le schimbați între voi, în drumul vostru și de ce sînteți triști? Și răspunzînd unul, al cărui nume era Cleopa, a zis către El: Tu singur ești străin în Ierusalim și n-ai aflat de faptele întîmplate în el, în aceste zile? Și El i-a întrebat: care? Iar ei l-au răspuns: cele cu Iisus Nazarineanul, care era prooroc puternic în faptă și în cuvînt înaintea lui Dumnezeu și a tot poporul; cum l-au dat arhieriei și căpeteniile noastre la osîndă de moarte și l-au răstignit. Noi însă nădăjduiam că El este Cel ce avea să izbăvească pe Israel; și cu toate acestea, a treia zi este as-

tăzi de cînd s-au petrecut acestea. Ba, ne-au mai înspăimîntat și niște femei din ale noastre, care au fost dis-de-dimineată la mormînt și, negăsind trupul Lui, au venit zicînd că au văzut arătare de îngeri, care le-au spus că El este viu. Și s-au dus unii dintre noi la mormînt și au aflat așa cum au povestit femeile, dar pe El nu l-au văzut. Atunci El a zis către ei: o, nepri-cepuților și zăbavnicilor cu inima, ca să credeți toate cîte au grăit proorocii! Nu trebuia, oare, să pătimească acestea Hristos și să intre în slava Sa? Și începînd de la Moise și de la toți proorocii, le-a tilcuit lor, din toate Scripturile, locurile care erau despre El. Și s-au apropiat de satul unde se duceau, iar El se făcea că merge mai departe. Dar ei l-au rugat stăruiitor, zicînd: rămii cu noi, căci este spre seară și s-a plecat ziua; și a intrat ca să ră-

mîna cu dînşii. Şi cînd a stat împreună cu ei la masă, luînd El pînea, a binecuvîntat-o şi, frîngînd, le-a dat lor. Atunci li s-au deschis ochii şi L-au cunoscut; dar El s-a făcut nevăzut de lingă dînşii. Iar ei au zis unul către altul: oare, nu ardea în noi inima noastră cînd ne vorbea pe cale şi ne tâlcuia Scripturile? Şi, sculîndu-se în acel ceas, s-au întors în Ierusalim şi au găsit adunaţi pe cei unsprezece şi pe cei care erau împreună cu ei, care ziceau că într-adevăr Domnul a înviat şi s-a arătat lui Simon. Atunci ei au povestit cele ce se întîmplaseră pe cale şi cum a fost cunoscut de ei, la frîngerea pîinii.

EVANGHELIA A ŞASEA A ÎNVIERII
DE LA LUCA
(XXIV, 36—53)

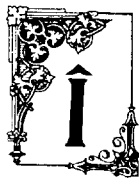

In vremea aceea, sculîndu-se din morţi, Iisus a stat în mijlocul ucenicilor Săi şi le-a zis: pace vouă!

Iar ei, înspăimîntîndu-se şi înfricoşîndu-se, credeau că văd un duh. Dar El le-a grăit: ce sînteţi tulburaţi şi pentru ce vi se ridică astfel de gînduri în inimile voastre? Priviţi mîinile Mele şi picioarele Mele, căci Eu însumi sînt; pipăiţi-Mă şi vedeţi, că duhul nu are carne şi oase, cum Mă vedeţi pe Mine avînd. Şi zicînd acestea, le-a arătat mîinile şi picioarele Sale. Dar, încă necrezînd ei de bucurie şi de mirare, El le-a zis: aveţi aici ceva de mîncare? Iar ei I-au pus înainte o bucată de peşte fript şi un fagure de miere. Şi luînd, a mîncat în faţa lor. Apoi a zis către ei: acestea sînt cuvintele pe care le-am grăit către

voi, pe cînd eram cu voi, că trebuie să se îplinească toate cele scrise despre Mine în legea lui Moise, în prooroci şi în psalmi. Atunci le-a deschis mintea, ca să înţeleagă Scripturile. Şi iarăşi le-a zis: așa este scris şi așa trebuia să pătîmească Hristos şi să învieze a treia zi din morţi; şi în numele Lui să se propovăduiască pocăinţa spre iertarea păcatelor la toate neamurile, începînd de la Ierusalim. Iar voi sînteţi martorii acestora. Şi iată, Eu trimit peste voi făgăduinţa Tatălui Meu, însă voi să şedeţi în cetatea Ierusalimului, pînă cînd vă veţi îmbrăca cu putere de Sus. Apoi i-a dus afară pînă în Betania şi, ridicîndu-şi mîinile Sale, i-a binecuvîntat. Şi pe cînd îi binecuvînta, s-a despărţit de dînşii şi s-a înălţat la cer. Iar ei, închinîndu-I-se, s-au întors în Ierusalim cu bucurie mare. Şi erau în toată vremea în biserică, lăudînd şi binecuvîntînd pe Dumnezeu. Amin!

EVANGHELIA A ŞAPTEA A ÎNVIERII
DE LA IOAN
(XX, 1—10)

In ziua cea dintii a săptămîinii, dis-de-dimineată, pe cînd încă era întuneric, a venit Maria Magdalena la mormînt şi a văzut piatra dată la o parte de la uşa mormîntului. Atunci a alergat şi a venit la Simon Petru şi la celălalt ucenic pe care-l iubea Iisus, şi le-a zis: au luat pe Domnul din mormînt şi nu ştiu unde L-au pus. Deci a ieşit Petru şi celălalt ucenic şi au pornit la mormînt; şi alergau amîndoi împreună, dar celălalt ucenic, aler-

gînd înainte, mai repede decît Petru, a ajuns cel dintîi la mormînt și, aplecîndu-se, a văzut giulgiurile zăcînd, dar n-a intrat. A venit după el și Simon Petru și a intrat în mormînt și a văzut giulgiurile singure zăcînd, iar mahrama, care fusese pe capul lui Iisus, nu era împreună cu giulgiurile, ci deosebit înfășurată într-un loc. A intrat și celălalt ucenic, care venise întîi la mormînt, și a văzut și a crezut. Pentru că încă nu știau Scriptura că Iisus trebuia să învieze din morți. Și s-au întors iarăși ucenicii la ai lor.

EVANGHELIA A OPTA A ÎNVIERII

DE LA IOAN

(XX, 11—18)

In vremea aceea Maria stătea afară la ușa mormîntului și plîngea; și pe cînd plîngea s-a aplecat să se uite în mormînt și a văzut doi îngeri în veșminte albe șezînd, unul către cap și altul către picioare, unde zăcuse trupul lui Iisus. Și au zis către dînsa, pentru ce plîngi? Ea a răspuns: că au luat pe Domnul și nu știu unde L-au pus. Și zicînd acestea s-a întors și a văzut pe Iisus stînd, dar nu L-a cunoscut că este Iisus. A zis ei Iisus: femeie, de ce plîngi? Pe cine cauți? Iar ea, gîndind că este grădinarul, I-a zis: Doamne, de L-ai luat tu, spune-mi unde L-ai pus și eu îl voi lua. A zis Iisus către ea: Marie! Iar ea, întorcîndu-se, I-a zis evreiește: Rabbuni, adică, Învățătorule. Iisus a zis ei: nu te atinge de Mine, căci încă nu M-am suit la Tatăl Meu. Du-te la frații Mei și le spune că Mă sui! Tatăl Meu și la Tatăl vostru, la

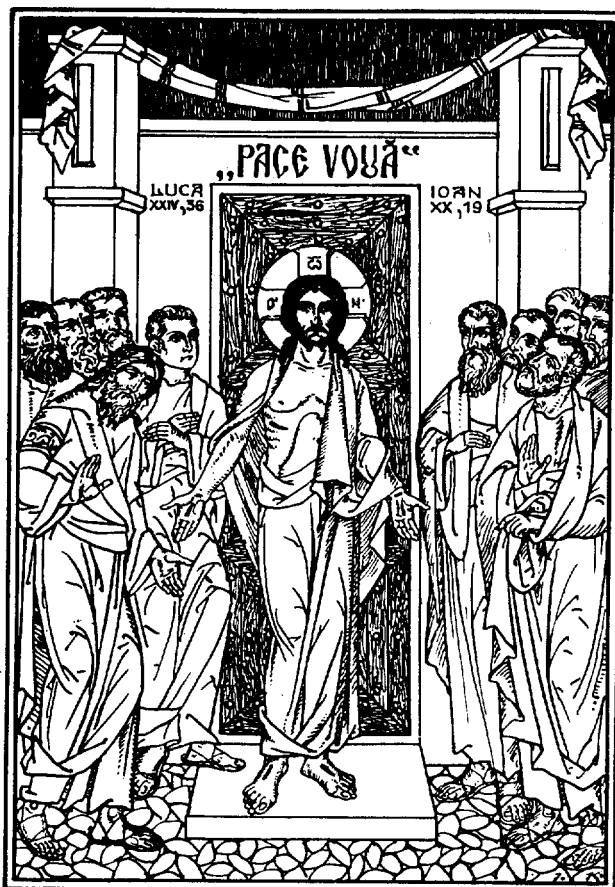
Dumnezeul Meu și la Dumnezeul vostru. Și a venit Maria Magdalena și a vestit ucenicilor că a văzut pe Domnul și cele cîte i-a spus ei.

EVANGHELIA A NOUA A ÎNVIERII

DE LA IOAN

(XX, 19—31)

In ziua cea dintîi a săptămîinii, cînd s-a înserat și ușile fiind încuiate, acolo unde erau ucenicii adunați de frica iudeilor, a venit Iisus, a stat în mijlocul lor și le-a zis: pace vouă! Și, după acest cuvînt, le-a arătat lor mîinile și coasta Sa. Deci s-au bucurat ucenicii, văzînd că este Domnul. Atunci le-a zis Iisus iarăși: pace vouă! Precum M-a trimis pe Mine Tatăl, vă trimit și Eu pe voi. Și grăind aceasta, a suflat

asupra lor și le-a zis: luați Duh Sfânt; cărora veți ierta păcatele, le vor fi iertate și cărora le veți ține, ținute vor fi. Însă Toma, unul din cei doisprezece, numit Geamănul, nu era cu ei când a venit Iisus. Deci i-au spus lui ceilalți ucenici: am văzut pe Domnul! Dar el le-a zis: dacă nu voi vedea în palmele Lui semnul cuielor și dacă nu voi pune degetul meu în semnul cuielor, și dacă nu voi pune mâna mea în coasta Lui, nu voi crede! După opt zile, ucenicii Lui erau iarăși înăuntru, în casă, și Toma împreună cu ei. Și a venit Iisus, deși ușile erau încuiate, a stat în mijlocul lor și le-a zis: pace vouă! Apoi a zis lui Toma: adu degetul tău încoace și vezi mâinile Mele și adu mâna ta și o pune în coasta Mea și nu fii necredincios, ci credincios. Și a răspuns Toma, și I-a zis: Domnul meu și Dumnezeul meu! Iar Iisus i-a zis:

pentru că M-ai văzut, Tomo, ai crezut; fericiți cei ce n-au văzut și au crezut. Iisus a făcut înaintea ucenicilor Săi și alte minuni multe, care nu s-au scris în cartea aceasta; iar acestea s-au scris, ca să credeți că Iisus este Hristos, Fiul lui Dumnezeu, și, crezând, viață să aveți în numele Lui.

EVANGHELIA A ZECEA A ÎNVIERII

DE LA IOAN

(XXI, 1—14)

In vremea aceea, sculându-se din morți, Iisus s-a arătat ucenicilor Săi la marea Tiberiadei; și iată cum s-a arătat: erau împreună Simon Petru și Toma, numit Geamănul, și Natanail, cel din Cana Galileii, și fiii lui Zevedeu și alți doi din ucenicii Lui. A zis către ei Simon Petru: mă duc să prind pește. Ceilalți i-au răspuns: mergem și noi împreună cu tine. Și au ieșit și s-au suit în corabie, dar în noaptea aceea n-au prins nimic. Iar când s-a făcut dimineața, Iisus a stat la țărmul mării, dar ucenicii nu știau că este Iisus. Deci i-a întrebat Iisus: fiilor, nu cumva aveți ceva de mîncare? Ei I-au răspuns: n-avem. Iar Dînsul le-a zis: aruncați mreaja de-a dreapta corăbiei și veți afla. Deci au aruncat-o și nu mai puteau s-o tragă de mulțimea peștilor. Atunci ucenicul acela pe care îl iubea Iisus a zis lui Petru: Domnul este! Iar Simon Petru, auzind că este Domnul, și-a luat haina, căci era dezbrăcat, și s-a aruncat în apă. Iar ceilalți ucenici au venit cu corabia, trăgînd mreaja cu pești, căci nu erau departe de pămînt, decît ca la două sute de coți. Dar cînd au

ieșit la țarm, au văzut acolo jăratec întins și pește pus de a s u p r a, și pîine. Iisus le-a zis: aduceți din peștele pe care l-ați prins acum. S-a suit Simon Petru în corabie și a tras la uscat mreaja plină cu o sută cincizeci și trei de pești mari; și atîția fiind, totuși mreaja nu s-a rupt. Iisus a zis către ei: veniți de prînziți. Și nimeni din ucenici nu cuteza să-L întrebe: cine ești Tu?, știind că este D o m n u l. Deci s-a apropiat Iisus și a luat pîinea și le-a dat-o lor, asemenea și peștele. Aceasta este, acum, a treia oară, cînd s-a arătat Iisus ucenicilor Săi, după ce s-a sculat din morți.

EVANGHELIA A UNSPREZECEA
A ÎNVIERII

DE LA IOAN
(XXI, 15—25)

In vremea aceea s-a arătat Iisus ucenicilor Săi, după ce s-a sculat din morți, și a zis lui Simon Petru: Simone, fiul lui Iona, Mă iubești tu mai mult decît aceștia? Da, Doamne, i-a răspuns Petru; Tu știi că Te iubesc. Iisus i-a zis: paște mielușei Mei. Și iarăși l-a întrebat a doua oară: Simone, fiul lui Iona, Mă iubești tu pe Mine? Da, Doamne, i-a răspuns Petru, Tu știi că te iubesc. Iisus i-a zis: păstorește oile Mele. Și l-a întrebat a treia oară: Simone, fiul lui Iona, Mă iubești tu pe Mine? Și s-a mîhnit Petru, pentru că l-a

întrebat a treia oară: Mă iubești tu pe Mine?, și i-a răspuns: Doamne, Tu știi toate; Tu știi că Te iubesc. Iisus a zis către el: paște oile Mele. Adevărat, adevărat îți s p u n ție: cînd erai mai tînăr, te încingeai tu însuși și u m b l a i unde voiai; dar cînd vei îmbătrîni, vei întinde mîinile tale și altul te va încinge și te va duce unde nu-ți este voia. Iar aceasta a zis-o, arătînd cu ce fel de moarte va slăvi Petru pe Dumnezeu. Și, spunînd aceasta, i-a poruncit: vino după Mine! Dar, întorcîndu-se, P e t r u a văzut venind în urmă pe ucenicul pe care-l iubea Iisus, cel care s-a rezemat pe pieptul Lui la Cina cea de T a i n ă și L-a întrebat: Doamne, cine este cel care Te va vinde? Pe acesta văzîndu-l Petru, a zis către Iisus: Doamne, dar acesta ce va face? Iisus i-a răspuns: dacă voi vrea să rămînă acesta pînă la venirea Mea, ce-ți pasă ție? Tu vino după Mine. De aceea a ieșit zvonul acesta între frați, că ucenicul acela nu va mai muri; dar Iisus nu i-a spus că nu va mai muri, ci, dacă voi vrea să rămînă acesta pînă la venirea Mea, ce-ți pasă ție? El este ucenicul care mărturisește despre acestea și care a scris acestea; și știm că mărturia lui este adevărată. Mai sînt și alte multe lucruri pe care le-a f ă c u t I i s u s și care, de s-ar fi scris cu de-amănuntul, socotesc că nici în lumea toată n-ar fi putut încăpea cărțile ce s-ar fi scris. Amin!

EVANGHELIILE DIN CURSUL LUNILOR

LUNA SEPTEMBRIE

1. † Inceputul anului nou bisericesc. Pomenirea Cuviosului Părinte Simeon Stîlpnicul și a mamei sale Marta. Soborul Prea Sfintei Născătoarei de Dumnezeu.

La Utrenie Evanghelia de la Luca

(VI, 17—23)

Caută la pagina 304, Evanghelia de la Liturghia sfântului Ierarh Nicolae din ziua de 6 decembrie.

La Liturghie Evanghelia de la Luca

(IV, 16—22)

Caută la pagina 136, Evanghelia de joi din săptămîna a optsprezecea după Pogorîrea Sfîntului Duh.

Se citește și **Evanghelia Cuviosului, de la Matei**
(XI, 27—30)

Caută la pagina 72, Evanghelia de joi din săptămîna a patra după Pogorîrea Sfîntului Duh.

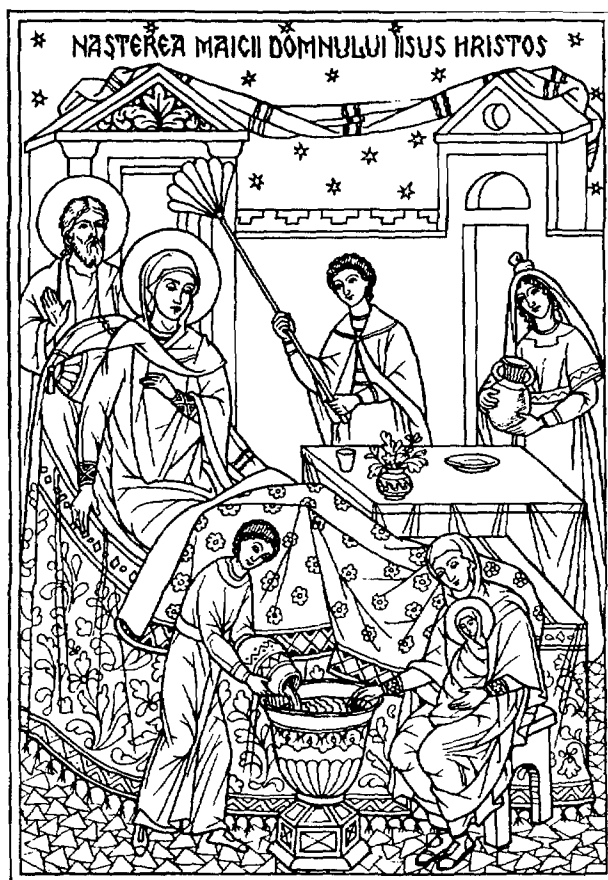
2. Pomenirea sfîntului Mucenic Mamant și cel întru sfînți Părintele Ioan pustnicul, patriarhul Constantinopolei.

La Liturghie Evanghelia Mucenicului, de la Ioan

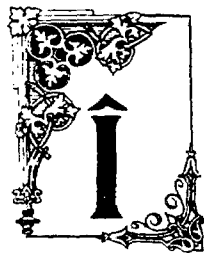
(XV, 1—7)

Caută la pagina 218, Evanghelia de vineri din săptămîna întîia a Postului Mare.

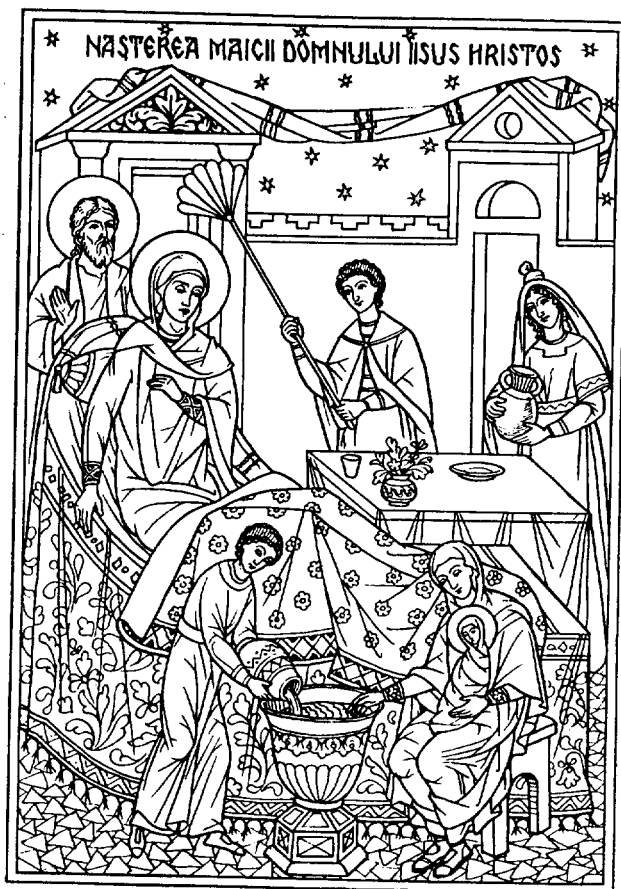

La Liturghie Evanghelia de la Luca
(X, 38—42 ; XI, 27—28)

In vremea aceea a intrat Iisus într-un sat, iar o femeie cu numele Marta L-a primit în casa ei. Și aceasta avea o soră, ce se numea Maria, care șezînd jos, lângă picioarele lui Iisus, asculta cuvintele Lui. Marta însă se silea să facă ospăț mare și, apropiindu-se, a zis: Doamne, nu socotești că sora mea m-a lăsat singură să slujesc? Spune-i dar ca să-mi ajute. Dar Iisus,

răspunzînd, i-a zis: Marto, Marto, te silești și te îngrijești de multe; dar un singur lucru trebuiește. Maria însă și-a ales partea cea bună, care nu se va lua de la ea. Iar cînd zicea Dînsul acestea, o femeie din popor, ridicîndu-și glasul, a zis către Dînsul: fericit este pîntecele care Te-a purtat și sîinii la care ai supt. Dar Iisus a răspuns: așa este, dar fericiți sînt cei ce ascultă cuvîntul lui Dumnezeu și-l păzesc pe el.

La Liturghie Evanghelia de la Luca
(X, 38—42 ; XI, 27—28)

In vremea aceea a intrat Iisus într-un sat, iar o femeie cu numele Marta L-a primit în casa ei. Și a ceasta avea o soră, ce se numea Maria, care șezînd jos, lângă picioarele lui Iisus, asculta cuvintele Lui. Marta însă se silea să facă ospăț mare și, apropiindu-se, a zis: Doamne, nu socotești că sora mea m-a lăsat singură să slujesc? Spune-i dar ca să-mi ajute. Dar Iisus, răspunzînd, i-a zis: Marto, Marto, te silești și te îngrijești de multe; dar un singur lucru trebuiește. Maria însă și-a ales partea cea bună, care nu se va lua de la ea. Iar cînd zicea Dînsul acestea, o femeie din popor, ridicîndu-și glasul, a zis că-

tre Dînsul: fericit este pîncele care Te-a purtat și sîinii la care ai supt. Dar Iisus a răspuns: așa este, dar fericiți sînt cei ce ascultă cuvîntul lui Dumnezeu și-l păzesc pe el.

De se va întîmpla praznicul acesta în sîmbăta dinaintea înălțării cinstitei Cruci, Evanghelia sîmbetei dinaintea înălțării se citește la 13 ale acestei luni.

De se va întîmpla Nașterea Maicii Domnului duminica, la Utrenie se citește Evanghelia praznicului și se face sărutarea Evangheliei, după obicei; iar la Liturghie se citește mai întii Evanghelia duminicii dinainte de înălțarea cinstitei Cruci, apoi cea de rînd și în urmă cea a praznicului.

De se va întîmpla sfîrșitul praznicului Nașterii Maicii Domnului duminica, la Liturghie se citește Evanghelia duminicii dinainte de înălțarea cinstitei Cruci, apoi cea de rînd și în urmă a praznicului.

9. Pomenirea sfinților și dreptilor dumnezeiești Părinți Ioachim și Ana și sfîntul Mucenic Severian.

La Liturghie Evanghelia de la Luca
(VIII, 16—21)

Caută la pagina 157, Evanghelia de sîmbătă din săptămîna a douăzeci și treia după Pogorîrea Sfîntului Duh.

10. Închinarea cinstitei Cruci și sfințele Mucenițe: Minodora, Mitrodora și Nimfodora.

La Liturghie Evanghelia de la Ioan
(III, 16—21)

Caută la pagina 20, Evanghelia de marți din săptămîna a doua după Paști.

11. Închinarea cinstitei Cruci, Cuvioasa maica Teodora cea din Alexandria și Cuviosul Eufrosin.

Tot în aceeași zi prăznuim pe Cuviosul părinte Grigore Decapolitul, ale cărui sfinte moaște se află la Bistrița-Vilcea.

La Utrenie Evanghelia de la Matei

(IV, 25—V, 12)

Caută la pagina 233, Evanghelia a doua de la Liturghia din duminica a patra a Sfintului și Marelui Post.

La Liturghie Evanghelia de la Matei

(XI, 27—30)

Caută la pagina 72, Evanghelia de joi din săptămîna a patra după Pogorîrea Sfintului Duh.

21. † Intrarea în Biserică a Preasfintei, Stăpînei noastre, de Dumnezeu Născătoarei și Pururea Fecioarei Maria.

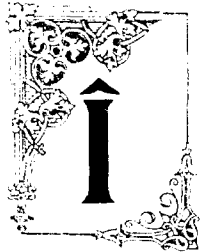
La Utrenie Evanghelia de la Luca

(I, 39—49, 56)

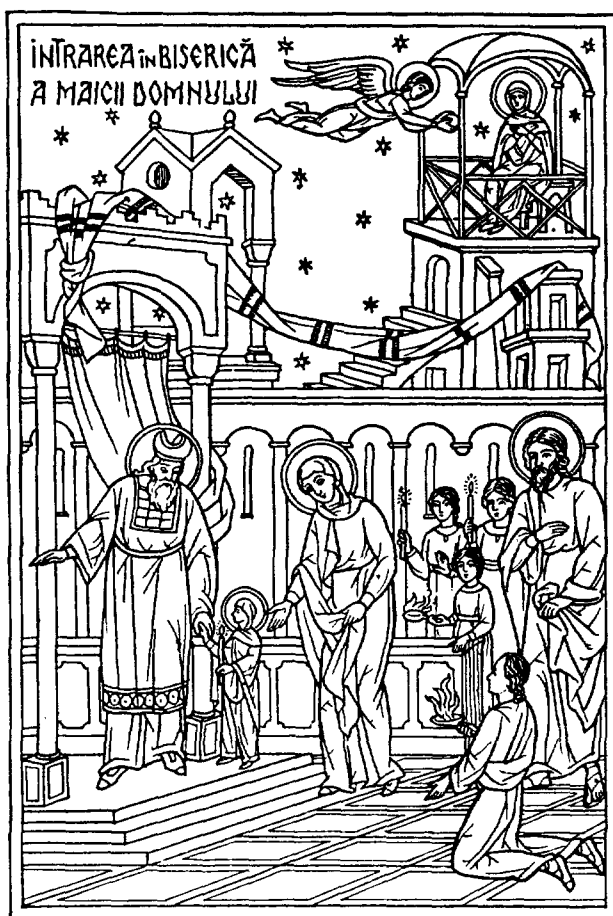
Caută la pagina 286, Evanghelia de la Utrenia din ziua de 8 septembrie.

La Liturghie Evanghelia de la Luca

(X, 38—42; XI, 27—28)

In vremea aceea a intrat Iisus într-un sat, iar o femeie cu numele Marta L-a primit în casa ei. Și aceasta avea o soră, ce se numea Maria, care șezînd jos, lângă picioarele lui Iisus, asculta cuvintele Lui. Marta însă se silea să facă ospăț mare și, apropiindu-se, a zis: Doamne, nu socotești că sora mea m-a lăsat singură să slujesc? Spune-i dar ca să-mi ajute. Dar Iisus, răspunzînd, i-a zis: Marto, Marto, te silești și te îngrijești de multe; dar un singur lucru trebuiește. Maria însă și-a ales partea cea bună, care nu se va lua de la ea. Iar cînd zicea Dînsul acestea, o femeie din popor, ridicîndu-și glasul, a zis către Dînsul: fericit este pîntecele

care Te-a purtat și sîinii la care ai supt. Dar Iisus a răspuns: așa este, dar fericiți sînt cei ce ascultă cuvîntul lui Dumnezeu și-l păzesc pe el.

De se va întîmpla praznicul acesta duminică, la Utrenie se citește Evanghelia praznicului și sărutăm Evanghelia, după obicei; iar la Liturghie se citește întîi Evanghelia cea de rînd a duminicii, apoi a praznicului.

22. Sfîntul Apostol Filimon și cei împreună cu dînsul.

La Liturghie Evanghelia de la Luca

(X, 1—15)

Caută la pagina 152, Evanghelia de vineri din săptămîna a douăzeci și doua după Pogorîrea Sfintului Duh.

23. Cei între sfinți Părinții noștri: Amfilohie, episcopul Iconiei, și Grigorie, episcopul Acragandiei.

La Vecernie se citește Evanghelia de la Matei

(XIII, 31—36)

Caută la pagina 80, Evanghelia de miercuri din săptămîna a șasea după Pogorîrea Sfîntului Duh.

Iar pentru Evangheliile la Liturghia Sfîntului Ioan Gură de Aur, dimineața, caută la paginile 306 și 307, învățatura pentru sîmbăta și duminica cele dinainte de Nașterea lui Hristos.

25. † Nașterea cea după trup a Domnului Dumnezeu și Mintuitorului nostru Iisus Hristos.

La Utrenie Evanghelia de la Matei

(I, 18—24)

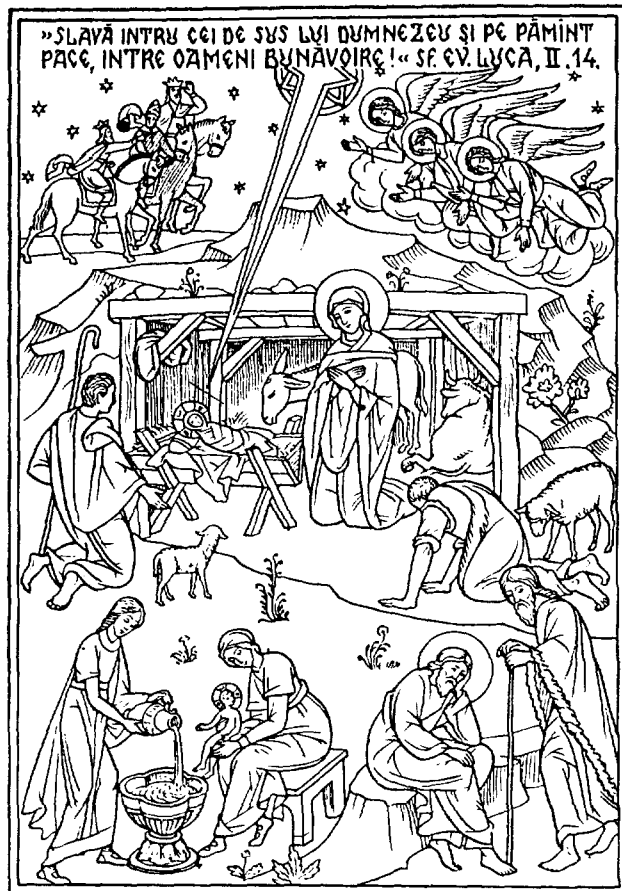
Caută la pagina 307, Evanghelia de la Ceasul întîi din ajunul Nașterii Domnului nostru Iisus Hristos.

La Liturghie Evanghelia de la Matei

(II, 1—12)

Dacă s-a născut Iisus în Betleemul Iudeii, în zilele lui Irod împăratul, iată magii de la Răsărit au venit în Ierusalim, întrebînd: unde este împăratul iudeilor, Cel care s-a născut? Căci am văzut la Răsărit steaua Lui și am venit să ne închinăm Lui. Și auzind împăratul Irod, s-a tulburat și tot Ierusalimul împreună cu el; și adunînd pe toate căpeteniile preoților și cărturarii poporului, i-a întrebat: unde trebuie să se nască Hristos? Iar ei i-au răspuns: în Betleemul din Iudeea, căci așa este scris prin proorocul: și tu, Betleeme, din pămîntul lui Iuda, nu ești nicidecum cel mai mic dintre căpeteniile lui Iuda, căci din tine va ieși Povățuitorul, care va paște poporul meu Israel. Atunci Irod a chemat în ascuns pe magii și a aflat de la ei lă-

murit în ce vreme s-a arătat steaua. Și, trimițîndu-i la Betleem, le-a zis: mergeți și cercetați cu de-amănuntul despre Prunc și, dacă-L veți afla, să mă vestiți și pe mine, ca să viu și eu să mă închin Lui. Iar ei, ascultînd pe împărat, au plecat și iată steaua, pe care o văzuseră în Răsărit, mergea înaintea lor, pînă ce a venit și a stat deasupra, unde era Pruncu l. Cînd au văzut ei steaua, s-au bucurat cu bucurie foarte mare. Și intrînd în casă și văzînd pe Prunc împreună cu Maria, mama Lui, s-au aruncat cu fața la pămînt și s-au închinat Lui; apoi, deschizîndu-și vistieriile lor, I-au adus daruri: aur, tămîie și smirnă. Dar, primind înștiințare prin vis să nu se întorcă la Irod, pe altă cale s-au dus în țara lor.

custe și miere sălbatică. El propovăduia, zicînd: vine după mine Cel care este mai tare decît mine, Căruia nu sînt vrednic să mă plec și

să-I dezleg cureaua încălțămintelor. Eu v-am botezat pe voi cu apă, dar Acela vă va boteza cu Duhul Sfînt.

LUNA IANUARIE

1. † Tăierea împrejur cea după trup a Domnului Dumnezeu și Mîntuitorului nostru Iisus Hristos. Și pomenirea celui între sfinți, Părintele nostru Vasile cel Mare, episcopul Cezareei Capadochiei.

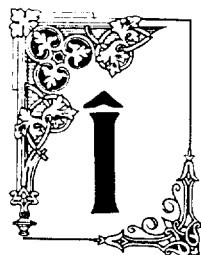
La Utrenie Evanghelia de la Ioan

(X, 9—16)

Caută la pagina 229, Evanghelia a doua de la Liturghia din duminica a doua a Sfîntului și Marelui Post.

La Liturghie Evanghelia Tăierii împrejur, de la Luca

(II, 20—21 ; 40—52)

n vremea aceea păstorii s-au întors, slăvind și laudînd pe Dumnezeu pentru toate cîte le auziseră și văzuseră, după cum li se ves-

tise. Și cînd s-au împlinit opt zile și trebuia să-L taie împrejur pe Prunc, I-au pus numele Iisus, cum a fost numit de înger, înainte de a se zămisli în pîntece. Iar Pruncul creștea și se întărea cu Duhul, umplîndu-se de înțelepciune și harul lui Dumnezeu era cu El. Și părinții Săi se duceau în fiecare an la Ierusalim, de Praznicul Paștilor. Iar cînd a fost Iisus de 12 ani, ducîndu-se ei la Ierusalim, după obiceiul Praznicului, și sfîrșindu-se zilele și pornind ei înapoi, copilul Iisus a rămas în Ierusalim. Iosif și mama Lui n-au știut și socotind că Dînsul este împreună cu alți tovarăși de

călătorie, au mers cale de o zi, căutîndu-L printre rude și printre cunoscuți; însă nu L-au găsit. Atunci s-au întors la Ierusalim și L-au căutat. După trei zile L-au găsit în templu, șezînd în mijlocul învățătorilor, ascultîndu-i și întrebîndu-i. Și toți care-L auzeau se minunau de priceperea și de răspunsurile Sale. Cînd L-au văzut părinții Săi, au rămas uimiți, iar mama Sa a zis către Dînsul: Fiule, de ce ne-ai făcut așa? Iată, tatăl Tău și eu, îngrijorați, Te căutăm. Dînsul însă a zis

nind a patra parte — Abilenia; în zilele arhierilor Ana și Caiafa, a fost cuvîntul lui Dumnezeu către Ioan, fiul lui Zaharia în pustie. Atunci el a venit în împrejurimile Iordanului, propovăduind botezul pocăinței, spre iertarea păcatelor, precum scrie în cartea cuvintelor lui Isaia proorocul, care zice: un glas strigă în pustie: pregățiți calea Domnului, drepte faceți cărările Sale. Orice vale se va umple și orice munte și deal se va pleca; căile cele strîmbe se vor face drepte și cele colțuroase drumuri netede; și toată făptura va vedea mîntuirea lui Dumnezeu. Deci zicea Ioan mulțimilor, care veneau să se boteze de el: pui de năpîrcă, cine v-a arătat că veți scăpa de mînia ce are să fie? Faceți dar roade vrednice de pocăință și să nu credeți că puteți zice în voi înșivă: părintele nostru este

Avraam!, căci vă spun vouă că Dumnezeu poate să ridice și din pietrele acestea fii lui Avraam. Iată și securea stă la rădăcina pomilor, și orice pom, care nu face roadă bună, se taie și se aruncă în foc. Dar mulțimile îl întrebau, zicînd: atunci ce să facem? Răspunzînd, Ioan le spunea: cel ce are două haine, să dea celui care nu are, și cel care are bucate, să facă asemenea. Și au venit și vameșii să se boteze și au zis către el: învățătorule, noi ce să facem? Iar el le-a răspuns: nu luați de la nimeni nimic mai mult decît vă este rînduit. Și-l întrebau și ostașii, zicînd: dar noi ce să facem? Și le-a spus lor: să nu asupriți pe nimeni, nici să năspăstuiți pe cineva, ci să fiți mulțumiți cu lefurile voastre. Iar poporul așteptînd și întrebîndu-se toți despre Ioan în cugetele lor, dacă nu cumva el este Hristos, Ioan a răspuns tuturor, zicînd: eu unul vă botez pe voi cu apă, dar vine Cel care este mai tare decît mine, Căruia nu sînt vrednic să-I dezleg cureaua încălțămintelor. Acela vă va boteza cu Duhul Sfînt și cu foc; El ține lopata în mîinile Sale și va curăția aria Sa și va aduna grîul Său în hambarul Său, iar pleava o va arde cu foc nestins. Acestea și alte multe îndemnuri dînd poporului, Ioan propovăduia vestea cea bună.

LA SFINTIREA APEI

Evangelhia de la Marcu

(I, 9—11)

Caută la pagina 316, Evangelhia de la Utronia din ziua de 6 ianuarie.

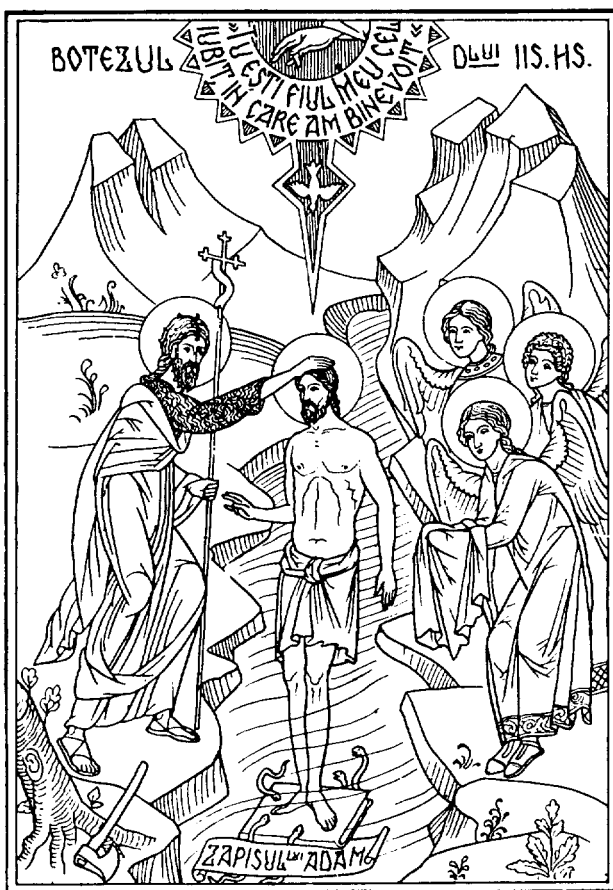
De se va întimpla ajunul Botezului sîmbătă, la Liturghia Sfîntului Ioan Gură de Aur se ci-

tește întâi Evanghelia simbetei dinaintea Botezului, apoi cea de rînd.

De se va întîmpla ajunul Botezului duminică, la Liturgia Sfîntului Ioan Gură de Aur se citește întâi Evanghelia duminicii dinaintea Botezului, apoi cea de rînd, dacă este întoarcerea Evangheliilor.

6. † Sfîntul și dumnezeiescul Botez al Domnului Dumnezeu și Mîntuitorului nostru Iisus Hristos.

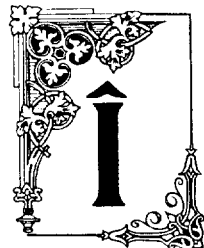

La Utrenie Evanghelia de la Marcu

(I, 9—11)

In vremea aceea a venit Iisus din Nazaretul Galileii și a fost botezat de către Ioan, în Iordan. Și în clipa cînd Iisus ieșea din apă, Ioan a văzut cerurile deschise și Duhul ca un porumbel pogorîndu-se peste Dînsul și glas din ceruri s-a auzit, zicînd: Tu ești Fiul Meu cel iubit, în care bine am voit.

La Liturhie Evanghelia de la Matei

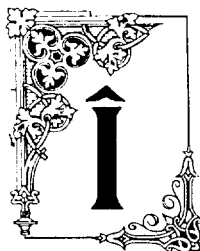

In vremea aceea a venit Iisus din Galileea, la Iordan, la Ioan, ca să fie botezat de el. Ioan însă îl oprea, zicînd: eu am trebuință să fiu botezat de Tine, și Tu vii la mine? Iar Iisus răspunzînd, a zis către el: lasă acum, căci așa se cuvine nouă să împlinim toată dreptatea. Atunci Ioan L-a lăsat. Iar după ce s-a botezat Iisus, în clipa cînd a ieșit din apă, iată, cerurile s-au deschis și Ioan a văzut Duhul lui Dumnezeu pogorîndu-se ca un porumbel și venind peste Dînsul. Și iată un glas din ceruri, care a zis: Acesta este Fiul Meu cel iubit, în care bine am voit.

7. † Soborul cinstitului, slăvitului Prooroc, înaintemergătorului și Botezătorului Ioan.

La Liturhie Evanghelia de la Ioan

(I, 29—34)

In vremea aceea a văzut Ioan pe Iisus venind către el și a zis: iată Mielul lui Dumnezeu Cel care ridică păcatul lumii. Acesta este despre care eu am spus: după mine vine un Om, care a fost înaintea mea, fiindcă era mai înainte decît mine. Și eu nu-L știam; dar tocmai pentru aceasta am venit eu să botez cu apă pentru ca Dînsul să fie făcut cunoscut lui Israel. Iar Ioan a mărturisit, zicînd: am văzut Duhul pogorîndu-se din cer, ca un porumbel și rămînînd deasupra Lui. Și eu nu-L știam, dar Cel ce

LUNA FEBRUARIE

1. Înainte prăznuirea întîmpinării Domnului nostru Iisus Hristos și sfîntul Mucenic Trifon.

La Liturghie Evanghelia de la Luca

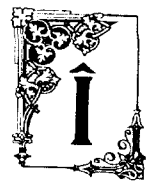
(X, 16—21)

Caută la pagina 173, Evanghelia de sîmbătă din săptămîna a douăzeci și șaptea după Pogorîrea Sfîntului Duh.

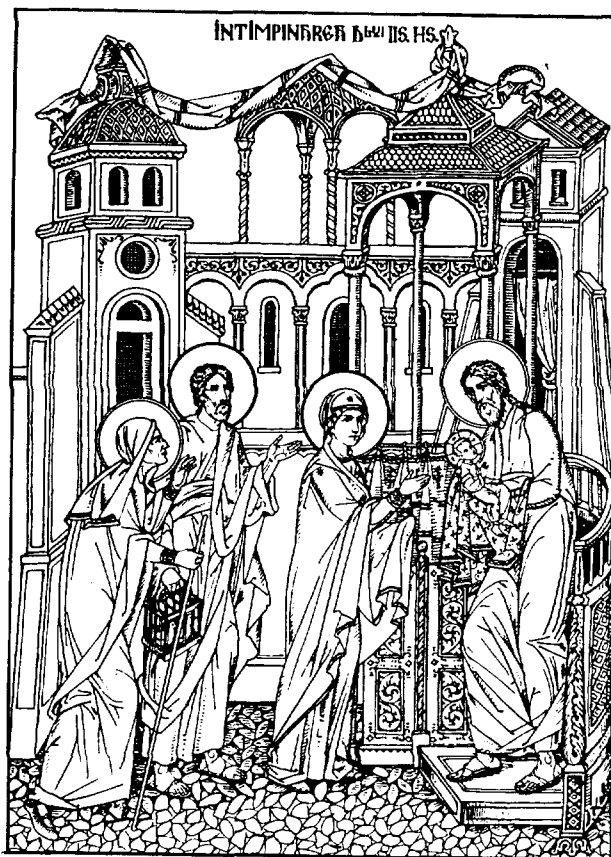
2. † Întîmpinarea Domnului Dumnezeu și Mîntuitorului nostru Iisus Hristos.

La Utrenie Evanghelia de la Luca

(II, 25—32)

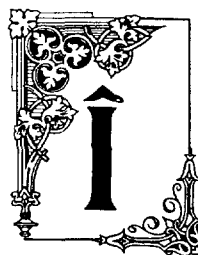

În vremea aceea era un om în Ierusalim, anume Simeon; și omul acela era drept și temător de Dumnezeu, așteptînd mîngîierea lui Israel și Duhul Sfînt era asupra lui. Iar el era înștiințat de Duhul Sfînt că nu va vedea moartea, pînă ce nu va vedea pe Hristosul Domnului. Și din îndemnul Duhului, a venit în templu tocmai cînd părinții aduceau acolo pe Iisus Pruncul, ca să facă pentru Dînsul după obiceiul legii. Atunci Simeon a luat Pruncul în brațele sale, a binecuvîntat pe Dumnezeu și a zis: acum, liberează pe robul tău, Stăpîne, după cuvîntul Tău, în pace; căci au văzut ochii mei mîntuirea Ta, pe care ai pregătit-o înaintea feței tuturor popoarelor; luminează spre luminarea neamurilor și spre slava poporului Tău Israel.

La Liturghie Evanghelia de la Luca

(II, 22—40)

În vremea aceea au adus părinții pe Iisus Pruncul în Ierusalim, ca să-L pună înaintea Domnului, precum este scris în legea Domnului, că orice întîi-născut de parte bărbătească, să fie închinat Domnului și să dea jertfă, cum zice în legea Domnului, o pereche de turturele sau doi pui de porumbel. Dar iată, era un om în Ierusalim, anume Simeon; și omul acela era drept și temător de Dumnezeu, așteptînd mîngîierea lui Israel și Duhul Sfînt era asupra lui. Iar el era înștiințat de Duhul Sfînt că nu va vedea moartea, pînă ce nu va vedea pe

25. † Bunavestire a Preasfintei de Dumnezeu Născătoarei și Pururea Fecioarei Maria.

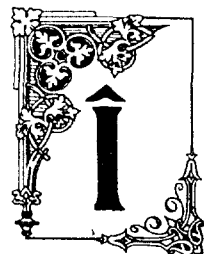
La Utrenie Evanghelia de la Luca

(I, 39—49, 56)

Caută la pagina 286, Evanghelia de la Utrenia din ziua de 8 septembrie.

La Liturhie Evanghelia de la Luca

(I, 24—38)

In zilele acelea, Elisabeta, femeia lui Zaharia, a rămas însărcinată și s-a tăinuit pe sine cinci luni, zicînd: astfel mi-a făcut mie Domnul în zilele cînd a socotit să ridice dintre oameni înjosirea mea. Iar în a șasea lună, îngerul Gavriil a fost trimis de Dumnezeu într-un oraș din Galileea, numit Nazaret, la o fecioară, logodită cu un băr-

bat, care se chema Iosif, din casa lui David; iar numele fecioarei era Maria. Și intrînd îngerul la ea, a zis: bucură-te, ceea ce ești plină de har, Domnul este cu tine; binecuvîntată ești tu între femei. Iar ea văzîndu-l s-a tulburat de cuvîntul lui și cugeta în sine: ce fel de închinăciune poate să fie aceasta? Dar îngerul i-a zis: nu te teme, Marie, căci ai aflat har la Dumnezeu. Iată, vei zămisli în pîntece și vei naște un Fiu, căruiia îi vei pune numele Iisus. Acesta va fi mare și Fiul Celui preainalt se va chema și Domnul Dumnezeu îi va da scaunul de domnie al părintelui Său, David; și va împărăți peste casa lui Iacob în veci și împărăția Lui nu va avea sfîrșit. Atunci Maria a zis către înger: cum va fi aceasta, de vreme ce eu nu știu de bărbat? Dar îngerul răspunzînd, a zis: Duhul Sfînt se va pogorî peste tine și puterea Celui preainalt te va umbri; pentru aceasta și sfîntul care se va naște din tine, se va chema Fiul lui Dumnezeu. Iată și Elisabeta, rudenia ta, a zămislit și ea fiu la bătrînețele ei; și aceasta este a șasea lună pentru ea, care se numea stearpă; căci la Dumnezeu nimic nu este cu neputință. Atunci a zis Maria: iată roaba Domnului; fie mie după cuvîntul tău. Și îngerul a plecat de la ea.

26. Soborul Arhanghelului Gavriil.

La Liturhie Evanghelia de la Luca

(X, 18—21)

Caută la pagina 300, Evanghelia de la Liturhia din ziua de 8 noiembrie.

27. Sfînta Muceniță Matroana, cea din Tesalonic.

10. Sfântul sfințitul Mucenic Timotei, episcopul Prusiei.

11. Sfinții Apostoli : Vartolomeu și Barnaba.

La Liturghie Evanghelia de la Luca

(X, 16—21)

Caută la pagina 300, Evanghelia de la Liturghia din ziua de 8 noiembrie.

12. Cuvioșii părinți: Onufrie cel Mare și Petru al Atonului.

La Liturghie Evanghelia de la Matei

(XI, 27—30)

Caută la pagina 72, Evanghelia de joi din săptămîna a patra după Pogorîrea Sfîntului Duh.

13. Sfînta Muceniță Achilina și sfîntul Trifilie, episcopul Leucusiei din Cipru.

14. Sfîntul Prooroc Elisei și cel între sfinți Părintele Metode, patriarhul Constantinopolei.

La Liturghie Evanghelia de la Luca

(IV, 22—30)

Caută la pagina 137, Evanghelia de vineri din săptămîna a optsprezecea după Pogorîrea Sfîntului Duh.

15. Sfîntul Prooroc Amos.

16. Sfîntul Tihon, făcătorul de minuni.

17. Sfinții Mucenici: Manuil, Savel, Ismail, Inochentie, Isavru și cei împreună cu dînșii.

La Liturghie Evanghelia de la Luca

(XXI, 12—19)

Caută la pagina 179, Evanghelia de marți din săptămîna a douăzeci și noua după Pogorîrea Sfîntului Duh.

18. Sfîntul Mucenic Leontie.

La Liturghie Evanghelia de la Ioan

(XV, 17—27 ; XVI, 1—2)

Caută la pagina 328, Evanghelia de la Liturghia din ziua de 23 aprilie.

19. Sfîntul Apostol Iuda, rudenia Domnului după trup.

La Liturghie Evanghelia de la Ioan

(XIV, 21—24)

Caută la pagina 332, Evanghelia de la Liturghia din ziua de 26 mai.

20. Sfîntul sfințitul Mucenic Metode, episcopul Patarelor.

21. Sfîntul Mucenic Iulian Tarsineanul.

La Liturghie Evanghelia de la Luca

(XXI, 12—19)

Caută la pagina 179, Evanghelia de marți din săptămîna a douăzeci și noua după Pogorîrea Sfîntului Duh.

22. Sfîntul sfințitul Mucenic Evsevie, episcopul Somosatelor.

23. Sfînta Muceniță Agripina.

24. † Nașterea cinstitului slăvitului Prooroc, Înaintemergătorului și Botezătorului Ioan.

La Utrenie Evanghelia de la Luca

(I, 24—25, 57—68, 76, 80)

In vremea aceea Elisabeta, femeia lui Zaharia, a rămas însărcinată și s-a tăi-
nuit pe sine cinci luni, zi-
cînd: astfel mi-a făcut mie Domnul
în zilele cînd a socotit să ridice din-

tre oameni înjosirea mea. Și când i s-au împlinit zilele să nască, a născut un fiu; și au auzit vecinii și rudele ei că Domnul a mărit mila Sa față de ea, și se bucurau împreună cu Elisabeta. Iar când a fost ziua a opta, au venit să taie împrejur pruncul și voiau să-l numească Zaharia, după numele tatălui său. Dar, răspunzînd, mama lui a zis: nicidecum!, ci se va numi Ioan. Iar ei au zis către ea: nu este nimeni între rudele tale, care să aibă numele acesta. Și au făcut semn tatălui său, cum ar vrea să-i fie numele. Atunci el, cerînd o tăbliță, a scris astfel: Ioan va fi numele lui. Și s-au mirat toți. Dar în clipa aceea i s-a deschis gura, și limba i s-a dezlegat și a început să vorbească, binecuvîntînd pe Dumnezeu. Atunci a cuprins frică mare pe toți care locuiau împrejurul lor; iar în tot ținutul, de prin munții Iudeii, s-au vestit toate cuvintele acestea. Și toți cîți le-au auzit, le-au pus în inima lor, zicînd: oare, ce va fi pruncul acesta? Căci în adevăr mîna Domnului era cu el. Iar Zaharia, tatăl lui, plin fiind de Duhul Sfînt, a proorocit și a zis: bine este cuvîntat Domnul Dumnezeu lui Israel, pentru că a cercetat și a făcut răscumpărare poporului Său. Iar tu, pruncule, vei fi chemat proorocul Celui preainalt, pentru că vei merge înaintea feței Domnului, ca să pregătești căile Sale. Și pruncul creștea și se întărea cu duhul; și a fost în pustie pînă în ziua cînd s-a arătat lui Israel.

La Liturhie Evanghelia de la Luca

(I. 1—25 : 57—68, 76, 80)

De vreme ce mulți au încercat să întocmească o istorisire despre faptele deplin adevărate între noi, așa cum ni le-au lăsat cei ce le-au văzut de la început și au fost slujitori ai Cuvîntului, am găsit și eu cu cale, preabunule Teofile, după ce, de la început, am urmărit toate cu de-amănuntul, să ți le scriu cu bună rînduială, ca să te încredințezi desăvîrșit despre temeinicia învățăturilor ce ai primit. În zilele lui Irod, împăratul Iudeii, era un preot cu numele Zaharia, din ceata preoțească a lui Abia, iar femeia lui era din fiicele lui Aaron și se numea Elisabeta. Erau amîndoi drepti înaintea lui Dumnezeu, păzind fără prihană toate poruncile și rînduielile Domnului. Dar n-aveau copii, pentru că Elisabeta

Sfințul slăvitul Prooroc Ilie Tesviteanul

La Utrenie și la Liturghie Evanghelia de la Luca

(IV, 25—30)

In vremea aceea se mirau toți de cuvintele harului care ieșeau din gura lui Iisus și se întrebau: oare, nu este Acesta feciorul lui Iosif? Atunci El a zis către ei: fără îndoială, îmi veți spune această pildă: doctore, vindecă-te pe tine însuși. Cîte am auzit că ai făcut în Capernaum, fă și aici, în patria Ta. Apoi le-a zis: adevărat vă spun vouă că nici un prooroc nu este bine primit în patria sa. În dreptate vă spun

că multe văduve erau în zilele lui Ilie în Israel, cînd s-a încuiat cerul văduvă, din Sarepta Sidonului. Și mulți leproși erau în Israel în zilele lui Elisei proorocul, dar nici unul dintre ei nu s-a curățit, decît numai Neeman sirianul. Însă toți în sinagogă, auzind acestea, s-au umplut de mînie și, sculîndu-se, L-au scos afară din oraș și L-au dus pînă în sprînceana muntelui, pe care era zidit orașul lor, ca să-L arunce în prăpastie; dar El, trecînd prin mijlocul lor, s-a dus de acolo.

20. † Sfântul slăvitul Prooroc Ilie Tesviteanul.

La Utrenie și la Liturghie Evanghelia de la Luca

(IV, 22—30)

In vremea aceea se mirau toți de cuvintele harului care ieșeau din gura lui Iisus și se întrebau: oare, nu este Acesta feciorul lui Iosif? Atunci El a zis către ei: fără îndoială, îmi veți spune această pildă: doctore, vindecă-te pe tine însuși. Cite am auzit că ai făcut în Capernaum, fă și aici, în patria Ta. Apoi le-a zis: adevărat vă spun vouă că nici un prooroc nu este bine primit în patria sa. În dreptate vă spun că multe văduve erau în zilele lui Ilie în Israel, când s-a încuiat cerul trei ani și șase luni, încât s-a făcut foamete mare peste tot pământul. Și la nici una dintre ele n-a fost trimis Ilie, decît numai la o femeie

văduvă, din Sarepta Sidonului. Și mulți leproși erau în Israel în zilele lui Elisei proorocul, dar nici unul dintre ei nu s-a curățit, decît numai Neeman sirianul. Însă toți în sinagogă, auzind acestea, s-au umplut de mînie și, sculîndu-se, L-au scos afară din oraș și L-au dus pînă în sprînceana muntelui, pe care era zidit orașul lor, ca să-L arunce în prăpastie; dar El, trecînd prin mijlocul lor, s-a dus de acolo.

21. Cuvioșii părinți: Simeon cel care s-a făcut nebun pentru Hristos, Ioan cel ce a sihăstrit împreună cu dînsul și sfîntul Prooroc Iezechil.

22. Sfînta Mironosiță și întocmai cu Apostolii, Maria Magdalena.

La Liturghie Evanghelia de la Luca

(VIII, 1—3)

Caută la pagina 147, Evanghelia de marți din săptămîna a douăzeci și una după Pogorîrea Sfîntului Duh.

23. Sfîntul sfințitul Mucenic Foca.

24. Sfînta Mare muceniță Hristina.

La Liturghie Evanghelia de la Luca

(VII, 36—50)

Caută la pagina 147, Evanghelia de luni din săptămîna a douăzeci și una după Pogorîrea Sfîntului Duh.

25. Adormirea Sfîntei Ana, mama Preasfîntei Născătoarei de Dumnezeu.

La Liturghie Evanghelia de la Luca

(X, 16—21)

Caută la pagina 157, Evanghelia de sîmbătă din săptămîna a douăzeci și treia după Pogorîrea Sfîntului Duh.

3. Cuvioșii părinți: Isachie, Dalmant, și Faust.

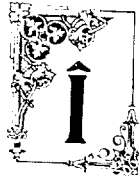
4. Sfinții șapte tineri din Efes și sfânta Cuvioasa muceniță Evdochia.

5. Înainte prăznuirea Schimbării la față a Domnului Dumnezeuului și Mîntuitorului nostru Iisus Hristos și sfîntul Mucenic Evsighie.

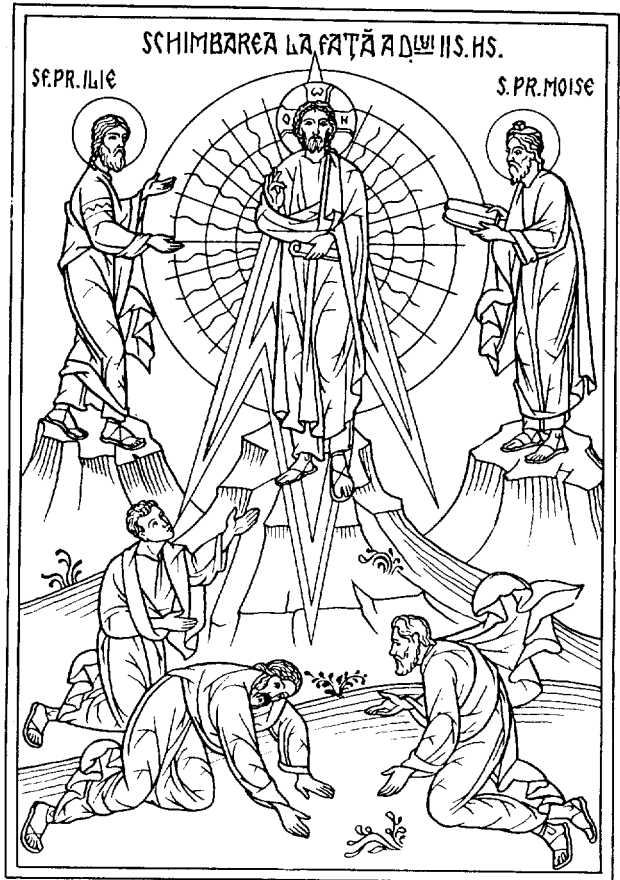
6. † Schimbarea la față a Domnului Dumnezeuului și Mîntuitorului nostru Iisus Hristos.

La Utrenie Evanghelia de la Luca

(IX, 28—36)

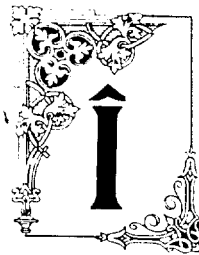
In vremea aceea a luat Iisus cu Sine pe Petru, pe Ioan și pe Iacob și s-a suit în munte să se roage. Și pe cînd se ruga Dînsul, chipul feței Sale s-a făcut altul și îmbrăcămintea Sa albă strălucitoare. Și iată doi bărbați vorbeau cu Dînsul: erau Moise și Ilie, care, arătîndu-se în slavă, vorbeau despre sfîrșitul Lui, care avea să se împlinească în Ierusalim. Iar Petru și cei care erau cu el erau îngreuiți de somn; dar deșteptîndu-se, au văzut slava Lui și pe cei doi bărbați care stăteau împreună cu Dînsul. Și cînd s-au despărțit aceștia de Iisus, Petru a zis către Dînsul: Învățătoarele, bine este ca noi să fim aici. Să facem trei colibe: una Ție, una lui Moise și una lui Ilie, neștiind ce să spună. Pe cînd vorbea el acestea, s-a făcut un nor care i-a învăluit, iar ei s-au înspăimîntat cînd au intrat în nor. Atunci s-a auzit din nor un glas zicînd: Acesta este Fiul Meu cel iubit, pe Acesta să-L ascultați. După ce a trecut glasul,

Iisus s-a aflat singur. Iar ei au tăcut și nimănui n-au spus nimic, în zilele acelea, din cele ce văzuseră.

La Liturghie Evanghelia de la Matei

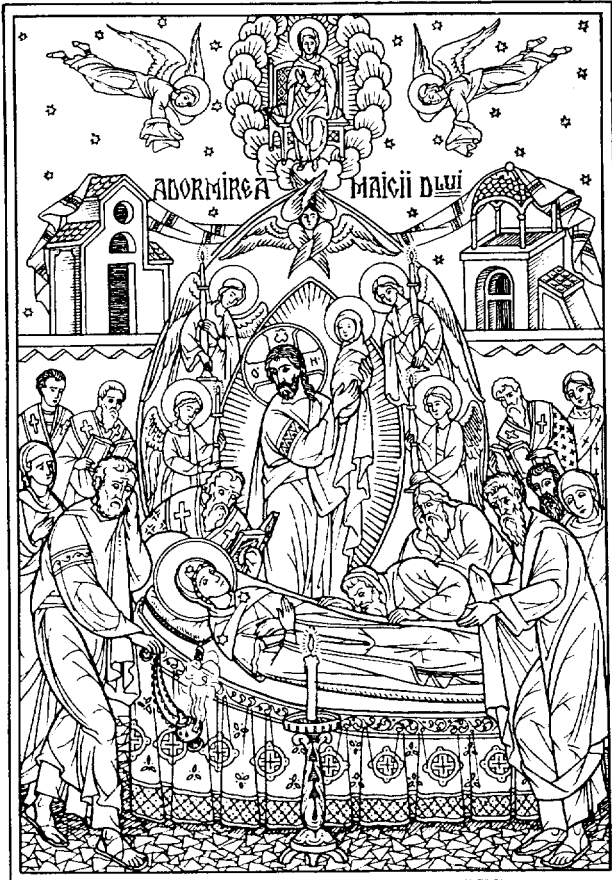
(XVII, 1—9)

In vremea aceea a luat Iisus cu Sine pe Petru, pe Iacob și pe Ioan, fratele lui, și i-a dus pe ei într-un munte înalt, în singurătate. Și s-a schimbat la față înaintea lor așa încît fața Sa strălucea ca soarele, iar hainele Sale se făcuseră albe ca lumina. Și iată că s-au arătat lor Moise și Ilie, vorbind împreună cu Iisus. Atunci, începînd Petru, a zis către Iisus: Doamne, bine este nouă să fim aici; dacă voiești, vom face aici trei colibe: Ție una, lui Moise una și una

14. Înainte prăznuirea Adormirii Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu și sfântul Prooroc Miheia.

15. † Adormirea Preasfintei, Slăviței, Stăpînei noastre, de Dumnezeu Născătoarei și Pururea Fecioarei Maria.

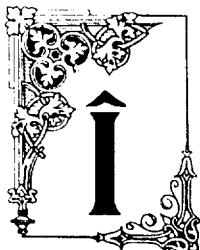
La Utrenie Evanghelia de la Luca

(I, 39—49, 56)

Caută la pagina 286, Evanghelia de la Utrenia din ziua de 8 septembrie.

La Liturghie Evanghelia de la Luca

(X, 38—42; XI, 27—28)

În vremea aceea a intrat Iisus într-un sat, iar o femeie cu numele Marta L-a primit în casa ei. Și aceasta avea o soră, ce se numea Maria, care, șezînd jos lângă picioarele lui Iisus, asculta cuvîn-

tele Lui. Marta însă se silea să facă ospăț mare și, apropiindu-se, a zis: Doamne, nu socotești că sora mea m-a lăsat singură să slujesc? Spune-i dar ca să-mi ajute. Dar Iisus, răspunzînd, i-a zis: Marto, Marto, te silești și te îngrijești de multe; dar un singur lucru trebuiește. Maria însă și-a ales partea cea bună, care nu se va lua de la ea. Iar cînd zicea Dînsul acestea, o femeie din popor, ridicîndu-și glasul, a zis către Dînsul: fericit este pîntecele care Te-a purtat și sîinii la care ai supt. Dar Iisus a răspuns: așa este, dar fericiți sînt cei ce ascultă cuvîntul lui Dumnezeu și-l păzesc pe el.

16. Aducerea din Edesa la Constantinopole a chipului cel nefăcut de mîină al Domnului nostru Iisus Hristos (Sfînta Mahramă) și sfîntul Mucenic Diomid.

La Utrenie (de va fi hramul) și la Liturghie

Evanghelia de la Luca

(IX, 51—57; X, 22—24)

În vremea aceea, cînd s-au împlinit zilele înălțării lui Iisus, atunci El însuși s-a hotărît să meargă la Ierusalim; și a trimis înaintea Sa niște vestitori, care s-au dus și au intrat într-un oraș al samarinenilor, ca să-i pregătească găzduire. Dar ei nu L-au primit, pentru că Iisus se îndrepta spre Ierusalim. Atunci ucenicii Lui, Iacob și Ioan, văzînd aceasta, I-au zis: Doamne, vrei să zicem să se pogoare foc din cer și să-i mistuiască, cum a făcut și Ilie? Dar Iisus întorcîndu-se, i-a certat și le-a zis: nu știți, oare, fiii cărui duh sînteți voi? Fiul Omului

29. † Tăierea cinstului cap al sfântului, slăvitului Prooroc, înaintemergătorului și Botezătorului Ioan.

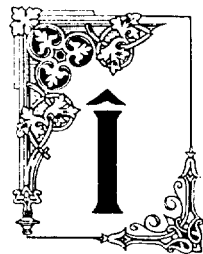
La Utrenie Evanghelia de la Matei

(XIV, 1—13)

Caută la pagina 83, Evanghelia de marți din săptămîna a șaptea după Pogorîrea Sfîntului Duh.

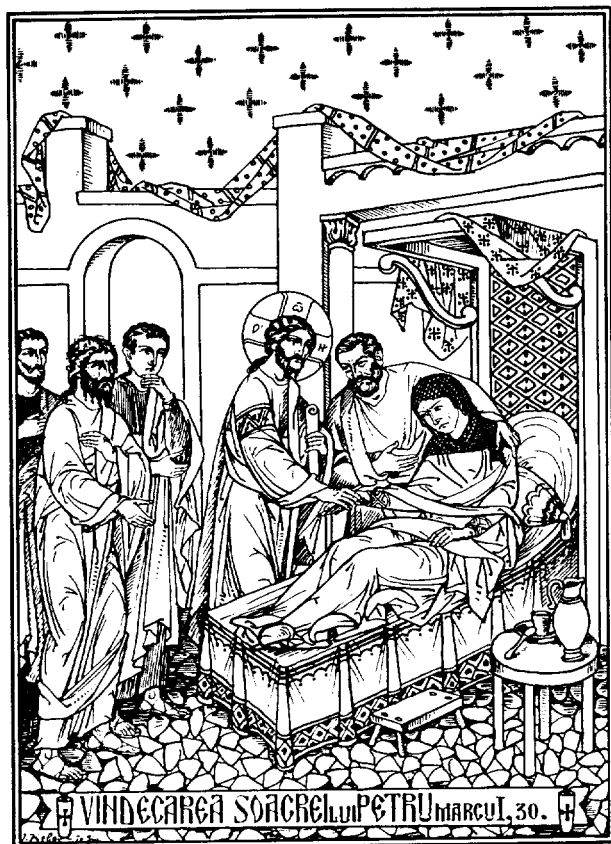
La Liturghie Evanghelia de la Marcu

(VI, 14—30)

In vremea aceea a auzit Irod împăratul vestea despre Iisus, căci numele lui Iisus ajunsese cunoscut, și zicea că Ioan Botezătorul s-a sculat din morți și de aceea puterile lucrează în El. Alții însă ziceau că este Ilie, iar alții ziceau că este prooroc, ca unul din prooroci. Dar auzind Irod, a zis: acesta este Ioan căruia eu am pus să i se taie capul; el s-a sculat din morți. Căci Irod trimițînd, prinsese

pe Ioan și-l legase în temniță, din pricina Irodiadei, femeia lui Filip, fratele său, pe care o luase de soție. Însă Ioan îi zicea lui Irod: nu-ți este îngăduit să ai de nevastă pe femeia fratelui tău. De aceea Irodiada îl pizmuia și voia să-l omoare, dar nu putea pentru că Irod se temea de Ioan, știindu-l om drept și sfînt, și îl ocrotea; și cînd îl asculta, sta mult pe gînduri și era bucuros să-l asculte. Dar s-a ivit o zi cu bun prilej: cînd Irod, de ziua sa de naștere, făcea ospăț dregătorilor și căpeteniilor oștirii și fruntașilor din Galileea. Atunci fata Irodiadei intrînd și jucînd, a plăcut lui Irod și celor care ședeau cu el la ospăț. Iar împăratul a zis fetei: cere de la mine orice voiești, și-ți voi da. Și s-a jurat fetei, zicînd: orice vei cere de la mine voi da ție, pînă la jumătate din împărăția mea. Iar ea ieșind, a întreat pe mama sa: ce să cer? Iar Irodiada a zis: capul lui Ioan Botezătorul. Atunci, îndată a intrat grăbită la împărat și i-a cerut, zicînd: vreau să-mi dai numaidecît pe tipsisie capul lui Ioan Botezătorul. Și împăratul s-a întristat adînc, dar din pricina jurămîntului și din pricina celor care ședeau împreună cu el la ospăț, n-a vrut să-i nesocotească cererea. Și trimițînd îndată pe paznicul temniței, împăratul a poruncit să aducă capul lui Ioan. Iar acela mergînd, i-a tăiat capul în temniță, l-a adus pe tipsisie și l-a dat fetei, iar fata l-a dat mamei sale. Cînd au aflat ucenicii lui, au venit, au luat trupul lui Ioan și l-au pus în mormînt. Iar apostolii s-au adunat la Iisus și l-au spus toate cîte au făcut și cîte au învățat pe oameni.

EVANGHELIA A PATRA

de la Matei

(VIII, 14—23)

In vremea aceea, venind în casa lui Petru, Iisus a văzut pe soacra acestuia zăcînd și aprinsă de friguri; și s-a atins de mîna ei, iar frigurile au lăsat-o și s-a sculat și slujea Lui. Făcîndu-se seară, au adus la El mulți îndrăciți și a scos afară durerile numai cu cuvîntul și pe toți bolnavii i-a tămăduit, ca să se împlinescă ceea ce s-a spus prin proorocul Isaia, care zice: Acesta neputințele noastre a luat și boalele noastre le-a purtat. Văzînd Iisus popor mult împrejurul Său, a poruncit ucenicilor să treacă de cealaltă parte a mării. Atunci a venit la El un cărturar și I-a zis: Învățătorule, voiesc să Te urmez ori

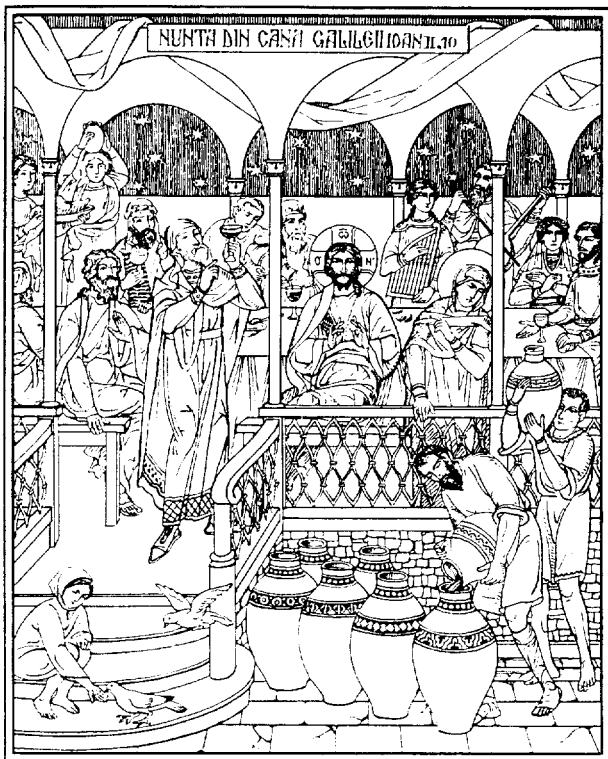
unde vei merge. Dar Iisus i-a răspuns: vulpile au vizuini și păsările cerului cuiburi, dar Fiul Omului nu are unde să-și plece capul. Un altul dintre ucenicii Săi I-a zis: Doamne, dă-mi voie să mă duc întîi să îngrop pe tatăl meu. I i s u s însă i-a zis: vino după Mine și lasă morții să-și îngroape pe morții lor. Și intrînd în corabie, ucenicii Săi au mers după Dînsul.

EVANGHELIA A CINCEA

de la Matei

(XXV, 1—13)

Zis-a Domnul pilda aceasta: împărăția cerurilor se va asemăna cu zece fecioare, care, luîndu-și candelarele lor, au ieșit în întîmpinarea Mirelui. Cinci însă dintre ele erau înțelepte, iar cinci erau nebune. Cele nebune, luîndu-și candelarele lor, n-au luat cu ele untdelemn; iar cele înțelepte au luat untdelemn în vase, o dată cu candelarele lor. Dar întîrziînd Mirele, au așipit toate și au adormit. Iar la miezul nopții s-a făcut strigare: iată, Mirele vine; ieșiți în întîmpinarea Lui! Atunci s-au deșteptat toate acele fecioare și și-au împodobit candelarele lor. Iar cele nebune au zis celor înțelepte: dați-ne din untdelemnul vostru, căci se sting candelarele noastre. Dar cele înțelepte au răspuns, zicînd: pentru ca nu cumva să nu ne ajungă nici nouă, nici vouă, mai bine duceți-vă la cei ce vînd și vă cumpărați. Plecînd însă ele să cumpere, a venit Mirele și cele care erau gata au intrat cu El la nuntă și ușa s-a închis. Iar mai pe urmă au sosit și

LA CUNUNIE

Evanghelia de la Ioan

(II, 1—11)

In vremea aceea s-a făcut nuntă în Cana Galileii, iar mama lui Iisus era acolo. Și a fost chemat la nuntă și Iisus cu ucenicii Săi. Și sfârșindu-se vinul, a zis mama lui Iisus către Dînsul: nu mai au vin. Iar Iisus i-a răspuns: ce ne privește pe Mine și pe tine, femeie? Ceasul Meu n-a venit încă. Mama Lui a zis celor ce slujeau: să faceți ceea ce vă va spune. Și erau acolo șase vase de apă, făcute din piatră, puse pentru curățirea iudeilor și care luau câte două sau trei vedre. Iisus le-a poruncit: umpleți vasele cu apă. Și le-au umplut pînă sus. Apoi le-a zis: scoateți și aduceți nunului. Și ei i-au adus. Și cînd nunul a gustat apa care se făcuse vin, și nu știa de unde este, dar slujitorii, care sco-

seseră apa, știau, a strigat nunul pe mire și i-a spus: orice om pune întii vinul cel bun și cînd au băut bine, pune pe cel mai slab; dar tu ai ținut vinul cel bun pînă acum. Acest început al minunilor l-a făcut Iisus în Cana Galileii și și-a arătat slava Sa. Și au crezut într-Însul ucenicii Săi.

LA SFINȚIREA APEI

Evanghelia de la Ioan

(IV, 1—6)

In vremea aceea s-a suit Iisus în Ierusalim. Iar în Ierusalim, lângă Poarta oilor, era o scaldătoare, care se numea pe evreiește Vitezda și care avea cinci pridvoare. În aceste pridvoare zăcea multime multă de bolnavi: orbi, șchiopi, uscați, așteptînd mișcarea apei, căci un înger al Domnului se pogora din cînd în cînd în scaldătoare și tulbura apa; și cel care intra întii după tulburarea apei se făcea sănătos, ori de ce boală era cuprins.

EVANGHELII

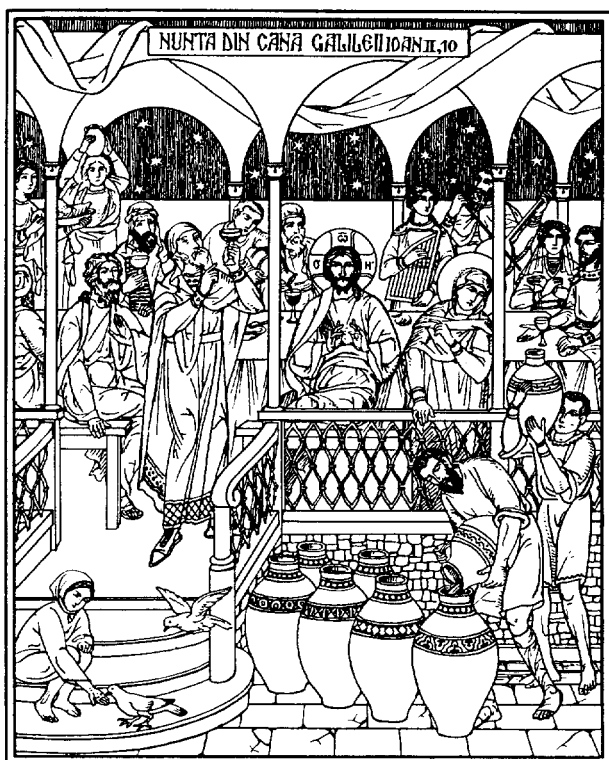
LA SFINȚIREA BISERICII

Evanghelia întia de la Matei

(XVI, 13—19)

In vremea aceea, venind în părțile Cezareii lui Filip, a întreat Iisus pe ucenicii Săi, zicînd: cine zic oamenii că sînt Eu, Fiul Omului? Iar ei au răspuns Lui: unii zic că ești Ioan Botezătorul, alții Ilie, iar alții Ieremia sau unul dintre prooroci. Atunci Iisus le-a zis: dar voi

LA CUNUNIE

Evanghelia de la Ioan

(II, 1—11)

In vremea aceea s-a făcut nuntă în Cana Galileii, iar mama lui Iisus era acolo. Și a fost chemat la nuntă și Iisus cu ucenicii Săi. Și sfârșindu-se vinul, a zis mama lui Iisus către Dînsul: nu mai au vin. Iar Iisus i-a răspuns: ce ne privește pe Mine și pe tine, femeie? Ceasul Meu n-a venit încă. Mama Lui a zis celor ce slujeau: să faceți ceea ce vă va spune. Și erau acolo șase vase de apă, făcute din piatră, puse pentru curățirea iudeilor și care luau câte două sau trei vedre. Iisus le-a poruncit: umpleți vasele cu apă. Și le-au umplut pînă sus. Apoi le-a zis: scoateți și aduceți nunului. Și ei i-au adus. Și cînd nunul a gustat apa care se făcuse vin, și nu știa de unde este, dar slujitorii, care sco-

seseră apa, știau, a strigat nunul pe mire și i-a spus: orice om pune întii vinul cel bun și cînd au băut bine, pune pe cel mai slab; dar tu ai ținut vinul cel bun pînă acum. Acest început al minunilor l-a făcut Iisus în Cana Galileii și și-a arătat slava Sa. Și au crezut într-însul ucenicii Săi.

LA SFINȚIREA APEI

Evanghelia de la Ioan

(V, 1—4)

In vremea aceea s-a suit Iisus în Ierusalim. Iar în Ierusalim, lângă Poarta oilor, era o scaldătoare, care se numea pe evreiește Vitezda și care avea cinci pridvoare. În aceste pridvoare zăcea mulțime multă de bolnavi: orbi, șchiopi, uscați, așteptînd mișcarea apei, căci un înger al Domnului se pogora din cînd în cînd în scaldătoare și tulbura apa; și cel care intra întii după tulburarea apei se făcea sănătos, ori de ce boală era cuprins.

EVANGHELII

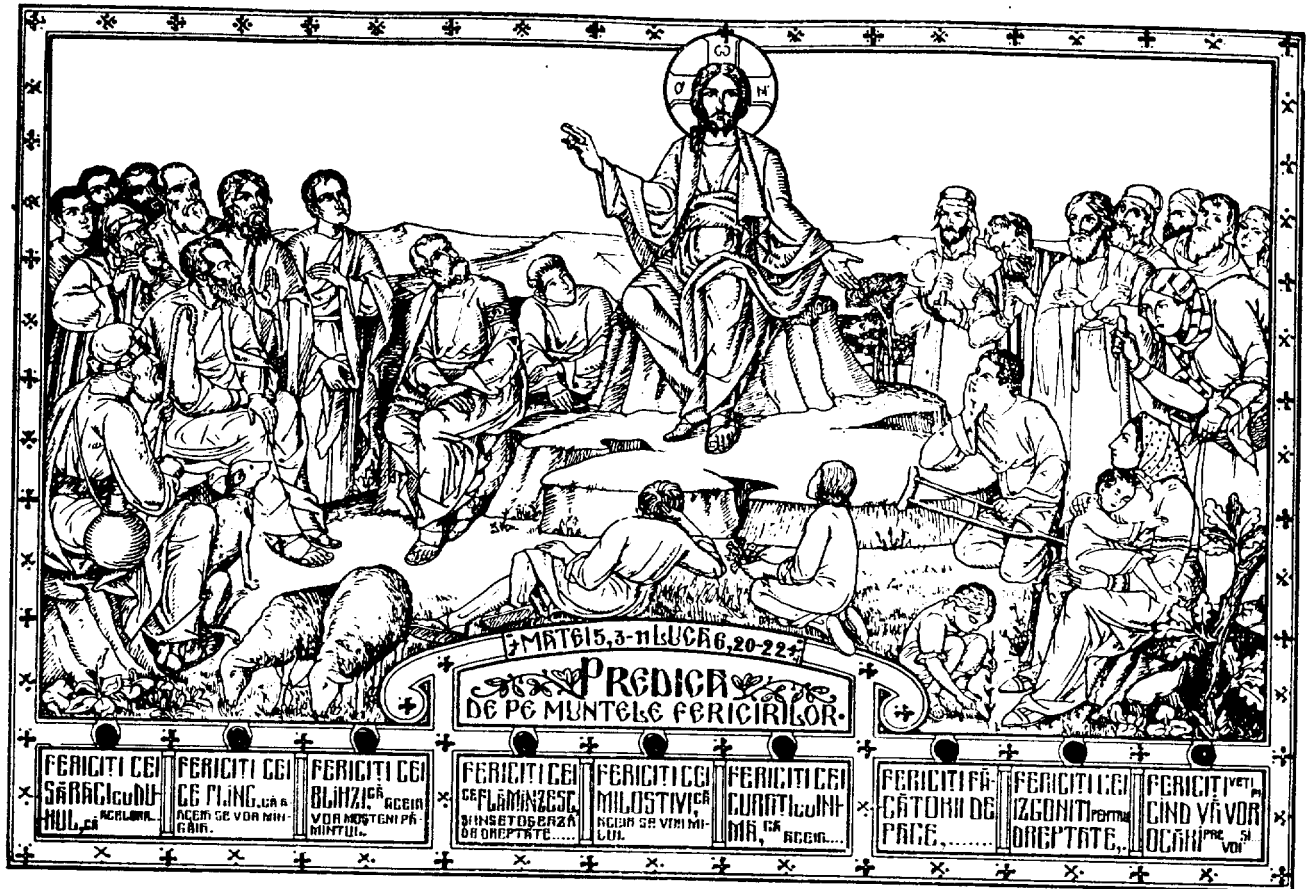
LA SFINȚIREA BISERICII

Evanghelia întâia de la Matei

(XVI, 13—19)

In vremea aceea, venind în părțile Cezareii lui Filip, a întrebat Iisus pe ucenicii Săi, zicînd: cine zic oamenii că sînt Eu, Fiul Omului? Iar ei au răspuns Lui: unii zic că ești Ioan Botezătorul, alții Ilie, iar alții Ieremia sau unul dintre prooroci. Atunci Iisus le-a zis: dar voi

și Eu și Mă voi arăta lui. L-a întrebat Iuda, nu Iscarioteanul: Doamne, cum se face că nouă vrei să Te arăți, iar lumii nu? Iisus a răspuns și i-a zis: dacă Mă iubește cineva pe Mine, va păzi cuvîntul Meu și Tatăl Meu îl va iubi pe el, și vom veni la el, și locaș la el ne vom face. Cine nu Mă iubește nu păzește cuvintele Mele. Dar cuvîntul, pe care

l-ați auzit, nu este al Meu, ci al Tatălui care M-a trimis. Acestea le-am spus vouă, fiind încă cu voi; dar Mîngîietorul, Duhul cel Sfînt, pe care-L va trimite Tatăl în numele Meu, Acela vă va învăța pe voi toate și vă va aduce aminte despre toate cele ce v-am spus. Pacea vă las vouă, pacea Mea dau vouă; nu precum dă lumea vă dau Eu vouă.

DATA PAȘTILOR DE LA 1961 PÎNĂ LA 2118

DUPĂ VECHEA PASCALIE, PE STIL NOU

1961 . . . 9 aprilie	2001 . . . 15 aprilie	2041 . . . 21 aprilie	2081 . . . 4 mai
1962 . . . 29 aprilie	2002 . . . 5 mai	2042 . . . 13 aprilie	2082 . . . 19 aprilie
1963 . . . 14 aprilie	2003 . . . 27 aprilie	2043 . . . 3 mai	2083 . . . 11 aprilie
1964 . . . 3 mai	2004 . . . 11 aprilie	2044 . . . 24 aprilie	2084 . . . 30 aprilie
1965 . . . 25 aprilie	2005 . . . 1 mai	2045 . . . 9 aprilie	2085 . . . 15 aprilie
1966 . . . 10 aprilie	2006 . . . 23 aprilie	2046 . . . 29 aprilie	2086 . . . 7 aprilie
1967 . . . 30 aprilie	2007 . . . 8 aprilie	2047 . . . 21 aprilie	2087 . . . 27 aprilie
1968 . . . 21 aprilie	2008 . . . 27 aprilie	2048 . . . 5 aprilie	2088 . . . 18 aprilie
1969 . . . 13 aprilie	2009 . . . 19 aprilie	2049 . . . 25 aprilie	2089 . . . 1 mai
1970 . . . 26 aprilie	2010 . . . 4 aprilie	2050 . . . 17 aprilie	2090 . . . 23 aprilie
1971 . . . 18 aprilie	2011 . . . 24 aprilie	2051 . . . 7 mai	2091 . . . 8 aprilie
1972 . . . 9 aprilie	2012 . . . 15 aprilie	2052 . . . 21 aprilie	2092 . . . 27 aprilie
1973 . . . 29 aprilie	2013 . . . 5 mai	2053 . . . 13 aprilie	2093 . . . 19 aprilie
1974 . . . 14 aprilie	2014 . . . 20 aprilie	2054 . . . 3 mai	2094 . . . 11 aprilie
1975 . . . 4 mai	2015 . . . 12 aprilie	2055 . . . 18 aprilie	2095 . . . 24 aprilie
1976 . . . 25 aprilie	2016 . . . 1 mai	2056 . . . 9 aprilie	2096 . . . 15 aprilie
1977 . . . 10 aprilie	2017 . . . 16 aprilie	2057 . . . 29 aprilie	2097 . . . 5 mai
1978 . . . 30 aprilie	2018 . . . 8 aprilie	2058 . . . 14 aprilie	2098 . . . 27 aprilie
1979 . . . 22 aprilie	2019 . . . 28 aprilie	2059 . . . 4 mai	2099 . . . 12 aprilie
1980 . . . 6 aprilie	2020 . . . 19 aprilie	2060 . . . 25 aprilie	2100 . . . 1 mai
1981 . . . 26 aprilie	2021 . . . 2 mai	2061 . . . 10 aprilie	2101 . . . 23 aprilie
1982 . . . 18 aprilie	2022 . . . 24 aprilie	2062 . . . 30 aprilie	2102 . . . 8 aprilie
1983 . . . 8 mai	2023 . . . 16 aprilie	2063 . . . 22 aprilie	2103 . . . 28 aprilie
1984 . . . 22 aprilie	2024 . . . 5 mai	2064 . . . 13 aprilie	2104 . . . 19 aprilie
1985 . . . 14 aprilie	2025 . . . 20 aprilie	2065 . . . 26 aprilie	2105 . . . 4 aprilie
1986 . . . 4 mai	2026 . . . 12 aprilie	2066 . . . 18 aprilie	2106 . . . 24 aprilie
1987 . . . 19 aprilie	2027 . . . 2 mai	2067 . . . 10 aprilie	2107 . . . 16 aprilie
1988 . . . 10 aprilie	2028 . . . 16 aprilie	2068 . . . 29 aprilie	2108 . . . 5 mai
1989 . . . 30 aprilie	2029 . . . 8 aprilie	2069 . . . 14 aprilie	2109 . . . 20 aprilie
1990 . . . 15 aprilie	2030 . . . 28 aprilie	2070 . . . 4 mai	2110 . . . 12 aprilie
1991 . . . 7 aprilie	2031 . . . 13 aprilie	2071 . . . 19 aprilie	2111 . . . 2 mai
1992 . . . 26 aprilie	2032 . . . 2 mai	2072 . . . 10 aprilie	2112 . . . 16 aprilie
1993 . . . 18 aprilie	2033 . . . 24 aprilie	2073 . . . 30 aprilie	2113 . . . 8 aprilie
1994 . . . 1 mai	2034 . . . 9 aprilie	2074 . . . 22 aprilie	2114 . . . 28 aprilie
1995 . . . 23 aprilie	2035 . . . 29 aprilie	2075 . . . 7 aprilie	2115 . . . 13 aprilie
1996 . . . 14 aprilie	2036 . . . 20 aprilie	2076 . . . 26 aprilie	2116 . . . 2 mai
1997 . . . 27 aprilie	2037 . . . 5 aprilie	2077 . . . 18 aprilie	2117 . . . 24 aprilie
1998 . . . 19 aprilie	2038 . . . 25 aprilie	2078 . . . 8 mai	2118 . . . 16 aprilie
1999 . . . 11 aprilie	2039 . . . 17 aprilie	2079 . . . 23 aprilie	
2000 . . . 30 aprilie	2040 . . . 6 mai	2080 . . . 14 aprilie	

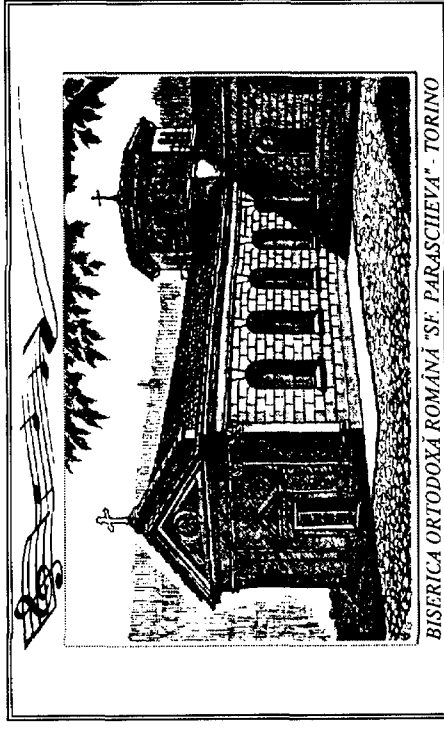
N. B. Anii scriși cu cifre mai groase sînt biseci.

SFÎRȘIT
ȘI LUI DUMNEZEU
CELUI ÎN TREIME
PREASLĂVIT,
LAUDĂ

MUZICĂ PSALTICĂ BIZANTINĂ

UTRENIA glasului 8

- LATO 1
- 1) Dumnezeu este Domnul...
  - 2) Troparele Invierii
  - 3) Sechelnele
  - 4) Binecuvântările Invierii
  - 5) Ectenia mică
  - 6) Prochimenul

- LATO 2
- 7) Toată suflarea
  - 8) Cătăvasile Buncii-Vestiri
  - 9) Sfânt este Domnul
  - 10) Laudele
  - 11) Doxologia mare
  - 11) Troparul Sf. Parascheva

Grupului de tineri cântăreți în formare ai Comunității noastre din Torino, plini de râvnă duhovnicească pentru cântul dulce bisericesc. A.D. 2000

Cu binecuvântare și iubire duhovnicească,

Precă Georgehe Vasilescu

UTRENIA glasului 8

ÎNTRU SLAVA SFINTEI ȘI CELEI DE O FIINȚĂ
ȘI DE VIAȚĂ FĂCĂTOAREI ȘI NEDESPĂRȚITEI TREIMI

ΑΠΟΣΤΟΛ

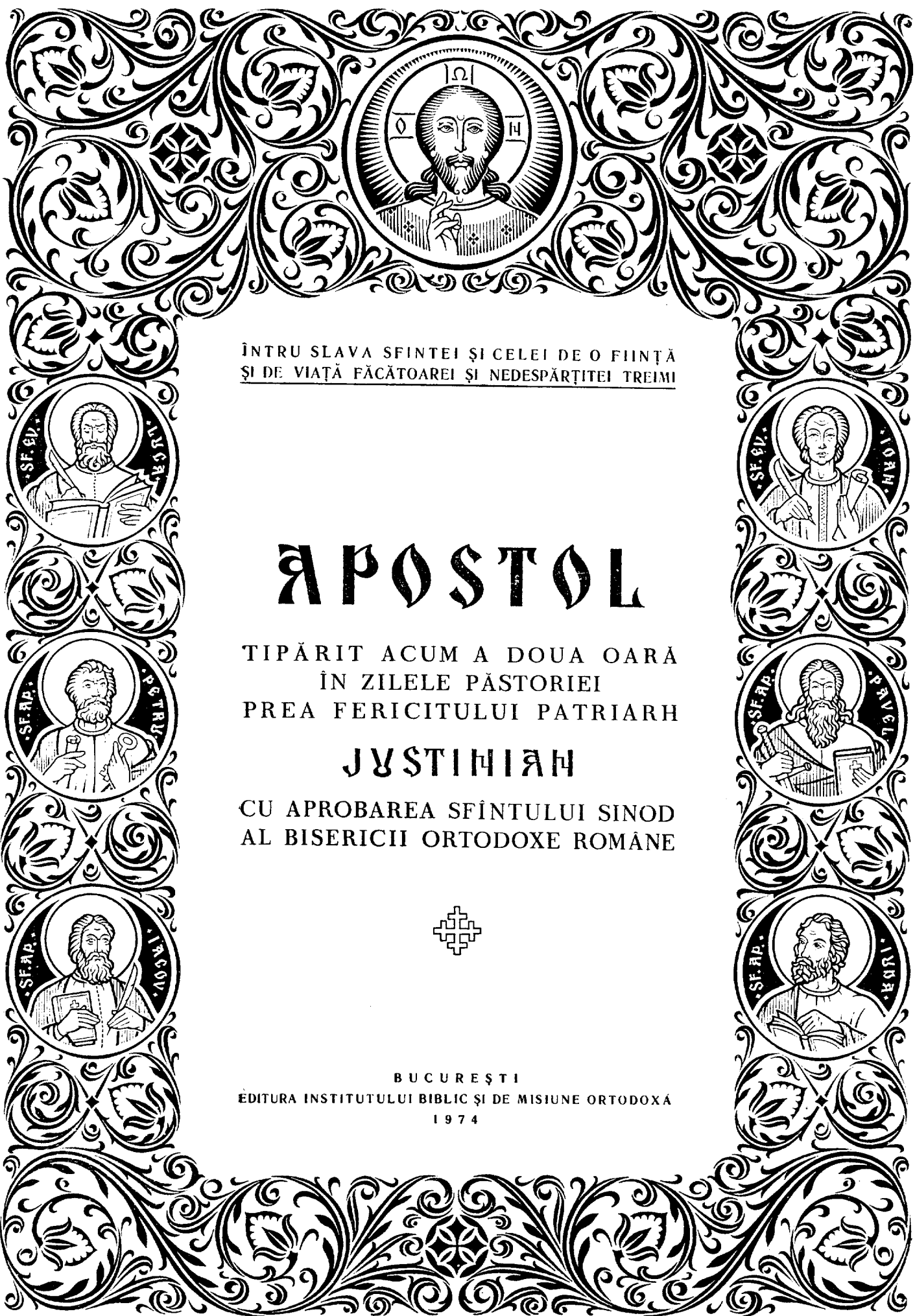
TIPĂRIT ACUM A DOUA OARĂ
ÎN ZILELE PĂSTORIEI
PREA FERICITULUI PATRIARH

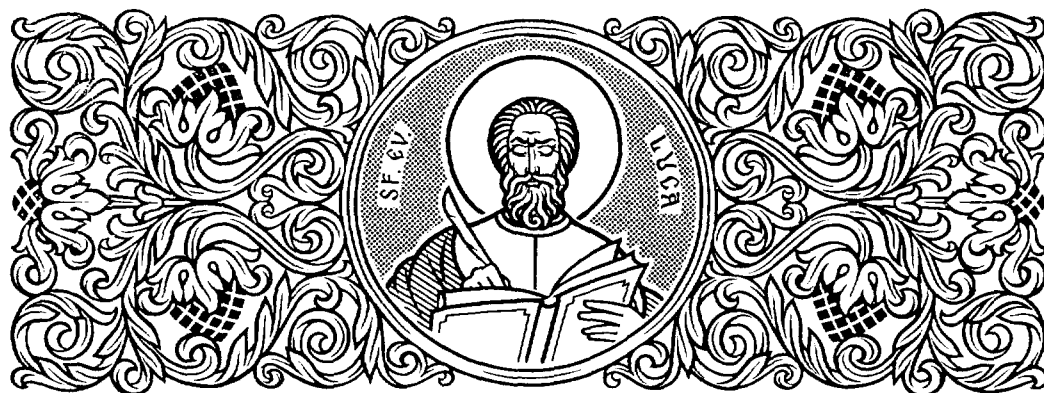
JUSTINIĂN

CU APROBAREA SFÎNTULUI SINOD
AL BISERICII ORTODOXE ROMÂNE

BUCUREȘTI
EDITURA INSTITUTULUI BIBLIC ȘI DE MISIUNE ORTODOXĂ
1974

ÎN SFÎNTA ȘI MAREA DUMINICĂ A PAȘTILOR

LA LITURGHIE

Prochimen, glasul al 8-lea

Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul, să ne bucurăm și să ne veselim întru ea.

Stih: Lăudați pe Domnul că este bun, că în veac este mila Lui.

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE:

(I, 1—8)

In cartea cea dintâi am scris, o Teofile, despre toate câte a făcut și a învățat Iisus, de la început pînă în ziua cînd S-a înălțat la cer, după ce prin Duhul Sfînt a dat poruncile Sale Apostolilor, pe care i-a ales. După patima Sa, Iisus li S-a arătat pe Sine viu, prin multe semne doveditoare, și li S-a făcut văzut timp de patruzeci de zile, vorbindu-le despre cele privitoare la împărăția lui Dumnezeu. Și cînd era împreu-

nă cu ei, le-a poruncit să nu se depărteze de Ierusalim, ci să aștepte făgăduința Tatălui, pe care, a zis El, ați auzit-o de la Mine. Că Ioan a botezat cu apă, iar voi în curînd, după aceste zile, vă veți boteza cu Duhul Sfînt. Atunci ucenicii care erau adunați acolo L-au întrebat și au zis: Doamne, oare, în vremea aceasta vei așeza Tu, la loc, împărăția lui Israel? Iar El le-a spus: Nu este al vostru ca să știți vremurile sau sororacele pe care Tatăl le-a pus întru a Sa stăpînire. Ci voi, cînd

va veni Duhul Sfînt a s u p r a
voastră, veți lua putere și îmi
veți fi Mie martori în Ierusa-

lim și în toată Iudeea și în Sa-
maria și pînă la marginea pămîntului.

Aliluia, glasul al 8-lea:

Sculîndu-Te vei milui Sionul, că vremea este să-l miluiești pe el, că a venit vremea.

Stih: Domnul din cer pe pămînt a privit.

L U N I ÎN SĂPTĂMÎNA CEA LUMINATĂ

Prochimen, glasul al 8-lea:

În tot pămîntul a ieșit vestirea lor și la marginile lumii cuvintele lor.

Stih: Cerurile spun slava lui Dumnezeu și facerea mîinilor Lui o vestește tăria.

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE:

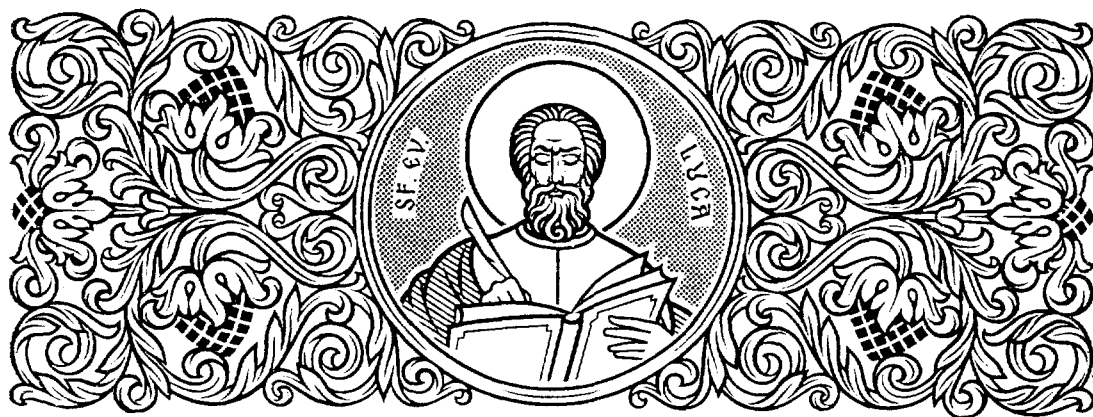
(I, 12—17, 21—26)

Sn zilele acelea, de la muntele ce se cheamă al Măslinilor și care este aproape de Ierusalim, cale de o sîmbătă, Apostolii s-au întors în Ierusalim. Și îndată ce au ajuns, s-au suit în foisor, unde locuiau: Petru și Ioan și Iacov și Andrei, Filip și Toma, Vartolomei și Matei, Iacov al lui Alfeu și Simon Zelotul și Iuda al lui Iacov. Toți aceștia stăruiau într-un cuget, în rugăciune, dimpreună cu femeile și cu Maria, mama lui Iisus, și cu frații Lui. În aceste zile, sculîndu-se Petru în mijlocul fraților, iar numărul celor strînși acolo era ca la o sută douăzeci, a zis: Bărbați frați, se cădea să se îplinească acea Scriptură pe care Sfîntul Duh, prin gura lui David, a rostit-o de mai înainte despre Iuda, care s-a făcut că-

lăuza celor ce L-au prins pe Iisus. Acela era numărat între noi și f u s e e ales la această slujbă. Deci trebuie ca unul din acești bărbați care s-au adunat cu noi, în tot timpul petrecerii între noi a Domnului Iisus, începînd de la botezul lui I o a n pînă la ziua cînd S-a înălțat de la noi, să fie împreună cu noi martor al învierii Lui. Atunci au pus înainte pe doi: pe Iosif numit Barsaba, zis și Iustus, și pe Matia. Și s-au rugat și au zis: Tu, Doamne, Cel ce cunoști inimile tuturor, arată pe care din aceștia doi l-ai ales, ca să ia locul a c e s t e i slujiri și al apostoliei de la care Iuda a căzut, ca să meargă în locul lui. Deci au aruncat sorți și sortul a căzut asupra lui Matia și s-a socotit împreună cu cei unsprezece Apostoli.

Aliluia, glasul al 4-lea:

Lăudați pe Domnul din ceruri, lăudați-L pe El întru cele înalte.

DUMINICA A DOUA DUPĂ PAȘTI, A LUI TOMA

Prochimen, glasul al 3-lea:

Mare este Domnul nostru și mare este tăria Lui și priceperea Lui nu are hotar.

Stih: Lăudați pe Domnul, că este bun.

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE:

(V, 12—20)

In zilele acelea, prin
mîinile Apostolilor,
se făceau semne și
minuni multe în po-
por, și erau cu toții,
într-un cuget, în
pridvorul lui Solomon. Și ni-
meni dintre ceilalți nu cute-
za să se alătore de ei, dar po-
porul îi lăuda. Și din ce în ce
mai mult sporeau cei ce cre-
deau în Domnul, mulțime de
bărbați și de femei; așa încît
scoteau pe cei bolnavi în ulițe
și-i puneau pe paturi și pe nă-
sălii, ca, venind Petru, măcar
umbra lui să umbrească pe vre-

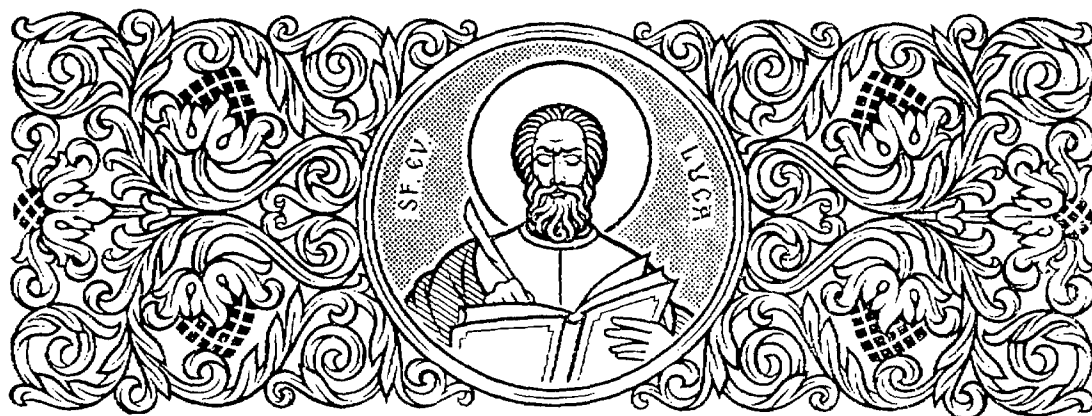
unul dintre ei. Și se aduna și
mulțimea din cetățile dimpre-
jurul Ierusalimului, aducînd
bolnavi și bîntuiți de duhuri
necurate, și toți se tămăduiau.
Atunci s-a sculat arhiereul și
toți cei împreună cu el, care țin
de eresul saducheilor, și s-au
umplut de pizmă. Și au prins pe
Apostoli și i-au pus în temnița
obștească. Dar un înger al Dom-
nului, în timpul nopții, descuind
porțile temniței și scoțîndu-i a-
fară, le-a poruncit: Mergeți și
stați în Templu și vorbiți po-
porului toate cuvintele acestei
vieți.

Aliluia, glasul al 8-lea:

Veniți să ne bucurăm de Domnul.

Stih:

Că Dumnezeu mare este Domnul, și Împărat peste tot pămîntul.

DUMINICA A TREIA DUPĂ PAȘTI. A MIRONOSITELOR

Prochimen, glasul al 2-lea:

Tăria mea și lauda mea este Domnul și mi-a fost mie spre mintuire.

Stih: Certînd, m-a certat Domnul, dar morții nu m-a dat.

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE:

(VI, 1—7)

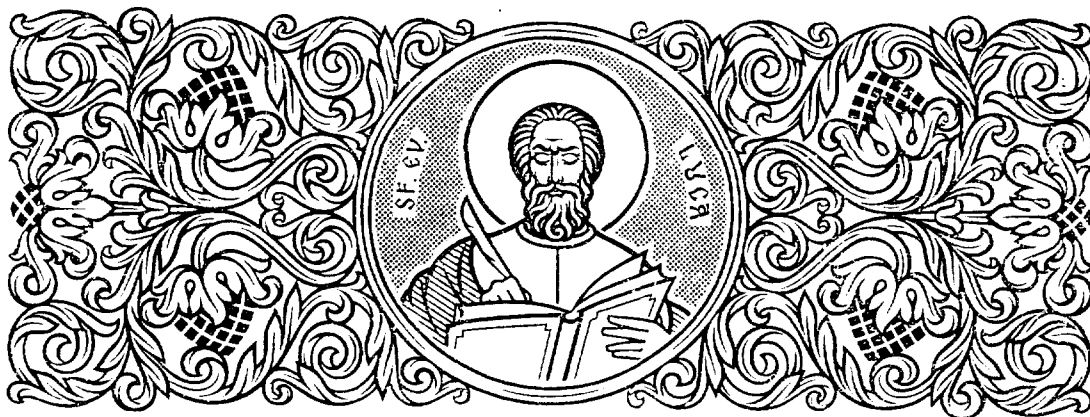
In zilele acelea, înmulțindu-se ucenicii, eliniștii iudei au început să murmure împotriva evreilor că, la împărțirea zilnică de hrană, văduvele lor erau trecute cu vederea. Atunci cei doisprezece au chemat mulțimea ucenicilor și le-au zis: Nu este potrivit ca noi, părăsind cuvîntul lui Dumnezeu, să slujim la mese. Drept aceea, fraților, căutați șapte bărbați dintre voi, cu nume bun, plini de Duhul Sfînt și de înțelepciune, pe care noi să-i rînduim la

această slujbă; iar noi vom stăruî în rugăciune și în slujirea cuvîntului. Sfatul a plăcut întregii adunări și au ales pe Ștefan, bărbat plin de credință și de Duh Sfînt, pe Filip, pe Prohor, pe Nicanor, pe Timon, pe Parmena și pe Nicolae, prozelit din Antiohia. Pe aceștia i-au înfățișat înaintea Apostolilor, care, după ce s-au rugat, și-au pus mîinile peste ei. Și cuvîntul lui Dumnezeu creștea și numărul ucenicilor din Ierusalim sporea foarte și mulțime mare de preoți veneau la credință.

Aliluia, glasul al 2-lea:

Auză-te Domnul în ziua necazului, scutească-te numele Dumnezeului lui Iacob.

Stih: Doamne, mîntuiește pe împăratul și ne auzi pe noi, în orice zi
Te vom chema.

D U M I N I C A

A PATRA DUPĂ PĂȘTI, A SLĂBĂNOGULUI

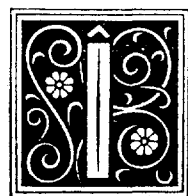
Prochimen, glasul al 3-lea :

Cîntați Dumnezeu nostru, cîntați.

Stih: Toate popoarele bateți din palme, strigați lui Dumnezeu cu glas de bucurie.

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE:

(IX, 32—42)

In zilele acelea, Petru, trecînd pe la toți, a venit și la sfinții care locuiau în Lidia. Și acolo a găsit pe un om, a nume Enea, care de opt ani zăcea în pat, fiindcă era paralytic. Atunci Petru i-a zis: Enea, te vindecă Iisus Hristos. Scoală-te și strînge-ți patul. Și s-a sculat numaidecît. Și l-au văzut toți cei ce locuiau în Lidia și în Saron, care s-au întors la Domnul. Iar în Iope era o uceniță cu numele Tavita, care, în talmăcire, înseamnă căprioară; această era plină de fapte bune și de milosteniile ce făcea. Și s-a întîmplat, în acele zile, că ea s-a îmbolnăvit și a murit. Și după ce au scaldat-o, au pus-o în foisor. Ci Lidia fiind aproape

de Iope, ucenicii, auzind că Petru este în Lidia, au trimis pe doi bărbați la el, rugîndu-l: Nu pregeta să vii pînă la noi. Atunci, Petru s-a sculat și a venit cu ei. Iar cînd a sosit, l-au dus sus în foisor și lîngă el au stat plîngînd toate văduvele, care îi arătau cămășile și veșmintele cîte le făcea Căprioara, pe cînd era cu ele. Și Petru a scos pe toți afară, a îngenunchiat și s-a rugat și, întorcîndu-se către trup, a zis: Tavita, scoală-te! Și ea și-a deschis ochii și, văzînd pe Petru, a șezut. Și dîndu-i mîna, Petru a ridicat-o. Apoi a chemat pe sfinți și pe văduve și le-a dat-o vie. Iar minunea aceasta s-a făcut cunoscută în întreaga Iope și mulți au crezut în Domnul.

Aliluia, glasul al 3-lea :

Întru Tine, Doamne, am nădăjduit să nu mă rușinezi în veac; întru dreptatea Ta scapă-mă și mă scoate.

Fii mie Dumnezeu apărător, și casă de scăpare, ca să mă mîntuiești.

L U N I

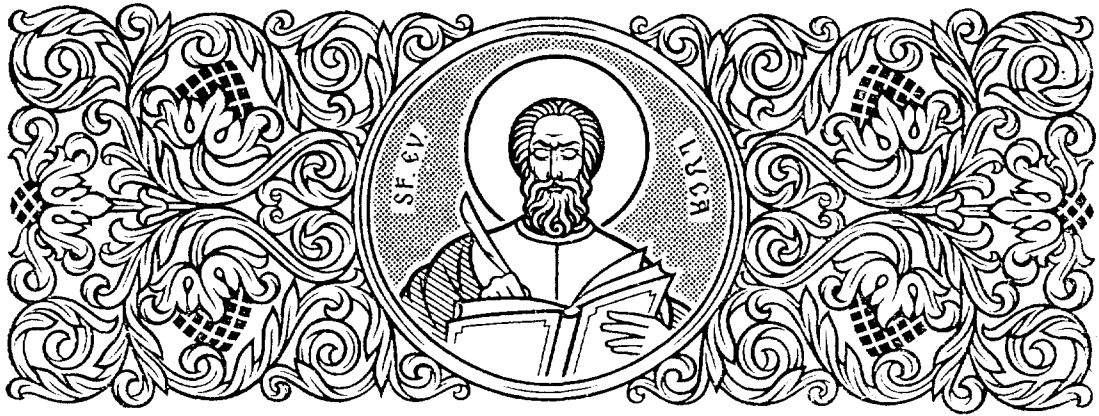
ÎN SĂPTĂMÎNA A PATRA DUPĂ PAȘTI

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE :

(X, 1—16)

In zilele acelea, în Ceza-reea era un bărbat cu numele Corneliu, su-țas din cohorta care se chema Italica, cucernic și temător de Dumnezeu, cu toată casa lui, și care făcea multe milostenii poporului și se ruga lui Dumnezeu totdeauna. Și a văzut în arătare, lămurit, pe la ceasul al nouălea din zi, un înger al lui Dumnezeu intrînd la el și grăindu-i : Corneliu ! Iar Corneliu căutînd la el și înfricoșîndu-se, a răspuns : Ce este, Doamne ? Și îngerul a zis : Rugăciunile tale și milosteniile tale s-au suit, spre pomenire, înaintea lui Dumnezeu. Și acum, trimite oameni la Iope și cheamă să vină pe unul Simon, care se numește și Petru. Acesta găzduiește la un tăbăcar, Simon, a cărui casă este lîngă mare. Petru îți va spune ce trebuie să faci. Și după ce s-a dus îngerul care vorbea cu el, Corneliu a chemat pe doi din oamenii săi de casă și un ostaș

cucernic din straja lui, și, spunîndu-i toate, i-a trimis la Iope. A doua zi, pe cînd mergeau pe drum și se apropiau de oraș, Petru s-a suit, către ceasul al șaselea, în foișor, ca să se roage. Și i s-a făcut foame și voia să mînce, dar pe cînd gazdele găteau masa, a venit peste el o răpire de sine. Și a văzut cerul deschis și pogorîndu-se un lucru ca o față mare de pînză, legată în patru colțuri, lăsîndu-se pe pămînt. În ea erau toate dobitoacele cu patru picioare și tîrîtoarele pămîntului și păsările cerului. Iar un glas a strigat către Petru : Scoală, Petre, junghie și mîncă. Ci Petru a răspuns : N i c i d e c u m, Doamne, căci niciodată n-am mîncat nimic spurcat sau necurat. Și iar, a doua oară, i-a zis glasul : Cele ce Dumnezeu a curățit, tu să nu le numești spurcate. Și aceasta s-a făcut de trei ori și îndată pînza s-a ridicat la cer.

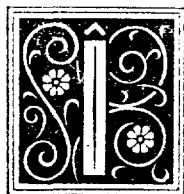

DUMINICA A CINCEA DUPĂ PAȘTI, A SAMARINENCHII

Prochimen, glasul al 4-lea:

Cît s-au mărit lucrurile Tale, Doamne, toate cu înțelepciune le-ai făcut.
Stih: Binecuvîntează suflete al meu pe Domnul. Doamne, Dumnezeul meu,
măritu-Te-ai foarte.

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE:
(XI, 19—30)

In zilele acelea, Apostolii, cei ce se risipiseră din tulburarea întîmplată cu Ștefan, au pătruns pînă în Fenicia și în Cipru și în Antiohia, nimănui grăind cuvîntul, fără numai iudeilor. Dar au fost printre ei cîțiva din Cipru și din Cirene, care, venind în Antiohia, au vorbit și elinilor și le-au binevestit pe Domnul Iisus. Și mîna Domnului era cu ei și mare număr au crezut și s-au întors la Domnul. Iar vorba despre ei a ajuns la urechile Bisericii din Ierusalim și au trimis pe Varnava pînă la Antiohia. Și sosind acesta și văzînd harul lui Dumnezeu, s-a bucurat și îndemna pe toți să stăruiască întru Dom-

nul cu tot dinadinsul **i n i m i i**, căci era bărbat bun și plin de Duhul Sfînt și de credință. Și s-a adăugat mulțime multă credincioșilor **D o m n u l u i**. Apoi Varnava a plecat la Tars, ca să caute pe Saul și, aflîndu-l, l-a dus la Antiohia, și au stat acolo un an întreg, adunîndu-se în biserică și învățînd mult popor. Și în Antiohia, întîia oară, ucenicii s-au numit creștini. În acele zile au venit, din Ierusalim în Antiohia, prooroci. Și unul dintre ei, cu numele Agav, s-a sculat și a arătat, prin Duhul, că peste toată lumea va să fie o foamete mare, care s-a și întîmplat în zilele lui Claudiu. Atunci ucenicii au hotărît ca fiecare dintre ei, după putere, să trimită ajutor fraților care

locuiau în Iudeea; ceea ce au și făcut, trimițând la cei bătrâni

ajutorul prin mîna lui Varnava și a lui Saul.

Aliluia, glasul al 4-lea:

Încordează, binesporește și împărățește pentru adevăr, blîndețe și dreptate, și te va povățui minunat dreapta ta.

Stih: Iubit-ai dreptatea și ai urit fărădelegea; pentru aceasta te-a uns pe tine, Domnul Dumnezeuul tău, cu untdelemnul bucuriei, mai mult decît pe părtașii tăi.

L U N I

ÎN SĂPTĂMÎNA A CINCEA DUPĂ PAȘTI

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE:
(XII, 12—17)

n zilele acelea, gîndindu-se Petru la cele petrecute cu el, a mers acasă la Maria, mama lui Ioan, numit și Marcu, unde erau a d u n a ț i mulți frați și se rugau. Și bătînd Petru în ușa de la poartă, o slujitoare, cu numele Rodi, s-a dus să asculte și, cunoscînd vocea lui Petru, de bucurie nu a deschis ușa, ci alergînd înăuntru a spus că Petru stă înaintea

ușii. Ei însă i-au zis: «Nu ești în toată firea». Ci ea stăruia că este așa. Iar ei ziceau: «Este îngerul lui». Dar P e t r u bătea mereu în p o a r t ă. Deschizînd deci l-au văzut și au rămas uimiți. Și, făcîndu-le cu m î n a semn să tacă, le-a povestit în ce chip Domnul l-a scos pe el din temniță. Apoi a zis: Spuneți aceasta lui Iacov și fraților. Și a ieșit și s-a dus în alt loc.

M A R Ț I

ÎN SĂPTĂMÎNA A CINCEA DUPĂ PAȘTI

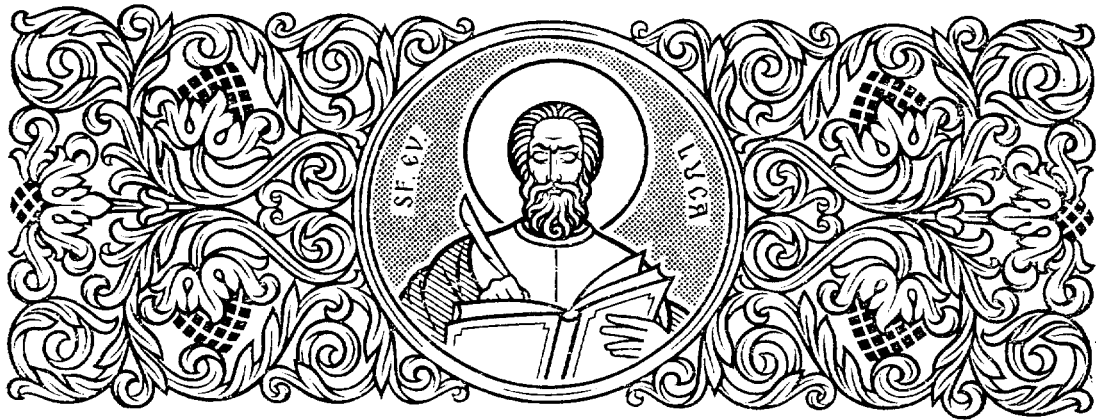
DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE:
(XII, 25; XIII, 1—12)

n zilele acelea, Varnava și Saul, după ce au îndeplinit slujba lor, s-au întors de la Ierusalim la Antiohia, luînd cu ei pe Ioan, numit și Marcu. În Biserica din Antiohia erau prooroci și învățători: Varnava, Simeon, căruia îi zicea Nîger, Luciu Cirineul, Manain cel

ce fusese crescut împreună cu Irod tetrarhul, și Saul. Și, pe cînd slujeau Domnului și posteau, Duhul Sfînt a grăit: Osebiți-Mi pe Varnava și pe S a u l pentru lucrul la care i-am chemat. Atunci, postînd și rugîndu-se, și-au pus mîinile peste ei și i-au lăsat să plece. Deci aceștia, mînați de Duhul Sfînt, au

DUMINICA A ȘASEA DUPĂ PAȘTI, A ORBULUI

Prochimen, glasul al 5-lea:

Tu, Doamne, ne vei păzi și ne vei feri de neamul acesta în veac.

Stih: Mîntuiește-mă, Doamne, că a lipsit cel cuvios, că s-a îpușinat adevărul de la fiii oamenilor.

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE:

(XVI, 16—34)

In zilele acelea, cînd ne duceam noi, Apostolii, la locul de rugăciune, ne-a întîmpinat o slujnică, care avea duh pitonicesc și care, ghicind, aducea mult cîștig stăpînilor ei. Aceasta, ținîndu-se după Pavel și după noi, striga zicînd: Acești oameni sînt slujitori ai Dumnezeului celui preainalt, care vă vestesc vouă calea mîntuirii. Și aceasta a făcut-o mai multe zile. Iar Pavel, mîniindu-se, s-a întors și i-a zis duhului: În numele lui Iisus Hristos, îți poruncesc să ieși din ea. Și în a c e l ceas a ieșit. Iar cînd au văzut stăpînii roabei că s-a dus nădejdea cîștigului lor, au pus mîna pe Pavel și pe Sila și i-au dus în piață, înaintea dregăto-

rilor. Și, ducîndu-i la judecători, au zis: acești oameni, care sînt iudei, tulbură cetatea noastră; ei ne învață obiceiuri care nouă, ca romani, nu ne este îngăduit să le primim, nici să le facem. Și s-a ridicat și mulțimea împotriva lor. Atunci judecătorii le-au rupt veșmintele și au poruncit să-i bată cu vergi. Și, după ce le-au dat multe lovituri, i-au aruncat în închisoare, poruncind temnicerului să-i păzească cu grijă. Acesta, primind o asemenea poruncă, i-a băgat în fundul temniței și le-a strîns picioarele lor în butuci. Și, către miezul nopții, Pavel și Sila se rugau și cîntau cîntece de laudă lui Dumnezeu; iar cei închiși ascultau la ei. Și deodată, s-a făcut cutremur mare de pămînt, așa că s-au zguduit te-

melile temniței și într-o clipă s-au deschis toate ușile și legăturile tuturor s-au dezlegat. Atunci, deșteptându-se temnicerul și, văzînd deschise ușile închisorii, a tras sabia, gata să-și ia viața, căci credea că cei închiși au fugit. Dar Pavel a strigat cu glas puternic și a zis: Să nu-ți faci nici un rău, că toți sîntem aici. Iar el, cerînd lumină, s-a repezit înăuntru și, tremurînd, a căzut înaintea lui Pavel și a lui Sila; și, scoțîndu-i afară, după ce pe ceilalți i-a ză-

vorit la loc, le-a zis: Domnilor, ce trebuie să fac ca să mă mîntuiesc? Ci ei au răspuns: Crede în Domnul Iisus și te vei mîntui, tu și casa ta. Și i-au predicat lui cuvîntul Domnului și tuturor celor din casa lui. Atunci el, luîndu-i la sine, într-acel ceas al nopții, a spălat rănile lor și s-a botezat el și toți ai lui îndată. Apoi, ducîndu-i în casă, a pus masa și s-a veselit cu toată casa, crezînd în Dumnezeu.

Aliluia, glasul al 5-lea:

Îndurările Tale, Doamne, în veac voi lăuda; în neam și în neam voi vesti adevărul
Tău în gura mea.

Stih: Că ai zis: În veac mila se va zidi, în ceruri se va găti adevărul Tău.

L U N I

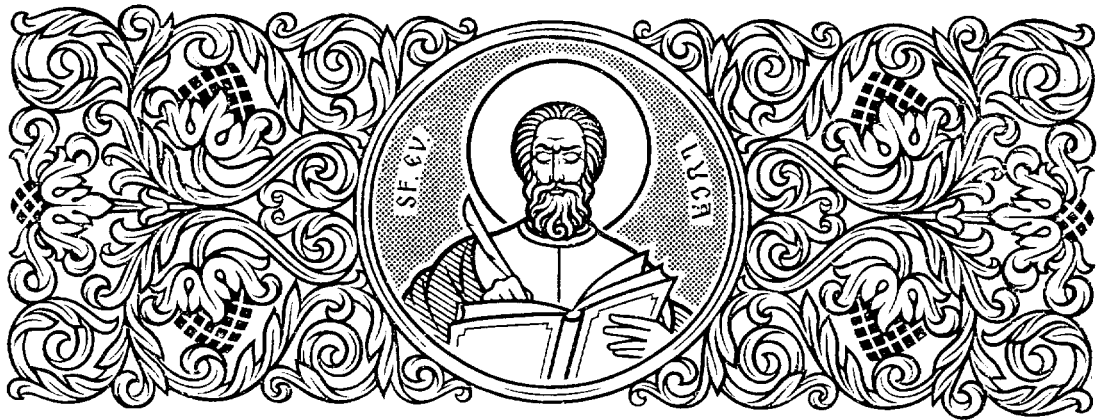
ÎN SAPTĂMÎNA A SASEA DUPĂ PĂȘTI

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE:

(XVII, 1—9)

Nzilele acelea, Pavel și Sila, după ce au trecut prin Amfipoli și prin Apolonia, au sosit la Tesalonic, unde era o sinagogă a iudeilor. Și după cum îi era obiceiul, Pavel a intrat la ei și în trei sîmbete le-a grăit din Scripturi, dovedindu-le că Hristos trebuia să pătîmească și să învieze din morți, și că Acest Iisus, pe Care vi-l vestesc eu, este Hristos. Și unii dintre ei au crezut și au trecut de partea lui Pavel și a lui Sila; și tot așa, mare mulțime de elini, temători de Dumnezeu, și nu puține dintre femeile de frunte. Deci iudeii care nu crezuseră, umplîndu-se de pizmă,

au luat cu ei pe cîțiva oameni răi din pleava tîrgului, au adunat gloate și au ridicat orașul în picioare. Apoi, năvălind în casa lui Iason, căutau pe Apostoli să-i scoată afară înaintea mulțimii. Dar, negăsindu-i, au tîrît pe Iason și pe cîțiva frați, la mai-marii cetății, strigînd că cei ce au tulburat toată lumea au venit și aici și Iason i-a primit. Și toți aceștia lucrează împotriva rinduielilor Cezarului, zicînd că un altul este împărat, anume Iisus. Și au tulburat mulțimea și pe mai-marii orașului, care ascultau acestea. Dar, după ce a luat cheazășie de la Iason și de la ceilalți, le-au dat drumul.

J O I
ÎN SĂPTĂMÎNA A ȘASEA DUPĂ PĂȘTI
LA
ÎNĂLȚAREA DOMNULUI NOSTRU IISUS HRISTOS

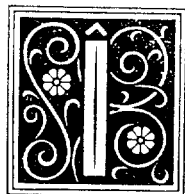
Prochimen, giasul al 7-lea:

Înălță-Te peste ceruri, Dumnezeule, și peste tot pământul slava Ta.

Stih: Gata este inima mea, Dumnezeule, gata este inima mea.

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE:

(I. 1—12)

In cartea cea dintâi am scris, o Teofile, despre toate cîte a făcut și a învățat Iisus de la început, pînă în ziua cînd S-a înălțat la cer, după ce, prin Duhul Sfînt, a dat poruncile Sale Aposolilor pe care i-ales. După patima Sa, Iisus li S-a arătat pe Sine viu, prin multe semne doveditoare, și li S-a făcut văzut timp de patruzeci de zile, vorbindu-le despre cele privitoare la împărăția lui Dumnezeu. Și, cînd era împreună cu ei, le-a poruncit să nu se depărteze de Ierusalim, ci să aștepte făgăduința Tatălui, pe care, a zis El, ați auzit-o de la Mine. Că Ioan a botezat cu

apă, iar voi, în curînd după aceste zile, vă veți boteza cu Duhul Sfînt. Atunci ucenicii care erau adunați acolo L-au întrebat și au zis: Doamne, oare, în vremea aceasta vei așeza Tu, la loc, împărăția lui Israel? Iar El le-a spus: Nu este al vostru ca să știți vremurile sau soroacele pe care Tatăl le-a pus întru a Sa stăpînire. Ci voi, cînd va veni Duhul Sfînt asupra voastră, veți lua putere și Îmi veți fi Mie martori în Ierusalim și în toată Iudeea și în Samaria și pînă la marginea pământului. Iar după ce a grăit acestea, S-a înălțat, cu ei de față, și un nor L-a luat din ochii lor. Și, pe cînd se ducea El, iar ei priveau la cer cu ochii ațintiți, iată doi

bărbați au stat lîngă ei, îmbrăcați în haine albe; și aceștia au zis: Bărbați galileieni, de ce stați, uitîndu-vă la cer? Acest Iisus, Care S-a înălțat de la voi la cer, astfel va și veni, pre-

cum L-ați văzut ducîndu-Se la cer. Atunci ei, de la muntele ce se cheamă al Măslinilor și care este aproape de Ierusalim, cale de o sîmbătă, s-au întors la Ierusalim.

Aliluia, glasul al 2-lea:

Toate popoarele bateți din palme, strigați lui Dumnezeu cu glas de bucurie. Stih: Suitu-S-a Dumnezeu întru strigare, Domnul S-a suit în sunete de trîmbiță.

Chinonicul, glasul al 4-lea:

Suitu-S-a Dumnezeu întru strigare, Domnul S-a suit în sunete de trîmbiță.

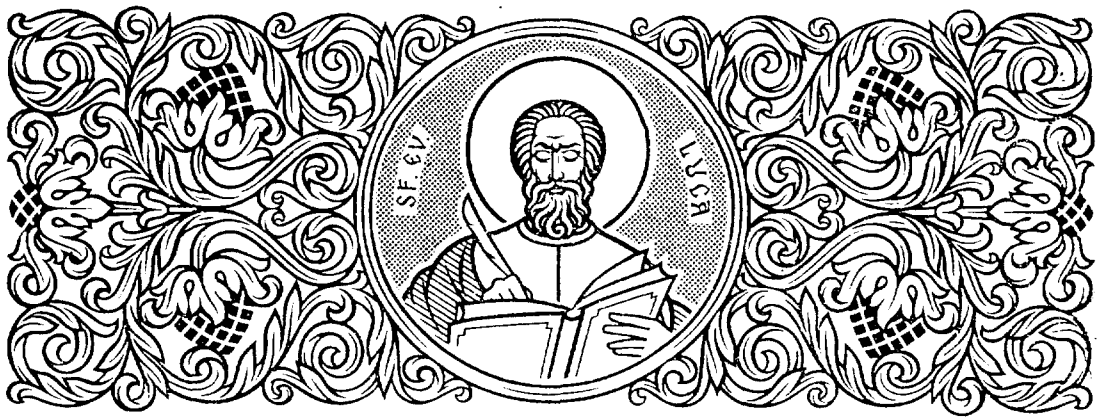
V I N E R I ÎN SAPTĂMÎNA A ȘASEA DUPĂ PAȘTI

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE:
(XIX, 1—8)

In zilele acelea, cînd Apolo era în Corint, Pavel, după ce a străbătut părțile de sus ale Asiei, a coborît la Efes. Și, găsind cîțiva ucenici, i-a întrebat: Primit-ați voi Duhul Sfînt, cînd ați crezut? Ei însă i-au răspuns: Nici n-am auzit măcar că este Duh Sfînt. Zis-a Pavel: Dar cu ce botez v-ați botezat? Ei au spus: Cu botezul lui Ioan. Atunci Pavel a grăit: Ioan a botezat cu botezul pocăinței, spunînd poporului să

creadă în Cel ce avea să vină după el, adică în Iisus. Auzind ei așa, s-au botezat în numele Domnului Iisus. Iar cînd Pavel și-a pus mîinile peste ei, Duhul Sfînt a venit asupra lor și vorbeau în limbi și prooroceau. Și erau cu toți ca la doisprezece bărbați. Apoi a intrat în sinagogă și a propovăduit cu îndrăzneală timp de trei luni, vorbind cu ei și căutînd să-i convingă despre împărăția lui Dumnezeu.

D U M I N I C A

A ȘAPTEA DUPĂ PAȘTI, A SFINȚILOR PĂRINȚI

Prochimen, glasul al 4-lea :

Bine ești cuvîntat, Doamne, Dumnezeu părinților noștri, și lăudat și preaslăvit este numele Tău în veci.

Stih: Că drept ești, de toate care ai făcut nouă, și toate lucrurile Tale sînt adevărate.

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE:

(XX, 16—18, 28—36)

In zilele acelea, Pavel hotărîse să treacă pe apă pe lîngă Efes, ca să nu i se întîmple să întîrzie în Asia, pentru că se grăbea să fie, dacă i-ar fi cu putință, la Ierusalim, de ziua Cincizecimii. Însă din Milet a trimis la Efes și a chemat la sine pe preoții Bisericii. Și, cînd au venit la el, le-a grăit: Drept aceea, luați aminte de voi și de toată turma, întru care Duhul Sfînt v-a pus pe voi Episcopi, ca să păstoriți Biserica Domnului, pe care a cîștigat-o cu însuși sîngele Său. Căci eu știu aceasta că, după plecarea mea, vor intra, între voi, lupi crînceni, care nu vor

cruța turma. Și dintre voi înșivă se vor scula bărbați, grăind învățături greșite, ca să tragă pe ucenici după ei. Drept aceea, priveghiați, aducîndu-vă aminte că, timp de trei ani, n-am încetat, noaptea și ziua, să vă îndemn cu lacrimi pe f i e c a r e dintre voi. Și acum, fraților, vă încredințez pe voi lui Dumnezeu și cuvîntului harului Său, cel ce poate să vă zîdească desăvîrșit și să vă dea moștenire între toți cei sfințiți. Argint, sau aur, sau h a i n ă, n-am poftit de la nimeni. Voi înșivă știți că mîinile acestea au lucrat pentru nevoile mele și ale celor ce erau cu mine. Întru toate v-am dat vouă pildă că, ostenindu-vă astfel, cade-se să

ajutați pe cei slabi și să țineți minte cuvintele Domnului Iisus, căci El a zis : Mai fericit

este a da decît a lua. Și, zicînd acestea, a îngenunchiat și s-a rugat cu ei toți.

Aliluia, glasul 1 :

Dumnezeul dumnezeilor Domnul a grăit, și a chemat pămîntul de la Răsărit pînă la Apus.

Stih : Adunați Lui pe cuvioșii Lui, cei ce așază așezămîntul de lege al Lui pe jertfe.

L U N I ÎN SĂPTĂMÎNA A ȘAPTEA DUPĂ PĂȘTI

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE:
(XXI, 8—14)

In zilele acelea, pornind a doua zi, noi și cei ce eram cu Pavel, am venit în Cezareea. Și intrînd în casa lui Filip binevestitorul, unul dintre cei șapte diaconi, am rămas la el. Ci el avea patru fiice, fecioare, care erau proorocițe. Și rămî-nînd acolo mai multe zile, a coborît din Iudeea un prooroc cu numele Agav și, venind la noi, a luat briul lui Pavel, și-a legat cu el picioarele și mîini-le și a zis : Acestea zice Duhul

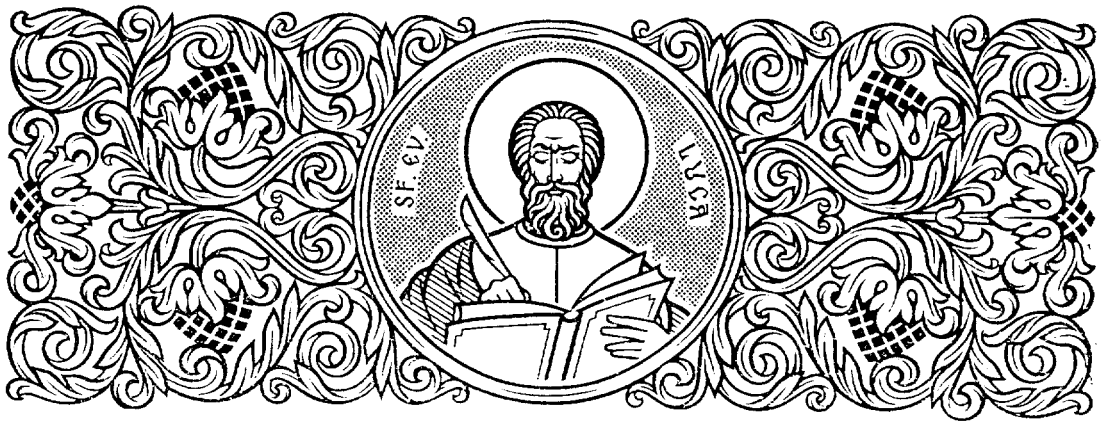
Sfînt : Pe bărbatul al cui este acest briu, așa îl vor lega iudeii în Ierusalim și-l vor da în mîinile păgînilor. Cînd am auzit acestea, l-am rugat și noi și cei din Cezareea, ca să nu se ducă la Ierusalim. Atunci Pavel, răspunzîndu-ne, a zis : Ce faceți, de plîngeți și-mi sfișiati inima ! Eu sînt gata nu numai să fiu legat, ci să și mor, în Ierusalim, pentru numele Domnului Iisus. Deci, nevoind să asculte, ne-am p o t o l i t și am zis : Facă-se voia Domnului.

M A R Ț I ÎN SĂPTĂMÎNA A ȘAPTEA DUPĂ PĂȘTI

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE:
(XXI, 26—32)

In zilele acelea, Pavel, luînd cu el patru bărbați, s-a curățit împreună cu ei și a doua zi a intrat în Templu, să vestească în ce zi se împlinesc zilele de curățire și deci cînd trebuie să fie adusă jertfa

pentru fiecare dintre ei. Și, cînd era să se îplinească cele șapte zile, iudeii din Asia l-au văzut pe Pavel în Templu, au întăritat toată mulțimea și au pus mîna pe el, strigînd : Bărbați israeliți, dați a j u t o r ! Acesta este omul care propovăduiește

D U M I N I C A

POGORÎRII DUHULUI SFÎNT, A RUSALIILOR SAU A CINCIZECIMII

Prochimen, glasul al 8-lea:

În tot pământul a ieșit vestirea lor și la marginile lumii cuvintele lor.

Stih:

Cerurile spun slava lui Dumnezeu și facerea mâinilor Lui o vestește tăria.

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE:

(II, 1—11)

In zilele acelea, cînd a sosit ziua Cincizecimii, Apostolii erau toți adunați laolaltă. Și din cer, fără de veste, a venit un vuet, ca de suflare de vînt ce vine repede, și a umplut toată casa unde ședeau ei. Și li s-au arătat limbi împărțite ca de foc și au șezut pe fiecare din ei. Și s-au umplut toți de Duhul Sfînt și au început să vorbească în alte limbi, precum Duhul le dădea a grăi. Ci în Ierusalim locuiau oameni cucernici, iudei din

toate neamurile care sînt sub cer. Și făcîndu-se glasul acela, s-a adunat mulțimea și a stat uimită, căci fiecare îi auzea pe ei vorbind în limba lui. Și își ieșeau din cumpăt toți, și se minunau, zicînd: Iată, nu sînt ei galleieni, toți aceștia care vorbesc? Atunci, cum auzim noi fiecare limba noastră, în care ne-am născut? Parți și mezi și elamiți și cei ce locuiesc în Mesopotamia, în Iudeea și în Capadocia, în Pont și în Asia, în Frigia și în Pamfilia, în Egipt și

în părțile Libiei cea de lîngă
Cirene, și oaspeți veniți din
Roma, iudei și prozeliți, cre-

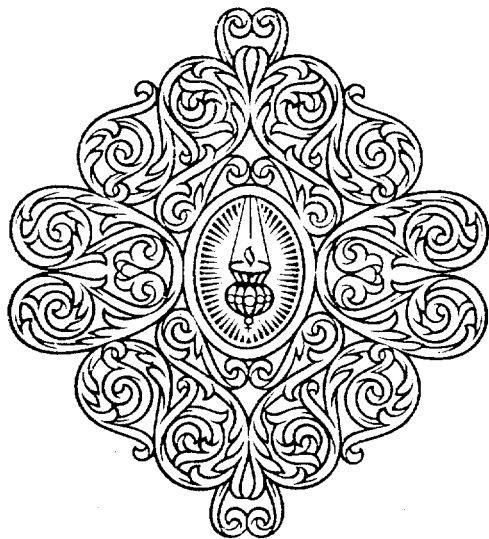
tani și arabi, îi auzim pe ei
grăind în limbile noastre mări-
rile lui Dumnezeu.

Aliluia, glasul al 8-lea:

Cu cuvîntul Domnului cerurile s-au întărit și cu duhul gurii Lui toată puterea lor.

Chinonicul:

Duhul Tău cel bun mă va povățui la pămîntul cel drept.

L U N I
ÎN SĂPTĂMÎNA ÎNȚII DUPĂ POGORÎREA
SFÎNTULUI DUH

Prochimén, glasul al 3-lea:

Mîntuiește, Doamne, poporul Tău și binecuvîntează moștenirea Ta.
Stih: Către Tine, Doamne, am strigat, Dumnezeul meu, pomenește-mă.

DIN EPISTOLA CĂTRE EFESENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:

(V, 8-19)

Rărilor, ca fii ai luminii să umblați, pentru că roada Duhului e în orice bunătate, dreptate și adevăr. Cerați ce este bineplăcut Domnului, și nu vă amestecați în faptele cele fără de roadă ale întinericului, ci mai virtos să le osîndiți pe față. Căci cele ce se fac întru ascuns de ei, rușine este a le grăi. Toate cele ce se osîndesc pe față se învederează prin lumină, căci tot ce se învederează e lumină. Pentru aceea zice: Deșteaptă-te cel ce dormi

și te scoală din morți și te va lumina Hristos. Deci luați seama cu grijă cum umblați, nu ca niște neînțelepți, ci ca cei înțelepți, răscumpărînd vremea, căci zilele rele sînt. Drept aceea, nu fiți fără de minte, ci înțelegeți care este voia Domnului. Și nu vă îmbătați de vin, întru care este desfrînare, ci vă umpleți de Duhul. Vorbiți între voi în psalmi și în laude și în cîntări duhovnicești, lăudînd și cîntînd Domnului, în inimile voastre.

Aliluia,

Miluieste-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta.

Stih: Nu mă lepăda pe mine de la fața Ta și Duhul Tău cel Sfînt nu-L lua de la mine.

DUMINICA
ÎNȚI DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUL
A TUTUROR SFÎNȚILOR

Voscreasna 1

Prochimen, glasul al 4-lea:

Dați slavă lui Dumnezeu. Minunat este Dumnezeu întru sfinții Săi,
Dumnezeul lui Israel.

Stih: În biserici binecuvîntați pe Dumnezeu.

DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(XI, 33—XII, 2)

Fraților, proorocii, prin credință, au biruit împărății, au făcut dreptate, au dobîndit făgăduințele, au astupat gurile leilor, au stins puterea focului, au scăpat de ascuțișul sabiei, s-au împuternicit, din slabi ce erau s-au făcut tari în război, au întors taberele vrăjmașilor în fugă. Prin ei, unele femei și-au luat pe morții lor înviați. Unii au fost chinuiți, neprimind izbăvirea, ca să dobîndească mai bună înviere; alții au suferit batjocură și bici, ba chiar lanțuri și închisoare. Au

fost uciși cu pietre, au fost tăiați cu fierăstrăul, au fost ispițiți, au murit uciși de sabie, au pribegit în piei de oaie și în piei de capră, lipsiți, strimtorați, rău primiți. Ei, de care lumea nu era vrednică, au rătăcit în pustii și în munți și în peșteri și în crăpăturile pământului. Și toți aceștia, care pentru credința lor au fost de pomenire, n-au primit ceea ce le fusese făgăduit, pentru că Dumnezeu rînduise pentru noi ceva mai bun, ca ei să nu ia fără noi desăvîrșirea. Drept aceea și noi, avînd împrejurul nostru atîta nor de mărturii, să lepă-

dăm orice povară și păcatul ce grabnic ne împresoară și să a-
lergăm cu stăruință în lupta

care ne stă înaintea, avînd pri-
virile la Iisus, începătorul și
plinitorul credinței.

Aliluia, glasul al 4-lea:

Strigat-au dreptii și Domnul i-a ascultat pe ei, și din toate necazurile
lor i-a mîntuit.

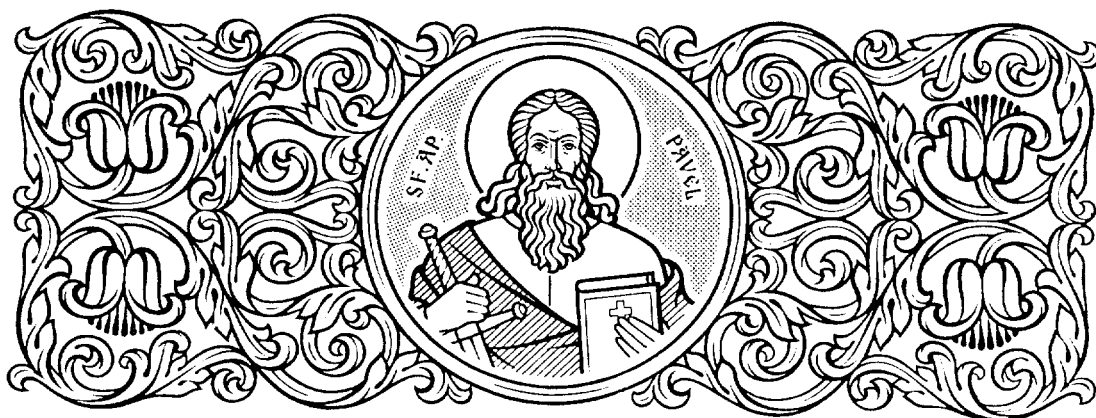
Stih: Multe sînt necazurile dreptilor; și din toate îi va mîntui pe ei Domnul.

L U N I ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(II, 28 — III, 18)

Ratilor, nu cel ce se a-
rată pe dinafară e iu-
deu, nici adevărata tă-
iere împrejur nu este
cea de dinafară, în
trup; ci este iudeu cel întru as-
cuns, iar tăiere împrejur este
aceea a inimii, în duh, nu în li-
teră; și lauda lui nu vine de la
oameni, ci de la Dumnezeu. A-
tunci, care este întîietatea iudeu-
lui, sau care este folosul tăie-
rii împrejur? Este mare în toa-
te privințele, mai întîi, pentru
că lor li s-au încredințat cuvîn-
tele lui Dumnezeu. Căci ce este
dacă unii n-au crezut? Oare,
necredința lor va nimici cre-
dincioșia lui Dumnezeu? Să nu
fie! Ci rămîne Dumnezeu ade-
vărat în cuvîntul Lui, iar orice
om mincinos, precum este
scris: Ca să Te îndreptezi întru
cuvintele Tale și să biruiești
cînd vei judeca Tu. Dar de vre-
me ce nedreptatea noastră în-
vederează dreptatea lui Dum-
nezeu, ce vom zice? Nu cumva

că Dumnezeu e nedrept, cînd
revarsă mînia Lui? Omeneste
vorbesc. Să nu fie! Căci, atunci,
cum va judeca Dumnezeu lu-
mea? Ce vom zice? Că de vre-
me ce adevărul lui Dumnezeu,
prin minciuna mea, a prisosit
spre slava Lui, pentru ce, dar,
mai sînt eu judecat ca păcătos?
Și, iarăși, de ce n-am face cele
rele, ca să vină cele bune? Pre-
cum sîntem huliți și precum
spun unii că zicem noi. Osînda
acestora este dreaptă. Așadar,
ce este? Avem noi vreo precă-
dere? Nicidecum. Căci am învi-
nuit mai înainte și pe iudei, și
pe elini, că toți sînt sub păcat,
după cum este scris: Nu este
drept nici unul; nu este cine să
înțeleagă, nu este cine să caute
pe Dumnezeu; toți s-au abătut,
împreună netrebnci s-au făcut.
Nu este cine să facă binele, nici
măcar unul nu este; mormînt
deschis este gîtlejului lor; cu
limbile lor vorbit-au viclenii;
venin de aspidă e sub buzele

DUMINICA A DOUA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

Voscreasna a 2-a, Prochimen, glasul 1:

Fie, Doamne, mila Ta spre noi, precum am nădăjduit și noi întru Tine.
Stih: Bucurați-vă, dreptilor, întru Domnul; celor dreپți li se cuvine laudă.

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(II, 10—16)

Lraților, mărire, cinste și pace oricui face binele, mai întâi iudeului, tot așa elinului. Căci Dumnezeu nu caută la fața omului! Cîți deci fără să aibă Legea, au păcătuit, fără Lege vor și pleri; iar cîți au păcătuit avînd Lege, prin Lege vor fi judecați. Fiindcă nu cei ce aud Legea sînt dreپți la Dumnezeu, ci cei ce îndeplinesc Le-

gea se vor îndrepta. Cînd păgîni, cei ce nu au Legea, din fire fac ale Legii, aceia neavînd Lege, ei singuri își sînt lege. Aceștia arată fapta legii scrisă în inimile lor, prin mărturia cugetului lor și prin cercetarea de sine, care îi și învinovățește, îi și dezvinovățește. Lucrul acesta se va vedea în ziua cînd Dumnezeu va judeca, prin Iisus Hristos, după Evanghelia mea, cele ascunse ale oamenilor.

Aliluia, glasul 1:

Dumnezeule, Cel ce mi-ai dat izbîndire și mi-ai supus popoare.
Stih: Cel ce mărești mîntuirea împăratului Tău și faci milă unsului Tău.

DUMINICA A TREIA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

Voscreasna a 3-a.

Prochimen, glasul al 2-lea:

Tăria mea și lauda mea este Domnul și mi-a fost mie spre mîntuire.

Stih: Certînd, m-a certat, Domnul, dar morții nu m-a dat.

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(V, 1—10)

Traților, fiind îndreptați din credință, avem pace cu Dumnezeu, prin Domnul nostru Iisus Hristos, Căruia datori îi sintem că am dobîndit prin credință apropiere la harul acesta, în care stăm, și ne lăudăm întru nădejdea slavei lui Dumnezeu. Și nu numai atît, ci ne lăudăm și în suferințe, bine știind că suferința aduce răbdare, și răbdarea încercare, și încercarea nădejde; iar nădejdea nu rușinează, pentru că iubirea lui Dumnezeu s-a vărsat în inimile noastre, prin Duhul Sfînt, cel dăruit nouă. Căci

Hristos, încă fiind noi neputincioși, la timpul hotărît, a murit pentru cei necredincioși. Căci pentru un drept cu greu va muri cineva, dar pentru cel bun poate se hotărăște cineva să moară. Însă Dumnezeu arată dragostea Lui către noi prin aceea că, pentru noi, Hristos a murit cînd noi eram încă păcătoși. Cu atît mai vîrtos, prin urmare, fiind acum îndreptați prin sîngele Lui, ne vom izbăvi prin El de minie. Căci dacă, pe cînd eram vrăjmași, ne-am împăcat cu Dumnezeu, prin moartea Fiului Său, cu atît mai mult, fiind împăcați, ne vom mîntui prin viața Lui.

Aliluia, glasul al 2-lea:

Auză-te, Domnul, în ziua necazului.

Stih: Mîntuiește, Doamne, poporul Tău, și binecuvintează moștenirea Ta.

DUMINICA A PATRA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUMI

Voscreasna a 4-a.

Prochimen, glasul al 3-lea:

Cîntați Dumnezeului nostru, cîntați; cîntați Împăratului nostru, cîntați.
Stih: Toate popoarele bateți din palme, strigați lui Dumnezeu cu glas de bucurie.

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(VI, 18—23)

Rărilor, scăpați fiind din robia păcatului, v-ați făcut robi dreptății. Omenesc vorbesc, din pricina neputinței trupului vostru. După cum ați făcut mădularele voastre roabe necurăției și fărădelegii, spre fărădelege, tot așa faceți acum mădularele voastre roabe dreptății, spre sfințire. Căci atunci cînd erați robi ai păcatului,

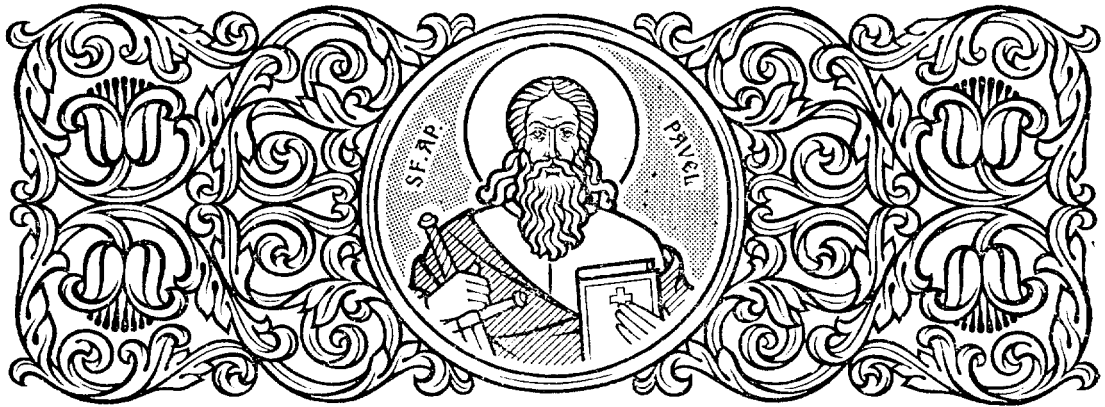
erați liberi față de dreptate. Deci ce roadă aveați atunci? Roade de care acum vă e rușine; pentru că sfîrșitul acela este moartea. Dar acum, izbăviți fiind de păcat și robi făcîndu-vă lui Dumnezeu, aveți roada voastră în sfințenie, iar sfîrșitul: viața veșnică. Pentru că plata păcatului este moartea, iar harul lui Dumnezeu: viața veșnică, întru Hristos Iisus, Domnul nostru.

Aliluia, glasul al 2-lea:

Spre Tine, Doamne, am nădăjduit, să nu mă rușinezi în veac.
Stih: Fii mie Dumnezeu apărător și loc întărit ca să mă mîntuiești.

DUMINICA A CINCEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

Voscreasna a 5-a. Prochimen, glasul al 4-lea:

Cît s-au mărit lucrurile Tale, Doamne, toate întru înțelepciune le-ai făcut.

Stih: Binecuvintează suflete al meu pe Domnul. Doamne, Dumnezeul meu, măritu-Te-ai foarte.

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:

(X, 1—10)

Lraților, bunăvoința inimii mele și rugăciunea mea la Dumnezeu, pentru Israel, este spre mîntuire. Căci le mărturisesc că au rîvnă pentru Dumnezeu, dar fără de pricepere, deoarece, necunoscînd dreptatea lui Dumnezeu și căutînd să statornicească dreptatea lor dreptății lui Dumnezeu, ei nu s-au supus. Căci Hristos este sfîrșitul Legii, spre îndreptarea a tot celui ce crede. Într-adevăr, Moise scrie despre dreptatea care vine din Lege, că: omul care va îndeplini-o, viu va

fi prin ea. Iar dreptatea din credință grăiește așa: Să nu zici în inima ta: Cine se va sui la cer? ca adică să coboare pe Hristos! Sau să zici: Cine se va pogori întru adînc, ca să ridice pe Hristos din morți! Dar ce zice Scriptura? Aproape de tine e cuvîntul, în gura ta și în inima ta. Acesta este cuvîntul credinței, pe care-l propovăduim: dacă mărturisești cu gura ta că Iisus este Domnul și crezi în inima ta că Dumnezeu L-a înviat pe El din morți, te vei mîntui. Căci cu inima se crede spre dreptate, iar cu gura se mărturisește spre mîntuire.

Aliluia, glasul al 4-lea:

Sporește și împărățește întru adevăr.

Stih: Iubit-ai dreptatea și ai urit fărădelegea.

DUMINICA A ȘASEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUII

Voscreasna a 6-a.

Prochimen, glasul al 5-lea:

Tu, Doamne, ne vei păzi și ne vei feri de neamul acesta și în veac.

Stih: Doamne, Dumnezeul nostru, cât de minunat este numele Tău în tot pământul.

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:

(XII, 6—14)

Fraților, avem felurite daruri, după harul ce ni s-a dat. Dacă avem proorocie, să proorocim după măsura credinței; dacă avem slujbă, să stăruim în slujbă; dacă unul învață, să se sîrguiască în învățatură; dacă îndeamnă, să fie la îndemnare; dacă împarte altora, să împartă cu firească nevinovăție; dacă stă în frunte, să fie cu tragere de inimă; dacă miluiește, să miluiască cu voie bună! Dragostea să fie ne-

fățarnică. Urgisiți răul. Alipiți-vă de ce e bine. În iubire frățească, unii pe alții iubiți-vă; în cinste, unii altora dați-vă înțietate. La sîrguință, nu pregetați; cu duhul fiți fierbinți; pe Domnul slujiți-L ca robii Lui. Bucurați-vă cu bucuria nădejdi; în suferință fiți răbdători; la rugăciune dați-vă toată stăruința. Faceți-vă părtași sfinților la trebuințele lor, iubirea de străini urmînd. Binecuvîntați pe cei ce vă prigonesc, binecuvîntați-i și nu-i blestemați.

Aliluia, glasul al 5-lea:

Milele Tale, Doamne, în veac le voi cînta.

Stih: În veac mila se va zidi, în ceruri se va întări adevărul Tău.

DUMINICA A SAPTEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

Voscreasna a 7-a.

Prochimen, glasul al 6-lea:

Mintuiește, Doamne, poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta.
Stih: Către Tine, Doamne, am strigat, Dumnezeuul meu pomenește-mă.

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(XV, 1—7)

Fraților, datori sîntem noi cei tari să purtăm slăbiciunile celor neputincioși și să nu căutăm plăcerea noastră; ci fiecare dintre noi să fie apropiatului său pe plac, la ce e bine, pentru zidirea lui. Căci și Hristos n-a căutat plăcerea Sa, ci, precum este scris: Ocările celor ce te ocărăsc pe tine au căzut asupra mea. Căci toate cite s-au scris mai înainte, s-au scris spre învățătura noas-

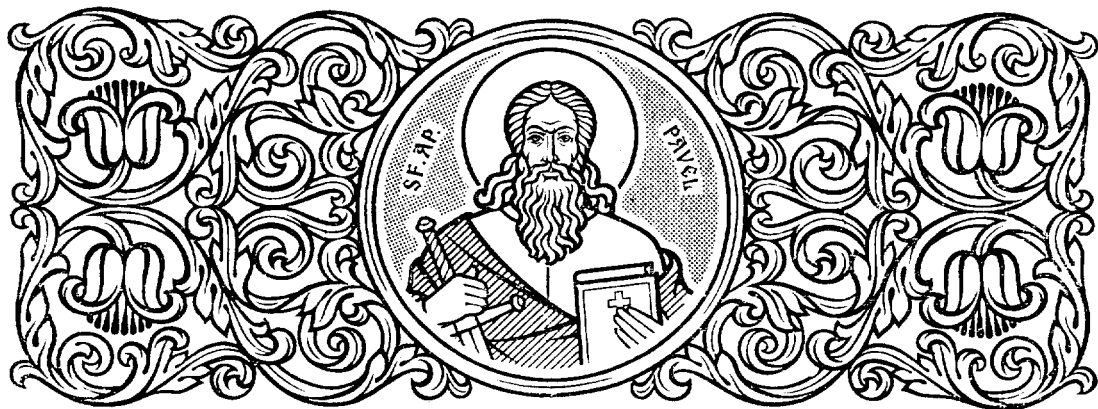
tră ca, prin răbdarea și mîngîierea care vin din Scripturi, nădejde să avem. Și Dumnezeuul răbdării și al mîngîierii să vă dăruiască vouă, unul față cu altul, același cuget după Iisus Hristos, pentru ca toți laolaltă și cu o singură gură, să preaslăviți pe Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos. Drept aceea, primiți-vă unii pe alții, precum și Hristos v-a primit pe voi, spre slava lui Dumnezeu.

Aliluia, glasul al 6-lea:

Cel ce locuiește în ajutorul Celui preainalt.

Stih: Va zice Domnului: Sprijinatorul meu ești și scăparea mea, Dumnezeuul meu.

DUMINICA A OPTA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

Voscreasna a 8-a.
Prochimen; glasul al 7-lea:

Domnul tărie poporului Său va da, Domnul va binecuvînta pe poporul Său
cu pace.

Stih: Aduceți Domnului, fii ai lui Dumnezeu, aduceți Domnului slavă și cinste.

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE CORINTENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(I, 10—17)

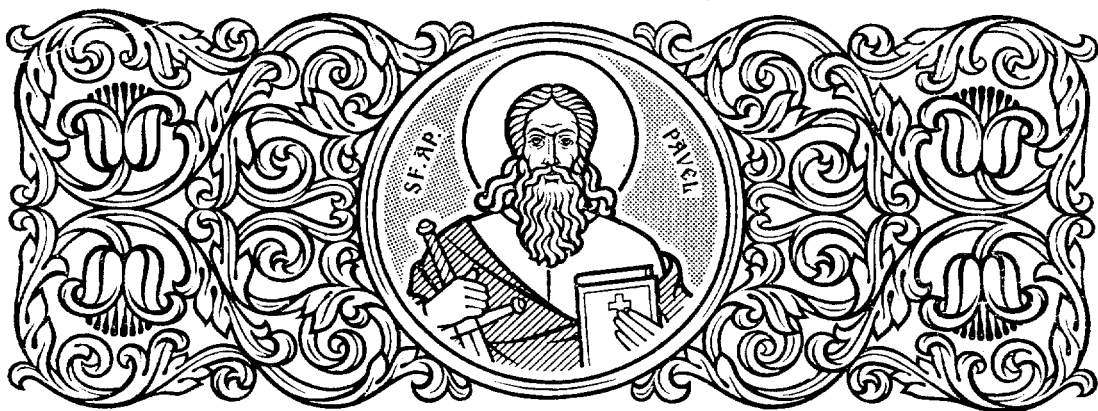
Fraților, vă îndemn, pentru numele Domnului nostru Iisus Hristos, ca toți să grațiți la fel și să nu fie dezbinări în sinul vostru; ci să fiți cu totul uniți în același cuget și în aceeași înțelegere. Căci, fraților, prin oameni de la Hloe din casă, mi-a venit știre că la voi sînt certuri; adică vreau să spun că fiecare dintre voi zice: eu sînt al lui Pavel, iar eu sînt al lui Apollo; și eu sînt al lui Chefa, iar eu sînt al lui Hristos! Oare, S-a împărțit Hristos? Nu

cumva s-a răstignit Pavel pentru voi? Sau ați fost botezați în numele lui Pavel? Mulțumesc lui Dumnezeu că pe nici unul din voi n-am botezat, fără numai pe Crisp și pe Gaiu, ca să nu zică nimeni că ați fost botezați în numele meu. Am botezat și casa lui Ștefana; afară de aceștia nu știu să mai fi botezat pe altcineva. Căci Hristos nu m-a trimis ca să botez, ci să binevestesc, dar nu cu înțelepciunea cuvîntării, ca să nu rămînă stearpă crucea lui Hristos.

Aliluia, glasul al 7-lea:

Bine este a lăuda pe Domnul și a cînta numelui Tău, Preaînalte.

Stih: A vesti dimineața mila Ta.

DUMINICA A NOUA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUI

Voscreasna a 9-a.

Prochimen, glasul al 8-lea:

Faceți juruințe și le împliniți Domnului Dumnezeului vostru.
Cunoscut este în Iudeea Dumnezeu, în Israel mare este numele Lui.

Stih:

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE CORINTENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:

(III, 9—17)

Fraților, noi ai lui Dumnezeu împreună lucrători sîntem, iar voi sînteți ogorul lui Dumnezeu, zidirea lui Dumnezeu. După harul lui Dumnezeu, cel dat mie, eu, ca un înțelept meșter, am pus temelia; altul clădește deasupra, dar fiecare să ia seama cum clădește. Nimeni nu poate pune altă temelie, decît cea pusă, care e Iisus Hristos. Iar de zidește cineva pe această temelie: aur, argint, pietre scumpe, lemne, fîn ori trestie, lucrul fiecăruia se va

face cunoscut; îl va da pe față ziua Domnului. Pentru că această zi se descoperă prin foc și ce fel este lucrul fiecăruia, focul însuși îl va lămuri. Dacă lucrul lui, pe care l-a clădit, va rămîne, va lua plată. Dacă lucrul lui va arde, va fi păgubit de plată, dar el se va mîntui, așa însă ca prin foc. Nu știți, oare, că voi sînteți locașul lui Dumnezeu și că Duhul lui Dumnezeu sălășluiește în voi? De va strica cineva locașul lui Dumnezeu, strica-l-va Dumnezeu pe el, pentru că sfînt este locașul lui Dumnezeu, care sînteți voi.

Aliluia, glasul al 8-lea:

Veniți să ne bucurăm de Domnul și să strigăm lui Dumnezeu, Mîntuitorul nostru.

Stih: Să întîmpinăm fața Lui întru laudă și în psalmi să-l strigăm Lui.

DUMINICA
A ZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

Voscreasna a 10-a.

Prochimen, glasul 1:

Fie mila Ta, Doamne, spre noi, precum am nădăjduit și noi întru Tine.

Stih: Bucurați-vă, dreptilor; celor drepti li se cuvine laudă.

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE CORINTENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:

(IV, 9—16)

Fraților, socotesc că Dumnezeu pe noi, Apostolii, ne-a arătat ca pe cei din urmă oameni, ca pe niște osîndiți la moarte, fiindcă ne-am făcut priveriște lumii și îngerilor și oamenilor. Noi sîntem nebuni pentru Hristos; voi însă înțelepți întru Hristos. Noi sîntem slabi; voi sînteți tari. Voi sînteți plini de slavă, iar noi sîntem de necinste! Pînă în ceasul de acum îndurăm foame și sete; umblăm goi și primim bătăi; sîntem pribegi și ne tru-

dim, muncind cu mîinile noastre. Ocăriți fiind, noi binecuvîntăm. Prigoniți, noi răbdăm. Huliți, noi mîngîiem. Ca mătura lumii ne-am făcut, ca gunoiul tuturor, pînă astăzi! Nu ca să vă rușinez vă scriu acestea, dar ca să vă dojenesc, ca pe niște copii ai mei iubiți. Căci zece mii de învățători de-ați avea în Hristos, totuși nu aveți mulți părinți, pentru că eu v-am născut pe voi întru Hristos Iisus, prin Evanghelie. Deci vă rog să-mi fiți mie următori, precum și eu lui Hristos.

Aliluia, glasul 1:

Dumnezeule, Cel ce mi-ai dat răzbunare și mi-ai supus popoare.

Stih: Cel ce mărești mintuirea împăratului Tău și faci milă unsului Tău.

DUMINICA A UNSPREZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DULI

Voscreasna a 11-a. Prochimen, glasul al 2-lea:

Tăria mea și lauda mea este Domnul și mi-a fost mie spre mîntuire.

Stih: Certînd, m-a certat Domnul, dar morții nu m-a dat.

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE CORINTENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:

(IX, 2—12)

raților, voi sînteți pecetea apostoliei mele în Domnul. Apărarea mea către cei ce mă iau la cercetare aceasta este:

N-avem, oare, dreptul și noi să mîncăm și să bem? N-avem, oare, dreptul și noi să purtăm cu noi o femeie soră, ca și ceilalți Apostoli, ca și frații Domnului, ca și Chefa? Sau numai eu și Varnava nu avem dreptul să nu lucrăm? Cine slujește vreodată, în oaste, pe cheltuiala lui? Cine sădește vie și nu mănîncă din roada ei? Sau cine paște o turmă și nu mănîncă din laptele turmei? Spun, oare, acestea numai după mintea ome-

nească? Nu le spune și Legea? Căci în Legea lui Moise este scris: Să nu legi gura bouului care treieră. Oare, aici, de boi îi este aminte lui Dumnezeu? Nu vorbește, într-adins, pentru noi? Că pentru noi s-a scris: Cel ce ară trebuie să are cu nădejde și cel ce treieră, cu nădejdea că va avea parte de roade. Dacă am semănat la voi cele duhovnicești, mare lucru este să secerăm din ale voastre cele pămîntești? Dacă alții se bucură de acest drept asupra voastră, oare, nu cu atît mai mult noi? Dar nu ne-am folosit de dreptul acesta, ci toate le răbdăm ca să nu facem împiedicare Evangheliei lui Hristos.

Alliua, glasul al 2-lea:

Auză-te Domnul în ziua necazului.

Stih: Mîntuiește, Doamne, poporul Tău și binecuvîntează moștenirea Ta.

DUMINICA A DOUĂSPREZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

Voscreasna 1. Prochimen, glasul al 3-lea:

Cîntați Dumnezeului nostru, cîntați; cîntați Împăratului nostru, cîntați.

Stih: Toate popoarele bateți din palme, strigați lui Dumnezeu cu glas de bucurie.

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE CORINTENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:

(XV. 1—11)

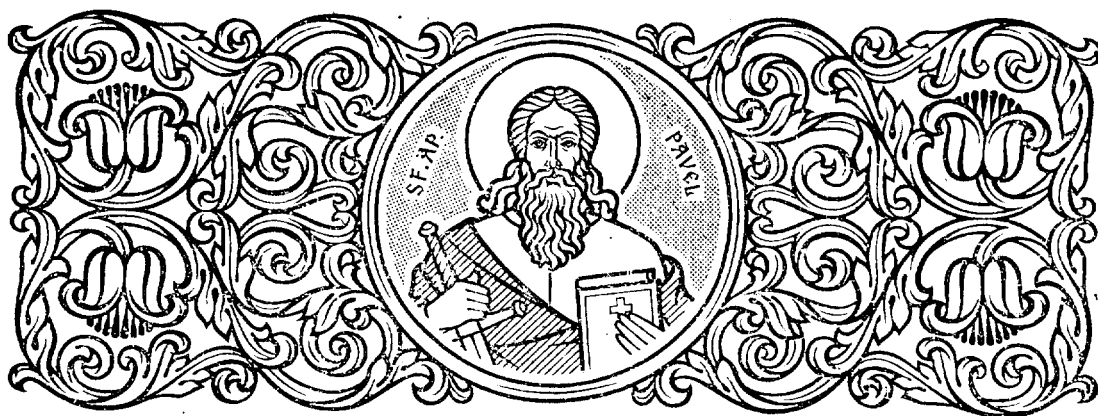
Fraților, vă aduc aminte de Evanghelia pe care v-am binevestit-o, pe care ați primit-o, întru care și stați, prin care și sînteți mîntuiți; vă aduc aminte cu ce cuvinte v-am propovăduit-o, dacă o țineți cu tărie, afară numai dacă n-ați crezut în zadar. Căci v-am dat, întîi de toate, să știți ceea ce am primit și eu: că Hristos a murit pentru păcatele noastre, după Scripturi; și că a fost îngropat și a înviat a treia zi, după Scripturi; și S-a arătat lui Chefa, apoi celor doisprezece; în urmă, S-a arătat deodată la peste cinci sute de frați, dintre

care cei mai mulți trăiesc pînă astăzi, iar cîțiva au adormit; după aceea, S-a arătat lui Iacov, apoi tuturor Apostolilor; iar la urma tuturor, ca unui născut fără de vreme, mi S-a arătat și mie. Căci eu sînt cel mai mic dintre Apostoli, ca unul care nu sînt vrednic să mă numesc Apostol, pentru că am prigonit Biserica lui Dumnezeu. Dar prin harul lui Dumnezeu sînt ceea ce sînt; și harul Lui care este în mine n-a fost zadarnic; ci m-am ostenit mai mult decît ei toți. Dar nu eu, ci harul lui Dumnezeu care este cu mine. Deci ori eu, ori aceia, așa propovăduim și voi așa ați crezut.

Aliluia, glasul al 5-lea:

Spre Tine, Doamne, am nădăduit, să nu mă rușinezi în veac.

Stih: Fii mie Dumnezeu apărător și loc întărit ca să mă mîntuiești.

D U M I N I C A
A TREISPREZECEA DUPĂ POGORÎREA
SFÎNTULUI DUH

Voscreasna a 2-a. Prochimen, glasul al 4-lea:

Cît s-au mărit lucrurile Tale, Doamne, toate cu înțelepciune le-ai făcut.
Stih: Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul. Doamne, Dumnezeul meu,
măritu-Te-ai foarte.

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE CORINTENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(XVI, 13—24)

Fraților, priveghiați, fiți statornici în credință, îmbărbătați-vă, întăriți-vă! Toate ale voastre întru dragoste să fie. Vă rog însă fraților, știți casa lui Ștefana, că este pîrga Ahaei și că spre slujirea sfinților s-au rînduit pe ei înșiși, ca și voi să fiți supuși unora ca aceștia și oricui lucrează împreună și se ostenește. Mă bucur de venirea lui Ștefana, a lui Fortunat și a lui Ahaic, pentru că aceștia au împlinit lipsa voastră și au făcut să se odihnească

duhul meu și al vostru. Cunoașteți bine deci pe unii ca aceștia. Vă îmbrățișează Bisericele Asiei. Vă îmbrățișează, în Domnul, cu tărie, Acvila și Priscila, împreună cu Biserica din casa lor. Vă îmbrățișează frații toți. Imbrățișați-vă unii pe alții cu sărutare sfîntă. Imbrățișarea mea v-o scriu cu mîna mea, eu, Pavel. Cel ce nu iubește pe Domnul să fie anatema. Maran Atha! (Domnul vine). Harul Domnului Iisus Hristos cu voi! Dragostea mea cu voi cu toți, în Hristos Iisus! Amin.

Aliluia, glasul al 4-lea:

Sporește și împărățește întru adevăr.

Stih: Iubit-ai dreptatea și ai urît fărădelegea.

DUMINICA A PAISPREZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

Voscreasna a 3-a.

Prochimen, glasul al 5-lea:

Tu, Doamne, ne vei păzi și ne vei feri de neamul acesta, în veac.

Stih: Mîntuiește-mă, Doamne, că a lipsit cel cuvios.

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE CORINTENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(I, 21—II, 4)

Fraților, Cel ce ne în-
tărește pe noi îm-
preună cu voi, întru
Hristos, și Cel ce
ne-a uns pe noi este
Dumnezeu, Care
ne-a și pecetluit pe noi și a dat
arvuna Duhului în inimile noas-
tre. Și eu chem pe Dumnezeu
mărturie asupra sufletului meu,
că din crutare pentru voi n-am
mai venit pînă acum în Corint.
Nu, doar, că avem stăpînire
peste credința voastră, dar
sîntem împreună-lucrători ai
bucuriei voastre; căci în cre-
dință nu șovăiți. Am judecat

așa, în mintea mea, să nu vin
din nou la voi cu întristare;
căci, dacă eu vă întristez, cine
este cel care să mă înveseleas-
că, dacă nu cel întristat de mi-
ne? Și v-am scris vouă aceasta,
ca nu cumva la venirea mea să
am întristare de la aceia care
trebuie să mă bucure, fiind în-
credințat despre voi toți că bu-
curia mea este și a voastră a tu-
turor. Căci, cu multă mîhnire,
și cu inima strînsă de durere,
v-am scris cu multe lacrimi, nu
ca să vă întristați, ci ca să cu-
noașteți dragostea pe care o am
cu prisosință către voi.

Alliua, glasul al 5-lea:

Milele Tale, Doamne, în veac le voi cînta.

Stih: În veac mila se va zidi, în ceruri se va întări adevărul Tău.

DUMINICA
A CINCISPREZECEA DUPĂ POGORÎREA
SFÎNTULUI DUH

Voscreasna a 4-a. Prochimen, glasul al 6-lea:

Mîntuiește, Doamne, poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta.
Stih: Către Tine, Doamne, am strigat, Dumnezeuul meu pomenește-mă.

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE CORINTENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:

(IV, 6—15)

raților, Dumnezeu care a zis: Să strălucească din întuneric lumina!, El a luminat inimile noastre, ca să strălucească în noi cunoștința slavei lui Dumnezeu, pe fața lui Hristos. Și avem comoara aceasta în vase de lut, ca să se învedereze că puterea covârșitoare este a lui Dumnezeu, și nu de la noi, cei ce sîntem obișnuiți din toate părțile, dar nu striviți; în mare cumpănă, dar nu deznădăjduți; prigonți, dar nu părăsiți; doborîți, dar nu nimiciți; purtînd totdeauna în trup moartea lui Iisus, ca și viața lui Iisus să se arate în

trupurile noastre. Căci pururea noi cei vii sîntem dați spre moarte pentru Iisus, ca și viața lui Iisus să se arate în trupul nostru cel muritor; astfel că în noi lucrează moartea, iar în voi viața. Dar avînd același duh al credinței, după cum este scris: crezut-am, pentru aceea am și grăit; și noi credem, pentru aceea și grăim, știind că Cel ce a înviat pe Domnul Iisus ne va învia și pe noi cu Iisus și ne va înfățișa împreună cu voi. Căci toate sînt spre folosul vostru, ca harul, revărsîndu-se cu belșug, să sporească prin cei mulți mulțumirea întru slava lui Dumnezeu.

Aliluia, glasul al 6-lea:

Cel ce locuiește în ajutorul Celui prea înalt.

Stih: Va zice Domnului: Sprijinitorul meu ești și scăparea mea, Dumnezeuul meu.

D U M N I C A
A SAISPREZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

Voscreasna a 5-a. Prochimen, glasul al 7-lea:

Domnul, tărie poporului Său va da, Domnul va binecuvînta pe poporul Său cu pace.
Stih: Aduceți Domnului, fii ai lui Dumnezeu, aduceți Domnului slavă și cinste.

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE CORINTENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(VI, 1—10)

raților, fiind împreună-lucrători cu Hristos, vă îndemnăm să nu primiți în zadar harul lui Dumnezeu, căci zice: La vreme potrivită te-am ascultat și în ziua mîntuirii te-am ajutat. Iată acum este vreme potrivită, iată acum este ziua mîntuirii. Noi întru nimic nu dăm nici o sminteală, ca să nu fie slujirea noastră defăimată, ci în toate ne facem cunoscuți ca slujitorii lui Dumnezeu, în multă răbdare, în necazuri, în nevoi, în strîmtorări, în bătăi, în temnițe, în tulburări, în osteneli, în privegheri, în posturi; prin curăție,

prin cunoștință, prin îndelungă răbdare, prin bunătate, prin Duhul Sfînt, prin dragoste nefățarnică; în cuvîntul adevărului, în puterea lui Dumnezeu, prin armele cele de-a dreapta și cele de-a stînga ale dreptății; prin mărire și înjosire, prin defăimare și laudă; ca amăgitori, deși iubitori de adevăr; ca niște necunoscuți, deși bine cunoscuți; ca fiind pe pragul morții, deși iată că trăim; ca niște pedepsiți, dar nu uciși; ca niște întristați, dar pururea bucurîndu-ne; ca niște săraci, dar pe mulți îmbogățind; ca unii care n-au nimic, deși toate sînt în stăpînirea noastră.

Aliluia, glasul al 7-lea:

Bine este a lăuda pe Domnul și a cînta numelui Tău, Preaînalte.
Stih: A vesti, dimineața, mila Ta și adevărul Tău, toată noaptea.

DUMINICA
A ȘAPTESPREZECEA DUPĂ POGORÎREA
SFÎNTULUI DUH

Voscreasna a 6-a.

Prochimen, glasul al 8-lea:

Faceți juruințe și le împliniți Domnului Dumnezeului vostru.

Stih: Cunoscut este în Iudeea Dumnezeu, în Israel mare este numele Lui.

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE CORINTENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(VI. 16 — VII. 1)

Fraților, noi sîntem Biserica Dumnezeului celui viu, precum Domnul a zis că: Voi locui în ei și voi umbla și voi fi Dumnezeul lor și ei vor fi poporul Meu. De aceea ieșiți din mijlocul lor și vă osebiți, zice Domnul, și de ce este necurat

să nu vă atingeți și Eu vă voi primi pe voi; și voi fi vouă tată și voi Îmi veți fi Mie fii și fiice, zice Domnul atotțitorul. Deci, avînd aceste făgăduințe, iubiților, să ne curățim pe noi de toată întinarea trupului și a duhului, desăvîrșind sfințenia în frica lui Dumnezeu.

Aliluia, glasul al 8-lea:

Veniți să ne bucurăm de Domnul și să strigăm lui Dumnezeu, Mîntuitorul nostru.

Stih: Să întîmpinăm fața Lui întru laudă, și în psalmi să strigăm Lui.

DUMINICA A OPTESPREZECEA DUPĂ POGORIREA SFÎNTULUI DUCH

Voscreasna a 7-a.

Prochimen, glasul 1.

Fie mila Ta, Doamne, spre noi, precum am nădăjduit și noi întru Tine.

Stih: Bucurați-vă, dreptilor; celor drepti li se cuvine laudă.

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE CORINTENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(IX, 6—11)

Fraților, cel ce seamănă cu zgîrcenie, cu zgîrcenie va și secera, iar cel ce seamănă cu dărnicie, cu dărnicie va și secera. Fiecare să dea precum s-a hotărît în inima sa, nu cu părere de rău sau de silă, căci Dumnezeu iubește pe cel ce dă cu voie bună. Și Dumnezeu poate să înmulțească tot harul la voi, ca, avînd totdeau-

na toată îndestularea în toate, să prisișiți spre tot lucrul bun, precum este scris: Împărțiți-a, dat-a săracilor; dreptatea lui rămîne în veac. Iar cel ce dă sămînță semănătorului și pîine spre mîncare vă va da și va înmulți sămînța voastră și va face să crească roadele dreptății voastre, ca întru toate să vă îmbogățiți, spre toată dărnicia, care aduce, prin noi, mulțumire lui Dumnezeu.

Aliluia, glasul 1:

Dumnezeule, Cel ce mi-ai dat răzburare și mi-ai supus popoare.

Stih: Cel ce mărești mîntuirea împăratului Tău și faci milă unsului Tău.

D U M I N I C A
A NOUĂSPREZECEA DUPĂ POGORÎREA
SFÎNTULUI DUH

Voscreasna a 8-a. Prochimien, glasul al 2-lea:

Tăria mea și lauda mea este Domnul și mi-a fost mie spre mîntuire.

Stih: Certînd, m-a certat Domnul, dar morții nu m-a dat.

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE CORINTENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:

(XI, 31—33 și XII, 1—9)

Traților, Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Iisus, Cel ce este binecuvîntat în veci, știe că nu mint! În D a m a s c, dregătorul regelui Areta păzea cetatea Damascului, ca să mă prindă; dar, printr-o fereastră, am fost lăsat în jos, peste zid, într-un coș și am s c ă p a t din mîinile lui. Însă a mă lăuda nu-mi este de f o l o s. Căci voi veni la vedenii și la descoperiri ale Domnului. Cunosc un om în Hristos, care, acum paisprezece ani, a fost răpit pînă în al treilea cer: dacă a fost cu trupul, nu știu; dacă a fost afară din trup, nu știu; Dumnezeu știe. Și știu despre a c e s t om, dacă a fost cu trupul, dacă a

fost a f a r ă din trup, nu știu, Dumnezeu știe, că a fost răpit în rai și a auzit cuvinte de ne-spuse, pe care nu se cuvine omului să le rostească. Pentru unul ca acesta mă voi l ă u d a; cît pentru mine însumi nu mă voi lăuda decît numai în neputințele mele. Chiar de mi-ar fi voia să mă laud, nu voi fi fără de minte, pentru că voi spune ade-vărul; dar mă feresc de aceas-ta, ca să nu mă socotească ni-meni mai presus decît mă vede sau decît aude de la mine. Și, pentru ca să nu mă trufesc cu mărișia acestor descoperiri, datu-mi-s-a mie un ghimpe în trup, un înger al Satanei, ca să mă bată peste obraz și să nu mă trufesc. Pentru aceasta, de trei ori am r u g a t pe Domnul,

ca să-l depărteze de la mine; dar mi-a zis: Îți este deajuns harul Meu, pentru că puterea Mea se desăvârșește în neputință.

Deci foarte bucuros mă voi lăuda mai ales în neputințele mele, ca să locuiesc întru mine puterea lui Hristos.

Aliluia, glasul al 2-lea:

Auză-te, Domnul, în ziua necazului.

Stih: Doamne, mîntuiește pe împăratul Tău și ne auzi pe noi, în orice zi
Te vom chema.

L U N I

ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUĂZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE FILIPENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(II, 12—16)

Fraților, precum totdeauna m-ați ascultat, nu numai fiind eu de față, ci cu mult mai virtos acum cînd sînt departe, cu frică și cu cutremur lucrați la mîntuirea voastră; căci Dumnezeu este cel ce lucrează întru voi și ca să voiți și ca să săvîrșiți, după a Lui bunăvoin-

ță. Toate să le faceți fără de cîrtiri și fără de îndoială, ca să fiți fără prihană și curați, fii ai lui Dumnezeu, neîntinați, în mijlocul unui neam îndărătnic și răzvrătit, întru care străluciți ca niște luminători în lume, ținînd cu putere cuvîntul vieții, ca să mă pot lăuda, în ziua lui Hristos.

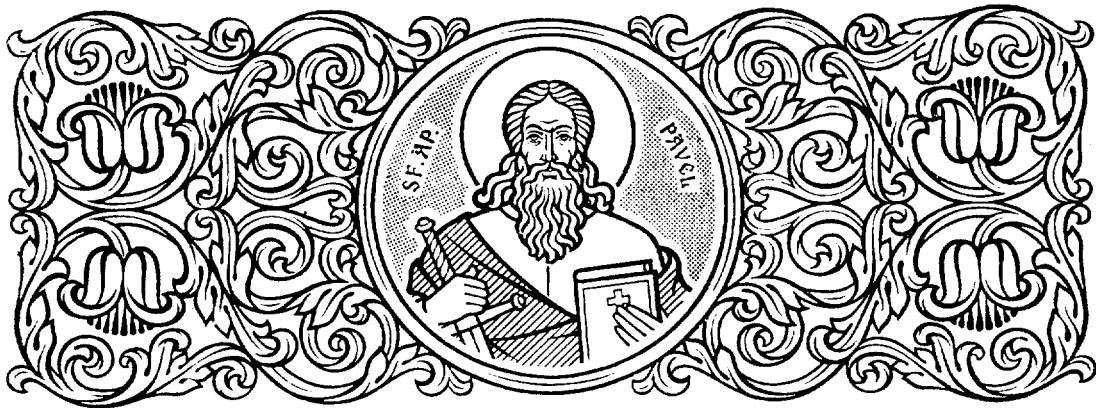
M A R T I

ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUĂZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE FILIPENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(II, 16—23)

Fraților, nu în deșert am alergat, nici în deșert m-am ostenit. Și chiar dacă ar fi să vărs singele meu peste jertfa voastră, la slujba credinței voastre, mă bucur și vă fericesc pe voi, pe toți. Asemenea și voi, bucurați-vă și fericiți-mă. Nă-

dăjduiesc întru Domnul Iisus, că voi trimite pe Timotei la voi, fără de zăbavă, ca și eu să fiu cu inima bună, aflînd vești despre voi. Căci nu am pe nimeni altul, la un gînd cu mine și care să vă poarte grijă cu tot dinadinsul, fiindcă toți caută

DUMINICA A DOUĂZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

Voscreasna a 9-a.

Prochimen, glasul al 3-lea:

Cîntați Dumnezeu! nostru, cîntați; cîntați Împăratului nostru, cîntați.
Stih: Toate popoarele bateți din palme, strigați lui Dumnezeu, cu glas de bucurie.

DIN EPISTOLA CĂTRE GALATENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(I, 11—19)

raților, vă fac cunoscut că Evanghelia cea binevestită de mine nu este după om; pentru că nici eu n-am luat-o, nici n-am învățat-o de la oameni, ci prin descoperirea lui Iisus Hristos. Căci ați auzit de purtarea mea de altădată în iudaism că, peste măsură, prigoneam Biserica lui Dumnezeu și o duceam la pieire, și spoream în iudaism mai presus decît mulți din neamul meu, care erau de vîrsta mea, și aveam fierbinte rîvnă pentru datinele mele strămoșești. Dar, cînd

Dumnezeu, Cel ce m-a ales din pîntecele maicii mele și m-a chemat prin harul Său, a binevoit să descopere pe Fiul Său întru mine, pentru ca să-L propovăduiesc între neamuri, îndată, fără să mă sfātuiesc cu nici un om, nici să mă duc la Ierusalim, la Apostolii cei mai înainte decît mine, m-am dus în Arabia și iarăși m-am întors în Damasc. Apoi, după trei ani, am făcut un drum la Ierusalim, ca să-l cercetez pe Chefa și am rămas la el cincisprezece zile. Iar pe altul dintre Apostoli n-am văzut, fără numai pe Iacov, fratele Domnului.

Aliluia, glasul al 3-lea:

Spre Tine, Doamne, am nădărdit, să nu mă rușinezi în veac.

Stih: Fil mie Dumnezeu apărător și loc întărit, ca să mă mîntuiești. Că întărirea mea și scăparea mea ești Tu.

Prochimen, glasul al 4-lea :

Cit s-au mărit lucrurile Tale, Doamne, toate cu înțelepciune le-ai făcut.

Stih: Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul. Doamne, Dumnezeul meu, măritu-Te-ai foarte.

DIN EPISTOLA CĂTRE GALATENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:

(II, 16—20)

raților, știind că nu se îndreptează omul din faptele Legii, ci numai prin credința în Hristos Iisus, am crezut și noi în Hristos Iisus, ca să ne îndreptăm din credința în Hristos, iar nu din faptele Legii, căci din faptele Legii nimeni nu se va îndrepta. Iar dacă, în căutarea noastră să ne îndreptăm întru Hristos, ne aflăm și noi înșine păcătoși, este, oare, Hris-

tos, slujitor al păcatului? Să nu fie! Căci dacă zidesc iarăși ceea ce am dărîmat, mă adeverez pe mine însumi călcător de poruncă. Ci eu, prin Lege, am murit față de Lege, ca să trăiesc lui Dumnezeu. M-am răstignit împreună cu Hristos și de acum nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește în mine. Și viața mea de acum, în trup, o trăiesc în credința în Fiul lui Dumnezeu, Cel ce m-a iubit și S-a dat pe Sine Însuși pentru mine.

Aliluia, glasul al 4-lea :

Propășește și împărățește pentru adevăr.

Stih: Iubit-ai dreptatea și ai urit fărădelegea.

D U M I N I C A
A DOUĂZECI ȘI DOUA DUPĂ POGORÎREA
SFÎNTULUI DUH

Voscreasna a 11-a.

Prochimen, glasul al 5-lea:

Tu, Doamne, ne vei păzi pe noi și ne vei feri de neamul acesta în veci.
Stih: Doamne, Dumnezeul nostru, cât de minunat este numele Tău în tot pământul.

DIN EPISTOLA CĂTRE GALATENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(VI, 11—18)

Fraților, vedeți cu ce fel de l i t e r e v-am scris, cu însăși mîna mea. Cîți vor să se fălească în trup, aceia vă silesc să vă tăiați împrejur, numai ca să nu pătimească prigoană pentru crucea lui Hristos. Pentru că nici ei singuri, cei tăiați împrejur, nu păzesc Legea, ci voiesc ca voi să vă tăiați împrejur, ca să se laude ei în trupul vostru. Iar mie, să nu-mi fie a mă lăuda, fără numai în crucea Domnului nostru Iisus Hristos,

prin care lumea este răstignită pentru mine și eu pentru lume! Căci în Hristos Iisus nici tăierea împrejur nu prețuiește ceva, nici netăierea împrejur, ci făptura cea nouă. Și cîți vor umbla după dreptarul acesta, pace și milă asupra lor și asupra Israelului lui Dumnezeu! De aici înainte, nimeni să nu-mi mai facă supărare, căci port pe trupul meu semnele Domnului Iisus. Harul Domnului nostru Iisus Hristos să fie cu duhul vostru, fraților! Amin.

Aliluia, glasul al 5-lea:

Milele Tale, Doamne, în veac le voi cînta.

Stih: Că pe veci ai întemeiat mila și ai așezat în ceruri adevărul Tău.

Voscreasna 1.

Prochimen, glasul al 6-lea:

Mîntuiește, Doamne, poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta.

Stih: Către Tine, Doamne, am strigat: Tăria mea, nu mă lăsa fără răspuns.

DIN EPISTOLA CĂTRE EFESENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(II. 4—10)

Fraților, Dumnezeu bogat fiind în milă, pentru multa Sa iubire cu care ne-a iubit, pe noi cei ce eram morți prin păcatele noastre, ne-a făcut vii împreună cu Hristos: prin har sînteți mîntuiți! Și împreună cu El ne-a sculat și împreună ne-a așezat întru cele cerești, în Hristos Iisus, ca să arate, în veacurile viitoare, bogăția cea

mare a harului Său, prin bună-tatea ce a avut către noi, întru Hristos Iisus. Căci în har sînteți mîntuiți, prin credință, și aceasta nu de la voi: este darul lui Dumnezeu; nu din fapte, ca să nu se laude cineva. Pentru că a Lui făptură sîntem, zidiți în Hristos Iisus spre fapte bune, pe care Dumnezeu le-a gătit mai înainte, ca să umblăm întru ele.

Aliluia, glasul al 6-lea:

Cel ce locuiește sub acoperămîntul Celui preainalt.

Stih: Zi către Domnul: Tu ești scăparea mea, Tu ești apărătorul și Dumnezeul meu.

D U M N I C A
A DOUĂZECI ȘI PATRA DUPĂ POGORÎREA
SFÎNTULUI DUH

Voscreaia a 2-a.
Prochimen, glasul al 7-lea.

Domnul dă tărie poporului Său. Domnul va binecuvînta pe poporul Său cu pace.
Stih: Dați Domnului, fiii lui Dumnezeu, dați Domnului slavă și cinste.

DIN EPISTOLA CĂTRE EFESENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE :
(II, 14—22)

raților, Hristos este pacea noastră: Cel ce a făcut din cele două lumi una, adică a surpat peretele din mijloc al despărțiturii, desființînd vrăjmășia, în trupul Său, Legea poruncilor și învățăturile ei, ca, întru Sine, pe cei doi să-i zidească într-un singur om nou și să întemeieze pacea. Și să-i împace cu Dumnezeu pe amîndoi, uniți într-un singur trup, prin cruce, omorînd prin ea vrăjmășia. Și a venit și pace a binevesti, vouă celor de departe și celor

de aproape; căci printr-Însul avem, și unii și alții, apropierea către Tatăl, într-unul și același Duh. Pentru aceea dar, nu mai sînteți străini și locuitori vremelnici, ci sînteți împreună cetățeni cu sfinții și casnici ai lui Dumnezeu, zidiți fiind pe temeliala Apostolilor și a proorocilor, unde însuși Iisus Hristos este piatra cea din capul unghiului. Întru El, orice zidire bine alcătuită crește ca să ajungă un locaș sfînt în Domnul. Întru El și voi împreună sînteți zidiți, spre locaș al lui Dumnezeu, în Duhul.

Aliluia, glasul al 7-lea:

Bine este a lăuda pe Domnul și a cînta numele Tău, Preainalte.
Stih: A vesti dimineața mila Ta și adevărul Tău în toată noaptea.

D U M N I C A
A DOUĂZECI ȘI CINCEA DUPĂ POGORÎREA
SFÎNTULUI DUH

Voscreasna a 3-a. Prochimén, glasul al 8-lea:

Faceți juruințe Domnului Dumnezeuului vostru și le împliniți.

Stih: Cunoscut este în Iudeea Dumnezeu, în Israel mare este numele Lui.

DIN EPISTOLA CĂTRE EFESENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(IV, 1—7)

raților, eu cel întemnițat pentru Domnul, vă rog pe voi să umblați cu vrednicie, după chemarea cu care ați fost chemați, cu toată smerenia și blîndețea, cu îndelungă răbdare, îngăduindu-vă unii pe alții, în iubire, silindu-vă să păziți unitatea Duhului, întru legătu-

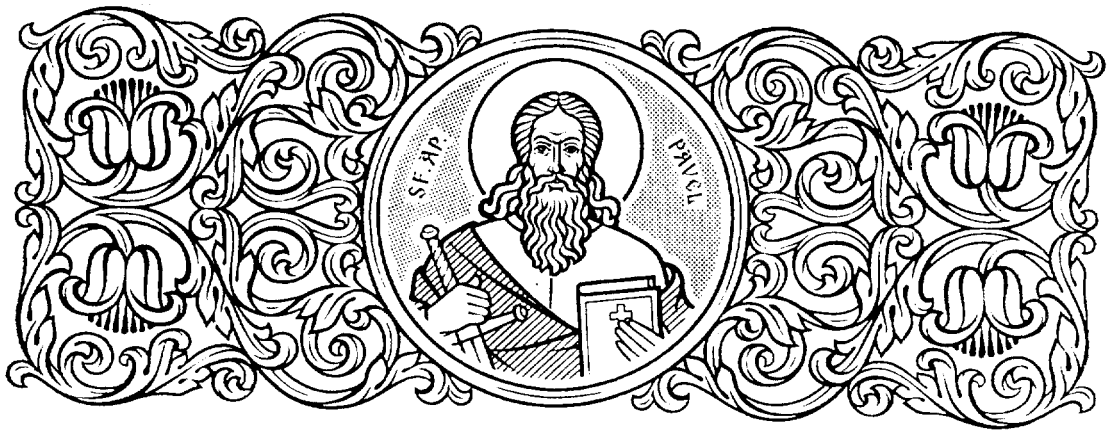
ra păcii. Este un singur trup și un singur Duh, precum și chemați ați fost la o singură nădejde a chemării voastre; un Domn, o credință, un Botez, un Dumnezeu și Tatăl tuturor, care este peste toate și prin toate și întru noi toți. Iar fiecare dintre noi, datu-i-s-a harul după măsura darului lui Hristos.

Aliluia, glasul al 8-lea:

Veniți să cîntăm cu veselie Domnului și să strigăm cu bucurie către Dumnezeu.

Stih: Să întîmpinăm fața Lui întru laudă și în psalmi să-I strigăm Lui.

D U M I N I C A
A DOUĂZECI ȘI ȘASEA DUPĂ POGORÎREA
SFÎNTULUI DUH

Voscreasna a 4-a.
Prochimen, glasul 1:

Fie, Doamne, mila Ta spre noi, precum am nădărdit și noi întru Tine.
Stih: Bucurați-vă, dreptilor; celor drepti li se cuvine laudă.

DIN EPISTOLA CĂTRE EFESENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(V, 8—19)

Fraților, ca fiii lumii să umblați, pentru că roada Duhului este în orice bunătațe, dreptate și adevăr. Încercați ce este bineplăcut Domnului. Și nu fiți părtași la faptele cele sterpe ale întunericii, ci mai degrabă osîndiți-le pe față. Căci cele ce se fac întru ascuns de ei rușine este a le și grăi. Iar tot ce este osîndit pe față se învederează prin lumină, căci tot ce se învederează e lumină. Pentru aceea zice: Deșteaptă-te

cel ce dormi și te scoală din morți și te va lumina Hristos. Drept aceea, socotiți cum umblați, nu ca niște neînțelepți, ci ca cei înțelepți, răscumpărînd vremea, căci zilele sînt rele. Pentru aceea, nu fiți fără de minte, ci înțelegeți care este voia Domnului. Și nu vă îmbătați de vin, întru care este desfrînare, ci vă umpleți de Duhul. Vorbiți între voi în psalmi și în laude și în cîntări duhovnicești, lăudînd și cîntînd Domnului, în inimile voastre.

Aliluia, glasul 1:

Dumnezeu este Cel ce mă răzbună, Care supune popoarele sub mine.
Stih: Cel ce mîntuiești în chip minunat pe împăratul și faci milă cu David.

D U M N I C A
A DOUĂZECI ȘI ȘAPTEA DUPĂ POGORÎREA
SFÎNTULUI DUH

Voscreasna a 5-a.

Prochimen, glasul al 2-lea:

Domnul este tăria și lauda mea, și mi-a fost mie spre mîntuire.

Stih: Certînd, m-a certat Domnul, dar morții nu m-a dat.

DIN EPISTOLA CĂTRE EFESENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:

(VI, 10—17)

Fraților, întăriți-vă în Domnul și întru puterea tăriei Lui. Imbrăcați-vă cu toate armele lui Dumnezeu, ca să puteți sta împotriva uneltirilor diavolului. Căci lupta noastră nu este împotriva trupului și a singelui, ci împotriva domniilor, împotriva stăpîniilor, împotriva stăpînitorilor întunericului acestui veac, împotriva duhurilor răutății, răspîndite în văzduhuri. Pentru aceea, luați toate armele lui Dumnezeu, ca să pu-

teți sta împotriva în ziua cea rea, și, toate biruindu-le, să rămîneți în picioare. Stați deci tari, încingîndu-vă mijlocul vostru cu adevărul și îmbrăcîndu-vă cu platoșa dreptății, și încălțîndu-vă picioarele voastre, ca să fiți gata pentru Evanghelia păcii. Peste toate, luați păvăza credinței, cu care veți putea să stingeți toate săgețile cele arzătoare ale vicleanului. Luați și coiful mîntuirii și sabia Duhului, care este cuvîntul lui Dumnezeu.

Aliluia, glasul al 2-lea:

Auză-te Domnul în ziua necazului.

Stih: Doamne, mîntuiește pe împăratul și ne auzi pe noi, în orice zi,

Te vom chema.

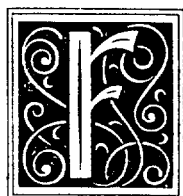
DUMINICA A DOUĂZECI ȘI OPTA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

Voscreasna a 6-a. Prochimen, glasul al 3-lea :

Cîntați Dumnezeului, nostru, cîntați; cîntați Împăratului nostru, cîntați.

Stih: Toate popoarele bateți din palme, strigați lui Dumnezeu cu glas de bucurie.

DIN EPISTOLA CĂTRE COLOSENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(I, 12—18)

raților, mulțumim cu bucurie Tatălui celui ce ne-a învrednicit pe noi să luăm parte la moștenirea sfinților, întru lumină. El ne-a scos de sub puterea întunericului și ne-a strămutat în împărăția Fiului iubirii Sale, întru Care avem răscumpărarea prin singele Lui, adică iertarea păcatelor, și Care este chipul lui Dumnezeu celui nevăzut, mai întii născut

decît toată făptura. Pentru că într-Însul au fost făcute toate, cele din ceruri și cele de pe pământ, cele văzute și cele nevăzute, fie tronuri, fie domnii, fie căpetenii, fie stăpîniri. Toate s-au făcut prin El și pentru El. El este mai înainte de toate, și toate într-Însul sînt așezate; și El este capul trupului, adică al Bisericii, Cel ce este începutul, întiiul-născut din morți, ca să fie întru toate cel dintîi.

Aliluia, glasul al 3-lea:

Spre Tine, Doamne, am nădărdit, să nu mă rușinezi în veac.

Stih: Fii mie Dumnezeu apărător și loc întărit, ca să mă mîntuiești.

DUMINICA A DOUĂZECI ȘI NOUA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

Voscreasna a 7-a. Prochimen, glasul al 4-lea:

Cît s-au mărit lucrurile Tale, Doamne, toate cu înțelepciune le-ai făcut.
Stih: Binecuvîntează, suflete al meu, pe Domnul. Doamne, Dumnezeul meu,
măritu-Te-ai foarte.

DIN EPISTOLA CĂTRE COLOSENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(III, 4—11)

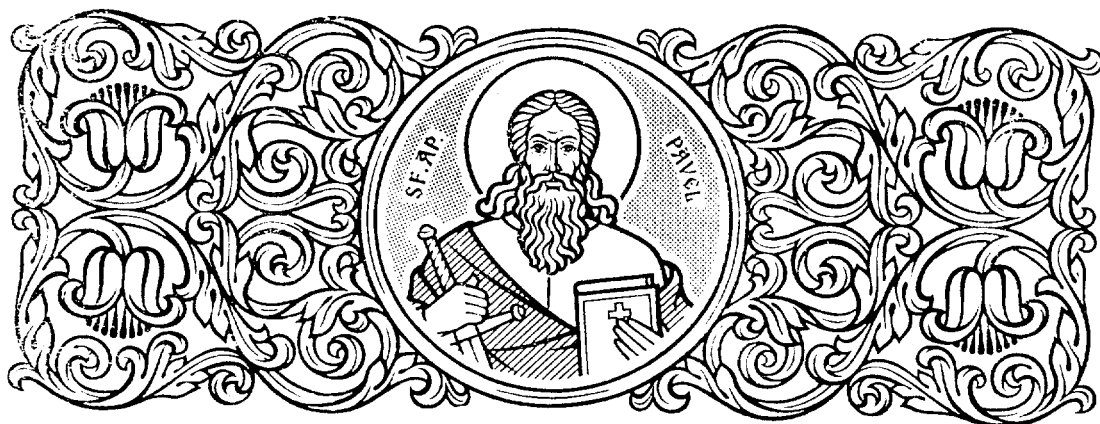
Rărilor, cînd se va arăta Hristos, viața voastră, a tunc i și voi, împreună cu El, vă veți arăta întru mărire. Drept aceea, omoriți mădularele voastre, ale omului pămîntesc: desfrîul, necurăția, patima, pofta cea rea și lăcomia, care este o închinare la idoli. Pentru unele ca acestea se pornește mînia lui Dumnezeu peste fiii neascultării. În asemenea păcate ați umblat și voi odinioară, pe cînd

trăiați în ele. Acum deci lepădați și voi toate acestea: mînia, iușimea, răutatea, defăimarea, cuvîntul de rușine din gura voastră. Nu vă mințiți unul pe altul, fiindcă v-ați dezbrăcat de omul cel vechi, dimpreună cu faptele lui, și v-ați îmbrăcat în cel nouă, care se înnoiește, spre deplină cunoștință, după chipul Celui ce l-a zidit. Aici nu mai este elin și iudeu, tăiere împrejur și netăiere împrejur, barbar, scit, rob sau liber, ci toate și întru toți este Hristos.

Aliluia, glasul al 4-lea:

Propășește și împărățește, pentru adevăr, blîndețe și dreptate.
Stih: Iubit-ai dreptatea și ai urit fărădelegea

D U M I N I C A

A TREIZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

Voscreasna a 8-a. Prochimen, glasul al 5-lea.

Tu, Doamne, ne vei păzi și ne vei feri de neamul acesta, în veac.

Stih: Doamne, Dumnezeul nostru, cât de minunat este numele Tău
în tot pământul.

DIN EPISTOLA CĂTRE COLOSENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(III, 12—16)

Rărilor, îmbrăcați-vă dar, ca aleși ai lui Dumnezeu, sfinți și preaiubiți, cu milostivirile îndurării, cu b u n ă t a t e, cu smerenie, cu blîndețe, cu îndelungă răbdare, îngăduindu-vă unul pe altul și iertînd unul altuia, dacă are cineva vreo plîngere împotriva cuiva; precum și Hristos a iertat vouă, așa și voi. Iar peste toate acestea, îmbrăcați-vă întru dragoste, care

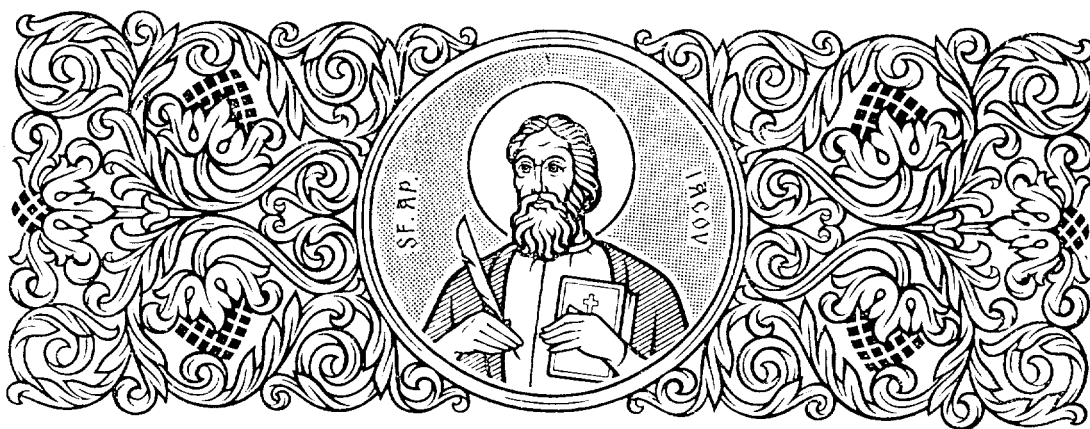
este legătura desăvîrșirii. Și pacea lui Hristos, întru care ați fost chemați, ca să fiți un singur trup, să stăpînească în inimile voastre; și să fiți mulțumitori. Cuvîntul lui Hristos să locuiască întru voi cu bogăție. Învățați-vă și povățuiți-vă între voi, cu toată înțelepciunea. Cîntați în inimile voastre lui Dumnezeu, mulțumindu-L, în psalmi, în l a u d e și în c î n t ă r i duhovnicești.

Aliluia, glasul al 5-lea:

Milele Tale, Doamne, în veac le voi cînta.

Stih: Că ai zis: În veac mila se va zidi; în ceruri se va întări adevărul Tău.

M I E R C U R I ÎN SĂPTĂMÎNA A TREIZECI ȘI UNA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA SOBORNICEASCĂ A SFÎNTULUI APOSTOL IACOV, CITIRE:
(I, 1—18)

Iacov, robul lui Dumnezeu și al Domnului Iisus Hristos, celor douăsprezece seminții, care sînt în împrejurări, salutare! Drept mare bucurie să socotiți, fraților, feluritele ispite în care cădeți, știind că încercarea credinței voastre lucrează răbdare; iar răbdarea să-și aibă lucrul ei desăvîrșit, ca să fiți desăvîrșiți și întregi, fără nici un fel de lipsă. Și de este cineva din voi lipsit de înțelepciune, să ceară de la Dumnezeu, Care dă tuturor din desul și nu înfruntă; și se va da lui. Să ceară însă cu credință, fără să aibă nici o îndoială, pentru că cine se îndoiește este asemenea cu valul mării, mișcat de vînt, și aruncat înapoi și încolo. Să nu gîndească omul acela că va lua ceva de la Dumnezeu. Bărbatul îndoielnic este nestatornic în toate căile sale.

Iar fratele cel smerit să se laude întru înălțimea sa, pe cînd cel bogat, întru smerenia sa, pentru că va trece ca floarea ierbii. Căci a răsărit soarele arzător și a uscat iarba și floarea ei a căzut și frumusețea feței ei a pierit; așa se va vesteji și bogatul în alergăturile sale. Fericit este bărbatul care rabdă ispita, căci, lămurit făcîndu-se, va lua cununa vieții, pe care a făgăduit-o Dumnezeu celor ce Îl iubesc pe El. Nimeni să nu zică atunci cînd este ispitit: De la Dumnezeu sînt ispitit, pentru că Dumnezeu nu poate să fie ispitit de rele și El însuși nu ispitește pe nimeni. Ci fiecare este ispitit cînd este tras și amăgit de însăși pofta sa. După aceea, pofta, zămislind, naște păcatul, iar păcatul, odată săvîrșit, aduce moarte. Nu vă înșelați, frații mei preaiubiți: toată darea cea bună și tot da-

D U M I N I C A
A TREIZECI ȘI UNA DUPĂ
POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

Voscreasna a 9-a. Prochimen, glasul al 6-lea.

Mîntuiește, Doamne, poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta.

Stih: Către Tine, Doamne, am strigat, Dumnezeuul meu, ia aminte.

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE TIMOTEI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(I, 15—17)

Fraților, vrednic de credință și de toată primirea e cuvîntul că Iisus Hristos a venit în lume ca să mîntuiască pe cei păcătoși, dintre care cel dintîi sînt eu. Și tocmai pentru aceea am fost miluit, ca Iisus Hristos

să arate mai întîi în mine, toată îndelunga Sa răbdare, drept pildă celor ce vor să creadă în-
tr-Însul spre dobîndirea vieții veșnice. Iar Împăratului veacurilor, nemuritorului, nevăzutului, singurul Dumnezeu : fie cinste și slavă în vecii vecilor !
Amin.

Aliluia, glasul al 6-lea :

Cel ce locuiește în ajutorul Celui preainalt, întru acoperămîntul Dumnezeuului cerului se va sălășlui.

Stih: Va zice Domnului: sprijinitorul meu ești și scăparea mea; Dumnezeuul meu și voi nădăjdui spre Dînsul.

V I N E R I
ÎN SĂPTĂMÎNA A TREIZECI ȘI DOUA
DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA ÎNTÎI SOBORNICEASCĂ
A SFÎNTULUI APOSTOL PETRU, CITIRE:
(I, 1—II, 10)

Petru, Apostol al lui Iisus Hristos, către cei ce trăiesc împreună printre străini, în Pont, în Galatia, în Capadocia, în Asia și în Bitinia, alegeți după cea mai dinainte știință a lui Dumnezeu-Tatăl, și sfințiți de către Duhul, ca să asculte de credință și să fie părtași la stropirea cu sîngele lui Iisus Hristos: Har vouă și pacea să se înmulțească! Binecuvîntat fie Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos, Care, după mare mila Sa, prin învierea lui Iisus Hristos din morți, ne-a născut pe noi din nou, spre nădejde vie, spre moștenire neștricăcioasă și neîntinată și nevestejită, păstrată în ceruri pentru voi, cei ce sînteți păziți cu puterea lui Dumnezeu, prin credință, ca să dobîndiți mîntuirea, gata să se dea pe față în

vremea de apoi. Întru aceasta vă bucurați, măcar că ar trebui să fiți triști, încercați fiind de multe feluri de ispite, pentru ca încercarea credinței voastre, cea cu mult mai scumpă decît aurul cel pieritor, dar lămurit prin foc, să vă fie spre laudă, spre mărire și spre cinste, la arătarea lui Iisus Hristos. Pe El, fără să-L fi văzut, îl iubiți; întru El, deși acum nu-L vedeți, voi credeți și vă bucurați cu bucurie negrăită și preamărită, căci dobîndiți prețul credinței voastre, adică mîntuirea sufletelor voastre. Această mîntuire au căutat-o cu stăruință și au cercetat-o cu de-amănuntul proorociei, care au proorocit despre harul cel hotărît vouă, cercetînd vremea și împrejurările arătate lor de Duhul lui Hristos, lucrător întru ei, cînd le mărturisea de mai înainte

D U M I N I C A

A TREIZECI ȘI DOUA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

Voscreasna a 10-a. Prochimen, glasul al 7-lea:

Domnul dă tărie poporului Său, Domnul va binecuvînta pe poporul Său cu pace.
Stih: Aduceți Domnului, fii ai lui Dumnezeu, aduceți Domnului slavă și cinste.

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE TIMOTEI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(IV, 9—15)

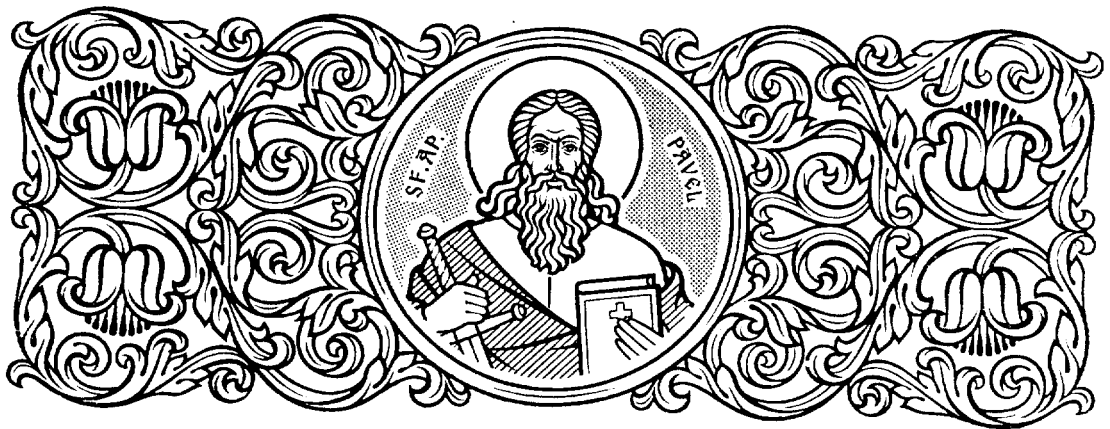
Tiule Timotei, vrednic de credință este acest cuvînt și vrednic de toată primirea. Fiindcă pentru aceasta ne și ostenim și sîntem ocăriți, căci ne-am pus nădejdea în Dumnezeu cel viu, Care este Mîntuitorul tuturor oamenilor, și îndeosebi al credincioșilor. Poruncește acestea și învață. Nimeni să nu disprețuiască tinerețile tale, ci

te fă pildă credincioșilor cu cuvîntul, cu purtarea, cu dragostea, cu duhul, cu credința, cu curăția. Pină la venirea mea, ia aminte la citit, la îndemnat, la învățatură. Nu fii nepăsător față de harul ce este întru tine, care ți s-a dat prin proorocie, cu punerea mîinilor preoției. Cugetă la acestea, ține-te de acestea, ca propășirea ta să fie învederată pentru toți.

Aliluia, glasul al 2-lea:

Bine este a lăuda pe Domnul și a cînta numele Tău, Preaînalte.
Stih: A vesti dimineața mila Ta și adevărul Tău în toată noaptea.

ÎNCEPUTUL TRIODULUI
D U M I N I C A
A TREIZECI ȘI TREIA DUPĂ POGORÎREA
SFÎNTULUI DUH
A VAMEȘULUI ȘI A FARISEULUI

Voscreasna a 11-a. Prochimen, glasul al 8-lea:
Faceți juruințe Domnului Dumnezeu vostru și le împliniți.
Stih: Cunoscut este în Iudeea Dumnezeu; în Israel mare este numele Lui.

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE TIMOTEI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(III, 10—15)

Tiule Timotei, tu ai urmat învățătura mea, strădania mea, năzuința mea, credința mea, îndelunga mea răbdare, dragostea mea, îngăduința mea; prigonirile și suferințele care mi s-au făcut în Antiohia, în Iconiu, în Listra; cite prigoniri am răbdat! și din toate m-a izbăvit Domnul. Și toți care voiesc să trăiască cucernic în

Hristos Iisus vor fi prigoniți. Iar oamenii vicleni și amăgitori vor merge din rău în mai rău, rătăcind pe alții și rătăciți fiind ei înșiși. Tu însă rămii în cele ce ai învățat și de care ești incredințat, deoarece știi de la cine ai învățat; și fiindcă de mic copil cunoști Sfintele Scripturi, care pot să te înțeleptească spre mîntuire, prin credința cea întru Hristos Iisus.

Aliluia, glasul al 8-lea:
Veniți să ne bucurăm de Domnul și să strigăm lui Dumnezeu, Mîntuitorului nostru.
Stih: Să întîmpinăm fața Lui întru laude și în psalmi să-I strigăm Lui.

J O I
ÎN SĂPTĂMÎNA A TREIZECI ȘI PATRA
DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

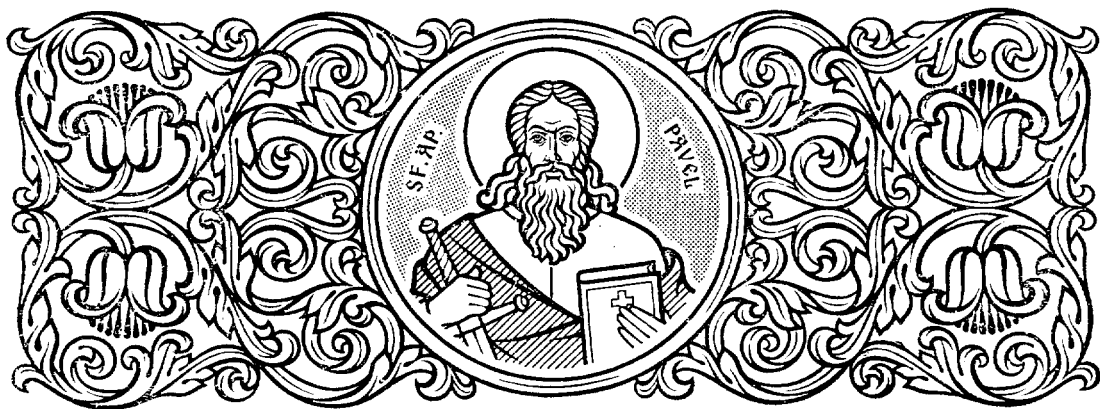
DIN EPISTOLA ÎNTÎI SOBORNICEASCĂ
A SFÎNTULUI APOSTOL IOAN, CITIRE:

(I, 8—II, 6)

Rărilor, dacă zicem că păcat nu avem, ne amăgim pe noi înșine și adevărul nu este întru noi. Dacă mărturisim păcatele noastre, El este credincios și drept, ca să ne ierte păcatele și să ne curățească pe noi de toată nedreptatea. Dacă zicem că n-am păcătuț, îl facem mincinos și cuvântul Lui nu este întru noi. Fiii mei, acestea vi le scriu, ca să nu păcătuți. Și dacă a păcătuț cineva, avem mijlocitor către Tatăl, pe Iisus Hristos cel drept. El este jertfa de ispășire pentru păcatele noas-

tre, dar nu numai pentru ale noastre, ci și pentru ale lumii întregi. Și întru aceasta știm că L-am cunoscut, dacă păzim poruncile Lui. Cel ce zice: L-am cunoscut, dar poruncile Lui nu le păzește, mincinos este și întru el nu se află adevărul. Iar cine păzește cuvântul Lui, întru acela, cu adevărat, dragostea lui Dumnezeu este desăvârșită. După aceasta cunoaștem că sîntem întru El. Cine zice că pe trece întru El dator este, precum Acela a umblat, și el așa să umble.

D U M I N I C A
A TREIZECI ȘI PATRA DUPĂ POGORÎREA
SFÎNTULUI DUH
A FIULUI RISIPITOR

Voscreasna 1
Prochimen, glasul 1:

Fie Doamne, mila Ta spre noi, cum am nădărduit și noi întru Tine.
Stih: Bucurați-vă dreptilor; celor drepti li se cuvine laudă.

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE CORINTENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:

(VI, 12—20)

Fraților, toate îmi sînt îngăduite, dar nu toate îmi sînt de folos. Toate îmi sînt îngăduite, dar nu mă voi lăsa biruit de nimic. Bucatele sînt pentru pîntece și pîntecele pentru bucate și Dumnezeu va nimici și pe unul și pe celelalte. Trupul însă nu e pentru desfrîinare, ci pentru Domnul și Domnul este pentru trup. Iar Dumnezeu, Care a înviat pe Domnul, și pe noi ne va învia, prin puterea Sa. Au nu știți că trupurile voastre sînt mădularele lui

Hristos? Lua-voi deci mădularele lui Hristos și voi face din ele mădulare de desfrînată? Să nu fie! Nu știți, apoi, că cine se alipește de desfrînată este un singur trup cu ea? Căci vor fi, zice Scriptura, amîndoi un singur trup. Pe cînd cel ce se unește cu Domnul este un singur Duh cu El. Fugiți de desfrîinare! Orice păcat, pe care-l va săvîrși omul, este în afară de trup. Cine se dedă însă desfrînării păcătuiește în însuși trupul său. Sau nu știți că trupul vostru este locașul Duhului Sfînt, Care locuiește întru voi și

pe Care-l aveți de la Dumnezeu și că voi nu sînteți ai voștri? Căci răscumpărați ați fost cu preț mare! Prea-

slăviți, dar, pe Dumnezeu în trupul vostru și în duhul vostru, ca unele care sînt ale lui Dumnezeu.

Aliluia, glasul 1:

Dumnezeule, Cel ce mi-ai dat izbîndire și mi-ai supus popoarele; Izbăvitorul meu de vrăjmașii mei cei furioși.

Stih: Cel ce mîntuiești în chip minunat pe împăratul și faci milă cu David, unsul Tău și cu urmașii lui pînă în veac.

L U N I

ÎN SĂPTĂMÎNA A TREIZECI ȘI CINCEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA ÎNTÎI SOBORNICEASCĂ
A SFÎNTULUI APOSTOL IOAN, CITIRE:
(II, 18—III, 8)

Fiilor, e s t e ceasul de pe urmă și, precum ați auzit că vine antihrist, iar acum mulți antihriști s-au arătat, de aici cunoaștem că este ceasul de pe urmă. Dintre noi au ieșit, dar nu erau dintre ai noștri, căci de-ar fi fost dintre ai noștri, ar fi rămas cu noi, ci ca să se arate că nu sînt toți dintre ai noștri, de aceea au ieșit. Iar voi, ungere aveți de la Cel sfînt și știți toate. V-am scris vouă, nu pentru că nu știți adevărul, ci pentru că îl știți și știți că nici o minciună nu vine din adevăr. Cine este mincinosul, fără numai cel ce tăgăduiește că Iisus este Hristos? Acesta este antihrist, care tăgăduiește pe Tatăl și pe Fiul. Oricine tăgăduiește pe Fiul nu are nici pe Tatăl; cine mărturisește pe Fiul are și pe Tatăl. Deci ceea ce ați

auzit de la început în voi să rămîna; de va rămînea în voi ceea ce ați auzit de la început, veți rămînea și voi în Fiul și în Tatăl. Și aceasta este făgăduința pe care El ne-a făgăduit-o: viața veșnică. Acestea v-am scris vouă despre cei ce vă amăgesc. Cît despre voi, ungerea pe care ați luat-o de la El rămîne întru voi și n-aveți trebuință ca să vă învețe cineva, ci precum ungerea Lui vă învață despre toate și învățătura aceasta adevărată este și nu este minciună, rămîneți întru El, așa cum v-a învățat. Deci acum, fiilor, rămîneți întru El, ca să avem îndrăzneală cînd se va arăta și să nu ne rușinăm de El, la venirea Lui. Dacă știți că este drept, cunoașteți că oricine face dreptate este născut din El. Vedeți ce fel de iubire ne-a dăruit nouă

D U M I N I C A
A TREIZECI ȘI CINCEA DUPĂ POGORÎREA
SFÎNTULUI DUH
A LĂSATULUI SEC DE CARNE

Voscreasna a 2-a. Prochimen, glasul al 2-lea:
Tăria mea și lauda mea este Domnul și mi-a fost mie spre mîntuire.
Stih: Certînd, m-a certat Domnul, dar morții nu m-a dat.

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE CORINTENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(VIII, 8—IX, 2)

Fraților, mîncarea nu ne face mai primiți în fața lui Dumnezeu. Că nici dacă mîncăm n-avem cîștig, nici dacă nu mîncăm, n-avem pagubă. Băgați de seamă însă ca nu cumva această libertate a voastră să ajungă poticnire pentru cei slabi. Într-adevăr, dacă pe tine, cel ce ai cunoștință, te va vedea cineva șezînd la masă în templul idolilor, oare cugetul lui, om slab fiind el, nu se va simți îmbărbătat să mănince din jertfele idolești? Iar pentru cunoștința ta se va prăpădi fratele

tău cel slab, pentru care a murit Hristos! Și astfel păcătuiind împotriva fraților și lovind în cugetul lor cel slab, păcătuiți împotriva lui Hristos. Drept aceea, dacă o mîncare smintește pe fratele meu, nu voi mîncă în veac carne, ca să nu aduc sminteală fratelui meu. Oare, nu sînt eu liber? Nu sînt eu Apostol? N-am văzut eu pe Iisus, Domnul nostru? Nu sînteți voi lucrul meu întru Domnul? Dacă altora nu le sînt Apostol, vouă, negreșit, vă sînt. Căci voi sînteți pecetea apostoliei mele întru Domnul.

Aliluia, glasul al 2-lea:
Auză-te Domnul, în ziua necazului, scutească-te numele Dumnezeului lui Iacov.
Stih: Doamne, mîntuiește-ne și ne auzi pe noi, în orice zi Te vom chema.

M A R Ţ I
ÎN SĂPTĂMÎNA A TREIZECI ŞI ŞASEA
DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA SOBORNICEASCĂ A SFÎNTULUI APOSTOL IUDA, CITIRE :
(I, 1—10)

Iuda, slujitor al lui Iisus Hristos şi frate al lui Iacov, celor ce sînt chemaţi, iubiţi întru Dumnezeu Tatăl şi păstraţi pentru Iisus Hristos : Milă vouă şi pace şi iubirea să se înmulţească ! Iubiţilor, fiindcă am ţinut cu tot dinadinsul să vă scriu despre mîntuirea noastră cea de obşte, simţit-am nevoie să vă scriu şi să vă îndemn ca să luptaţi pentru credinţă, aşa cum a fost dată ea sfinţilor, o singură dată. Căci s-au strecurat printre voi unii oameni fără frica lui Dumnezeu, de demult hotărîţi spre această osîndă, care schimbă harul Dumnezeului nostru în desfrînare şi tăgăduiesc pe singurul nostru Stăpîn şi Domn, pe Iisus Hristos. Voiesc, dar, să vă aduc aminte, întrucît voi aţi ştiut odată toate acestea, că Domnul, după ce a izbăvit pe popor din pămîntul Egiptului, a pierdut,

după aceea, pe cei ce n-au crezut. Iar pe îngerii care nu şi-au păzit vrednicia ci au părăsit locaşul lor, i-a pus la păstrare sub întuneric, în lanţuri veşnice, spre judecata zilei celei mari. Tot aşa, Sodoma şi Gomo-
ra şi cetăţile dimprejurul lor, care, în acelaşi chip ca acestea, s-au dat la desfrînare şi au umblat după trup străin, suferind pedeapsa focului celui veşnic, stau înaintea ca pildă. Asemenea deci şi aceştia visînd, pîngăresc trupul, leapădă stăpînirea şi hulesc măririle cereşti. Dar Mihail Arhanghelul, cînd se împotriva diavolului şi se certa cu el pentru trupul lui Moise, n-a îndrăznit să aducă judecată de hulă, ci a zis : Certe-te pe tine Domnul ! Aceştia însă defaimă cele ce nu cunosc, iar în cele ce, ca dobitoacele necuvîntătoare, cunosc din fire, într-acestea îşi găsesc pieirea.

DUMINICA LĂSATULUI SEC DE BRÎNZĂ

Prochimen, glasul al 3-lea:

Cîntați Dumnezeu nostru, cîntați; cîntați Împăratului nostru cîntați.

Stih: Toate popoarele bateți din palme. Strigați lui Dumnezeu cu glas de bucurie.

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:

(XIII, 11—14 și XV, 1—4)

Fraților, acum mîntuirea este mai aproape de noi decît atunci cînd am primit credința. Noaptea e pe sfîrșite; ziua este aproape. Să lepădăm dar lucrurile întunericului și să ne îmbrăcăm cu armele luminii. Să umblăm cuviincios, ca la lumina zilei: nu în ospete și în beții, nu în desfrînări și destrăbălare, nu în ceartă și în pizmă. Ci îmbrăcați-vă în Domnul Iisus Hristos și nu purtați atîta grijă de trupul vostru, încît să-i

deșteptați poftele. Primiți-l cu bine pe cel slab în credință, fără să stați să cerneți gîndurile lui. Unul crede că poate să mănînce de toate; cel slab însă mănîncă legume. Cel ce mănîncă să nu defăimeze pe cel ce nu mănîncă; iar cel ce nu mănîncă să nu osîndească pe cel ce mănîncă; fiindcă Dumnezeu l-a primit pe dînsul. Cine ești tu, ca să judeci pe sluga altuia? Pentru stăpînul său stă drept sau cade. Dar va sta, căci Domnul are putere ca să-l facă să stea.

Aliluia, glasul al 3-lea:

Spre Tine, Doamne, am nădăduit să nu mă rușinezi în veac.

Stih: Fii mie Dumnezeu apărător și loc întărit, ca să mă mîntulești; că întărirea și scăparea mea ești Tu.

DUMINICA ÎNȚII A MARELUI POST

Prochimen, glasul al 4-lea:

Bine ești cuvîntat, Doamne, Dumnezeul părinților noștri.

Stih: Că drept ești întru toate cîte ai făcut nouă și toate lucrurile Tale sînt adevărate.

DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(XI, 24—26, 32—40)

Fraților, prin credință, Moise, cînd s-a făcut mare, n-a voit să fie numit fiul fiicei lui Faraon, ci a ales mai bine să pătimească cu poporul lui Dumnezeu, decît să aibă dulceața păcatului cea trecătoare, socotind că batjocorirea lui Hristos este mai mare bogăție decît comorile Egiptului, fiindcă se uita la răsplătire. Și ce voi mai zice? Căci timpul nu-mi va ajunge, ca să vorbesc de Ghedeon, de Barac, de Samson, de Ieftae, de David, de Samuil și de prooroci, care, prin credință, au biruit împărății, au făcut dreptate, au dobîndit făgăduințele, au astupat gurile leilor, au stins pute-

rea focului, au scăpat de ascuțișul săbiei, s-au împuternicit, din slabi ce erau s-au făcut tari în război, au întors taberile vrăjmașilor în fugă. Prin ei, unele femei și-au luat pe morții lor înviați. Unii au fost chinuiți, neprimind izbăvirea, ca să dobîndească mai bună înviere; alții au suferit batjocură și bici, ba chiar lanțuri și închisoare. Au fost uciși cu pietre, au fost puși la cazne, au fost tăiați cu fierăstrăul, au murit uciși cu sabia, au pribe-git în piei de oaie și în piei de capră, lipsiți, strîmtorați, rău primiți. Ei, de care lumea nu era vrednică, au rătăcit în pustii și în munți și în peșteri și în crăpăturile pămîntului. Și toți

aceștia, care, pentru credința lor, au fost de pomenire, n-au primit ce le fusese făgăduit,

pentru că Dumnezeu rînduise pentru noi ceva mai bun, ca să nu ia fără de noi desăvîrșirea.

Aliluia, glasul al 4-lea:

Moise și Aaron dintre preoții Lui, și Samuil dintre cei ce cheamă numele Lui.
Stih: Chemat-au pe Domnul și El i-a auzit pe ei.

S Î M B Ă T Ă

ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUA A MARELUI POST

Prochimen, glasul al 6-lea: Bucurați-vă în Domnul și vă veseliți, dreptilor.
Stih: Fericiți căroră s-au iertat fărădelegile și căroră s-au acoperit păcatele.

DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(III, 12—16)

Rraților, luați seama să nu fie, cumva, în vreunul din voi o inimă vicleană a necredinței, ca să vă depărteze de la Dumnezeu cel viu. Ci îndemnați-vă unii pe alții, în fiecare zi, pînă ce putem să zicem: astăzi!, ca nimeni dintre voi să nu se învîrtoșeze cu înșelăciunea păcatului. Căci ne-am făcut

părtași ai lui Hristos, numai dacă vom păstra temeinic, pînă la urmă, începutul stării noastre întru El, de vreme ce se zice: Dacă veți auzi astăzi glasul Lui, nu învîrtoșați inimile voastre, ca la răzvrătire. Cine deci a făcut răzvrătirea, măcar că a auzit? Oare, nu toți care au ieșit din Egipt, cu povața lui Moise?

Se zice și al morților:

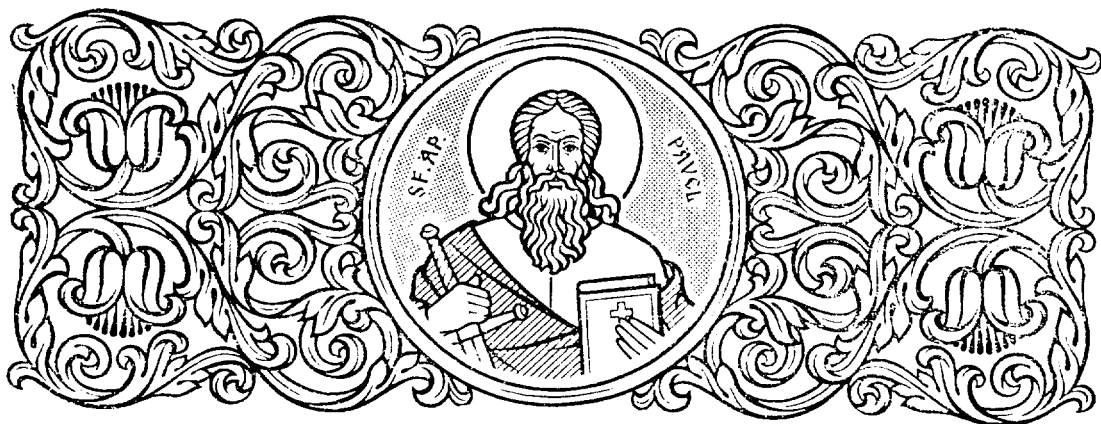
DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE TESALONICENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(IV, 13—17)

Rraților, despre cei ce au adormit, nu voi mî să fiți în neștiință, ca să nu vă întristați ca ceilalți care nu au nădejde. Pentru că de credem că Iisus a murit și a înviat, tot așa credem că Dumnezeu, pe cei adormiți întru Iisus, aduce-i-va împreună cu El. Căci aceasta vă spunem, după cuvîntul Domnului, că noi cei vii, care vom fi rămas pînă la venirea Domnu-

lui, nu vom lua înaintea celor adormiți, pentru că însuși Domnul, întru poruncă, la glasul arhanghelului și întru trâmbița lui Dumnezeu, Se va pogori din cer, și cei morți întru Hristos vor învia întii. După aceea, noi cei vii, care vom fi rămas, vom fi rapți, împreună cu ei, în nori, ca să întîmpinăm pe Domnul, în văzduh, și așa pururea cu Domnul vom fi.

Aliluia, glasul al 6-lea:

Sufletele lor întru bunătăți se vor sălășlui și seminția lor va moșteni pămîntul.
Stih: Fericiți cei pe care i-ai ales și i-ai primit; locui-vor în curțile Tale.

D U M I N I C A A DOUA A MARELUI POST

Prochimen, glasul al 5-lea:

Tu, Doamne, ne vei păzi și ne vei feri de neamul acesta în veac.

Stih: Mîntuiește-mă, Doamne, că a lipsit cel cuvios.

DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(I, 10—II, 3)

Intru început Tu, Doamne, pămîntul l-ai întemeiat și cerurile sînt lucrul mîinilor Tale; ele vor pieri, dar Tu rămîi, și toate ca o haină se vor învechi; ca pe un veșmînt le vei strînge și ca o haină vor fi schimbate. Dar Tu Același ești și anii Tăi nu se vor sfîrși. Și căruia dintre îngeri a zis Dumnezeu v r e o d a t ă : Șezi de-a dreapta Mea pînă cînd voi pune pe vrăjmași Tăi așternut picioarelor Tale? Îngerii, oare, nu sînt toți duhuri slujitoare,

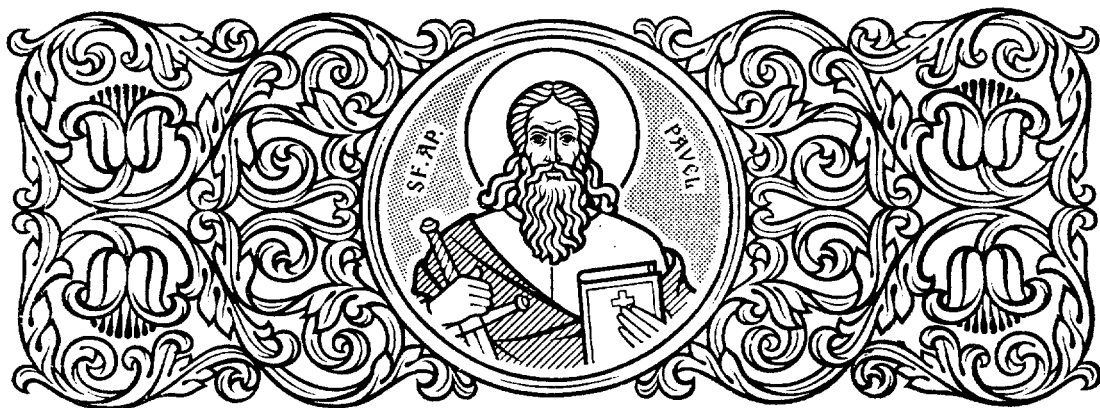
trimiși ca să slujească, pentru cei ce vor fi moștenitorii mîntuirii? Pentru aceea se cuvine ca noi să ascultăm cu atît mai mult de cele auzite, ca nu cumva să alunecăm pe alături. Căci dacă s-a adevărit cuvîntul grăit prin îngeri și orice călcare de poruncă și orice neascultare și-a primit dreapta răsplătire, cum vom scăpa noi, dacă vom fi nepăsători la o astfel de mîntuire, care, luînd început din propovăduirea Domnului, ne-a fost adevărită de cei ce au ascultat-o.

Aliluia, glasul al 5-lea:

Milele Tale, Doamne, în veac le voi cînta.

Stih: Că pe veci ai întemeiat mila.

D U M I N I C A

A TREIA A MARELUI POST

Prochimen, glasul al 6-lea:

Mintuiește, Doamne, poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta.
Stih: Către Tine, Doamne, am strigat; Dumnezeuul meu ia aminte.

DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(IV, 14—V, 6)

raților, avînd Arhiereu m a r e, Care a străbătut cerurile, pe I i s u s, Fiul lui Dumnezeu, să ținem cu tărie mărturisirea. Că nu avem Arhiereu care să nu poată suferi cu noi în neputințele noastre, ci ispitit întru t o a t e după asemănarea noastră, afară de păcat. Să ne apropiem deci cu încredere de tronul harului, ca să luăm milă și să aflăm har, spre ajutor, la vreme potrivită. Într-adevăr, orice arhiereu, fiind luat dintre oameni, este pus p e n t r u oameni, spre cele ce privesc pe Dumnezeu, ca să aducă daruri

și jertfe pentru păcate; el poate să fie îngăduitor cu cei neștiutori și rătăciți, de vreme ce și el este cuprins de slăbiciune. Din această pricină dator este, precum pentru popor, așa și pentru sine, să jertfească pentru păcate. Și n i m e n i nu-și ia singur cinstea aceasta, ci cel chemat de Dumnezeu, ca și Aaron. Așa și Hristos nu S-a preaslăvit pe Sine însuși, ca să Se facă Arhiereu, ci Cel ce a grăit către El: Fiul Meu ești Tu, Eu astăzi Te-am născut. Precum zice și în alt loc: Tu ești Preot în veac, după r i n d u i a l a lui Melchisedec.

Alllula, glasul al 6-lea:

Adu-Ți aminte de Biserica Ta, pe care ai cîștigat-o de la început.
Stih: Dumnezeu, Împăratul nostru, înainte de veac a făcut mintuire în mijlocul pămîntului.

D U M I N I C A

A PATRA A MARELUI POST

Prochimen, glasul al 7-lea:

Domnul tărie poporului Său va da.

Stih: Aduceți Domnului, fili ai lui Dumnezeu, aduceți Domnului slavă și cinste.

DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:

(VI, 13—20)

raților, Dumnezeu, când a dat făgăduință lui Avraam, de vreme ce n-avea pe nimeni mai mare, pe care să se jure, S-a jurat pe Sine însuși, zicînd: cu adevărat, binecuvîntînd te voi binecuvînta, și înmulțind te voi înmulți. Și așa, a vînd Avraam îndelungă-răbdare, a dobîndit făgăduința. Pentru că oamenii se jură pe cel ce e mai mare și jurămîntul e la ei o cheazășie și sfîrșitul oricărei neînțelegeri. În aceasta, Dumnezeu voind să arate și mai mult moș-

tenitorilor făgăduinței, neschimbarea hotărîrii Sale, a pus la mijloc jurămîntul: ca prin două fapte nestrămutate, făgăduința și jurămîntul, în care e cu neputință ca Dumnezeu să fi mințit, noi, cei ce căutăm scăpare, să avem îndemn puternic ca să ținem nădejdea pusă înainte. Nădejdea aceasta este pentru noi ca o ancoră a sufletului, neclintită și tare, pătrunzînd pînă dincolo de catapeteasmă, unde Iisus a intrat pentru noi ca Înaintemergător, fiind făcut Arhiereu în veac, după rînduiala lui Melchisedec.

Aliluia, glasul al 4-lea:

Bine este a lăuda pe Domnul.

Stih: A vesti dimineața mila Ta.

D U M I N I C A A C I N C E A A M A R E L U I P O S T

Prochimén, glasul al 8-lea :

Faceți juruințe și le împliniți Domnului Dumnezeului vostru.

Stih: Cunoscut este în Iudeea Dumnezeu, în Israel mare este numele Lui.

DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(IX, 11—14)

Fraților, Hristos, venind Arhiereu al bunătăților celor viitoare, a trecut prin cortul cel mai mare și mai desăvârșit, nu făcut de mână, adică nu din zidirea aceasta; El a intrat o singură dată în Sfânta Sfintelor, nu cu sînge de țapi și de viței, ci cu însuși sîngele Său, și a dobîndit o veșnică răs-

cumpărare. Căci dacă sîngele țapilor și al taurilor și cenușa junincii, stropind pe cei spurcați, îi sfințește spre curățirea trupului, cu cît mai mult sîngele lui Hristos, Care, prin Duhul cel veșnic, S-a adus lui Dumnezeu pe Sine jertfă fără de prihană, va curăți cugetul vostru de faptele cele moarte, ca să slujiți Dumnezeului celui viu?

Se zice și al Cuvioasei:

DIN EPISTOLA CĂTRE GALATENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(III, 23—29)

Fraților, mai înainte de venirea credinței, noi eram păziți sub Lege, fiind închiși pentru credința care avea să se descopere. Pentru aceea Legea ne-a fost călăuză spre Hristos, ca să ne îndreptăm din

credință. Iar dacă a venit credința, nu mai sîntem sub călăuză. Căci toți sînteți fii ai lui Dumnezeu, prin credința în Iisus Hristos. Cîți în Hristos v-ați botezat, în Hristos v-ați îmbrăcat. Nu mai este iudeu,

nici elin, nu mai este rob nici slobod ; nu mai este parte bărbătească și parte femeiască, pentru că voi toți una sînteți

între Hristos Iisus. Iar dacă sînteți ai lui Hristos, atunci sînteți sămînța lui Avraam și moștenitori după făgăduință.

Aliluia, glasul al 8-lea:

Veniți să ne bucurăm de Domnul.

Stih: Să întîmpinăm fața Lui între laude.

S Î M B Ă T A SFÎNTULUI ȘI DREPTULUI LAZĂR

Prochimen, glasul al 3-lea:

Domnul este lumina mea și Mîntuitorul meu, de cine mă voi teme?

Stih: Domnul este apărătorul vieții mele, de cine mă voi înfricoșa?

DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(XII, 28 și XIII, 1—8)

Răznilor, fiindcă primim o împărăție neclintită, să fim mulțumitori, și așa să-I aducem lui Dumnezeu închinare plăcută, cu bună cucernicie și cu sfială. Rămîneți între dragoste frățească. Primirea de oaspeți să n-o uitați, căci prin aceasta unii, fără ca să știe, au primit oaspeți pe îngeri. Aduceți-vă aminte de cei închiși, ca și cum ați fi închiși cu ei ; aduceți-vă aminte de cei necăjiți, întrecîți și voi sînteți în trup. Cinstită să fie nunta între toate și patul neîntinat. Iar pe des-

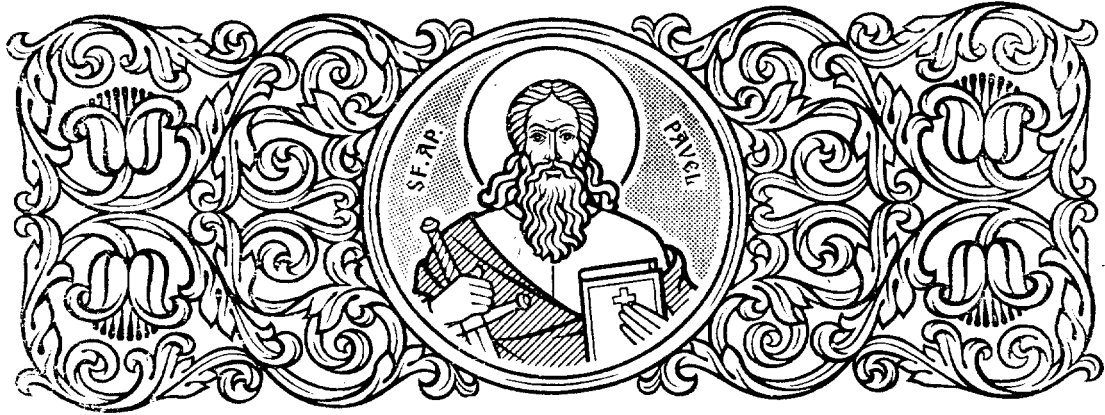
frînați și pe preadesfrînați îi va judeca Dumnezeu. Feriți-vă de iubirea de argint și vă îndestulați cu cele ce aveți, căci însuși Dumnezeu a zis : Nu te voi lăsa nici nu te voi părăsi. Pentru aceea, avînd bună îndrăzneală, să zicem : Domnul este mie ajutor, și nu mă voi teme ! Ce-mi va face mie omul ? Aduceți-vă aminte de mai-marii voștri, care v-au grăit vouă cuvîntul lui Dumnezeu ; priviți cu luare aminte cum și-au încheiat viața și le urmați credința. Iisus Hristos, ieri și azi și în veci, este Același.

Aliluia, glasul al 5-lea:

Domnul a împărățit, între podoabă S-a îmbrăcat ; îmbrăcatu-S-a Domnul între putere și S-a încins.

Stih: Pentru că a întărit lumea care nu se va clinti.

DUMINICA STÎLPĂRILOR

Prochimen, glasul al 4-lea:

Binecuvîntat este cel ce vine întru numele Domnului.

Stih: Lăudați pe Domnul că este bun, că în veac este mila Lui.

DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:

(IV, 4—9)

Fraților, bucurați-vă pururea întru Domnul. Și iarăși zic: Bucurați-vă! Blindețile voastre să se facă știute tuturor oamenilor. Domnul este aproape. Nu vă împovărați cu nici o grijă. Ci întru toate, prin închinăciune și prin rugă cu mulțumire, cererile voastre să fie arătate lui Dumnezeu. Și pacea lui Dumnezeu, care covârșește

orice minte, va păzi inimile voastre și cugetele voastre, întru Hristos Iisus. Mai departe, fraților, câte sînt adevărate, câte sînt de cinste, câte sînt drepte, câte sînt curate, câte sînt de iubit, câte sînt de laudă, orice faptă bună și orice laudă, acestea să gîndiți. Cele ce ați învățat și ați luat și ați auzit și ați văzut la mine, acestea să le faceți și Dumnezeuul păcii va fi cu voi.

Aliluia, glasul 1:

Cîntați Domnului cîntare nouă.

Stih: Strigați lui Dumnezeu, tot pămîntul.

ÎN SFÎNTA ȘI MAREA JOI

Prochimen, glasul al 7-lea :

Ridicatu-s-au împărații pământului, și căpeteniile s-au adunat împreună, împotriva Domnului și a Unsului Său.

Stih: Pentru ce s-au întăritat popoarele și neamurile cugetă deșertăciuni?

DIN EPITOLA ÎNTÎI CĂTRE CORINTENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(XI, 23—32)

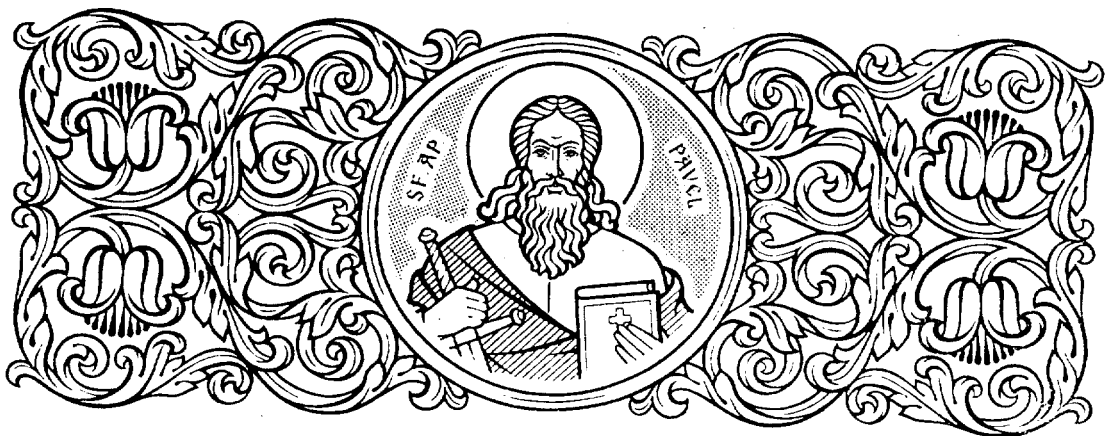
Raților, eu am primit de la Domnul ceea ce v-am dat și vouă: că Domnul Iisus, în noaptea în care a fost vîndut, a luat pîine și, mulțumind, a frînt și a zis: Luați, mîncăți, aceasta este trupul Meu, care se frînge pentru voi. Aceasta să faceți spre pomenirea Mea. Asemenea și paharul, după cină, zicînd: Acest pahar este Legea cea nouă întru sîngele Meu. Aceasta să faceți, ori de cîte ori veți bea, spre pomenirea Mea. Pentru că, de cîte ori veți mîncă această pîine și veți bea acest pahar, moartea Domnului vestiți, pînă la venirea Lui. Ast-

fel, oricine va mîncă pîinea aceasta sau va bea paharul Domnului cu nevrednicie vinovat va fi față de trupul și de sîngele Domnului. Să se cerceteze deci omul pe sine și numai așa să mînce din această pîine și să bea din acest pahar. Căci cel ce mîncă și bea cu nevrednicie, osîndă își mîncă și bea, nescotînd trupul Domnului; de aceea mulți dintre voi sînt neputincioși și bolnavi și mulți au murit. Că de ne-am fi judecat noi înșine, n-am mai fi judecați. Dar Domnul ne judecă și ne pedesește, ca să nu fim osîndiți împreună cu lumea.

Aliluia, glasul al 6-lea:

Fericit cel care caută la sărac.

Stih: Chiar omul cu care eram în pace, în care am nădăjduit, care a mîncat pîinea mea, a ridicat împotriva mea călcîiul.

ÎN SFÎNTA ȘI MAREA VINERI LA CEASUL ÎNTÎI

Prochimen, glasul al 5-lea:

Și, Tu, Doamne, Ți le vei ține și ne vei scăpa de neamul acesta în veci.
Stih: Doamne, Dumnezeul nostru, cât de minunat este numele Tău în tot pământul.

DIN EPISTOLA CĂTRE GALATENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(VI, 14—18)

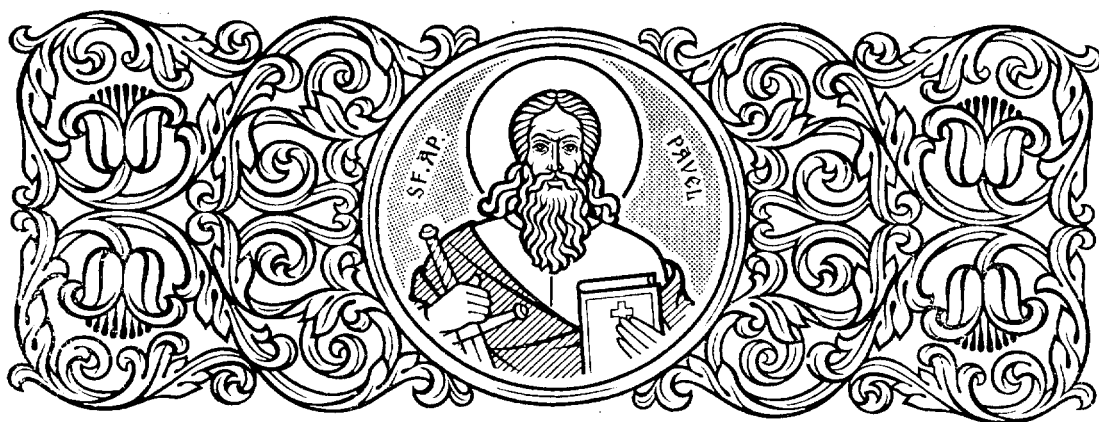
Fraților, mie să nu-mi fie a mă lăuda, fără numai în crucea Domnului nostru Iisus Hristos, prin care lumea este răstignită pentru mine, și eu pentru lume. Căci în Hristos Iisus nici tăierea împrejur nu prețuiește ceva, nici netăierea împrejur, ci făptura cea nouă.

Și cîți vor umbla după dreptul acesta, pace și milă asupra lor și asupra Israelului lui Dumnezeu! De aici înainte, nimeni să nu-mi mai facă supărare, căci port pe trupul meu semnele Domnului Iisus. Harul Domnului nostru Iisus Hristos să fie cu duhul vostru, fraților! Amin.

Aliluia, glasul al 5-lea:

Milele Tale, Doamne, în veac le voi lăuda
Stih: Că pe veci ai întemeiat mila și ai așezat în ceruri adevărul Tău.

ÎN SFÎNTA ȘI MAREA SÎMBATĂ LA UTRENIE

Prochimen, glasul al 6-lea:

Scoală-Te Doamne, Dumnezeul meu, înalță-se mina Ta.

Stih: Lăuda-Te-voi, Doamne, din toată inima mea, spune-voi minunile Tale.

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE CORINTENI ȘI DIN EPISTOLA CĂTRE GALATENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:

(I Cor. V, 6—8; Gal. III, 13—14)

Rărilor, oare, nu știți că puțin aluat dospește toată frământătura? Curățiți altuatul cel vechi, ca să fiți frământătură nouă, precum și sîn-teți fără aluat; căci Hristos, mielul nostru de Paști, a fost înjunghiat. Drept aceea, să facem praznicul nu cu aluat vechi, nici cu aluat de răutate

și viclenie, ci cu azimile curăției și ale adevărului. Hristos ne-a răscumpărat din blestemul Legii, făcîndu-Se, pentru noi, blestem; pentru că scris este: Blestemat este cel spînzurat pe lemn. Ca, prin Hristos Iisus, să vină peste neamuri binecuvîntarea lui Avraam și să primim, prin credință, făgăduința Duhului.

Aliluia, glasul al 6-lea:

Să se scoale Dumnezeu și să se risipească vrăjmașii Lui și să fugă de la fața Lui cel ce-L urăsc pe Dînsul.

Stih: Precum se stinge fumul, să se stingă, cum se topește ceara de fața focului, așa să piară păcătoșii de la fața lui Dumnezeu, iar dreptii să se bucure.

LUNA SEPTEMBRIE

1. În începutul indictului, adică al anului nou bisericesc. Pomenirea Cuviosului Părinte Simeon Stîlpticul și a mamei sale, Maria. Soborul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, cel de la Measine.

Prochimen, glasul al 3-lea :

Mare este Domnul nostru și mare este tăria Lui și priceperea Lui nu are hotar.

Stih: Lăudați pe Domnul, că bine este a cînta; Dumnezeuului nostru plăcută îi este cîntarea.

DIN EPISTOLA ÎNTII CĂTRE TIMOTEI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE :
(II. 1—7)

Tie Timotei, vă îndemn, înainte de toate, să faceți cereri, rugăciuni, mijlociri, mulțumiri, pentru toți oamenii, pentru conducători și pentru toți care sînt în înalte dregătorii, ca să petrecem viață pașnică și liniștită, întru toată cuvioșia și buna-cuviință. Că acesta este lucru bun și primit înaintea lui Dumnezeu, Mîntuitorul nostru, Care voințește ca toți oamenii să se mîntuiască și la cunoștința adevărului să vină. Căci unul este Dumnezeu, unul este și Mijlocitorul între Dumnezeu și oameni : omul Hristos Iisus, Care S-a dat pe Sine preț de răscumpărare pentru toți, precum s-a dovedit la timpul cuvenit. Spre aceasta pus am fost propovăduitor și Apostol,

adevăr grăiesc, în Hristos, și nu mint, învățător neamurilor, întru credință și adevăr.

Și al Cuviosului :

Fraților, îmbrăcați-vă, dar, ca alesi ai lui Dumnezeu...

(Vezi : Duminica a treizecea după Pogorirea Sfîntului Duh, pag. 219).

Aliluia, glasul al 4-lea :

Ție se cuvine laudă, Dumnezeule, în Sion.

Stih: Binecuvintează cununa anului bunătății Tale.

2. Pomenirea Sfîntului Mucenic Mamant și cel între sfinți Părintele nostru Ioan Postitorul, patriarhul Constantinopolului.

Prochimen, glasul al 7-lea :

Dreptii se vor bucura și vor nădăjdui în Domnul.

Stih: Auzi, Dumnezeule, glasul meu, cînd mă rog Ție.

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE :
(VIII, 28—39)

Fraților, știm că Dumnezeu toate le lucrează spre binele celor ce-L iubesc, celor care sînt chemați după voia Lui; căci pe cei pe care i-a cunoscut mai înainte, pe aceia mai înainte i-a și hotărît să fie asemenea chipului Fiului Său, ca El să fie întii-născut între mulți frați. Iar pe care i-a hotărît mai în-

ceasta. În iubire nu este frică, ci iubirea desăvârșită alungă frica, pentru că frica merge alături cu pedeapsa, iar cel ce se teme nu este desăvârșit în iubire. Noi iubim pe Dumnezeu, fiindcă El ne-a iubit cel dintîi.

Aliluia, glasul 1 :

Lăuda-vor cerurile minunile Tale, Doamne.

Stih: Dumnezeu e preaslăvit în sfatul sfinților.

~~~~~

27. Sfintul Mucenic Calistrat și cei împreună cu el patruzeci și nouă de Mucenici.

Fraților, întăriți-vă în Domnul și întru puterea tăriei Lui...

(Vezi: Duminica a douăzeci și șaptea după Pogorirea Sfântului Duh, pag. 203).

~~~~~

28. † Cuviosul părinte Hariton mărturisitorul.

Prochimen, glasul al 7-lea :

Drepții să se bucure de izbînda lor.

Stih: Cîntați Domnului cîntare nouă, lauda Lui în biserica celor cuvioși.

Fraților, Dumnezeu, Care a zis: Să strălucească din întuneric lumina...

(Vezi: Duminica a cincisprezecea după Pogorirea Sfântului Duh, pag. 141).

Aliluia, glasul al 6-lea :

Fericit bărbatul care se teme de Domnul.

~~~~~

29. × Cuviosul părinte Chiriac Sihastrul.

Prochimen, glasul al 7-lea :

Drepții să se bucure de izbînda lor.

Stih: Cîntați Domnului cîntare nouă, lauda Lui în biserica celor cuvioși.

Fraților, roada duhului este: dragoste, bucurie, pace...

(Vezi: Simbătă în săptămîna a douăzeci și șaptea după Pogorirea Sfântului Duh, pag. 202).

Aliluia, glasul al 6-lea :

Fericit bărbatul care se teme de Domnul.

Stih: Bogăție și slavă în casa lui.

~~~~~

30. × Sfintul sfințitul Mucenic Grigorie, episcopul Armeniei celei mari.

Prochimen, glasul al 7-lea :

Scumpă este înaintea Domnului moartea cuviosilor Lui.

Stih: Ce voi răsplăti Domnului pentru toate cite mi-a dat mie ?

Fraților, priveghiați, fiți stațornici în credință, îmbărbătați-vă...

(Vezi: Duminica a treisprezecea după Pogorirea Sfântului Duh, pag. 131).

Aliluia, glasul al 2-lea.

Preoții Tăi, Doamne, cu dreptatea se vor îmbrăca, și cuvioșii Tăi se vor bucura.

Stih: Căci Domnul a ales Sionul, și l-a ales ca locuință Lui.

LUNA OCTOMBRIE

1. (†) *Acoperămîntul Precasfintei, Stăpîncii noastre, de Dumnezeu Născătoarei și purtarea Fecioarei Maria.*

Tot în această zi prăznuim pomenirea Sfîntului Apostol Anania, unul din cei șapte-

zeci, și a Cuviosului Părinte Roman, făcătorul de cîntări.

Apostolul Maicii Domnului :

Fraților, cugetați în voi la felca și Hristos Iisus...

31. Sfinții apostoli Stahie și Amplie, și cei împreună cu ei și Sfântul Mucenic Epimah.

Al Apostolilor :

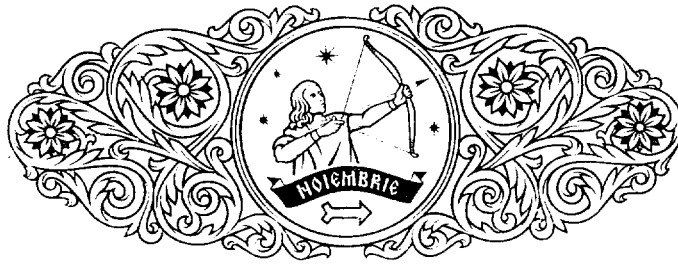
Fraților, socotesc că Dumnezeu, pe noi, Apostolii...

(Vezi : Duminica a zecea după Pogorirea Sfântului Duh, pag. 115).

Al Mucenicului :

Fraților, avînd împrejurul nostru atîta nor de mărturii...

(Vezi : 9 martie, pag. 349).

LUNA NOIEMBRIE

1. × Sfinții doctori cei fără de arginți, Cosma și Damian, făcătorii de minuni, din Asia.

Prochimen, glasul al 4-lea :

Prin sfinții care sînt pe pămîntul Lui, minunată a făcut Domnul toată voia întru ei.

Stih Văzut-am mai înainte pe Domnul înaintea mea pururea, că de-a dreapta mea este, ca să nu mă clatin.

DIN EPISTOLA ÎNTII CĂTRE CORINTENI
A SFINTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE :
(XII, 27 — XIII, 8)

Fraților, voi sînteți trupul lui Hristos și mădulare fiecare în parte. Și pe unii i-a pîs Dumnezeu, în Biserică, mai întii Apostoli, al doilea a profeți, al treilea învățatori, apoi pe cei cu darul de a face minuni, apoi pe cei cu darul tămăduirilor, milosteniilor, cîrmuirii, feluririi limbilor. Oare, toți sînt Apostoli? Oare, toți sînt prooroci? Oare, toți învățatori? Oare, toți au putere să săvîrșească minuni? Oare, toți au darul vindecărilor? Oare, toți vorbesc în limbi? Oare, toți pot să tîlmăcească? Rîvniți la

darurile cele mai desăvîrșite. Și eu vă arăt încă o cale mai presus de orice altă cale. De aș grăi în limbile oamenilor și ale îngerilor, iar dragoste nu am, făcutu-m-am aramă sunătoare și chimval răsunător. Și de aș avea darul proorociei și tainele toate le-aș cunoaște și orice știință, și de aș avea atîta credință încît să mut și munții, dacă nu am dragoste, nimic nu sînt. Și toată averea mea de-aș face-o milostenii și trupul mi-l-aș da să fie ars, dacă nu am dragoste, nimic nu-mi folosește. Dragostea îndelung rabdă; dragostea este plină de bună-tate; dragostea nu pizmuiește, nu se laudă, nu se trufește. Dragostea nu se poartă cu necuviință, nu caută ale sale, nu se aprinde de minie, nu pune la socoteală răul. Nu se bucură de nedreptate, ci se bucură de adevăr. Toate le suferă, toate le crede, toate le nădăjduiește, toate le rabdă. Dragostea nu cade niciodată.

LUNA DECEMBRIE

1. Sfântul Prooroc Naum.

Fraților, încredere ca aceasta avem noi, prin Hristos, către Dumnezeu...

(Vezi: Miercuri în săptămîna a unsprezecea după Pogorirea Sfîntului Duh, pag. 117).

2. Sfântul Prooroc Avacum.

Fraților, încredere ca aceasta avem noi, prin Hristos, către Dumnezeu...

(Vezi: Miercuri în săptămîna a unsprezecea după Pogorirea Sfîntului Duh, pag. 117).

3. Sfântul Prooroc Sofonic.

Fraților, încredere ca aceasta avem noi, prin Hristos, către Dumnezeu...

(Vezi: Miercuri în săptămîna a unsprezecea după Pogorirea Sfîntului Duh, pag. 117).

4. † Sfînta Marea Muceniță Varvara și Cuviosul părintele nostru Ioan Damaschin.

Prochimen, glasul al 4-lea :

Dați slavă lui Dumnezeu în locașul cel sfînt, Dumnezeuul părinților noștri.

Stih În adunări, binecuvîntați pe Dumnezeu.

Fraților, mai înainte de venirea credinței, noi eram păziți sub Lege...

(Vezi: Joi în săptămîna a cincisprezecea după Pogorirea Sfîntului Duh, pag. 138).

Allluia, glasul 1 :

Așteptat-am cu nerăbdare pe Domnul.

Stih Picioarele mele le-a pus pe stîncă.

5. † Pomenirea Cuviosului părintelui nostru Sava cel sfîntit.

Prochimen, glasul al 7-lea :

Drepții să se bucure de izbînda lor.

Stih Cîntați Domnului cîntare nouă. Cîntați laudele în adunarea credincioșilor.

Fraților, roada duhului este: dragoste, bucurie, pace...

(Vezi: Sîmbătă în săptămîna a douăzeci și șapte după Pogorirea Sfîntului Duh, pag. 202).

Allluia, glasul 1 :

Fericit bărbatul care se teme de Domnul.

Stih De la răsăritul soarelui pînă la apus, lăudat este numele Domnul.

6. †) *Cel între sfinți Părintele nostru Nicolae, arhiepiscopul Mirilor Lichici, făcătorul de minuni.*

Prochimen, glasul al 7-lea :

Scumpă este înaintea Domnului moartea cuviosilor Lui.

Stih Ce voi răsplăti Domnului, pentru toate cite mi-a dat mie ?

DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE :
(XIII, 17—21)

Rraților, ascultați pe conducătorii voștri și vă supuneți lor, fiindcă ei priveghează pentru sufletele voastre, avînd să dea de ele seamă, ca să facă aceasta cu bucurie și nu suspinînd, că aceasta nu vă

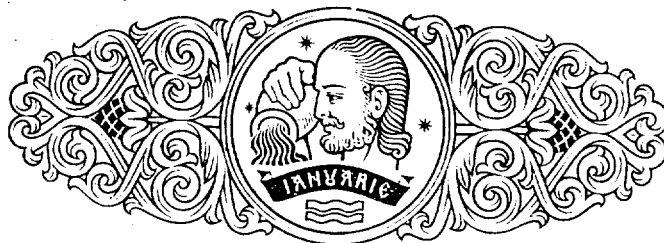
care erau de vîrsta mea, și a-veam fierbinte rîvnă pentru dă-tinile mele strămoșești. Dar cînd Dumnezeu, Cel ce m-a ales din pîntecele maicii mele și m-a chemat prin harul Său, a binevoit să descopere pe Fiul Său întru mine, pentru ca să-L propovăduiesc între neamuri, îndată, fără să mă sfătuiască cu nici un om, nici să mă duc la Ierusalim, la Apostolii cei mai înainte decît mine, m-am dus

în Arabia și iarăși m-am întors în Damasc. Apoi, după trei ani, am făcut un drum la Ierusalim, ca să-l cercetez pe Chefa și am rămas la el cincisprezece zile. Iar pe altul dintre Apostoli n-am văzut, fără numai pe Iacov, fratele Domnului.

Aliluia, glasul al 2-lea :

Adu-Ți aminte, Doamne, de David și de toate blîndețile lui.

Stih Jurat-a Domnul, lui David, adevărul și nu-l va lepăda.

LUNA IANUARIE

1. (*) *Tăcerea împrejur cea după trup a Domnului Dumnezeuului și Mintuitorului nostru Iisus Hristos. Și pomenirea celui între sfinți Părintele nostru Vasile cel Mare. Arhiepiscopul Cezarcii Capadociei.*

Prochimen, glasul 1 :

Gura mea va grăi înțelepciune și cugetul inimii mele pricepere.

Stih Auziți acestea toate neamurile, ascultați toți cei ce locuți în lume.

DIN EPISTOLA CATRE COLOSENI
A SFINTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE :

(II, 8—12)

Rărilor, luați aminte să nu vă fure mințile cineva cu filozofia și cu deșarta înșelăciune din predania omenească, după stihile lumii și nu după Hristos, căci întru El locu-

iește, trupește, toată plină-
tea Dumnezeirii, și sînteți de-
plini întru El, Care este cap a
toată domnia și stăpînirea. Tot
în El ați fost tăiați împrejur, cu
tăiere împrejur nefăcută de
mină, prin dezbrăcarea de tru-
pul păcatelor cărnii, întru tăie-
rea împrejur a lui Hristos. În-
gropați fiind împreună cu El,
prin botez, cu El ați și înviat
prin credința în puterea lui
Dumnezeu, Cel ce L-a înviat pe
El din morți.

Aliluia, glasul al 8-lea :

Cel ce paști pe Israel, ia aminte.

Stih Gura dreptului va deprinde înțelepciunea.

LUNA FEBRUARIE

1. Înainte-prăznuirea Întîmpinării Domnului nostru Iisus Hristos și Sfîntul Mucenic Trifon.

Prochimen, glasul al 4-lea :

Prin sfinții care sînt pe pămîntul Lui, minunată a făcut Domnul toată voia întru ei.

Stih În adunări binecuvîntați pe Dumnezeu.

Apostolul înainte-prăznuirii :

Fraților, știm că Dumnezeu toate le lucrează spre binele celor ce-L iubesc...

(Vezi : 2 septembrie, pag. 298).

Apostolul Mucenicului :

Fraților, a vînd împrejurul nostru atîta nor de mărturii...

(Vezi : 9 martie, pag. 349).

Aliluia, glasul al 4-lea :

Dreptul ca fînucul va înflori și ca cedrul cel din Liban se va înălța.

Stih Răsădiți fiind în casa Domnului, în curțile Dumnezeului nostru vor înflori.

2. (†) *Întîmpinarea Domnului Dumnezeu-lui și Mintuitorului nostru Iisus Hristos.*

Prochimen, glasul 1 :

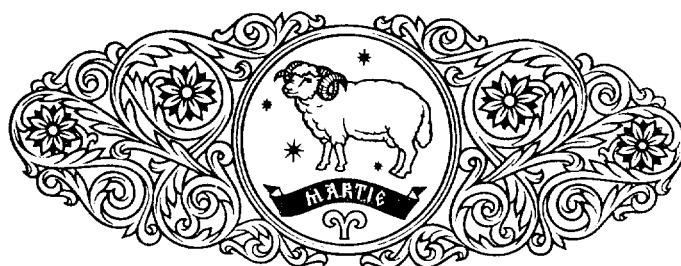
Mărește sufletul meu pe Domnul, și s-a bucurat duhul meu de Dumnezeu, Mintuitorul meu.

Stih Că a căutat spre smerenia roabei sale ; că iată, de acum mă vor ferici toate neamurile.

DIN EPISTOLA CATRE EVREI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE :
(VII, 7—17)

raților, fără de nici o îndoială, cel mai mic se binecuvîntează de cel mai mare. Și aici iau zeciuală niște oameni muritori, pe cînd dincolo, unul mărturisit că este viu. Apoi, trebuie să spunem, că, prin Avraam, a dat zeciuală și Levi, zeciuitorul, fiindcă el era încă în coapsele lui Avraam, cînd l-a întîmpinat Melchisedec. Dacă deci desăvîrșirea ar fi fost prin preoția leviților, căci Legea s-a dat poporului pe temeiul preoției lor, ce nevoie mai era să se ridice un alt preot după rînduiala lui Melchisedec, și nu după rînduiala lui Aaron ? Iar dacă preoția s-a schimbat, urmează numaidecît și schimbarea Legii. Fiindcă acela despre care se spun acestea este dintr-o altă seminție, de unde nimeni n-a slujit altarului, prea știut fiind că Domnul nostru a răsărit din Iuda, iar despre seminția aceasta, cu privire la preoți, Moise n-a vorbit nimic. Apoi este lucru și mai lămurit că, dacă se ridică un alt preot

LUNA MARTIE

1. Cuvioasa Muceniță Evdochia.

Fraților, mai înainte de venirea credinței, noi eram păziți sub Lege...

(Vezi: Joi în săptămîna a cincisprezecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 138).

2. Sfîntul sfîntitul Mucenic Teodot, episcopul Cirinei și Sfîntul Mucenic Isihie.

Al Episcopului:

Fraților, un astfel de Arhiereu se cuvenea să avem...

(Vezi: 13 noiembrie, pag. 321).

Al Mucenicului:

Fraților, a vînd împrejurul nostru atîta nor de mărturii...

(Vezi: 9 martie, pag. 349—350).

3. Sfîntii Mucenici Eutropie, Cleonic și Vasilisc.

Fraților, a vînd împrejurul nostru atîta nor de mărturii...

(Vezi: 9 martie, pag. 349—350).

4. Preacuviosul părinte Gherasim cel de la Iordan.

Fraților, fiecăruia dintre noi i s-a dat harul, după măsura darului lui Hristos...

(Vezi: Duminica după Botez, pag. 339).

5. Sfîntul Mucenic Conon.

Fiule Timotei, nu te rușina de mărturisirea Domnului nostru Iisus Hristos...

(Vezi: 10 februarie, pag. 346).

6. Sfîntii 42 Mucenici din Amoreea.

Fraților, a vînd împrejurul nostru atîta nor de mărturii...

(Vezi: 9 martie, pag. 349—350).

7. Sfîntii Mucenici din Herson: Vasile, Efrem, Evghenie, Capiton, Eterie, Agator și Elpidie.

Fraților, aduceți-vă aminte de mai-marii voștri, care v-au grăit vouă cuvîntul lui Dumnezeu...

(Vezi: 3 septembrie, pag. 299).

8. Cuviosul părinte și mărturisitor Teofract, episcopul Nicomidiei.

Fraților, un astfel de Arhiereu se cuvenea să avem...

(Vezi: 13 noiembrie, pag. 321).

9. † Sfîntii patruzeci de Mucenici, cei ce s-au chinuit în lacul Sevastiei.

Prochimen, glasul al 5-lea:
Tu, Doamne, ne vei păzi și ne vei feri de neamul acesta, în veac.

Stih: Mintuiește-mă, Doamne, că a lipsit cel cuvios.

LUNA APRILIE

1. Cuvioasa maică Maria Egipteanca.

Prochimen, glasul al 4-lea :

Dați slavă lui Dumnezeu. Peste Israel măreția
Lui și puterea Lui în nori.

Stih : In adunări binecuvîntați pe Dumnezeu.

**Fraților, ca fii ai luminii să
umblați, pentru că roada Duhu-
lui e în orice bunătațe...**

(Vezi : Luni în săptămîna întii după Pogorirea
Sfîntului Duh, pag. 57).

Aliluia, glasul 1 :

Așteptînd, am așteptat pe Domnul.

Stih : Picioarele mele le-a pus pe piatră.

2. Cuviosul părinte Tit, făcătorul de mi-
nuni.

**Fraților, cel ce seamănă cu
zgîrcenie, cu zgîrcenie va și se-
cera...**

(Vezi : Duminica a optsprezecea după Pogori-
rea Sfîntului Duh, pag. 156).

3. Cuviosul părinte Nichita mărturisitorul.

**Fraților, Dumnezeu, Care a
zis : Să strălucească din întu-
neric lumina !...**

(Vezi : Duminica a cincisprezecea după Pogo-
rirea Sfîntului Duh, pag. 141).

4. Cuvioșii părinți Iosif, scriitorul de cîn-
tări și Gheorghe cel de la Maleon.

**Fraților, fiecărui dintre noi
i s-a dat harul, după măsura
darului lui Hristos...**

(Vezi : Duminica după Botez, pag. 339).

5. Sfinții Mucenici Teodul, Agatopod și
cei împreună cu dînșii.

**Fraților, a vînd împrejurul
nostru atîta nor de mărturii...**

(Vezi : 9 martie, pag. 349—350).

6. Cel între sfinți părintele Eutihie, patri-
arhul Constantinopolului.

**Fraților, un astfel de Arhiereu
se cuvenea să avem...**

(Vezi : 13 noiembrie, pag. 321).

7. Cuviosul părinte Gheorghe mărturisito-
rul, episcopul Melitinei și Sfîntul Mucenic
Caliopie.

Al Părintelui :

**Fraților, un astfel de Arhiereu
se cuvenea să avem...**

(Vezi : 13 noiembrie, pag. 321).

Al Mucenicului :

**În vremea aceea, regele Irod
a pus mîna pe cîțiva dintre
fruntașii Bisericii...**

(Vezi : 23 aprilie, pag. 355—356).

30. X) Sfântul Apostol Iacob, fratele Sfântului Apostol și Evanghelist Ioan.

Prochimen, glasul al 8-lea :

În tot pământul a ieșit vestirea lor și la margi-
nile lumii cuvintele lor.

Stih : Cerurile spun slava lui Dumnezeu și fa-
cerea miinilor Lui o vestește tăria.

**În vremea aceea, regele Irod
a pus mâna pe câțiva dintre
fruntașii Bisericii...**

(Vezi : 23 aprilie, pag. 355—356).

Aliluia, glasul 1 :

Cerurile mărturisesc minunile Tale, Doamne.
Stih : Dumnezeu e preaslăvit în sfatul sfinților.

LUNA MAI

1. Sfântul prooroc Ieremia.

**Fraților, voi v-ați făcut urmă-
tori ai Bisericii lui Dumnezeu
în Iudeea...**

(Vezi : Vineri în săptămîna a douăzeci și treia
după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 179).

2. X) Aducerea moaștelor celui între sfinți
părintelui Atanasie cel Mare, patriarhul
Alexandriei.

Prochimen, glasul al 4-lea :

Binecuvîntat ești Doamne, Dumnezeuul părinților
noștri.

Stih : Că drept ești în toate cele ce ai făcut
nouă.

**Fraților, aduceți-vă aminte de
mai-marii voștri, care v-au
grăit vouă cuvîntul lui Dum-
nezeu...**

(Vezi : 3 septembrie, pag. 299).

Aliluia, glasul al 3-lea :

Preoții Tăi, Doamne, se vor îmbrăca cu dreptate.

Stih : Că Domnul a ales Sionul, și l-a ales ca
locuință a Lui.

3. Sfinții Mucenici Timotei și Mavra.

**Fraților, a vînd împrejurul
nostru atîta nor de mărturii...**

(Vezi : 9 martie, pag. 349—350).

4. Sfînta Muceniță Pelaghia.

**Fraților, mai înainte de veni-
rea credinței, noi eram păziți
sub Lege...**

(Vezi : Joi în săptămîna a cincisprezecea după
Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 138).

5. Sfînta și mărita Muceniță Irina.

**Fraților, fiind împreună-lucră-
tori cu Hristos, vă îndemnăm...**

(Vezi : Duminica a șaisprezecea după Pogorîrea
Sfîntului Duh, pag. 146).

6. Sfîntul și dreptul Iov, mult-pătîmîtorul.

**Fraților, întăriți-vă în Dom-
nul și întru puterea tăriei Lui...**

(Vezi : Duminica a douăzeci și șaptea după Po-
gorîrea Sfîntului Duh, pag. 203).

28. Cuviosul Nichita, episcopul Calcedonului și Sfântul sfințitul Mucenic Eladie.

Al Cuviosului :

Fraților, un astfel de Arhiereu se cuvenea să avem...

(Vezi : 13 noiembrie, pag. 321).

Al Mucenicului :

În vremea aceea, regele Irod a pus mâna pe câțiva dintre fruntașii Bisericii...

(Vezi : 23 aprilie, pag. 355—356).

29. Sfânta Cuvioasa Muceniță Teodosia Fecioara.

Fraților, mai înainte de venirea credinței, noi eram păziți sub Lege...

(Vezi : Joi în săptămîna a cincisprezecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 138).

30. Cuviosul părinte Isachie mărturisorul.

Fraților, fiecărui dintre noi i s-a dat harul, după măsura darului lui Hristos...

(Vezi : Duminica după Botez, pag. 339).

31. Sfîntul Apostol Ermia și Sfîntul sfințitul Mucenic Ermei.

Al Apostolului :

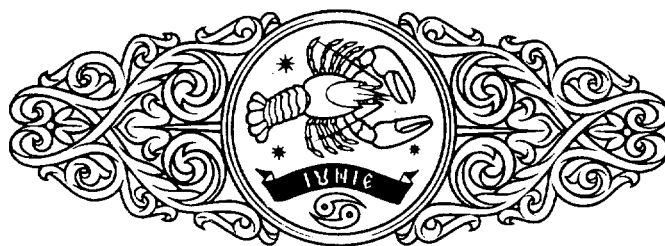
Fraților, socotesc că Dumnezeu pe noi, Apostolii, ne-a arătat ca pe cei din urmă...

(Vezi : Duminica a zecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 115).

Al Mucenicului :

În vremea aceea, regele Irod a pus mâna pe câțiva dintre fruntașii Bisericii...

(Vezi : 23 aprilie, pag. 355—356).

LUNA IUNIE

1. Sfîntul Mucenic Iustin filozoful și alt Mucenic Iustin și cei împreună cu dînșii.

Fraților, a vînd împrejurul nostru atîta nor de mărturii...

(Vezi : 9 martie, pag. 349—350).

2. Cel între sfinți părintele Nichifor mărturisorul, patriarhul Constantinopolului.

†) *Tot în această zi, Sfîntul Mare Mucenic Ioan cel Nou de la Suceava, care a pătimit în Cetatea Albă.*

Al Părintelui :

Prochimen, glasul 1 :

Gura mea va grăi înțelepciune și cugetul inimii mele pricepere.

Stih : Auziți acestea toate neamurile, ascultați toți cei ce locuiți în lume.

Fraților, un astfel de Arhiereu se cuvenea să avem...

(Vezi : 13 noiembrie, pag. 321).

la descoperiri ale Domnului. Cunosc un om în Hristos, care acum paisprezece ani - dacă a fost cu trupul, nu știu; dacă a fost afară din trup, nu știu, Dumnezeu știe - a fost răpit pînă în al treilea cer; și știu despre acest om - dacă a fost cu trupul, dacă a fost fără de trup, nu știu, Dumnezeu știe - că a fost răpit în rai și a auzit cuvinte de nespus, pe care nu se cuvine omului să le rostească. Pentru unul ca acesta mă voi lăuda; cît pentru mine însumi nu mă voi lăuda, decît numai în neputințele mele. Chiar de mi-ar fi voia să mă laud, nu voi fi fără de minte, pentru că voi spune adevărul; dar mă feresc de aceasta, ca să nu mă socotească nimeni mai presus decît mă vede sau decît aude de la mine. Și pentru ca să nu mă trufesc cu măreția acestor des-

coperiri, d a t u - m i - s - a mie un ghimpe în trup, un înger al Satanei, ca să mă bată peste obraz și să nu mă trufesc. Asupra lui, de trei ori am rugat pe Domnul, ca să-l depărteze de la mine; dar mi-a zis: Îți este de ajuns harul Meu, pentru că puterea Mea se săvîrșește în neputință. Deci foarte bucuros mă voi lăuda mai ales în neputințele mele, ca să locuiască întru mine puterea lui Hristos.

Aliluia, glasul 1:

Lăuda-vor cerurile minunile Tale, Doamne.

Stih: Dumnezeu e preaslăvit în statul sfinților.

30. † Soborul sfinților și întru tot lăudaților doisprezece Apostoli.

Fraților, întristarea cea după Dumnezeu lucrează pocăință spre mîntuire...

(Vezi: Vineri în săptămîna a douăsprezecea după Pogorirea Sfîntului Duh, pag. 123).

LUNA IULIE

1. × Sfinții doctori fără de arginți, Cosma și Damian, cei din Roma, făcătorii de minuni.

Fraților, voi sînteți trupul lui Hristos și mădulare fiecare în parte...

(Vezi: 1 noiembrie, pag. 318).

2. ×) Punerea cinstitului veșmînt al Preasfintei, Stăpînei noastre de Dumnezeu Născătoare și Pururea Fecioarei Maria, în Vlaherne din Constantinopol.

Fraților, adevărat este că și Vechiul Testament are orînduiri pentru slujba dumnezeiască...

(Vezi: 21 noiembrie, pag. 323).

LUNA AUGUST

1. ×) Închinarea cinstului lemn al cinstitei și de viață făcătoarei Cruci și Sfinții șapte Mucenici Macabei, cu mama lor Solomoni și dascălul lor Eliazar.

În zilele acelea, Pavel hotărîse să treacă pe apă pe lângă Efes...

(Vezi: Duminica a șaptea după Paști, pag. 45).

2. × Aducerea moaștelor Sfintului întii Mucenic și Arhidiacon Ștefan.

Prochimen, glasul al 7-lea :

Drepții se vor bucura și vor nădăjdi în Domnul.

Stih : Auzi, Dumnezeule, glasul meu, cînd mă rog Ție.

În zilele acelea, Ștefan fiind plin de dar și de putere făcea minuni și semne mari...

(Vezi: Luni în săptămîna a treia după Paști, pag. 20).

Aliluia, glasul al 4-lea :

Dreptul ca lînicul va înflori și ca cedrul cel din Liban se va înălța.

Stih : Răsădiți fiind în casa Domnului, în curțile Dumnezeului nostru vor înflori.

3. Cuvioșii părinți Isachie, Dalmat și Faust.

Fraților, ascultați de învățătorii voștri și vă supuneți lor...

(Vezi: 6 decembrie, pag. 326).

4. Sfinții șapte tineri din Efes și Sfînta Cuvioasa Muceniță Evdochia.

Al Sfinților șapte tineri :

Fraților, a vînd împrejurul nostru atîta nor de mărturii...

Vezi: 9 martie, pag. 349—350).

Al Muceniței :

Fraților, mai înainte de venirea credinței, noi eram păziți sub Lege...

(Vezi: Joi în săptămîna a cincisprezecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 138).

5. × Înainteprăznuirea Schimbării la față a Domnului Dumnezeu și Mîntuitorului nostru Iisus Hristos și sfîntul Mucenic Eusignie.

În vremea aceea, regele Irod a pus mîna pe cîțiva dintre fruntașii Bisericii...

(Vezi: 23 aprilie, pag. 355—356).

6. (†) Schimbarea la față a Domnului Dumnezeu și Mîntuitorului nostru Iisus Hristos.

Prochimen, glasul al 4-lea :

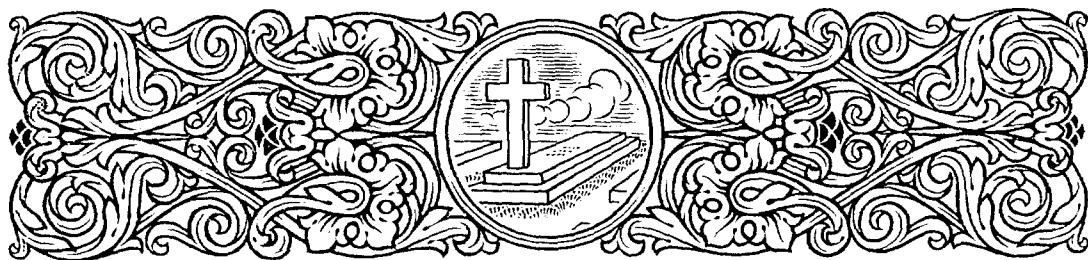
Cît de minunate sînt lucrurile Tale, Doamne! Toate cu înțelepciune le-ai făcut.

Stih : Binecuvîntează, suflete al meu, pe Domnul. Doamne, Dumnezeul meu, mare și minunat ești Tu.

DIN EPISTOLA A DOUA SOBORNICEASCA A SFÎNTULUI APOSTOL PETRU, CITIRE:
(I, 10—17)

Fraților, siliți-vă cu atît mai virtos să faceți temenică chemarea și alegerea voastră, căci, făcînd acestea, nu veți greși niciodată, ci astfel vi se va da cu bogăție intrarea în

CITIREA APOSTOLULUI PENTRU MORȚI

L U N I

Prochimen, glasul al 8-lea :

Bucurați-vă în Domnul și vă veseliți, dreptilor.

Stih : Fericiți căroră s-au iertat fărădelegile și căroră s-au acoperit păcatele.

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI
A SFINTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE :
(XIV, 5—9)

Fraților, unul deosebește o zi de alta, iar altul judecă toate zilele la fel. Fiecare să fie deplin încredințat în mintea lui : Cel ce ține ziua, o ține pentru Domnul, și cel ce nu o ține, nu o ține pentru Domnul. Cel ce mănincă pentru Domnul mănincă, căci mulțumește lui Dumnezeu, și cine nu mănincă pentru Domnul nu mănincă și mulțumește lui Dumnezeu. Căci nimeni dintre noi nu trăiește pentru sine și nimeni nu moare pentru sine. Că dacă trăim, pentru Domnul trăim și dacă murim, pentru Domnul murim. Deci, și dacă trăim, și dacă murim, sîntem ai Domnului. Căci pentru aceasta a murit și a înviat Hristos, ca să stăpînească și peste morți și peste vii.

Aliluia, glasul al 8-lea :

Stih : Fericiți sînt cei pe care i-ai ales și i-ai primit, Doamne.

M A R Ț I

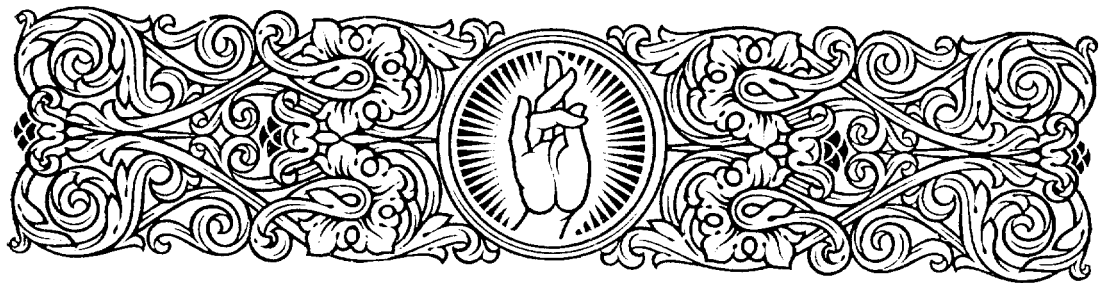
Prochimen, glasul al 6-lea :

Sufletul lor întru bunătăți se va sălășlui și seminția lor va moșteni pămîntul.

Stih : Fericiți sînt cei pe care i-ai ales și i-ai primit ; locui-vor în curțile Tale.

DIN EPISTOLA ÎNȚII CĂTRE CORINTENI
A SFINTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE :
(XV, 39—45)

Fraților, nu toate trupurile sînt la fel, ci unul este trupul oamenilor, altul este trupul dobitoacelor, altul este trupul păsărilor, altul este trupul peștilor. Sînt apoi trupuri cerești și trupuri pămîntești ; dar alta este mărirea celor cerești, și alta a celor pămîntești. Alta este strălucirea soarelui, alta strălucirea lunii și alta strălucirea stelelor. Iar stea de stea se deosebește în strălucire. Așa este și cu învierea morților : Se seamănă trupul întru stricăciune, înviază întru nestricăciune ; se seamănă întru necinste, înviază întru mărire ; se seamănă

CITIREA APOSTOLULUI LA FELURITE TREBUIŢE

LA SFÎNTUL MASLU

1

Prochimen, glasul 1 :

Fie, Doamne, mila Ta spre noi, precum am nădăduit întru Tine.

Stih : Bucurați-vă dreptilor întru Domnul.

DIN EPISTOLA SOBORNICEASCA
A SFÎNTULUI APOSTOL IACOV, CITIRE :
(V, 10—20).

Fraților, luați ca pildă de suferință și de îndelungată răbdare pe proorocii care au grăit în numele Domnului. Iată, ferim pe cei ce au răbdat; ați auzit de răbdarea lui Iov și ați văzut sfârșitul hărâzit lui de Domnul; căci mult-milostiv este Domnul și plin de îndurare. Iar mai înainte de toate, frații mei, să nu vă jurați nici pe cer, nici pe pământ, nici cu orice alt jurământ, ci să vă fie vouă ce este așa, așa, și ce este nu, nu, ca să nu cădeți în judecată. Este vreunul dintre voi în suferință? Să se roage. Este cineva cu inimă bună? Să cînte psalmi. Este cineva bolnav între voi? Să cheme preoții

Bisericii și să se roage pentru el, ungîndu-l cu untdelemn, în numele Domnului. Și rugăciunea credinței va mîntui pe cel bolnav și Domnul îl va ridica și de va fi făcut păcate se vor ierta lui. Mărturisiți-vă unul altuia păcatele și vă rugați unul pentru altul, ca să vă vindecați, că mult poate rugăciunea stăruitoare a dreptului. Ilie era om, asemenea cu noi în slăbiciuni, și cu rugăciune s-a rugat ca să nu plouă și nu a plouat trei ani și șase luni. Și iarăși s-a rugat și cerul a dat ploaie și pămîntul a odrăslit roada sa. Frații mei, dacă vreunul dintre voi va rătăci de la adevăr și-l va întoarce cineva, să știe că cel ce a întors pe păcătos de la rătăcirea căii lui, își va mîntui sufletul din moarte și va acoperi mulțime de păcate.

Aliluia, glasul al 8-lea :

Stih : Milă și judecată voi cînta Ție, Doamne.

2

Prochimen, glasul al 2-lea :

Tăria mea și cîntarea mea este Domnul și s-au făcut mie spre mîntuire.

Stih : Certîndu-mă, m-a certat Domnul, dar morții nu m-a dat.

credem că Dumnezeu, pe cei adormiți întru Iisus, aduce-i-va împreună cu El. Căci aceasta vă spunem, după cuvântul Domnului, că noi cei vii, care vom fi rămas pînă la venirea Domnului, nu vom lua înaintea celor adormiți, pentru că însuși Domnul, întru poruncă, la glasul arhanghelului și întru trâmbița lui Dumnezeu, Se va pogori din

cer, și cei morți întru Hristos vor învia întii. După aceea, noi cei vii, care vom fi rămas, vom fi rapți, împreună cu ei, în nori, ca să întîmpinăm pe Domnul, în văzduh, și așa pururea cu Domnul vom fi.

Aliluia, glasul al 6-lea :

Stih : Miinile Tale ne-au făcut și ne-au zidit, înțelepțește-ne și vom învăța poruncile Tale.

nici de focul care ardea cu flacăra, nici de nor, nici de întuneric, nici de vijelie, nici de glasul trâmbiței, nici de răsunetul cuvintelor despre care cei ce îl auzeau s-au rugat să nu li se mai grăiască. Deoarece nu puteau să sufere porunca : chiar dacă și fiară s-ar a t i n g e de munte, să fie ucisă cu p i e t r e sau să fie străpunsă cu săgeata, și atât de înfricoșătoare era arătarea, încît Moise a zis : Sînt înspăimîntat și mă cutremur ! Ci v-ați apropiat de Muntele Sionului și de cetatea Dumnezeului celui viu, de Ierusalimul cel ceresc și de zeci de mii de îngeri slăvitori, și de adunarea celor întîi-născuți, c a r e sînt scriși în ceruri și de Dumnezeu, Judecătorul tuturor, și de duhurile dreptilor celor desăvîrșiți, și de Iisus, Mijlocitorul Noului Testament, și de sîngele stropirii, care grăiește mai bine decît al lui Abel.

Aliluia, glasul al 4-lea :

Mîinile Tale ne-au făcut și ne-au zidit, înțelepțește-ne și vom învăța poruncile Tale.

LA ORICE CERERE

Prochimen, glasul al 4-lea :

Cînta-voi Domnului, Celui ce mi-a făcut bine !

Stih : Bucura-se-va inima mea, de mîntuirea Ta.

Fraților, ca fii ai luminii să umblați...

(Vezi : Luni în săptămîna întîi după Pogorîrea Sfintului Duh, pag. 57).

LA BIRUINȚA OȘTIRII

Prochimen, glasul al 2-lea :

Doamne, întru puterea Ta se va veseli împăratul și întru mîntuirea Ta se va bucura foarte.

Stih : După pofta inimii lui, i-ai dat lui.

Fraților, întăriți-vă în Domnul și întru puterea tăriei Lui...

Vezi : Duminica a douăzeci și șaptea după Pogorîrea Sfintului Duh, pag. 203).

